

HETEDNAPI ADVENTISTA GYÜLEKEZETI KÉZIKÖNYV

18. KIADÁS
ÁTDOLGOZVA 2010-BEN

KIADJA A HETEDNAPI ADVENTISTÁK
GENERÁL KONFERENCIÁJÁNAK TITKÁRSÁGA

Hetednapi Adventista GYÜLEKEZETI KÉZIKÖNYV

A mű eredeti címe: Seventh-day Adventist Church Manual,
Published by Secretariat General Conference of Seventh-day Adventists
Kiadás éve: 2010.

Felelős kiadó: Ócsai Tamás

Fordította: Hegyes-Horváth Géza

Advent Kiadó

1171 Budapest, Borsfa u 55.

www.adventkiado.hu

info@adventkiado.hu

Nyomdai előkészítés, borítóterv: Aranyos Zsolt

Lektorálta: Ócsai Tamás

Készült a Szöllősy Műhelyben, Debrecen, 2013.

ISBN 978-615-5143-32-8

Tartalom

1. FEJEZET

Miért van szükség Gyülekezeti kézikönyvre?	18
A Gyülekezeti kézikönyv tekintélye és rendeltetése	20
Változtatások	21
Hová forduljunk tanácsért?	22
A Gyülekezeti kézikönyvben használt kifejezések	22
<i>Egyház</i>	22
<i>Egyházterület, misszióterület, gyülekezetek uniója</i>	23
<i>Lelkész és lelkipásztor</i>	23
<i>Rövidítések</i>	23
<i>Idézetek a Szentírásból</i>	23

2. FEJEZET

Az élő Isten egyháza	24
Válaszfal nélkül	24
Krisztus megkülönböztetett figyelmének tárgya	25
Tökéletesség Krisztusban	26

3. FEJEZET

Szervezet és tekintély	28
A szervezet bibliai alapjai	28
A szervezet jelentősége	29
Isten célja a szervezettel	30
Az újszövetségi modell	31
Az egyházszervezet napjainkban	31
Az egyház szervezetének áttekintése	32
Az intézmények szerepe	33
Tekintély a korai egyházban	34
A Generál Konferencia a legfelsőbb tekintély	34

4. FEJEZET

Lelkészek és más egyházi alkalmazottak	36
Isten által kijelölt szolgálat	36
<i>Egyházterületi elnök</i>	36

<i>Egyházterületi osztálytitkárok</i>	36
<i>Felszentelt lelkészek</i>	37
<i>Segédlelkészek</i>	38
<i>Bibliamunkások</i>	39
<i>Az egyházterület irányítja az egyházi alkalmazottakat</i>	39
Kinevezések és megbízások	40
<i>Lejárt igazolványok és megbízólevelek</i>	40
<i>Nyugdíjas munkások</i>	41
<i>Olyan személyek, akik korábban lelkészek voltak, de nem rendelkeznek igazolvánnyal</i>	41

5. FEJEZET

Gyülekezetek és szórványok megszervezése, összevonása és feloszlata	42
Egy gyülekezet megszervezése	42
Egy szórvány megszervezése	44
Gyülekezetek összevonása	45
Gyülekezetek feloszlata vagy kizárása	46
<i>A taglétszám csökkenése</i>	47
<i>Fegyelmezés</i>	48
A tagokról való gondoskodás, nyilvántartás és a pénzalapok	49

6. FEJEZET

Tagság	51
Keresztség	51
<i>A tagság előfeltétele</i>	51
<i>A keresztség módja</i>	52
<i>Alapos tanítás és nyilvános meghallgatás a keresztség előtt</i>	53
Keresztségi fogadalom és elkötelezettségi bizonyítvány	53
<i>Keresztségi fogadalom</i>	53
<i>Fogadalom</i>	53
<i>Alternatív fogadalom</i>	55
<i>Keresztségi szövetség</i>	55
<i>Elkötelezettségi bizonyítvány</i>	56

<i>Keresztségre bocsátás megszavazása</i>	57
<i>Ismeretlen tagok fogadása</i>	57
<i>Keresztségi előkészületek</i>	57
Újrakeresztelés	58
<i>Más keresztény közösségekből jövő személyek</i>	58
<i>Hitehagyás és újrakeresztelés</i>	59
<i>Nem helyénvaló újrakeresztelés</i>	59
Hitvallás	60
Gyülekezeti tagság áthelyezése	61
<i>Az áthelyező levél átkérésének módja</i>	61
<i>A jegyző írja meg a levelet</i>	62
<i>Az áthelyező levél hat hónapig érvényes</i>	62
<i>A gyülekezeti tagság áthelyezésének alternatív módja</i>	62
<i>Tagság az áthelyezés ideje alatt</i>	63
<i>Válsághelyzet miatt zaklatott tagok átvétele</i>	63
<i>Statisztikai jelentés</i>	63
<i>Ha a tagot nem fogadja a gyülekezet</i>	63
<i>Gyülekezeti levél csak a rendes tagsággal rendelkezőknek adható</i>	64
<i>A tag beleegyezése nélkül nem lehet elküldeni a gyülekezeti levelet</i>	64
<i>A gyülekezeti bizottság nem adhat ki gyülekezeti levelet</i>	65
<i>Tagság az egyházterületi gyülekezetben</i>	65
<i>Gyülekezeti névsor</i>	65
7. FEJEZET	
Gyülekezeti fegyelmezés	66
Általános alapelvek	66
<i>A vétkező tagokkal való bánásmód</i>	66
<i>Isten terve</i>	67
<i>Az egyház tekintélye</i>	68
<i>Az egyház felelőssége</i>	68

<i>A megszenyeteletlenek szembehelyezkednek a gyülekezeti fegyellemmel</i>	69
<i>Az egyház egységének megőrzése</i>	69
<i>A különbségek figyelembevétele</i>	70
<i>Gyülekezeti tagok egyházzal szembeni sérelmének rendezése</i>	71
<i>Az egyház gyülekezeti tagokkal szembeni sérelmének rendezése</i>	72
A fegyelmezés okai	72
A fegyelmezés folyamata	73
<i>Fegyelmezés fenytékkal</i>	74
<i>Fegyelmezés a gyülekezeti tagság megszüntetésével</i>	75
<i>Nem lehet más feltétele a közösséghez való tartozásnak</i>	75
<i>A fegyelmezés időszertűsége</i>	75
<i>Figyelmeztetés a jellem és az indítékok megítélésével kapcsolatosan</i>	75
<i>Szabályosan összehívott ülésen</i>	76
<i>Többségi szavazattal</i>	76
<i>A gyülekezeti bizottság nem szüntethet meg tagságot</i>	76
<i>A tagok alapvető jogai</i>	76
<i>Ügyvédek nem képviselhetnek tagokat</i>	77
<i>Fenyíték alatt lévők gyülekezeti levele</i>	77
<i>A gyülekezet látogatásának elmaradása miatt nem lehet megszüntetni a tagságot</i>	77
<i>Tagok, akik elköltöztek, és ezt nem jelentették</i>	77
<i>Anyagi okok miatt nem lehet egy tag tagságát megszüntetni</i>	78
<i>Tagság megszüntetése saját kérésre</i>	78
<i>Tagság megszüntetésének kiértesítése</i>	78
<i>Tagok visszavétele a tagság megszüntetése után</i>	79
<i>A visszavételi kérelem joga</i>	80
8. FEJEZET	
Gyülekezeti tisztségviselők és osztályok	81
Általános képességek	81

<i>Erkölcsei és hitbeli alkalmasság</i>	81
<i>Az egyházat őrizni és táplálni kell</i>	82
<i>Megbecsülés és tisztelet illeti a lelkészeket és a gyülekezeti tisztségviselőket</i>	82
<i>Az emberek ne kerüljenek túl korán tisztségbe</i>	83
<i>Akik egységellenesek, nem alkalmasak a tisztségre</i>	83
<i>Veszélyes olyan embereket megválasztani, akik nem akarnak együttműködni másokkal</i>	84
<i>Tagság a helyi gyülekezetben</i>	84
<i>Példamutatás a tizedfizetésben</i>	85
<i>A gyülekezeti tisztségviselők hivatalból nem küldöttek</i>	85
<i>A felelősség megosztása</i>	85
<i>Gyülekezeti tagságtól megfosztott gyülekezeti tisztségviselő</i>	85
Szolgálati időtartam	85
Presbiterek	85
<i>A gyülekezet lelki vezetője</i>	85
<i>A presbiterek felszentelése</i>	86
<i>A lelkészekhez való viszony</i>	87
<i>A presbiterek munkája a helyi gyülekezetre korlátozódik</i>	87
<i>Istentiszteletek szervezése</i>	88
<i>Keresztségi istentisztelet</i>	88
<i>Menyegzői szertartás</i>	88
<i>A tizedfizetés támogatása</i>	89
<i>A bibliatanulmányozásra, az imádságra és a Jézussal való közösségre való bátorítás</i>	89
<i>A munka minden ágának erősítése</i>	89
<i>Együttműködés az egyházterülettel</i>	89
<i>A világszéles munka erősítése</i>	90
<i>A presbiterek képzése és szolgálatra való felkészítése</i>	90
<i>Mentesítés a hatékony munkavégzés érdekében</i>	90
<i>Első presbiter</i>	91
<i>A felelősségi kör korlátai</i>	91

Gyülekezetvezetők	91
Diakónusok	92
<i>Diakónusbizottság</i>	93
<i>A diakónusokat fel kell szentelni</i>	93
<i>A diakónusok nem vezethetnek egyházi szertartást</i>	93
<i>A diakónusok feladatai</i>	94
<i>Segédkezés az összejöveteleken és istentiszteleteken</i>	94
<i>Tagok látogatása</i>	94
<i>Előkészületek a keresztségi szertartásra</i>	94
<i>Segédkezés az úrvacsorai istentiszteleten</i>	94
<i>A betegekről és a szegényekről való gondoskodás</i>	94
<i>A gyülekezeti ingatlan gondozása és karbantartása</i>	94
Diakonisszák	95
<i>Diakonisszák bizottsága</i>	95
<i>Diakonisszák felszentelési szertatása</i>	95
Diakonisszák feladatai	96
<i>Üdvözik a gyülekezetbe látogató vendégeket és a tagokat</i>	96
<i>Segédkeznek a keresztségnél</i>	96
<i>Előkészítik az úrvacsorai istentiszteletet</i>	96
<i>Gondoskodnak a betegekről és a szegényekről</i>	96
<i>Az ingatlanról való gondoskodás és karbantartás</i>	96
Jegyző	97
<i>A gyülekezet szavazata nélkül senkit sem lehet</i>	
<i>a névsorba beírni, sem onnan kitörölni</i>	97
<i>Gyülekezeti tagság áthelyezése</i>	97
<i>Levelezés a tagokkal</i>	97
<i>Küldöttek megbízólevele az egyházterületi konferencia</i>	
<i>ülésszakára</i>	97
<i>A jelentéseket azonnal el kell küldeni</i>	97
<i>Gyülekezeti jegyzőkönyvek</i>	98

Pénztáros	98
<i>A pénztáros minden gyülekezeti pénz őre</i>	98
<i>Egyházterületi pénzalap</i>	99
<i>Szombatiskolai adományok</i>	99
<i>Gyülekezeti pénzalap</i>	99
<i>Az osztályok pénzalapja</i>	99
<i>A pénzek rendeltetésszerű felhasználásának biztosítása</i>	100
<i>Irodalom személyes megrendelésére szánt pénz</i>	100
<i>A tagok általi befizetés helyes módja</i>	100
<i>Nyugta gyülekezeti tagoknak</i>	101
<i>Az egyházterületnek szánt összeg átutalásának helyes módja</i>	101
<i>Pénzügyi dokumentumok megőrzése</i>	101
<i>A pénztárkönyvet ellenőrizni kell</i>	101
<i>Bizalmi kapcsolat a tagokkal</i>	102
Az érdeklődők koordinátora	102
A gyülekezet osztályai és más szervezetei	103
A gyermekszolgálatok osztálya	103
<i>Gyermekszolgálatok koordinátora és bizottsága</i>	104
<i>Segédanyagok</i>	105
Kommunikációs osztály	105
<i>Kommunikációs titkár</i>	106
<i>A kommunikációs bizottság</i>	106
<i>Központi kommunikációs bizottság</i>	106
Nevelési osztály	107
<i>Nevelési titkár</i>	107
<i>Otthon és Iskola Egyesület</i>	107
<i>Az egyházi iskola bizottsága</i>	108
Családi szolgálatok osztály	110
<i>A családi szolgálatok vezetője/vezetői</i>	111
<i>A családi szolgálatok bizottsága</i>	111
<i>Segédanyagok</i>	111

Egészségügyi szolgálatok osztálya	112
<i>Az egészségügyi szolgálatok vezetője</i>	112
<i>Az egészségügyi szolgálatok bizottsága</i>	112
<i>Egészségügyi szolgálatok egyesülete vagy mértékletességi egyesület</i>	113
<i>A világszéles egészségügyi szolgálatra gyűjtött szombati adomány</i>	113
<i>Segédanyagok</i>	113
Zenei osztály	113
<i>A zenei koordinátor kiválasztása</i>	113
<i>A zenészek kiválasztása</i>	114
A vallásszabadsági osztály	114
<i>Vallásszabadsági vezető</i>	114
<i>Vallásszabadsági egyesületek</i>	114
<i>Segédanyagok</i>	115
Iratmissziós szolgálatok	115
<i>Árusítás könyvevangélistákon keresztül</i>	115
<i>Irodalom szétosztása, (ajándékozása) gyülekezeti tagokon keresztül</i>	115
<i>Az iratmissziós szolgálatok koordinátora</i>	115
<i>Iratmissziós szolgálatok bizottsága</i>	116
<i>Segédanyagok</i>	116
A szombatiskolai és személyes bizonyágtevés osztálya	116
Szombatiskola	116
<i>A szombatiskolai bizottság képviselői</i>	116
<i>A szombatiskolai vezető és más szombatiskolai tisztségviselők</i>	118
<i>A szombatiskola ágazatainak vezetői</i>	119
<i>A szombatiskolai tanítók</i>	119
<i>Szombatiskolai adományok</i>	120
<i>Segédanyagok</i>	120

A személyes bizonyágtevés osztálya	121
<i>A személyes bizonyágtevés bizottsága</i>	121
<i>A személyes bizonyágtevés osztályának tisztségviselői</i>	121
<i>Adventista férfiak</i>	122
<i>A bibliaiskola koordinátora</i>	122
<i>A társadalmi szolgálatok osztálya/tábeaosztály</i>	122
<i>A fogyatékkal élőkért végzett szolgálat</i>	122
<i>Segédanyagok</i>	123
Sáfársági osztály	123
<i>A safársági vezető</i>	123
<i>Segédanyagok</i>	124
A női szolgálatok osztálya	124
<i>A női szolgálatok vezetője és a női szolgálatok bizottsága</i>	124
<i>Segédanyagok</i>	125
Ifjúsági osztály	125
<i>Adventista ifjúsági osztály</i>	125
<i>Az adventista ifjúsági szolgálatok bizottsága</i>	126
<i>Az adventista ifjúsági osztály bizottsága</i>	127
<i>Az adventista ifjúsági osztály tisztségviselői</i>	127
<i>Az adventista ifjúsági osztály támogatói</i>	128
<i>Az adventista ifjúság tevékenységei</i>	128
<i>Az adventista tinédzser osztály</i>	129
<i>Ambassador klub</i>	129
<i>A cserkészcsapat</i>	130
<i>Kalandozók klubja</i>	130
<i>Segédanyagok</i>	131
<i>Beiktatási szertartás</i>	131

9. FEJEZET

Választások	132
A jelölő bizottság és a választás folyamata	132
<i>Mikor és hogyan kell a jelölő bizottságot megválasztani?</i>	132
<i>Hogyan zajlik a munka?</i>	133
<i>Kik legyenek a jelölő bizottság tagjai?</i>	134
<i>A jelölő bizottság munkája</i>	134
<i>A jelölő bizottság kérdezze meg a leendő tisztségviselőket!</i>	135
<i>A tagok megjelenhetnek a jelölő bizottság előtt</i>	135
<i>A jelölő bizottság tárgyalásai bizalmasak</i>	135
<i>Jelentés a gyülekezetnek</i>	135
<i>Ellenvélemény a jelölő bizottság javaslatával szemben</i>	136
<i>Megüresedett tisztségek</i>	136
Küldöttek választása az egyházterületi konferenciára	137
<i>A küldöttek megválasztása</i>	137
<i>A küldöttek kötelessége</i>	138
<i>Az egyházterületi tisztviselők felelőssége</i>	138
<i>Az egyházterületi bizottság</i>	138
10. FEJEZET	
Gyülekezeti istentiszteletek és összejövetelek	140
Általános alapelvek	140
A gyülekezeti istentiszteletek és összejövetelek célja	140
<i>Az imádság háza iránti tisztelet</i>	140
<i>A gyermekeket tiszteletadásra kell nevelni</i>	141
<i>Méltóságteljes viselkedés és csendesség az istentisztelet helyén</i>	141
<i>Vendégszeretet</i>	142
A zene helye az istentiszteletben	142
<i>A zene ereje</i>	142
<i>Lélekkel és értelemmel énekelj!</i>	142
A szószék nem vitahely	143
<i>Új világosság megvizsgálása</i>	143

Az egység megőrzésének fontossága	143
<i>Megbízással nem rendelkező előadók gyülekezeteinkben</i>	145
Szombatiskolai és istentiszteleti szolgálatok	146
<i>Szombatiskola</i>	146
<i>Hirdetések és az osztályok hírei</i>	146
<i>Istentisztelet</i>	147
<i>Készségre, tanulásra és tervezésre van szükség</i>	147
<i>Az istentisztelet formája</i>	148
<i>A gyülekezeti misszióórák</i>	148
<i>Nyilvános ima</i>	148
<i>Könyvek kiosztása szombaton</i>	148
Az úrvacsorai istentisztelet	149
<i>A lábmosás szertartása</i>	149
<i>Az úrvacsorai istentisztelet</i>	150
<i>Kovásztalán kenyér és erjedetlen bor (szőlőlé)</i>	150
<i>A keresztfeszítés emléke</i>	151
<i>Krisztus második eljövetelének hirdetése</i>	151
<i>Az úrvacsorai istentisztelet időpontjának bejelentése</i>	151
<i>Az úrvacsorai istentisztelet levezetése</i>	152
<i>Az istentisztelet hossza</i>	152
<i>Bevezetés</i>	152
<i>Lábmosás</i>	152
<i>Kenyér és must</i>	152
<i>Dicsőítés</i>	152
<i>Ki vehet részt?</i>	152
<i>Minden tagnak részt kell vennie</i>	153
<i>Ki vezetheti az úrvacsorai istentiszteletet?</i>	153
<i>Úrvacsora betegek számára</i>	154
Imaóra	154
<i>Az imaóra érdekes legyen</i>	154
Testvéri óra	155

A gyülekezeti bizottság és ülései	156
<i>Meghatározás és funkció</i>	156
<i>A bizottság tagjai</i>	157
<i>A bizottság tisztségviselői</i>	158
<i>A bizottsági ülés</i>	158
<i>A bizottság munkája</i>	158
<i>A bizottság albizottságai</i>	159
Az iskolabizottság ülései	160
Az otthon és iskola egyesület összejövetelei	160
Ifjúsági összejövetelek	160
<i>Az adventista ifjúsági osztály összejövetelei</i>	160
<i>Az adventista tinédzser osztály összejövetelei</i>	161
<i>Az ambassador klub összejövetelei</i>	161
<i>A cserkészcsapat összejövetelei</i>	161
<i>A kalandozók klubjának összejövetelei</i>	161
11. FEJEZET	
Pénzügyek	162
Sáfárság	163
Tized	164
<i>Tervszerű jótékonyság és egység</i>	164
<i>Hogyan kell a tizedet felhasználni?</i>	164
<i>Hogyan kell a tizedet kezelni?</i>	165
<i>A gyülekezeti és egyházterületi tisztségviselők mutassanak példát</i>	165
Adományok	165
<i>Szombatiskolai adományok</i>	166
<i>Egyéb adományok</i>	166
<i>Céladományok</i>	166
<i>A szegények és szükségét szenvedők segítése</i>	166
<i>A gyülekezeti költségvetés a helyi kiadásokra</i>	167

Általános pénzügyi bizottság	167
<i>Az adománygyűjtés szabályai</i>	167
<i>A gyülekezeti pénzalap megteremtésének kétes módszerei</i>	168
<i>A tized és az adományok nem személyes letétek</i>	168
<i>A gyülekezeti épületek anyagi fedezete</i>	169
<i>A pénzalapok kezelése és könyvelése</i>	169
<i>Könyvvizsgálat</i>	170

12. FEJEZET

A keresztény élet alapelvei	171
A magasztos isteni elhívás Krisztus Jézusban	171
Bibliatanulmányozás és imádság	172
Közösségi kapcsolatok	173
Szombatünneplés	173
Az istentiszteleti hely iránti tisztelet	175
Egészség és mértékletesség	176
Öltözködés	177
Egyszerűség	178
A modern média	179
Üdülés és szórakozás	180
Zene	181
Végkövetkeztetés	181

13. FEJEZET

Házasság, válás, újraházasodás	182
Társas kapcsolatok	182
Felügyelet	184
Udvarlás	184
Házasság	186
<i>Az isteni elképzelés helyreállítása Krisztusban</i>	188
<i>Az egység és egyenlőség helyreállítása Krisztusban</i>	188
<i>A kegyelem mindannyiunk számára elérhető</i>	188
<i>Az egyház szerepe</i>	188

Válás	189
Az egyház álláspontja a válásról és újraraházasodásról	190
A helyi gyülekezet szolgálata a családokért	194
14. FEJEZET	
A Hetednapi Adventisták alapvető hitelvei	196
Megjegyzések	208
Megjegyzések a 8. FEJEZETHEZ	208
<i>Menyegzői istentisztelet</i>	208
<i>Vének felkészítése és képzése</i>	208
<i>Az egyházi ingatlanokról való gondoskodás</i>	208
<i>A jegyző vezeti a jegyzőkönyveket</i>	209
<i>Levelezés a tagokkal</i>	209
<i>Pénzösszegek a személyes könyvrendelésekre</i>	209
<i>A gyermekek védelme</i>	210
<i>A két felnőtt szabály</i>	210
<i>Nyitott ajtó</i>	210
<i>Az önkéntesek megfigyelése</i>	210
<i>A hat hónapos szabály</i>	210
<i>Képzés</i>	210
<i>Segédanyagok a gyermekszolgálatokhoz</i>	211
<i>Segédanyagok a családi szolgálatokhoz</i>	211
<i>Segédanyagok az egészségügyi szolgálatokhoz</i>	211
<i>Segédanyagok a vallásszabadsági osztály munkájához</i>	212
<i>Segédanyagok az iratmissziós szolgálatokhoz</i>	212
<i>Segédanyagok a szombatiskolai és személyes bizonyágtevés szolgálatokhoz</i>	212
<i>Segédanyagok a sáfársági szolgálatokhoz</i>	213
<i>Segédanyagok a női szolgálatokhoz</i>	213
<i>Az adventista ifjúsági osztály terve</i>	213
<i>Segédanyagok az ifjúsági munkához</i>	213

Megjegyzések a 9. FEJEZETHEZ	214
<i>Gyülekezeti vezetők listájának mintája</i>	214
Megjegyzések a 10. FEJEZETHEZ	216
<i>Szombatiskola</i>	216
<i>Az istentisztelet formája</i>	216
<i>Az istentisztelet formái</i>	217
<i>Az összejövetelek időpontja</i>	218
<i>Lábmosság</i>	219
<i>Kenyér és must</i>	219
<i>Testvéri óra</i>	220
<i>A gyülekezeti bizottság albizottságai</i>	221
<i>Az adventista ifjúsági osztály segédanyagai</i>	221
<i>Az adventista tinédzserek csoportja</i>	222
Megjegyzések a 11. FEJEZETHEZ	222
<i>A sáfársági osztály segédanyagai</i>	222
<i>Minta az éves költségvetéshez</i>	222
Tárgymutató	224

Az íráshelyek mutatóját” és „A prófétaág Lelke és más források kivonatainak mutatóját” az egyház honlapján lehet megtalálni.

1. FEJEZET

MIÉRT VAN SZÜKSÉG GYÜLEKEZETI KÉZIKÖNYVRE?

Miért van szüksége a Hetednap Adventista Egyháznak *Gyülekezeti kézikönyvre*?

Isten a rend Istene, mint ahogy azt a teremtés és megváltás során végzett munkája bizonyítja. Következésképpen, a rend hozzátartozik az egyháznak a lényegéhez. A rend azokon az alapelveken és szabályokon keresztül valósul meg, amelyek irányítják az egyházat belső működésében és a világra irányuló missziója beteljesítésében. Azért, hogy eredményes lehessen az egyház szervezete az Úr és az emberiség szolgálatában, szüksége van rendre, szabályokra és alapelvekre. A Szentírás azt mondja, hogy „...minden illendően és rendben történjék” (1Kor 14:40).

Ellen White 1875-ben rámutatott erre a szükségletre: „Krisztus egyháza állandó veszélyben van. Sátán tönkre akarja tenni Isten népét. Egy személy véleménye, egy személy ítélőképessége nem megbízható. Krisztus összegyűjtötte követőit az egyház keretein belül, és meghagyta nekik, hogy tartsanak rendet, legyenek szabályaik, és legyen fegyelem, és hogy mindnyájan vessék alá magukat egymásnak, egymást becsüljék többre önmaguknál” (*Testimonies*. 3. kötet 445. o.).

Az egyház vezetői nem elsietve alkották meg a szabályok gyűjteményét az egyház irányítására, hanem az egyház korai időszakában az éves Generál Konferenciai üléseken résztvevő küldöttek szavazták meg az egyház rendjét és életét érintő határozatokat. Az 1882-es Generál Konferencián úgy döntöttek, hogy készítenek „egy gyülekezeti tisztviselőknek szóló szabálygyűjteményt, amelyet a *Review and Herald*-ben vagy szórólapként adnak ki” (*Review and Herald*. 1882. december 26.). Ez a lépés világossá tette az egyre erősödő felismerést: ha azt akarják, hogy az egyház hatékonyan működjön, akkor szükség van az egyházi rendre, és ennek egységessége érdekében nyomtatott formában is ki kell adni az irányelveket.

Amikor azonban az 1883-as Generál Konferencia alkalmával előterjesztették a javaslatot, hogy a cikkeket jelentessék meg maradandó formában, *Gyülekezeti kézikönyvként* is, az ötletet elvetették. Attól féltek, hogy ez formálissá tenné az egyházat, és megfosztaná a lelkészeket attól a szabadságuktól, hogy úgy kezeljék a gyülekezeti rend kérdéseit, ahogy egyénileg szeretnék.

A félelem azonban – amely kétségtelenül a korábbi ellenállás utóhatása volt, és amely már húsz évvel azelőtt is létezett, még az egyház-szervezet megléte előtt – kezdett gyengülni. Az évenkénti Generál Konferenciai Ülések továbbra is hoztak intézkedéseket a gyülekezetek rendjével kapcsolatosan.

Bár az egyház hivatalosan elvetette egy kézikönyv elfogadását, időnként néhány vezető kísérletet tett arra, hogy egy-egy könyvbe vagy kis füzetbe összegyűjtse a gyülekezeti életre vonatkozó, általánosan elfogadott szabályokat. Talán az egyik legmeggyőzőbb ilyen kiadvány az az 1907-ben megjelentetett 184 oldalas könyv volt, amelyet J. N. Loughborough írt *Az egyház, annak szervezete, rendje és fegyelme* címmel, ami sok olyan témával foglalkozott, amelyeket e *Gyülekezeti kézikönyv* is feldolgoz.

Miközben az egyház a huszadik század elején világszerte gyorsan növekedett, egyre inkább elismerték a kézikönyv megjelenésének szükségességét, amelyet a lelkészek és laikus tagok egyaránt használni tudnak. Az 1931-es Generál Konferencia határozatot hozott egy gyülekezeti kézikönyv kiadására. A kéziratot J. L. McElhany, a Generál Konferencia későbbi elnöke készítette elő, amit 1932-ben jelentetettek meg.

Az első kiadás előszavának első mondata így szólt: „Egyre nyilvánvalóbb, hogy szükségünk van az egyház vezetésével foglalkozó kézikönyvre, hogy közzétegyük és megőrizzük felekezetünk szokásait és kormányzási szabályzatait.”

Figyeljük meg a „megőrizni” szót! Nem arra tettek kísérletet, hogy megteremtsenek és az egész egyházra ráerőltessenek egy teljes mintát a gyülekezetek vezetésével kapcsolatban, hanem, hogy megőrizzék az évek során gyakorolt helyes eljárásokat, és kiegészítsék olyan szabályokkal, amelyeket az egyház méretének növekedése és összetettsége megkívánt.

A Gyülekezeti kézikönyv tekintélye és rendeltetése

A *Gyülekezeti kézikönyv* 1932 óta létezik a jelenlegi formájában. Leírja a helyi gyülekezetek működését és feladatát, valamint az egyház azon szervezeti egységeihez fűződő kapcsolatukat, amelyhez tartoznak. A *Gyülekezeti kézikönyv* tartalmazza az egyház hitvallását a keresztyén étellel, a gyülekezetek irányításával és a bibliai alapelveken működő tanítványsággal kapcsolatban, valamint a generál konferenciai üléseken hozott határozatok jogkörével kapcsolatban. „Isten úgy elrendelte, hogy amikor egyházának a föld különböző részeiről érkező képviselői összegyűlnek a Generál Konferenciára, akkor legyenek felhatalmazva” (Testimonies. 9. kötet, 261. o.).

A *Gyülekezeti kézikönyv* kétféle típusú anyagra osztható. Az egyes fejezetek tartalma világszéles értéket képvisel, és alkalmazandó minden egyházi egységre, gyülekezetre és tagra. Felismerve azonban azt az igényt, miszerint egyes területeken különböző variációkra is szükség van, ezért kiegészítésül magyarázó anyagok is vannak a kézikönyvben, amelyek útmutatóként és példaként szerepelnek, és Megjegyzések címmel a *Gyülekezeti kézikönyv* végén található. A Megjegyzéseknél alcímek is találhatóak, amelyek megmutatják, hogy a főrész mely fejezeteire vonatkoznak, és oldalszámok is, amelyekre az adott megjegyzés vonatkozik. Az egyház alapelvei és gyakorlatai a Szentírás elveire épülnek. Ezeket az alapelveket – amelyeket a Prófétaság Lelkének írásai is alátámasztanak – a *Gyülekezeti kézikönyv* is kifejti. Ezek minden helyi gyülekezet vezetésében és működésében követendőek. A *Gyülekezeti kézikönyv* meghatározza a helyi gyülekezet és az egyházterület közötti, illetve a helyi gyülekezet és a Hetednap Adventista Egyház más szervezeti egységei közötti kapcsolatot is. Ne kíséreljünk meg felállítani a tagságra vonatkozó olyan alapelveket, és ne akarjunk rákényszeríteni a helyi gyülekezetekre olyan szabályokat és elvárásokat, amelyek ellentétesek a Generál Konferencián elfogadott és e *Gyülekezeti kézikönyvben* közzétett döntésekkel.

Változtatások

Az évek során a Generál Konferencia fontos változtatásokat szavazott meg a *Gyülekezeti kézikönyvvel* kapcsolatban. Mivel egyre inkább felismerjük, mennyire fontos, hogy „minden illendően és rendben történjék” világszéles művünkben, az 1946-os Generál Konferenciai Ülésszak a következő eljárási rendet fogadta el: „A *Gyülekezeti kézikönyvben* végzendő minden módosítást és felülvizsgálatot a Generál Konferenciának kell engedélyeznie” (*Generál konferenciai jelentés*. 197. o. 8. pont. 1946. június 14.).

Mivel azonban a világ egyes részein a helyi körülmények speciális eljárásokat kívánhatnak meg, 1948-ban a Generál Konferencia a következő határozatot hozta: „a világszéles egyház minden divíziója – beleértve az Észak-amerikai Divíziót is – készítse el egy mellékletet az új *Gyülekezeti kézikönyvhöz*, amely semmiképpen sem módosító jellegű, hanem olyan kiegészítő anyagot tartalmaz, amely a divízióban uralkodó állapotok és körülmények között alkalmazható. E mellékletek kéziratait a Generál Konferencia Bizottságához kell benyújtani véleményezésre, mielőtt kinyomtatnák” (*Az Őszi Tanácsülés határozatai*. 1948. 19. o.).

A 2000-es Generál Konferenciai Ülésszak engedélyezte az eddigi *Gyülekezeti kézikönyv* egyes részeinek újraszerkesztését, amelyek a *Gyülekezeti kézikönyv* Megjegyzések fejezetébe kerültek bele – inkább útmutatóul és példaként, mint kötelező anyagként –, és jóváhagyta a változtatás folyamatát. Módosításokat vagy a kézikönyv felülvizsgálatát – kivéve a már említett Megjegyzések részeket – kizárólag generál konferenciai határozat alapján lehet végrehajtani, amikor a hívők világszéles testületének képviselői szavaznak a módosítások kérdésében. Ha az egyház bármely szintjén lévő szervezeti egység változtatásokat lát szükségesnek, a javaslatot szélesebb körű véleményezésre, tanulmányozásra be kell terjesztenie az egység felsőbb szintű szervezetéhez. Ha ott jóváhagyják, a javasolt módosítások továbbkerülnek a következő szintre, hogy ott is elbírálják azokat. Ezután minden tervezett módosítást el kell küldeni a Generál Konferencia *Gyülekezeti Kézikönyv* Bizottságához. Ez a bizottság bírál el minden módosító javaslatot, és ha azzal egyetértenek, akkor előterjesztést készítenek az Évenkénti Tanácsülésre és/vagy a Generál Konferenciai Ülésszakra.

A Megjegyzések felülvizsgálatának ugyanez a folyamata. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága azonban bármely Éves Tanácsülésen beterjesztheti a Megjegyzések rovattal kapcsolatos változtatásokat. A *Gyülekezeti Kézikönyv* Bizottsága jelentést ad a *Gyülekezeti kézikönyv* fő részére vonatkozó, nem lényegi szerkesztői változtatásra tett javaslatról a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságának az Éves Tanácsülésen, ami ebben az esetben a végső jóváhagyást megadhatja. Ha azonban az Éves Tanácsülés egyharmados szavazattal úgy dönt, hogy egy változtatás lényegesen módosítja a szakasz értelmét, akkor a javasolt változtatást el kell küldeni a Generál Konferencia Ülészakára.

A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága az ötéves választási időszak utolsó Éves Tanácsülésén áttekinti a Megjegyzések módosításait, és összhangba hozza a fő tartalommal kapcsolatos egyéb módosításokkal, amelyeket aztán előterjeszt a következő Generál Konferenciai Ülészakon.

A *Gyülekezeti kézikönyv* új kiadása minden Generál Konferenciai Ülészak után megjelenik. Mindig a legújabb kiadást kell használni! Ez a kiadás tartalmazza a 2010-es Generál Konferenciai Ülészakon született módosításokat.

Hová forduljunk tanácsért?

Az egyházi tisztviselők és vezetők, a lelkészek és gyülekezeti tagok a gyülekezet működésével kapcsolatos vagy a *Gyülekezeti kézikönyv* tartalmát illető értelmezési problémák esetén mindig a helyi egyházterülethez forduljanak eligazításért. Ha az ügyet így sem sikerült megoldani, vagy nem értenek egyet, a kérdés tisztázása érdekében az unióhoz kell folyamodni.

A Gyülekezeti kézikönyvben használt kifejezések

Egyház – Szerkesztői és nyomdai takarékosági szempontok miatt a teljes „Hetednap Adventista Egyház” kifejezés helyett egyszerűen csak

az egyház kifejezést használjuk, mely a teljes egyházszerkezetre utal, és nem a helyi gyülekezetre. (Ahol az angol eredetiben a „Church” szó nagy kezdőbetűvel szerepelt, ott az egyházszerkezetre utalt, így azt az egyház szóval fordítottuk, míg ahol az angol eredetiben a „church” kisbetűvel szerepelt, ott a helyi gyülekezetre vonatkozik, így gyülekezetnek fordítottuk. Ez alól kivételt képeznek azok az idézetek, ahol ez másképp szerepelt.)

Egyházterület, misszióterület, gyülekezetek uniója stb. – Szerkesztői és nyomdai takarékosági szempontok miatt az „egyházterület” kifejezést használjuk minden olyan alkalommal, amikor a helyi gyülekezetek által alkotott szervezeti egységeket kellene felsorolni. Általában egyházterületnek nevezük a helyi gyülekezetek által alkotott szervezeti egységet, de addig, amíg ezek az egységek nem kapják meg az egyházterületi státuszt, addig a Generál Konferencia Munkarendje szerint misszióterületnek vagy gyülekezetek uniójának nevezük. (A különböző divíziókban más elnevezések is szerepelhetnek még, amelyeknek nem használjuk a magyar nyelvű megfelelőit. Az eredeti szövegben a következő felsorolás szerepel: conference, mission, section, delegation, field, union of churches.) Néhány divízióban a gyülekezetek uniója tölti be az adott országon belül az egyházterület funkcióját a helyi gyülekezetek irányába, és az unió funkcióját az egyház más szervezetei irányába. (Lásd a 3. fejezetet: Szervezet és tekintély.)

Lelkész és lelkipásztor – A világegyház legnagyobb részén a „lelkész” kifejezést használják, amikor egy egyházi személyről van szó, így ezt a kifejezést használjuk ebben a kézikönyvben is a „lelkipásztor” helyett, függetlenül attól, hogy a helyi egyházterület minek nevezett ki valakit. Ennek a kifejezésnek a használata nem akar arra utasítani, hogy ezt a kifejezést kell használni ott, ahol a „lelkipásztor” kifejezés terjedt el. A lelkész szó ebben a kézikönyvben azokra utal, akiket az egyházterület kinevez, hogy egy helyi gyülekezet vagy körzet ügyeit felügyeljék.

Idézetek a Szentírásból. A szentírási idézeteket a Károli és az új protestáns fordításból vettük.

2. FEJEZET

AZ ÉLŐ ISTEN EGYHÁZA

A Szentírás ilyen kifejezésekkel utal az egyházra: „Isten egyháza” (ApCsel 20:28); „Krisztus teste” (Ef 4:12); „az élő Isten egyháza” (1Tim 3:15).

Egyedülálló és lélekemelő kiváltság Isten egyházához tartozni. Isten szándéka az, hogy a föld távoli pontjairól is összegyűjtse népét, összefogva őket egy testbe, Krisztus testébe, az egyházba, amelynek Ő az élő feje. Mindazok, akik Isten gyermekei, tagjai e testnek Jézus Krisztusban, és ebben a kapcsolatban az egymással, valamint Urukkal való közösségnek örvendhetnek.

Az egyház szót a Biblia legalább kétféle értelemben használja: általános kifejezésként az egész világon az egyház egészére alkalmazva (Mt 16:18; 1Kor 12:28), más értelemben pedig egy város vagy egy tartomány gyülekezetére vonatkoztatva. Nézzük meg a következő szövegekben, ahol helyi gyülekezeteket említ: a római gyülekezet (Róm 1:6-7), a korinthusi gyülekezet (1Kor 1:2), a thesszalonikai gyülekezet (1Thessz 1:1). Figyeljük meg a tartományi gyülekezetekre történő utalásokat is: a galáciai gyülekezetek (1Kor 16:1), Ázsia gyülekezetei (1Kor 16:19); Szíria és Cilicia gyülekezetei (ApCsel 15:41).

Krisztus, mivel az egyház feje és élő Ura, nagyon szereti testének tagjait. Az egyházban Őt kell dicsőíteni (Ef 3:21), az egyház által fogja Krisztus kinyilatkoztatni „az Isten sokféle bölcsesség”-ét (Ef 3:10). Nap mint nap „táplálja” az egyházat (Ef 5:29), és legfőbb vágya, hogy dicsőségessé tegye azt, „hogy ne legyen rajta folt, vagy ránc, vagy bármi hasonló; hanem hogy szent és feddhetetlen legyen” (Ef 5:27).

Válaszfal nélkül

Krisztus elvekkal és példákkal igyekezett megtanítani az embereknek az igazságot, miszerint Isten nem akart Izrael és más népek közé válaszfalat

emelni (Jn 4:4-42; 10:16; Lk 9:51-56; Mt 15:21-28). Pál apostol így írt: „a pogányok örökös társaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is a Krisztus Jézusért az evangélium által” (Ef 3:6).

Krisztus követői között sem lehet semmiféle társadalmi, nemzetiségi, faji vagy bőrszínbeli megkülönböztetés, mert minden ember egy vérből való. Isten választottai egyetemes testvériséget, új emberiséget alkotnak, akik „mindnyájan egyek a Jézus Krisztusban” (Gal 3:28).

„Krisztus a kegyelem és a megbocsátás üzenetével jött e földre. Olyan vallás alapkövét rakta le, amelyben zsidó és pogány, fekete és fehér, szabad és szolga egy testvéri közösségben kapcsolódik össze; és Isten szemében mind egyenlők. A Megváltó határtalanul szeret minden emberi lényt” (*Testimonies*. 7. kötet, 225. o.).

„Isten semmiféle nemzetiségi, faji vagy társadalmi különbséget nem ismer el. Ő az egész emberiség Alkotója. Mindnyájan egy család vagyunk a teremtés által, valamint egyek vagyunk a megváltás jogán. Krisztus azért jött, hogy ledöntsön minden válaszfalat. Kitérja a templom minden ajtaját, hogy mindenki szabad utat találjon Istenhez Krisztusban nincs zsidó, sem görög, nincs rabszolga, sem szabad. Krisztus drága vére mindenkit egygé kovácsol” (*Krisztus példázatai*. 268. o.).

Krisztus megkülönböztetett figyelmének tárgya

Azok, akik Krisztus szolgálatában az egyház vezetésére kaptak elhívást, „gondot viselni az Isten egyházára” (1Tim 3:5); „legeltessék az Isten egyházát” (ApCsel 20:28); és legyen figyelmük tárgya „az összes gyülekezet gondja” (2Kor 11:28).

„Tanúsítom testvéreim előtt, hogy Krisztus egyháza, bármennyire is erőtlen és gyarló, mégis Krisztus megkülönböztetett figyelmének egyedüli tárgya e földön. Míg az egész világra kiterjeszti hívását, hogy jöjjenek hozzá és részesüljenek az üdvösségben, angyalainak megparancsolja, hogy isteni segítségben részesítsék mindazokat, akik bűnbánattal és töredelemmel mennek hozzá; Ő pedig személyesen, Szentlelke által jön egyházába” (*Testimonies to Ministers*. 15. o.).

Az egyháztól, mint Krisztus menyasszonyától és figyelmének legfőbb tárgyától megkívántatik, hogy minden tevékenységében a rendet és az isteni jellemet képviselje.

„Ebben az időben az egyháznak fel kell öltöznie gyönyörű ruháját: »Krisztus a mi igazságunk«. Világos és határozott különbség van a jó és rossz között, amelyet be kell mutatni a világnak, magasra tartva Isten parancsolatait és Jézus hitét. Jelenjen meg a szentség szépsége eredeti fényében az Isten törvénye ellen fellázadt hűtlenek rútságával és sötét-ségével szemben. Ezáltal megvalljuk Istent, elfogadjuk törvényét, amely kormányzásának alapja az Ő mennyei és földi birodalmában. Tekintélyét világosan és nyíltan kell a világ elé tárni; és nem kell követnünk a Jahve törvényével ellentétes előírásokat. Ha Isten törvényével dacolva megengedjük a világnak, hogy döntéseinket és tetteinket befolyásolja, akkor megsértjük Isten célját. Bármilyen tetszetős legyen is az indok, ha az egyház ezekben meginog, a mennyei könyvekben bejegyzik, hogy elárulta a legszentebb igazságokat és Krisztus országát. Az egyháznak szilárdan és határozottan kell képviselnie elveit az egész világegyetem s a föld királyságai előtt. Még a világ figyelmét és csodálatát is kivívja, ha állhatatos hűséggel őrzi Isten törvényének tiszteletét és szentségét. Sokan fogják dicsőíteni mennyei Atyánkat a jó cselekedetek láttán” (*Testimonies to Ministers*. 16-17. o.).

Péter apostol írja: „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2:9).

Az egyház tökéletes Krisztusban

„Az Úr képességekkel, áldásokkal ruházta fel egyházát, hogy az bemutatassa a világnak az Ő teljességének képmását, hogy egyháza tökéletes legyen benne; hogy folyamatosan képviselje egy másik, örökkévaló világ törvényeit, amelyek felülmúlják a földieket. Krisztus egyházának az isteni minta alapján épített templomnak kell lennie. Az angyal-mérnök arany mérőrúdját a mennyből hozta, hogy minden kő az isteni mérték szerint formálódjon, megmunkálva és csiszolva, s a menny jelképeként

ragyogjon, az igazság napja fényes, tiszta sugarait szórva minden irányba.

Az Úr Jézus könyörületességével és gazdag kegyelmével hatni próbál az emberi szívekre. Olyan csodálatos változásokat tud létrehozni, amelyek Sátán minden diadalittas dicsekedése, valamint Isten és az Ő kormányzásának törvényei elleni gonosz összeesküvésére ellenére bevehetetlen erődítményként állnak álokoskodásai és csalásai előtt. Sátán számára mindez felfoghatatlan titok. Isten angyalai, a szeráfok és a kérubok, az emberi eszközökkel való együttműködésre rendelt hatalmak csodálkozva és örömmel nézik, hogy az elbukott ember, aki egykor a harag fia volt, Krisztus jellemfejlesztő munkája nyomán az isteni képmáshoz válik hasonlóvá, Isten gyermekévé lesz, és fontos részt kap a menny munkájából, örömeiből.

Krisztus bőségesen ellátta egyházát képességekkel, hogy megváltott és megvásárolt tulajdonai dicsőítsék Őt. A Krisztus igazságával felruházott egyház az a hely, ahol Isten könyörületességének, szeretetének, kegyelmének gazdagsága teljességében megmutatkozik.

Krisztus úgy tekint folt nélküli tisztaságában és hibátlan tökéletességében levő népére, mint szenvedésének, megaláztatásának, szeretetének jutalmára és dicsőségének kiegészítésére. Krisztus a középpont, akiből minden dicsőség árad. »Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak«” (*Testimonies to Ministers*. 17-19. o.).

Az egyház elkötelezett Krisztus egyháza lelki egységének a már előbb említett alapelvei mellett, és elkötelezi magát, hogy a Krisztus igazságával együtt járó békével és hatalommal legyőz minden akadályt, amit a bűn emelt az emberek között.

3. FEJEZET

SZERVEZET ÉS TEKINTÉLY

Az egyházszervezet Isteni elveken alapul. „Testvérek! Soha ne engedjétek, hogy bárki elgondolásai megingassák a renddel és összhanggal kapcsolatos hiteteket, amelynek az egyházban meg kell nyilvánulnia A menny Istene a rend Istene, és azt kívánja minden követőjétől, hogy legyenek szabályai és rendelkezései, és őrizze meg a rendet” (*Testimonies*. 5. kötet, 274. o.).

A szervezet bibliai alapjai

Amikor Isten kihívta Izrael gyermekeit Egyiptomból, és tulajdon népévé fogadta őket, akkor egy lenyűgöző szervezeti rendről is gondoskodott számukra, amely polgári és vallásos kérdésekben egyaránt szabályozta életvitelüket.

„Izrael kormányzását a legalaposabb szervezés jellemezte. Csodálatos volt tökéletessége és egyszerűsége. A rend feltűnően megmutatkozott Isten minden teremtett műve tökéletességében és elrendezésében, mely a héber gazdasági életben is kifejezésre jutott. Isten volt a vezetés és a kormányzat középpontja, Izrael uralkodója. Mózes az Isten által kijelölt, látható vezetőként állott a nép élén, hogy Isten nevében gondoskodjék a törvények betartásáról és végrehajtásáról. Később a törzsek véneiből egy hetven tagból álló tanácsot választottak, hogy ez támogassa Mózeset a nép általános ügyeinek intézésében. Ezután következtek a papok, akik a szentélyben tanácskoztak az Úrral. A törzsek főnökei vagy fejedelmei uralkodtak a törzsek felett. Ezek alatt állottak és ügyködtek az »ezredeseknek, századosoknak, ötvenedéseknek, tizedeseknek és tisztartóknak« nevezett előljárók, akik szintén a törzsek főemberei közül kerültek ki. Végül voltak olyan tisztjeik is, akiket különleges kötelességek végzésével bíztak meg” (*Pátriárkák és próféták*. 334. o.).

Ha megnézzük az újszövetségi egyházat, ugyanezt a tökéletes szervezetséget látjuk. Krisztus, aki az egyházat létrehozta (Mt 16:18), „rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta” (1Kor 12:18). Ő adott nekik ajándékokat és képességeket a rájuk háruló feladatok szerint, és élő, működő testté szervezte őket, amelynek Ő a feje.

„Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai” (Róm 12:4-5). „Ő a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet, az elsősülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első” (Kol 1:18).

„A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz” (1Kor 12:4-5). „Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is” (1Kor 12:12). „Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká rendelt az Isten az egyházban, másodsor profétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, különféle nyelveken szólásra” (1Kor 12:27-28).

A szervezet jelentősége

Amiképpen nem létezhet élő, működő emberi test, ha tagjai nem kapcsolódnak szerves egységbe, és nem dolgoznak együtt központi irányítás alatt, éppúgy nem létezhet élő, növekvő, virágzó egyház sem, ha tagjai nincsenek egységes lelki testté szervezve, amelyben mindnyájan az Isten által alapított tekintély vezetése alatt végzik az Istentől rájuk bízott kötelességüket és szolgálatukat. Szervezettség nélkül semmiféle intézmény vagy mozgalom nem boldogul. A szervezett vezetés nélküli nemzeten hamar zűrzavar lesz úrrá. A szervezetlen üzleti vállalkozás csődbe jut. Nincs ez másképp az egyházzal sem: szervezet nélkül széthullana és tönkremenne.

Krisztus egyszerű, de hatékony szervezeti rendszert adott egyházának egészséges fejlődése érdekében, és hogy elvégezze dicsőséges feladatát: elvigye a megváltás örömeit az egész világnak. Az egyház misszi-

ójának és igyekezetének sikere az isteni mintához való hűséges ragaszkodástól függ.

„Egyesek arra a következtetésre jutottak, hogy amint egyre közelebb kerülünk az idők végéhez, Isten gyermekei mindenféle vallási szervezettől függetlenül fognak munkálkodni. Az Úr eligazított engem, hogy e műben senki sem dolgozhat a maga elképzelése szerint” (*Testimonies to Ministers*. 489. o.).

„Hogy örülne Sátán, ha erőfeszítései sikerrel járnának, és e nép közé bejutva megbonthatná a művet akkor, amikor az átfogó szervezés létfontosságú és a legnagyobb erő lesz a hamis ébredések távoltartására és az olyan követelések visszautasítására, amelyeket Isten Szava nem helyesel. Egyensúlyt kell tartanunk, hogy a bölcs, körültekintő munkával felépített szervezet ne omoljon össze. Nem adhatunk lehetőséget a rendbontóknak, akik ebben az időben irányítani kívánják a művet” (*Testimonies to Minister*. 489. o.).

Isten célja a szervezettel

„Létszámunk növekedésével nyilvánvalóvá lett, hogy a szervezetség bizonyos formái nélkül nagy zűrzavar keletkezne, és nem lehetne sikeresen előrevinni a munkát. Hogy a lelkészek eltartásáról gondoskodhassunk, a munkát új területekre vihessük, a gyülekezeteket és a lelkészeket megvédhessük a méltatlan tagoktól, az egyházi javakat fenntarthassunk, az igazságot nyomdai termékekkel terjeszthessük és még sok más szempontból is nélkülözhetetlen volt a szervezetség” (*Testimonies to Ministers*. 26. o.).

„Mint a látható egyház tagja és az Úr szőlőskertjének munkása, minden hitvalló kereszténynek meg kell tennie a tőle telhető legtöbbet az egyház békéjének, összhangjának és szeretetének megőrzése érdekében. Gondoljunk Krisztus imájára: »Hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem«! Az egyház egysége meggyőző bizonyíték, hogy Isten elküldte Jézust a világ Megváltójául” (*Testimonies*. 5. kötet, 619-620. o.).

Az újszövetségi modell

Megváltónk megbízása, hogy egyházunk vigye el az evangéliumot az egész világra (Mt 28:19-20; Mk 16:15), nemcsak az üzenet hirdetését jelenti, hanem azok jólétének biztosítását is, akik elfogadták a felhívást. Ez magában foglalja a nyáj pásztorolását és őrzését, valamint a problémás emberi kapcsolatok kezelését is. Az ilyen helyzetek tették szükségessé a szervezetséget.

Az apostolok először egy tanácskozó testületet hoztak létre, amely Jeruzsálemből igazgatta az induló egyház tevékenységét (ApCsel 6:2; 8:14). Amikor a közösség már olyan nagy lett egy városban, hogy gyakorlati ügyeinek intézése bonyolultabbá vált, diakónusokat jelöltek ki az egyházzal kapcsolatos teendők intézésére (ApCsel 6:2-4).

Később nemcsak Ázsiában, de Európában is újabb gyülekezetek alakultak, ezért a szervezésben további lépés megtétele vált szükségessé. Azt látjuk, hogy Kis-Ázsiában „gyülekezetenként” (ApCsel 14:23) presbitereket választottak. A mű terjedése a Római Birodalom különböző tartományaiiban a gyülekezetek – ahogy manapság mondanánk – egyházterületekbe való szervezését tette szükségessé (Gal 1:2). Így lépésről lépésre kialakult az egyház szervezete. Isten a szükségletnek megfelelően vezette és irányította műve vezetőit, így az egyházzal való tanácskozás során kialakult az a szervezeti forma, amely védelmezte a mű érdekeit.

Az egyház szervezete napjainkban

A Hetednap Adventista Egyház az egyházvezetés képviseleti formáját követi, amely elismeri a tagság felhatalmazását, mely abban nyilvánul meg, hogy annak rendje és módja szerint képviselőket választanak a szervezet minden szintjén, akiket végrehajtói felelősséggel ruháznak fel, azaz képviselői testületeket és tisztviselőket az egyház vezetésére. Az egyházvezetésnek ez a formája azt is elismeri, hogy a szolgálatra való felszentelést az egyház világszerte elfogadja.

„Minden gyülekezeti tagnak szavazati joga van az egyházi tisztviselők megválasztásában. A gyülekezet választja meg az egyházterületek

tisztviselőit. Az egyházterület választott képviselői választják az uniók tisztviselőit, és az uniók választott képviselői választják a Generál Konferencia tisztviselőit. Ezáltal minden egyházterület, minden intézmény, minden gyülekezet és minden tag – akár közvetlenül, akár képviselők útján – szavaz azoknak megválasztásában, akik a Generál Konferenciánál a fő felelősséget viselik” (*Testimonies*. 8. kötet, 236-237. o.).

Az egyház jelenlegi szervezeti formája az egyház missziója teológiai értelmezésének, a tagság növekedésének és az egyház földrajzi kiterjedésének az eredménye. Az egységek képviselői 1863-ban találkoztak, hogy megszervezzék a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciáját.

A Hetednap Adventista Egyházban számos lépcsőfok vezet az egyes tagoktól az egyház világszéles munkájának megszervezéséig. Minden egyes szint tagjai rendszeresen összegyűlnek olyan hivatalos ülésre, mely a választott képviselők találkozója vagy konferenciája. (A helyi gyülekezet képviselőgyűlését testvérgyűlésnek nevezzük). A Hetednap Adventista Egyház szervezetében nem létezik olyan egység, amely önmaga státuszát hozza létre, sem olyan, amely önmaga működését alakítja ki, mintha nem is az egyház családjába tartozna.

Az egyház szervezetének áttekintése

1. *A helyi gyülekezet* – a hívők egy meghatározott helyen lévő olyan csoportja, melyet az egyházterületi konferencián elismertek, és ott hivatalosan gyülekezeti státuszt kapott.

2. *Egyházterület* – A helyi gyülekezetek csoportja egy meghatározott földrajzi területen, melyet elismertek egy divízió év közbeni, vagy év végi bizottsági ülésén, vagy a divízió tanácsülésén, és ott hivatalosan megkapta a Hetednap Adventista Egyház egyházterülete/misszióterülete/csatolt területe státuszt, majd azután egy uniókonferencián is elismerték, és az egyházterületek/misszióterületek testvéri közösségébe sorolták. (Lásd 23. o.)

3. *Gyülekezetek uniója* – Gyülekezetek olyan csoportja egy meghatározott földrajzi területen, amelyet a Generál Konferencia ülésén elismertek, és ott hivatalosan gyülekezetek uniója státuszt kapott vagy egyházterület, vagy misszióterület státusszal.

4 *Unió/ Uniómisszió* – Egyházterületek olyan csoportja egy meghatározott földrajzi területen, melyet a Generál Konferencia ülésén elismertek, és hivatalosan unió, illetve uniómisszió státuszt adtak neki.

5. *A Generál Konferencia és divíziói* – A Generál Konferencia a világszéles egyházat képviseli. Az őt alkotó tagságát alapszabályában határozza meg. Világszéles tevékenységének elősegítése érdekében a Generál Konferencia területi egységeket hoz létre, melyeket divízióknak nevezünk. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága az éves tanácsüléseken a divíziókra ruházza át az általános adminisztratív felügyeletet az uniók és más egyházi egységek meghatározott csoportja felett, melyek egy adott földrajzi egységen belül vannak.

Hitünk és gyakorlatunk alapja és forrása a Biblia; erre alapozva, a Generál Konferencia az ülésén meghatározza az egyház alapvető hitelveit, hitelesíti a megszervezett uniókat és a misszióterületeket, módosítja a Gyülekezeti kézikönyvet, megválasztja a Generál Konferencia és a divíziók vezetőségét, elvégzi az Alkotmány és Alapszabályzata által meghatározott feladatokat, és áttekinti a végrehajtó bizottságtól jövő tetteket. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága felhatalmazást kap a két konferenciai ülés között, hogy az Alkotmány és Alapszabály szerint tevékenykedjen az őket megválasztók nevében. Így az egyház egységei világszerte úgy tekintik a Generál Konferenciát, mint az egyház hangját.

Az intézmények szerepe

Az egyház különböző szintjein lévő egységek nevelési, egészségügyi, kiadói és más különféle intézményeket működtetnek, azért hogy Krisztus nevében szolgálatukkal választ adjanak az összezavarodott világ szükségleteire. A hetednap adventisták teológiájában és filozófiájában ezek az intézmények kezdettől fogva alapvető eszközei voltak az egy-

ház lelki missziója teljesítésének, amely az egész embert szolgálja, és az evangéliumot az egész világra elviszi.

Egyetlen egyházi egység vagy intézmény sem tehető felelőssé egy másik egyházi egység tartozásai, adósságai, cselekedetei vagy mulasztásai miatt egyszerűen csak azért, mert az is az egyházhoz tartozik.

Tekintély a korai egyházban

Mint Teremtő, Megváltó és Megtartó, az egész teremtés Ura és Királya, Isten az egyedüli forrása és alapja az egyház hatalmának. Mivel az Atya hatalommal ruházta fel prófétáit és apostolait (2Kor 10:8), ők döntő és kiemelt szerepet töltek be Isten Igéjének közvetítésében és az egyház felépítésében (Ef 2:20).

A korai egyház felelősségének tartotta, hogy mind hitelvei, mind pedig gyakorlata terén a tisztaságra törekedjen. A vének (vagy püspökök) nagy hatalommal rendelkeztek. Egyik fő hivatásuk az általános pásztori gondoskodás és a felügyelet volt (ApCsel 20:17-28; Zsid 13:17; 1Pt 5:1-3), olyan különleges feladatokkal együtt, mint a helyes tantételek tanítása és az ellenkezők meggyőzése (1Tim 3:1-2; Tit 1:5, 9). Azt tanították, hogy „vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok az Istentől valók-e” (1Jn 4:1), vagy Pál kifejezésével „mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg” (1Thessz 5:21).

Mindez érvényes volt az egyházfegyelemmel kapcsolatban is (Mt 18:15-17). A fegyelem gyakorlása mindent magában foglalt: a személyes és gondoskodó intéstől (Mt 18:16; Gal 6:1) a gyülekezeti tagságból való eltávolításig (Mt 18:18; 1Kor 5:11, 13; 2Kor 2:5-11).

Az egyháznak ennél fogva joga van megszabni saját vezetésének szabályait.

A Generál Konferencia a legfelsőbb tekintély

Az egyházban ma az üléselő Generál Konferencia, ill. az ülések között pedig a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottsága az egyház legfelsőbb irányító szerve. A Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságát az alkot-

mánya feljogosítja arra, hogy alárendelt szervezeteket hozzon létre a világ különböző részein, szerepének betöltése érdekében. Ezért minden alárendelt szervezet és intézmény az egész egyházban úgy ismeri el a Generál Konferencia ülését és a Generál Konferencia Végrehajtó Bizottságát, mint Isten után a legfelsőbb hatalmat a hetednapos adventisták között.

Nézeteltérések esetén – gyülekezeteken, egyházterületeken és intézményeken belül vagy azok között – a következő, felettes intézményhez forduljanak a felek a kérdés intézésével egészen addig, amíg el nem érkezik a Generál Konferencia soron következő ülősszaka vagy a végrehajtó bizottság éves tanácskozása. Az ülősszakok közötti időben a végrehajtó bizottság képezi a legfőbb hatalmat minden kérdésben, amelyben nézetkülönbség támad. A bizottság döntéseit felül lehet vizsgálni a Generál Konferencia ülősszakán vagy a végrehajtó bizottság éves tanácskozásán. Amikor egyházi egységek felülvizsgálják más egységek döntéseit, akkor nem vállalhatják fel egyetlen más egyházi egységnek sem a kötelezettségeit.

„Többször kaptam tanítást az Úrtól, hogy ember ítéletét ne rendeljük alá egy másik ember ítéletének. Soha ne tekintsék egy ember véleményét vagy néhány férfi ítéletét elég bölcsnek és erősnek ahhoz, hogy az egyházat vezesse, és meghatározza az irány kijelölésében. Ha azonban az összes területről összegyűlt testvérek által alkotott Generál Konferencia határoz valamit, akkor az egyes személyek elhatározásukat, függetlenségüket és személyes véleményüket adják fel, és ne ragaszkodjanak makacsul ahhoz. Egy munkás soha ne tekintse erénynek álláspontjához való makacs ragaszkodását, ha az a közösség döntése ellen van” (*Testimonies*. 9. kötet, 260. o.).

4. FEJEZET

LELKÉSZEK ÉS MÁS EGYHÁZI ALKALMAZOTTAK

Isten által kijelölt szolgálat

„Istennek egyháza van, tőle rendelt szolgálattal. »És adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétáknak, némelyeket evangélistáknak, némelyeket pedig pásztorokul és tanítóknak; a szentek tökéletesbítése céljából szolgálattal munkájára, a Krisztus testének építésére: míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére«

Isten férfiakat választott, hogy buzgó figyelemmel és éber állhatatossággal örködjenek, hogy Sátán gonosz terveivel ne tehesse tönkre azt, hanem megálljon a világban, Isten dicsőségét hirdetve az emberek között” (*Testimonies to Ministers*. 52-53. o.).

Egyházterületi elnök – Az egyházterület elnöke tapasztalt, jó bizonyossággal rendelkező felszentelt lelkész legyen. Egyházterületén az evangéliumi szolgálat vezetője, és minden gyülekezet első vénje, felügyelője. A gyülekezetek lelki jólétéért és épüléséért fáradozik. Munkáikban és terveikben tanácsolja őket. Elmehet minden gyülekezetbe, minden gyülekezeti istentiszteletre, minden testvéri órára és bizottsági ülésre, szavazati jog nélkül, kivéve, ha a gyülekezet megadja ezt neki, valamint hivatalánál fogva minden gyülekezeti ülésen elnökölhet, ha ez szükséges. Betekintési joga van minden gyülekezeti jegyzőkönyvbe.

A területi elnök nem félreállítja a gyülekezet megválasztott tisztviselőit, hanem együttműködik velük. A tisztviselőknek pedig kötelességük is egyben az egyházterületi közösség kötelekeit elismerve tanácskozni vele a gyülekezet jólétével kapcsolatos minden ügyről. Nem szabad megakadályozniuk őt kötelességeinek megfelelő elvégzésében.

Egyházterületi osztálytitkárok – Az osztálytitkárok az egyházterületi bizottság általános irányítása alatt, a munka minden ágáért felelős egyházterületi elnökkel tanácskozva dolgoznak, és az egyház munkájának

kiemelt ágait gondozzák. Ezeknek az alkalmazottaknak szabad bejárást kell kapniuk a gyülekezetekbe, hogy a rájuk bízott munkát sikeresen végezhessék. Alkalmat kell kapniuk arra, hogy terveiket a gyülekezet elé tárhassák és fejleszthessék. Elvárható, hogy e munkások megértéssel fogadjanak minden gyülekezeti tervet, még ha az hatáskörükön kívül esik is.

Az osztálytitkárok nincsenek felruházva adminisztratív vagy végrehajtói jogkörrel az egyházterületi vagy a gyülekezeti munkában, a területtel kapcsolatos feladatuk tanácsadói jellegű. Munkájuk nem ugyanolyan módon kapcsolódik a gyülekezetekhez, mint az egyházterületi bizottságé vagy az elnöké. Tevékenységük elsősorban egy meghatározott feladatkörre terjed ki, és az egész egyházterületen végzik munkájukat. Nem azt várják tőlük, hogy a gyülekezeti választásokon, vagy adminisztratív kérdésekben, vagy a szolgálat bármely más ágával kapcsolatban tanácsolják a gyülekezeteket, hacsak erre az egyházterületi elnök külön fel nem kéri őket.

Felszentelt lelkészek – Amikor az egyházterület bizottsága a felszentelt lelkészt a gyülekezetek pásztorának vagy körzeti vezetőnek kijelöli, az nem veszi át az elnök helyét szolgálati területén. Nem ugyanazt az adminisztratív hatáskört ruhazzák rá, mint az elnökre, ugyanakkor az egyházterület terveinek és célkitűzéseinek kivitelezésében együttműködik az egyházterületi elnökkel.

A gyülekezet lelkészévé kijelölt felszentelt lelkész a gyülekezeti presbiterek segítségével végzi munkáját. A szolgálatra való felszentelése folytán joga van vezetni minden egyházi szertartást. A gyülekezet lelki vezetője és tanácsadója. Neki kell irányítania feladataikban a gyülekezeti tisztségviselőket, és velük együtt megtervezni a gyülekezeti munka és tevékenység minden ágát.

A lelkész tagja a gyülekezeti bizottságnak, és elnököl annak ülésein. Abban az esetben, ha a gyülekezet lelkésze fel kívánja magát menteni a gyülekezeti bizottságban való elnöklés felelőssége alól, akkor a gyülekezet egyik felszentelt presbitere elnököl a lelkéssel együttműködve. (Lásd 86. o.) A gyülekezet lelkésze a presbiterek közreműködésével tervezzé és irányítsa a gyülekezet lelki szolgálatait, mint pl. a szombat délelőtti istentiszteletet, imaórákat, valamint vezesse az úrvacsora és

keresztség szolgálatát! A gyülekezet lelkésze ne vegye körül magát a saját maga által kiválasztott tanácsadói testülettel, hanem mindig működjön együtt a gyülekezet megválasztott tisztségviselőivel!

Ha egy evangelizátort azzal bíznak meg, hogy olyan helyen végezzen evangelizációs tevékenységet, ahol van gyülekezet és felelős lelkész, az egyházterület kérje fel a gyülekezet lelkészét arra, hogy segítse az evangelizátor munkáját; így a lelkésznek alkalma nyílik arra, hogy megismerje gyülekezte leendő tagjait.

A lelkészeket vagy segédlelkészeket nem a gyülekezetek jelölik vagy választják, hanem az egyházterületi bizottság jelöli ki őket – és ezeket a kinevezéseket bármikor megváltoztathatja. (Lásd 74. o.)

Egy lelkészt az egyházterületi bizottság határozata alapján fel lehet menteni lelkészi szolgálata alól anélkül, hogy gyülekezeti tagságát ez érintené. Ha egy lelkészt kizárnak az egyházból, de később visszaveszik gyülekezeti tagnak, lelkészi tisztét ezzel nem nyeri vissza.

Segédlelkészek – Az egyházterület segédlelkészi megbízást ad a leendő felszentelt lelkészeknek azért, hogy alkalmat adjon arra, hogy szolgálatra való elhivatottságuknak bizonyosságát adják, különösen a lélekmentés terén. Az ilyen megbízás lehetőséget ad a lelkészi adottság fejlesztésére.

A segédlelkésznek joga van prédikálni, részt venni az evangelizációban, vezetni a missziómunkát és segédkezni bármely gyülekezeti tevékenységben.

Adódhatnak azonban olyan körülmények, hogy az egyházterületnek lelkészi vagy lelkészsegédi felelősséggel kell felruháznia egy segédlelkészt egy vagy több gyülekezetben. Azért, hogy bizonyos lelkészi feladatokat elvégezhesen a gyülekezetben vagy gyülekezetekben, ahol szolgál, meg kell választani őt felszentelt presbiternek. A divízió végrehajtó bizottsága adhat felhatalmazást a segédlelkészek jogkörének és felelősségének kiterjesztésére. Ennek a szervezetnek a döntése szükséges ahhoz, hogy az egyházterület kiterjesztett jogkörrel és felelősséggel ruházza fel a segédlelkészt. Egy ilyen határozat mindig pontosan és világosan rögzítse, hogy a segédlelkész milyen egyéb feladatokat tölthet még be, de mindig tartsa szem előtt, hogy gyülekezeti vénként és kiterjesztett

munkakörében csak abban a gyülekezetben vagy gyülekezetekben szolgálhat, ahová kijelölték, és ahol felszentelt presbiter. A területi bizottság döntését csak a divízió bizottságának döntése után hozhatja meg. (Lásd 74. o.)

Az egyházterületi bizottság ne lépje túl a divízió bizottságának felhatalmazását a segédlelkész jogkörének kiterjesztése terén. Nem adhat felhatalmazást egy segédlelkésznek, hogy kiterjesztett jogköröket gyakoroljon azon a gyülekezetben vagy körzeten kívül, ahol helyi vén. Az egyházterületi bizottság határozata nem helyettesítheti a gyülekezeti választást vagy az evangélium szolgálatára való felszentelést.

Bibliamunkás – Az egyházterület alkalmazhat bibliamunkásokat és megbízhatja őket, hogy dolgozzanak evangelizációs célkitűzésekért vagy a helyi gyülekezetek szolgálatában. Habár a bibliamunkások az egyházterület közvetlen irányítása alatt dolgoznak, ha egy bibliamunkást evangelizációs feladattal bíztak meg, akkor az evangelizációt irányító személy irányítása alatt, ha gyülekezeti szolgálattal bíztak meg, akkor a lelkész irányítása alatt dolgozik. Az egyházterület alkalmazásában álló bibliamunkást nem szabad felkérni semmilyen gyülekezeti tisztség betöltésére, kivéve, ha az egyházterület erre engedélyt adott, de engedni kell, hogy szabadon végezhesse a személyes lélekmentő munkát.

Az egyházterületek irányítják az egyházi alkalmazottakat – Az egyházterületi elnök az egyházterületi bizottsággal tanácskozva irányítja minden egyházterületi alkalmazott munkáját, így a lelkész, a bibliamunkás, az egyházterületi osztálytitkár munkáját is, akik a területtől kapják megbízólevelüket, és felelősséggel is a területnek tartoznak, nem a helyi gyülekezetnek. A gyülekezetek kérhetik egyházterületi alkalmazottak szolgálatát vagy segítségét az egyházterületi elnöktől, de minden esetben az egyházterületi bizottság adja a kinevezést. Az egyházterületi bizottság megváltoztathatja az alkalmazottak megbízásait, ha úgy gondolja, hogy arra szükség van. Az alkalmazott vagy a gyülekezet kérheti az egyházterület bizottságát, hogy hallgassa meg a munkaterületből való áthelyezéssel kapcsolatban. A bizottság az egész egyházterület érdekeit figyelembe véve alaposan megfontolja a kérést, és a döntést ennek

alapján hozza meg. Amennyiben a helyzet úgy alakulna, hogy az alkalmazott megtagadja a bizottsággal való együttműködést, és nem hajlandó a döntéssel összhangban dolgozni, ezt a magatartást fegyelemsértésnek kell tekinteni, és ennek megfelelően kell kezelni. A munkás semmilyen körülmények között nem fellebbezhet a gyülekezethez az ilyen döntés miatt. Egyházterületi fenyíték alá esik minden gyülekezet, ha ilyen körülmények között az alkalmazottat támogatja.

Igazolványok és megbízások

A felelős vezetőknek Isten ügyét féltő gonddal kell védelmezniük a szervezet minden szintjén, kezdve a helyi gyülekezetektől a Generál Konferenciáig. Minden hitelesített, teljes munkaidőben dolgozó egyházi alkalmazott – meghatározott időtartamra – hivatalos igazolványt vagy megbízást kap az irányító bizottságoktól.

Egy egyházterületen a bizottság meghatalmaz bizonyos embereket, hogy lelkészként és evangéliumi munkásként képviseljék az egyházat. Ezt a meghatalmazást az igazolványok és megbízólevelek jelképezik, amelyek megfelelően keltezett és az egyházterület tisztviselői által aláírt meghatalmazások. Az így rájuk ruházott jogkör nem személyes és nem a megbízott személy sajátja, hanem az igazolványt adó testületé – és bármikor visszavonható, ha alapos ok van rá. Az igazolványok és megbízólevelek sosem tekinthetők az alkalmazottak személyes tulajdonának, és azokat vissza kell szolgáltatni, ha érvényességük lejárt, vagy ha a kiállító szervezeti egység azt kéri.

Annak érdekében, hogy az egyház ellenségei ne juthassanak fel a szószékre, egyetlen gyülekezetben se adjanak szót senkinek, aki nem tudja felmutatni érvényes egyházi igazolványát vagy megbízólevelét. Elismerjük azonban, hogy időnként helyénvaló az, ha állami tisztségviselők vagy polgári vezetők is szót kapnak gyülekezeteinkben; de meghatalmazással nem rendelkező személyeket nem szabad a szószékre engedni. (Lásd 114-116. o.)

Lejárt igazolványok és megbízólevelek – Az igazolványok és megbízólevelek az egyházterület Alkotmánya és Alapszabályzata vagy

Működési Szabályzata által meghatározott időtartamra érvényesek. Azokat az egyházterületi konferencia ülésén vagy a területi bizottság ülésén szavazással újítják meg. A lejárt vagy érvénytelen igazolvány vagy megbízólevél semmilyen tevékenység végzésére nem jogosít fel.

Nyugdíjas munkások – A nyugdíjas munkások megbecsülést, figyelmet érdemelnek, hiszen segítséget nyújtanak Isten egyházának építésében. Jelenlétük áldás és segítség gyülekezeteink számára. Abban a gyülekezetben, ahol rendes tagsággal rendelkeznek, bármilyen gyülekezeti tisztségre megválaszthatók. Lelkeszi szolgálatot is végezhetnek az egyházterületi bizottság irányítása alatt.

Olyan személyek, akik nem rendelkeznek igazolvánnyal, de korábban lelkészek voltak – Előfordulhat, hogy aki korábban felszentelt lelkész volt, nyomós okokból nem rendelkezik hivatalos igazolvánnyal. Felszentelt presbiternek azonban megválasztható, és ha felszentelése nem érvénytelen, nem kell felszentelni, de nem lépheti túl a felszentelt presbiter munkáját és hatáskörét.

5. FEJEZET

GYÜLEKEZETEK ÉS SZÓRVÁNYOK MEGSZERVEZÉSE, ÖSSZEVONÁSA ÉS FELOSZLATÁSA

Egy gyülekezet megszervezése

A gyülekezetet felszentelt lelkész szervezi meg az egyházterületi bizottság javaslatára. (A szórványok megszervezését lásd a 38. oldalon). Mivel egy gyülekezet megszervezésével sok minden együtt jár, ezért ha csak lehetséges, hívják meg erre az alkalomra az egyházterület elnökét is.

Amikor egy, az üzenetről teljes körű tanítást kapott és megkeresztelt hívő csoport felkészült arra, hogy egy megszervezett gyülekezet feladatait ellássa, az egyházterület elnökével tanácskozva, az egyházterületi bizottság jóváhagyását kérve, ki kell jelölni a gyülekezet megszervezésének időpontját.

Amikor a megkeresztelt hívők összegyűltek, tanácsos röviden áttekinteni velük a hetednapi adventisták főbb hitelveit.

Amikor ez megtörtént, egy felhívásban meg kell kérni őket arra, hogy mindazok, akik egyetértenek a felsorolt alapelvekkel, és a gyülekezeti közösséghez kívánnak tartozni, jöjjenek előre. Minden egyes személy nevét fel kell jegyezni. A gyülekezet szervezését végző személynek már korábban meg kell győződnie arról, hogy a jelenlevők közül tagja-e már valaki az egyházterületi gyülekezetnek, és ha igen, meg kell szereznie azoknak a tagoknak a gyülekezeti levelét, hogy ehhez az új gyülekezethez csatlakozhassanak. Ők együtt képezik az új gyülekezet magvát.

Ha a jelenlevők közül történetesen még senki sem tagja egyházunknak, akkor három tagot válasszanak ki, akik majd a gyülekezet magvát képezik (előnyben részesülnek a tapasztalt szombatünneplők). Ezután a következő kérdéseket lehet feltenni nekik: Elfogadjátok-e Krisztust személyes Megváltótoknak? Teljesen egyetértetek-e az imént felsorolt hitpontokkal? Alámerítéssel keresztelkedtetek-e meg? Jó közösségben vagytok-e egymással, és bizodalommal vagytok-e egymás iránt?

Ha ezekre a kérdésekre igenlő választ adtak, akkor ki lehet jelenteni, hogy ez a három személy alkotja az új gyülekezet magvát. Ezután egymás után szólítják a névsorba vett személyeket. Az illető feláll, és a már említett kérdéseket neki is felteszik, majd a gyülekezet már meglévő magva szavaz a tag felvételéről. Mindegyikük így módon lesz a gyülekezet tagja, és joguk van arra, hogy a következő névre már ők is szavazzanak. Gondosan ügyelni kell arra, hogy az így felvett tagok jó közösségben és testvéri szeretetben legyenek egymással. Ha hitelvi vagy a közösséget érintő kérdésben kétely támadna, és azt nem lehet azonnal, kedvesen és tapintattal elrendezni, ilyen esetben a megszervezést el kell halasztani.

Amikor már mindenkit felvettek, a gyülekezet egy önálló egységet alkot, és készen áll a főtisztviselők megválasztására. Meg kell választani a jelölő bizottságot, amelynek elnöke a szervezést végző lelkész. Ez a bizottság jelölteket állít a különböző tisztségek betöltésére. Miután a tisztségviselőket megválasztották, a presbitereket fel kell szentelni, kivéve ha ők már felszentelt presbiterek voltak korábban is. Hasonló, de rövidebb felajánlással történik a diakónusok és diakonisszák felszentelése. Amikor mindez megtörtént, a gyülekezet megszervezettnek tekinthető, és készen áll a szolgálatra.

Az alapító összejövétel befejezése előtt fel kell kérni a helyi egyházterületet arra, hogy a következő egyházterületi konferencia ülésén vegyék fel a gyülekezetek közösségébe az újonnan megszervezett közösséget.

Ügyelni kell arra, hogy minden tisztviselő teljes tájékoztatást kapjon feladataira vonatkozóan. A gyülekezet számára gondoskodni kell az úrvacsorához és a lábmosás szertartásához szükséges kellékekről. Ha megoldható, akkor a gyülekezet megszervezésekor úrvacsorai istentiszteletet kell tartani. A pénztáros, a jegyző, valamint a többi tisztviselő is kapja meg a szolgálatához szükséges nyomtatványokat, illetve pénztárkönyveket.

Egy szórvány megszervezése

Ahol több elszigetelten élő hívő lakik egymáshoz meglehetősen közel, vagy ahol egy kiscsoport, házi gyülekezet, vagy gyülekezetalapítás magcsoportja működik, szórványt lehet szervezni a közösség, az együttes imádkozás és a missziómunka érdekében; azzal a szándékkal, hogy idővel megszervezett gyülekezetté nővik ki magukat, vagy egy adott földrajzi területen további házi gyülekezeteket hoznak létre.

A hívők ilyen csoportját az egyházterületi bizottság jóváhagyásával lehet szórvánnyá szervezni, és ennek következtében csak az egyházterületi bizottság oszthatja fel őket. A divízióknak és/vagy az egyházterületnek készítenie kell egy szabályzót azzal kapcsolatban, hogy a területén hogyan kell szórványokat megszervezni.

Azok a gyülekezeti tagok, akik egy kiscsoportnak, házi gyülekezetnek a tagjai, egy új szórvány magját hozhatják létre. Mindenkinek, aki egy ilyen szórvány tagja akar lenni, vagy az egyházterületi gyülekezethez, vagy egy helyi gyülekezethez (anyaggyülekezet) kell tartoznia. Amennyiben egy ilyen szórványhoz tartozó személy az egyházterületi gyülekezethez tartozik, az egyházterületi bizottság szavazza meg a gyülekezeti levelének átvételét az egyházterületi gyülekezetbe, és ott nyilvántartják őket, mint az új szórvány tagjait.

Amikor az egyházterületi bizottság jóváhagyja egy szórvány megszervezését, választani kell egy vezetői csapatot, ami egy vezetőből, egy jegyzőből és egy pénztárosból áll. A szervezést az abban a körzetben dolgozó lelkész vagy az egyházterületi bizottság által kijelölt lelkész végezheti, a szórvány tagjaival való tanácskozás után.

Minden más tisztségre való jelölést a szórvány tagjai választanak szavazással az összejövetelükön, amikor a körzetvezető vagy egy olyan személy elnököl, akit az egyházterületi bizottság erre felhatalmazott. Csak a Hetednap Adventista Egyház tagjai jelölhetők ezekre a hivatalos tisztségekre.

A szórvány vezetőjét nem kell felszentelni a szolgálatra. Nincs joga olyan feladatokat végezni, amelyek egy gyülekezet felszentelt presbiterének kiváltságai. Azonban ott, ahol kivételes körülmények indokoltá teszik, az egyházterületi bizottság kinevezhet egy olyan személyt, aki

gyülekezeti tapasztalatokkal és vezetői képességekkel rendelkeznek, hogy a szórvány felszentelt presbitereként szolgáljon.

A szórvány jegyzőjének feljegyzést kell készítenie a szórvány minden egyes tevékenységéről és összejövételéről, és statisztikai beszámolót kell küldenie az anyagyülekezetnek vagy az egyházterület titkárának. Ezeknek a beszámolóknak tartalmazniuk kell a szórvány tevékenységét, és be kell számolni az összejövetelek résztvevőiről is. A beszámolónak ki kell térnie a hétköznapi és a szombaton végzett missziómunkára is.

A szórvány pénztárosa a befolyt és a kiadott pénzüsségekről pontos könyvelést vezessen. Az egyházterület által meghatározott időben haladéktalanul küldjön el minden tizedet és adományt – kivéve a helyi célokra gyűjtött adományokat – az egyházterületi pénztárosnak, aki egyben az egyházterületi gyülekezet pénztárosa is.

Ha a megszervezett szórvány minden megkeresztelt tagja az egyházterületi gyülekezet tagja, a szórványnak nincs joga egyházfegyelmi ügyekben eljárni, illetve tagokat felvenni vagy elbocsátani. Minden ilyen ügyet tovább kell adni az egyházterületi bizottságnak, amely egyben az egyházterületi gyülekezet bizottsága is. Az egyházterület elnöke az egyházterületi gyülekezet presbitere is.

Ha az egyházterület egy szórványt úgy szervez meg, hogy a tagok nem a területi gyülekezetnek, hanem a közeli helyi gyülekezetnek a tagjai, akkor a fent leírt tevékenységeket (beszámolás, gyülekezeti tagság kérdése) az anyagyülekezetnek kell elvégeznie.

Az ilyen szórványoknak gyarapodniuk kell, és végül el kell jutniuk arra a pontra, amikor szükségessé válik a rendes gyülekezetté való szervezésük. A szórvány vezetősége támogasson és mozdítson elő minden olyan gyülekezeti munkát és tevékenységet, amelyet a szervezett gyülekezetek rendszerint végeznek, hogy így a teljes gyülekezeti szervezettel együtt járó nagyobb felelősségre készítsék fel a tagokat.

Gyülekezetek összevonása

Ha tanácsosnak látszik két gyülekezet összevonása, az egyházterületi bizottság tegyen javaslatot erre. A szabályosan összehívott testvérülésen,

amit az egyházterületi elnök, a gyülekezet lelkésze vagy más felszentelt lelkész vezet, mindkét érintett gyülekezet szavazzon az összevonás kérdéséről. Ha mindkét gyülekezet igennel szavazott, akkor együttes ülést kell tartani, amit az egyházterületi elnök, távollétében az egyházterület által erre kijelölt felszentelt lelkész vezet.

A megállapodásról gondosan megírt nyilatkozatot kell készíteni, amely tartalmazza az összevonás okát és az ezzel kapcsolatos lényeges kérdéseket, pl. a javak kezelése, az anyagi kötelezettségekért vállalt felelősség stb. Ez a nyilatkozat tartalmazza, hogy az összevonás milyen feltételekkel történt. A dokumentumban rögzítik az egyesített gyülekezet új nevét is, valamint azt, hogy az addigi két gyülekezet minden tisztviselőjét felmentik a szolgálat alól.

A két gyülekezet összevonása a közös nyilatkozat elfogadásával nyilvánítható megtörténtnek. Végül meg kell választani a jelölő bizottságot, hogy tisztviselőket jelöljenek az összevont gyülekezetben a tisztségekre az év hátralévő részére.

A nyilatkozat egy másolatát el kell juttatni az egyházterülethez.

Ezekben az esetekben mindkét gyülekezet teljes tagsága az új szervezetben egyesül.

Ilyen körülmények között megengedhetetlen, hogy egy tag azért maradjon ki, mert az összevonás alkalmával elmulasztották felírni a nevét a tagok névsorába. Az összevont testület lesz felelős minden tag esetében a rendért és fegyelemért. A gyülekezeti fegyelem alatt álló tagok esetében a kézikönyv erre vonatkozó bekezdései alapján kell eljárni.

Mindkét gyülekezet könyvei és feljegyzései az összevont gyülekezet tulajdonává válnak. Az egyházterületet értesíteni kell, és a következő konferencián meg kell tenni a szükséges lépéseket az új helyzettel kapcsolatban.

Gyülekezetek feloszlása és kizárása

„Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az ige által, hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent

és feddhetetlen. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat; Mert az Ő testének tagjai vagyunk, az Ő testéből és az Ő csontjaiból valók” (Ef 5:25-30).

A gyülekezettel kapcsolatos fegyelmi eljárásokban ez a lelkiület vezessen; akár egy egyénről, akár egy gyülekezetről mint testületről legyen szó: segíteni és megőrizni Isten ügyét!

Egy gyülekezet léte nem szükségszerűen örökké tartó.

A következő okok miatt lehet gyülekezeteket felosztatni, vagy a gyülekezetek közösségéből kizárni:

1. A taglétszám csökkenése – Előfordulhat az, hogy a gyülekezet fenntartására tett minden erőfeszítés ellenére a taglétszám annyira lecsökken a környékről való elköltözés, elhalálozás vagy hitehagyás miatt, hogy veszélybe kerül a gyülekezet léte. Ilyen körülmények között az egyházterület bizottsága tegyen lépéseket, és javasolja a gyülekezetnek a felosztatását.

Mielőtt a felosztatás megtörténne, a megmaradt tagokat figyelmeztetni kell, hogy tagságukat helyezték át más gyülekezetekbe.

Ha elég tag marad, akkor össze kell hívni egy testvérgyűlést, amelyen az egyházterületi elnök vagy az általa kijelölt lelkész elnököl. Ezen a gyűlésen kell megszavazni a rendes tagsággal rendelkező tagok levelének más gyülekezetbe való elküldését. Így a gyülekezet az egyházterületi bizottság javaslatára felosztatja önmagát. Az egyházterületi bizottság előtt így nyitva az út, hogy a gyülekezet felosztatásának jegyzőkönyvezését elvégezze.

Ha az egyházterület bizottságának megítélése alapján túl kevés tag maradt ahhoz, hogy egy ilyen gyűlést összehívjanak, akkor az egyházterület bizottságának joga van ahhoz, hogy a tagokat rendes tagként egy másik gyülekezetbe irányítsa. E módon a gyülekezet felosztatása megtörtént.

Ha a felosztatás idején vannak olyan tagok, akik gyülekezeti fegyelem alatt állnak, és ezért nem adható nekik levél, amely bizonyítaná, hogy rendes tagsággal rendelkeznek, akkor az ő tagságukat átmenetileg az egyházterületi gyülekezetben kell tartani, és ez idő alatt az egyházterületi

let tisztviselői bizonyosodjanak meg afelől, hogy minden erőfeszítést megtettek annak érdekében, hogy ezeket a személyeket a lehető leghamarabb kielégítő keresztényi tapasztalathoz segítsék. Ha erőfeszítésük sikerrel jár, akkor az illetők tagságát meg lehet erősíteni az egyházterület gyülekezetében, vagy levelüket átirányíthatják egy másik gyülekezetbe. Ha nem lehet segíteni rajtuk, és jó útra téríteni őket, akkor nevüket az egyházterület bizottságának szavazata alapján törölni kell a névsorból.

2. Fegyelmezés – Szerencsére ritkák azok az alkalmak, amikor fegyelmi okok miatt kell gyülekezeteket kizárni, hiszen az egyház küldetése a keresés és a megmentés. Ahol állandósulnak a súlyos problémák, mint például a hitehagyás, a Gyülekezeti kézikönyvvel összhangban való cselekvés visszautasítása vagy az egyházterülettel szembeni lázadás, akkor komoly erőfeszítéseket kell tenni azért, hogy elkerülhető legyen a kizárás. A lelkész prédikációival és személyes látogatásokkal igyekezzon elmélyíteni a gyülekezet lelki életét. Az egyházterülettel együttműködve ébredést munkáló sorozatot kell tartani, hogy a tagok megújítsák az Úrral kötött szövetségüket. Ha ezek az erőfeszítések nem járnak sikerrel, a lelkész az egyházterületi bizottsággal együttműködve tanácskozzon a gyülekezettel, és annak vezetőségével, a gyógyításra és megbékélésre törekedve, hogy a gyülekezet továbbra is fennmaradjon. Az ilyen jellegű gyógyító intézkedéseket kell előnyben részesíteni, hogy megelőzzük a kapcsolatok megromlását, ami később a gyülekezet kizárásához vezethet.

Mindazonáltal, ha a gyülekezet megtartására tett erőfeszítések kudarcot vallanak, az egyházterület bizottsága gondosan tanulmányozza a gyülekezet kizárásának kérdését. Ha e lépés mellett döntenek, akkor az alábbiak szerint kell eljárni:

a. A javasolt kizárásra vonatkozó döntést egy testvéri óra keretében tárják az érintett gyülekezet elé, tájékoztatás és megfontolás céljából.

b. Abban az esetben, ha a gyülekezet nem fogadja el a javaslatot, két-féleképpen reagálhat:

1) Megszünteti a fegyelmezésre okot adó tényezőt, elfogadja az egyházterület feltételeit, majd kérelmezi az egyházterületnél a felosztatásra vagy kizárásra tett javaslat visszavonását.

2) Az unió végrehajtó bizottságához fordul, vagy gyülekezetek uniója esetén a divízióhoz, hogy az döntsön a gyülekezet ügyében.

c. Abban az esetben, ha a gyülekezet kitartóan lázad, az egyházterület bizottságának össze kell hívnia a rendes vagy a rendkívüli konferenciái ülést, ahol javasolnia kell a gyülekezet kizárását.

d. Ha a konferencia megszavazza a kizárást, akkor az egyházterületnek végre kell hajtania a döntést.

A tagokról való gondoskodás, nyilvántartás és a pénzalapok

A felosztatott vagy kizárt gyülekezetnek lehetnek olyan hűséges tagjai, akik szeretnék a Hetednap Adventista Egyház tagjai maradni. Az ő érdekükben a tagságukat átmenetileg – legfeljebb egy évig – az egyházterületi gyülekezetnél kell nyilvántartani, így adva alkalmat nekik, hogy az egyházterületi gyülekezethez tartozzanak, vagy levelüket választásuk szerint más gyülekezetbe kérik át. E tagok helyzetét az egyházterület bizottsága értékeli, és ha kielégítőnek találja, akkor javasolja, hogy tagok lehessenek az egyházterületi gyülekezetnél, vagy más, általuk választott gyülekezetben.

A felosztatott vagy kizárt gyülekezet azon tagjainak neveit, akik fegyelem alatt állnak, át kell adni az egyházterületi titkárnak abból a célból, hogy az egyházterületi bizottság idejekorán figyelemmel tudja kísérni őket, mint ahogy azt fentebb már elmondtuk, a létszámcsökkenés miatt felosztatott gyülekezetekkel kapcsolatosan.

Ha a taglétszám csökkenése vagy fegyelmi okok miatt egy gyülekezetet felosztatnak vagy kizárnak, minden adományt, pénzügyi feljegyzést, minden ingó vagy ingatlan vagyont, akár a helyi gyülekezet, akár az egyházterület, akár más gyülekezeti jogi személy nevéen volt, az egyházterületnél kell letétbe helyezni. Így az egyházterület joga, hatásköre és kötelessége az, hogy kezelje, védelmezze vagy rendelkezzen minden szóban forgó vagyonnal és pénzalappal. A felosztatott vagy kizárt gyülekezet minden könyvét és feljegyzését az egyházterület titkárnak és/vagy pénztárosának kell őriznie.

Azokban az esetekben, amikor fegyelmezésre nem került sor, egy alternatív megoldása lehet a gyülekezet feloszlásának és megszüntetésének, ha visszatérnek a szórvány státuszhoz. Ekkor az egyházterületi bizottság többségi szavazatával lehet a döntést meghozni, a körzet lelkészével és tagjaival való konzultációt követően.

A rendes tagsággal rendelkező tagok levelének az egyházterületi gyülekezetbe vagy más gyülekezetbe történő elküldését testvérgyűlésen (lásd 41. o.) kell megszavazni abban az esetben, ha van olyan tag, aki szeretné a levelét átkérni. Ugyanezen a testvérgyűlésen a lelkész a helyi gyülekezet tagjaival tanácskozva kijelöli a szórvány tagjaiból a vezetőség tagjait, amely a vezetőből, a jegyzőből és a pénztárosból áll. A szórványokra vonatkozó további tudnivalók a 38. oldalon a Szórványok megszervezése címszó alatt olvasható.

6. FEJEZET

TAGSÁG

A gyülekezeti tagság komoly, ünnepélyes kötelezettsége kell, hogy áthassa azt, aki az egyházba való felvételét kéri. Csak azok készültek fel az egyházba való felvételre, akik bizonyosságát adták újjászületésüknek, és akik lelki tapasztalatokat szereztek az Úr Jézussal. A lelkészek kötelessége, hogy tanítsák meg a jelentkezőket az egyház alapvető tanításaira és azok gyakorlására, hogy szilárd lelki alappal léphessenek be a közösségbe. Miközben nincs korhatára a keresztségnek, azt ajánljuk, hogy a túlon túl fiatalokat – akik kifejezték azt a vágyukat, hogy szeretnének megkeresztelkedni – bátorítsuk arra, hogy előbb egy oktatási programban vegyenek részt, amely elvezethet a keresztséghez.

Pál apostol írja: „Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is dicsőségben járjunk” (Róm 6:3-4).

Lukács pedig a következőket írja: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében Akik azért örömet vevék az Ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek” (ApCsel 2:38, 41).

„Az egyház tagjai, akiket Isten a sötétségből csodálatos világosságra hívott ki, az Ő dicsőségét hirdessék. Az egyház Krisztus kegyelmi gazdagságának letéteményese; és végül az egyház nyilatkoztatja ki a »mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt« Isten szeretetének végső és teljes dicsőségét” (*Az apostolok története*. 7. o.).

Keresztség

A tagság előfeltétele – „Krisztus a lelki országába való belépés jelév tette a keresztséget. Ő szabta ezt a feltételt, amellyel rendelkeznie kell

mindenkinek, aki azt kívánja, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek hatalma alatt állónak ismerjék.

A keresztség a világról való legünnepélyesebb lemondás. Akik az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében megkeresztelkednek, keresztény életük legelején nyilvánosan kijelentik, hogy megtagadták Sátán szolgálatát, és a királyi család tagjai, a mennyei Király gyermekei lettek. Engedelmeskedtek a parancsnak: »menjete ki közülük, és szakadjatok el, és tisztátalant ne illessetek!« És rajtuk beteljesedett az ígélet: »És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr« (2Kor 6:17-18)” (*Testimonies*. 6. kötet, 91. o.).

A keresztség az egyházba való belépés útja. Alapvetően a Krisztus üdvözítő szövetségébe való belépés maradandó záloga, amelyet az Isten családjába szóló örömteljes és felemelő hívásként kell értelmeznünk.

Az egyház tagjai azok lehetnek, akik tagjai egy olyan gyülekezetnek, amelyet valamely egyházterület hitelesített a gyülekezeteinek testvéri közösségébe.

A keresztség formája – Az egyház az alámerítéses keresztségben hisz, és tagként csak azokat fogadja el, akik ily módon kereszteltek meg. (Lásd 14. fejezet, „*A hetednapos adventisták alapvető hitelvei.*”) Azokat, akik felismerik elveszett, bűnös állapotukat, őszintén megbánják vétkeiket, és átmennek a megtérés tapasztalatán, megfelelő tanítás után el lehet fogadni a keresztségre és a gyülekezeti tagságra.

Alapos tanítás és nyilvános meghallgatás a keresztség előtt – A jelölteket vagy egyénileg, vagy keresztségi osztályban kell alapos tanításban részesíteni a Szentírásból az egyház alapvető tanításairól és gyakorlatáról, valamint a tagsággal együtt járó felelőségekről. A lelkésznek gondoskodnia kell arról, hogy a gyülekezet egy nyilvános meghallgatás alkalmával megbizonyosodhasson arról, hogy a jelölt alaposan felkészült, elkötelezett, hogy megtegye e fontos lépést, szokásai és magatartása azt mutatja, hogy készséges arra, hogy az egyház hitelvei szerint éljen, és ez kifelé úgy nyilvánul meg, hogy igaz rá a „gyümölcsseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:20) alapelv.

Ha a nyilvános meghallgatás nem célravezető, akkor a meghallgatás a gyülekezet bizottsága vagy a gyülekezet bizottsága által kiválasztott

bizottság, mint például a vének bizottsága előtt történjék, akik a keresztséget megelőzően beszámolnak a gyülekezetnek.

„A tanítványság próbáját nem alkalmazzuk a keresztségre jelentkezőkön olyan gondosan, mint ahogy kellene. Meg kell tudni, hogy csak a hetednapi adventista nevet akarják-e felvenni, vagy az Úr oldalára állnak-e, kijönnek a világból, elszakadnak attól, és nem érintik azt, ami tisztátalan. A keresztség előtt a keresztelendőt alaposan ki kell kérdezni tapasztalatairól. A kikérdezés ne legyen rideg, vizsga ízű, hanem kedves, szelíd, Isten Bárányára mutató, aki elveszi a világ bűneit. Az evangélium kívánalmait kérjük számon a keresztelendőktől!” (*Testimonies*. 6. kötet, 95-96. o.).

Keresztségi fogadalom és elkötelezettségi bizonyítvány

Keresztségi fogadalom – A keresztelendőknek, vagy akiket a gyülekezet közösségébe hitvallás útján fognak felvenni, a gyülekezet vagy egy másik megfelelően kijelölt testület jelenlétében meg kell erősíteniük, hogy elfogadták a Hetednapi Adventista Egyház hitelveit. (Lásd 45. o.) A lelkipásztornak vagy a felszentelt presbiternek a következő kérdéseket kell feltennie a jelöltnek (jelölteknek), akik válaszukat szóbeli egyetértésükkel vagy kezük felemelésével jelezzék, vagy esetleg más, az adott kultúrában elfogadott módon.

Fogadalom

1. Hiszel-e az egy Istenben: aki Atya, Fiú és Szentlélek, a három örök-kévaló Személy egysége?

2. Elfogadod-e Jézus Krisztus golgotai halálát bűneidért való engesztelő áldozatul, és hiszed-e, hogy Isten kegyeleméből, Jézus kiontott vérébe vetett hit által megváltott a bűntől és annak büntetésétől?

3. Elfogadod-e Jézus Krisztust Uradnak és személyes Megváltódnak, hiszed-e, hogy Isten Krisztusban megbocsátotta bűneidet, és új szívet adott neked, és elfordulsz-e a világ bűnös útjaitól?

4. Hit által elfogadod-e a mennyei szentélyben értünk közbenjáró Krisztus igazságát, és elfogadod-e átformáló kegyelmének és hatalmának ígéretét, hogy szerető, Krisztus- központú életet élj otthonodban és a világ előtt?

5. Hiszed-e, hogy a Biblia Isten ihletett Szava, a keresztyén ember számára a hit és gyakorlat egyetlen mércéje? Elkötelezed-e magad, hogy rendszeresen időt töltesz imádkozással és a Biblia tanulmányozásával?

6. Elfogadod-e a Tízparancsolatot Isten jellemének írott kifejezéseként és akaratának kinyilatkoztatásaként? Szándékodban áll-e a benned lakozó Krisztus ereje által megtartani ezt a törvényt, beleértve a negyedik parancsolatot is, amely előírja a hét hetedik napjának, az Úr szombatjának, a teremtés emlékének megünneplését?

7. Várod-e Jézus közeli eljövételét és az áldott reménységet, amikor „e halandó test halhatatlanságot ölt magára”? Miközben készülsz az Úrral való találkozásra, bizonyosságot teszel-e megváltó szeretetéről, felhasználva talentumaidat személyes lélekmentési törekvéseidben, ezzel segítve másokat, hogy elkészüljenek Krisztus dicsőséges megjelenésére?

8. Elfogadod-e a lelki ajándékokról szóló bibliai tanítást, és hiszed-e, hogy a prófétaság ajándéka a maradék egyház egyik ismertetőjele?

9. Hiszel-e az egyházszervezetben, és szándékodban áll-e Istent imádni és az egyházat támogatni tizededdel és adományaiddal, személyes erőfeszítéseiddal és befolyásoddal?

10. Hiszed-e, hogy tested a Szentlélek temploma, és tisztelned kell Istent azzal is, hogy arra gondot viselsz, elkerülve az ártalmas dolgok használatát; tartózkodva a tisztátalan ételektől; az alkohol tartalmú italok fogyasztásától, előállításától vagy árusításától; az emberi fogyasztásra készült dohány mindenféle formájának használatától, előállításától és árusításától; a kábítószeres helytelen használatától és terjesztésétől?

11. Ismered és érted-e a Hetednap Adventista Egyház által tanított alapvető bibliai elveket? Szándékodban áll-e Isten kegyelméből teljesíteni akaratát azzal, hogy életedet ezekkel az alapelvekkel összhangba hozod?

12. Elfogadod-e az Újszövetség tanítását az alámerítéssel történő keresztségről, és szeretnél-e Krisztusba és bűneid bocsánatába vetett hited nyilvános kifejezéseként így megkeresztelkedni?

13. Hiszed-e és elfogadod-e, hogy a Hetednap Adventista Egyház a bibliai próféciák maradék egyháza, amely minden népből, fajból és nyelvből embereket hív és fogad közösségébe? Szeretnél-e a világszéles egyház helyi gyülekezetének tagja lenni?

Alternatív fogadalom

1. Elfogadod-e Jézus Krisztust személyes Megváltódnak és Uradnak, és életedet vele üdvözítő kapcsolatban szeretnéd-e élni?

2. Elfogadod-e a Biblia tanításait úgy, ahogyan azok a Hetednap Adventista Egyház alapvető hitelveiben megtalálhatók, és elkötelezed-e magad arra, hogy Isten kegyelme által ezen alapelvekkel összhangban élj?

3. Szeretnél-e Jézus Krisztusba vetett hited nyilvános kifejezéseként megkeresztelkedni, a Hetednap Adventista Egyház közösségébe felvett nyerni, valamint hű sáfárként személyes befolyásoddal, tizededdel és adományaiddal, valamint a szolgálatra odaszánt életeddel támogatni az egyházat és annak misszióját?

Keresztségi szövetség – Az egyház keresztségi szövetségként fogadja el a 28 alapvető hitelvet, a keresztségi fogadalommal és a Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítvánnyal együtt.

Mindenkinek, aki keresztség által a gyülekezet tagja lett, át kell adni ezen dokumentum nyomtatott példányát a helyesen kitöltött Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítvánnyal együtt.

Akiket hitvallomás útján vettek fel, azoknak ugyancsak megfelelő bizonyítványt kell adni.

Az új tag aláírásának helyet kell biztosítani az okmányon, amellyel elkötelezettségét megerősíti. A keresztséget követően az új tagnak Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítványt adunk át, amely a szövetség dokumentumát tartalmazza. Az állásfoglalás így hangzik:

Keresztségi és Elkötelezettségi Bizonyítvány

1. Hiszek az egy Istenben: aki Atya, Fiú és Szentlélek, a három örökévaló személy egysége.

2. Elfogadom Jézus Krisztus gólgotai halálát bűneimért való engesztelő áldozatul, és hiszem, hogy Isten kegyelméből, Jézus kiontott vérében való hit által engem is megváltott a bűntől és annak büntetésétől.

3. Elfogadom Jézus Krisztust Uramnak és személyes Megváltómnak, hiszem, hogy Isten Krisztusban megbocsátotta bűneimet, és új szívet adott nekem, és elfordulok a világ bűnös útjaitól.

4. Hit által elfogadom a mennyei szentélyben közbenjáró Krisztus igazságosságát, és elfogadom átformáló kegyelmének és hatalmának ígéretét, hogy szerető, Krisztus-központú életet éljek otthonomban és a világ előtt.

5. Hiszem, hogy a Biblia Isten ihletett szava, a keresztény ember számára a hit és a gyakorlat egyetlen mércéje. Elkötelezem magam, hogy rendszeresen időt töltsék az imádkozással és a Biblia tanulmányozásával.

6. Elfogadom a Tízparancsolatot, Isten jellemének írott kifejezéseként és akarátának kinyilatkoztatásaként. Szándékomban áll a bennem lakozó Krisztus ereje által betartani ezt a törvényt, beleértve a negyedik parancsolatot is, amely előírja a hét hetedik napjának, az Úr szombatjának, a teremtés emlékének megünneplését.

7. Várom Jézus közeli eljövételét és az áldott reménységet, amikor „e halandó test halhatatlanságot ölt magára”. Miközben készülök Urammal való találkozásra, bizonyoságot teszek megváltó szeretetéről, felhasználva talentumaimat személyes lélekmentési törekvésemben, ezzel segítve másokat, hogy elkészüljenek Krisztus dicsőséges megjelenésére.

8. Elfogadom a lelki ajándékokról szóló bibliai tanítást, és hiszem, hogy a próféta ajándéka a maradék egyház egyik ismertetőjele.

9. Hiszek az egyházszervezetben, és szándékomban áll Istent imádni és az egyházat támogatni tizedemmel és adományaimmal, személyes erőfeszítéseimmel és befolyással.

10. Hiszem, hogy testem a Szentlélek temploma, és tisztelnem kell Istent azzal is, hogy arra gondot viselek, és tartózkodom az ártalmas dol-

gok használatától, a tisztátalan ételektől; a szeszes italok fogyasztásától, készítésétől és árusításától; az emberi fogyasztásra készült dohány mindenféle formájának használatától, előállításától és árusításától; a kábítószerek helytelen használatától és terjesztésétől.

11. Ismerem és értem a Hetednap Adventista Egyház által tanított alapvető bibliai elveket. Szándékomban áll Isten kegyelméből teljesíteni akaratát azzal, hogy életemet ezekkel az alapelvekkel összhangba hozom.

12. Elfogadom az Újszövetség tanítását az alámerítéssel történő keresztségről, és szeretnék Krisztusba és bűneim bocsánatába vetett hitem nyilvános kifejezésekként így megkeresztelkedni.

13. Hiszem és elfogadom, hogy a Hetednap Adventista Egyház a bibliai próféciák maradék egyháza, amely minden népből, fajból és nyelvből embereket hív és fogad közösségébe. Szeretnék a világszéles egyház helyi gyülekezetének tagja lenni.

Keresztségre bocsátás megszavazása – Miután a keresztelendők a gyülekezet előtt vagy egy hivatalosan kijelölt testület előtt igennel válaszoltak a fogadalom kérdéseire, vagy a gyülekezet bizonyos abban, hogy ezek a válaszok már elhangzottak, meg kell kérni a gyülekezet közösségét, hogy szavazzanak a jelentkezők gyülekezetbe való befogadásáról és a keresztségről, amelyet nem szabad ok nélkül késleltetni.

Ismeretlen tagok fogadása – Az evangelizátor a keresztelendő keresztségre való felkészítése során hívja meg a gyülekezet lelkészét vagy egy felszentelt presbitert, hogy látogassa meg keresztségi osztályát, és ismerkedjen meg a keresztelendőkkel! Ezek a kapcsolatok segítenek a gyülekezetnek, hogy jobban felkészüljön az új tagok befogadására.

Keresztségi előkészületek – A diakónusok tegyék meg a szertartáshoz szükséges előkészületeket. A férfi diakónusok a férfi keresztelendőket, a diakónusnők pedig a női keresztelendőket segítsék be a vízbe és onnan ki.

Gondoskodni kell a keresztelendők számára a megfelelő öltözékről. A keresztségi ruha lehetőleg vastag anyagból készüljön. Ha ez elérhe-

tetlen, akkor a keresztelendők válasszanak maguknak az alkalomhoz illő, szerény öltözéket.

A keresztség szertartását kövesse minden esetben egy rövid köszöntő szertartás.

Újrakeresztelés

Az újrakeresztelést kifejezetten csak ApCsel 19:1-7 említi, ahol Pál apostol maga is jóváhagyását fejezi ki a hívők egy csoportja esetében, akik korábban a bűnbánat keresztségében részesültek János által. A bűnbánaton túl a keresztény keresztség az evangélium és Jézus tanításainak megértését, az annak való személyes elkötelezettség vállalását, valamint a Szentlélek befogadását is magában foglalja. Mivel teljesebb megértésre és elkötelezettségre jutottak, az ő esetükben elfogadható volt az újrakeresztelés.

Más keresztény közösségekből jövő személyek – Bibliai szempontból megalapozva, más keresztény közösségekből érkező személyek, akik elfogadták a hetednapi adventista hitelveket, és akik előzőleg már alámerítéses keresztségben részesültek, kérhetik újbóli keresztségüket.

A következő példák arra utalnak, hogy az újbóli keresztség nem követelhető ki. Világos, hogy az ApCsel 19. fejezetében történtek kivételes eseményeket jelenítenek meg, mivel Apollósról is azt olvassuk, hogy János keresztségében részesült (ApCsel 18:25), és nem találunk feljegyzést arról, hogy újrakeresztelkedett volna. Nyilvánvaló az is, hogy az apostolok közül néhányan szintén János keresztségével keresztelkedtek meg (Jn 1:35-40), későbbi keresztségükre azonban nem találunk utalást.

Jelentős új igazságok elfogadása esetén Ellen G. White annyiban támogatja az újrakeresztelést, amennyiben a Lélek az új hívőt arra indítja. Mindez beleillik az ApCsel 19. fejezet által felállított fejlődési rendbe. A korábban alámerítéses keresztségen átesett személyek értékeljék ki saját, új vallásos tapasztalatukat, és döntsék el, hogy szükségét látják-e az újbóli keresztségnek. Mások azonban nem ösztökélhetik őket annak megtételére!

„Ez [az újrakeresztelés – a szerk.] olyan kérdés, amellyel kapcsolatban minden egyes ember – lelkiismeretének megfelelően és Isten féltelmében – a saját véleményét kell, hogy kialakítsa. A gyöngédség és a szeretet lelkületével, körültekintően kell ezt a kérdést eljűk tárnunk. Az ösztönzés munkája azután csakis Istenre tartozik, és senki másra. Adjuk meg a lehetőséget Istennek, hogy Szentlelkével hasson az elmére, hogy az emberek tökéletesen meggyőződjenek és megnyugodjanak a megtenni kívánt lépéssel kapcsolatban” (*Evangelizálás*. 373. o.).

Hitehagyás és újrakeresztelés – Annak ellenére, hogy a hitehagyás kétség kívül már az apostoli kor egyházában is jelen volt (pl. Zsid 6:4-6), a Szentírás ilyen vonatkozásban nem tesz említést újrakeresztelésről. Ellen G. White támogatja az újbóli keresztséget olyan esetben, amikor egy tag hitehagyást követett el, majd újra megtért és csatlakozni akar az egyházhoz. (Lásd 66-67., 154. o.)

„Az Úr határozott reformációra szólít fel bennünket. Így amikor egy lélek újból és igazán megtér, akkor hadd keresztelkedjen meg újra. Hadd újítsa meg szövetségét az Úrral, és az Úr is meg fogja újítani szövetségét vele” (*Evangelizálás*. 375. o.).

Nem helyénvaló újrakeresztelés – A Biblia tanításai és Ellen G. White útmutatásai alapján az újbóli keresztség csakis különleges körülmények között fordulhat elő, és viszonylag ritkán. Ha azt újra meg újra, vagy érzelmi indíttatásból gyakorolják, akkor a keresztség jelentése szenved csorbát, és a Szentírás által hozzárendelt komolyság és jelentőség félreértelmezését jelzi. A lelkileg elhidegült gyülekezeti tagnak a megbánás lelkületére van szüksége, ami majd megújuláshoz és reformációhoz vezet. Ezt a tapasztalatot követi az úrvacsorában való részvétel, ami kifejezi az újbóli megtisztulást és a Krisztus testével való megújult közösséget. Így az újrakeresztelésre nincs szükség.

Hitvallás

A következő négy pont bármelyikének esetén azok a személyek, akik elfogadták a Hetednapi Adventista Egyház üzenetét, és az egyház tagjai szeretnének lenni, felvehetők a helyi gyülekezetbe, hitvallás alapján:

1. Egy elkötelezett keresztény, aki más keresztény közösségből érkezett, és alámerítéses keresztséggel már korábban megkeresztelkedett úgy, ahogy azt a Hetednapi Adventista Egyház is gyakorolja (lásd 45. o.).

2. A Hetednapi Adventista Egyház olyan tagja, aki politikai körülmények miatt képtelen gyülekezeti levelet kérni abból a gyülekezetből, ahonnan érkezett (lásd 53. o.).

3. A Hetednapi Adventista Egyház olyan tagja esetén, akinek gyülekezeti levele iránti kérelmére bármely okból nem érkezett válasz attól a gyülekezettől, ahol tagságát nyilvántartják. Ebben az esetben az egyházterület segítségét kell kérni.

4. Olyan személy, aki gyülekezeti tag volt, de tagságát hibásan vették nyilvántartásba, vagy mint eltűnt tagot törölték, de a valóságban hűséges maradt keresztény elkötelezettségéhez.

Nagyon körültekintően kell eljárni, ha valakit hitvallás alapján veszünk fel, különösen, ha az illető korábban a felekezet egy másik gyülekezetéhez tartozott. Ha valaki hitvallás útján kéri felvételét, korábbi életét alaposan meg kell vizsgálni. A gyülekezet tisztviselői kérjék az egyházterületi elnök tanácsát és segítségét. Elegendő időt kell adni, hogy a vizsgálat mindenre kiterjedjen.

Ha valaki hitvallás alapján kéri a gyülekezetbe való felvételét, és kiderül, hogy még mindig tagja az egyház egy másik gyülekezetének, akkor a felvételért ne tegyünk lépéseket, amíg az a gyülekezet, ahol nyilvántartják, nem küldi el az illető személy gyülekezeti levelét. Ha a gyülekezeti levél kikérése (lásd 52. o.) után a gyülekezet nem hajlandó azt elküldeni, és a tag szerint igazságtalanul tagadják azt meg, akkor a tag a helyi egyházterület bizottságához fordulhat. Az ilyen eljárás a gyülekezeti tagság szentségének megerősítését, és ahol szükséges, a hibák helyrehozását fogja eredményezni. Egyetlen gyülekezetnek sincs joga megtagadni a gyülekezeti tagság áthelyezését, hacsak az illető nincs fenyegetés alatt.

Amikor valaki, akit tagságától megfosztottak, újrafelvételét kéri, rendes körülmények között újra kell keresztelni, mielőtt az újrafelvétel megtörténik. (Lásd 66-67. o.)

Gyülekezeti tagság áthelyezése

Amikor egy gyülekezeti tag más helyre költözik, annak a gyülekezetnek a jegyzője, amelyikben a személy tagságát nyilvántartják, írjon egy levelet az illetékes egyházterület titkárának, és kérje az új településen egy gyülekezeti lelkész pásztori látogatását az illetőnél. Ez a lelkipásztori közreműködés segíti az áthelyezési folyamatot.

Annak a gyülekezetnek a jegyzője, ahol a személy tagságát nyilvántartják, értesítse a tagot arról a szándékáról, hogy az új címét átadja egy gyülekezeti lelkésznek az új településen.

Ha egy gyülekezeti tag hat hónapnál hosszabb időre más helyre költözik, a költözés után azonnal kérje át gyülekezeti levelét az új lakása közelében levő gyülekezetbe. Abban az esetben, ha egy tag elszigetelt helyen lakik, vagyis nincs gyülekezet elfogadható távolságon belül, a szokásos eljárás az, hogy felvételét kéri az egyházterületi gyülekezetbe

Az áthelyező levél átkérésének módja – A gyülekezeti levélért annak a gyülekezetnek a jegyzőjéhez kell fordulni, ahová a tag tartozni kíván (a fogadó gyülekezet). A jegyző elküldi a kérést ahhoz a gyülekezeti jegyzőhöz, ahonnan a tag el akar jönni (a küldő gyülekezet). (*Alternatív mód leírása az 55. oldalon.*)

A küldő gyülekezet jegyzője a kérelem kézhezvétele után a lelkészhez vagy a presbiterhez fordul, aki a gyülekezeti bizottság elé viszi a kérést. Megfelelő megfontolás után a bizottság javaslatot szavaz meg, és a gyülekezet elé tárja, legyen az kedvező vagy kedvezőtlen a kérelmet illetően (lásd 42-45., 47., 58-66., 85. o.). A lelkész vagy a vén a gyülekezet figyelmébe ajánlja a javaslatot, hangsúlyozva, hogy mindez csak tárgyalási alap. A végleges döntést a következő héten hozzák meg, amikor újból elmondják a kérést, majd pedig a gyülekezet szavaz.

Az egy hét gondolkodási idő lényege, hogy ezalatt bárkinek alkalma nyílik a levél elküldése ellen észrevétellel élni, ha erre valós oka van.

Az ellenvetés általában ne nyilvánosan hangozzon el, először a lelkésznek vagy a vénnek mondjuk el, akinek feladata a gyülekezeti bizottság összehívása az ellenvetés megfontolása céljából. Alkalmat kell adni az ellenvetést bejelentő tagnak, hogy megjelenjen a bizottság előtt, és elmondja kifogását. Ha annak nincs valós alapja, akkor figyelmeztetni kell, hogy vonja vissza állítását. Másrészt viszont, ha kifogásainak valós alapja van, akkor a gyülekezet bizottságának kötelessége a szükséges vizsgálat megindítása. Ebben az esetben a gyülekezet addig nem járul hozzá a levél elküldéséhez, amíg az ügyet megnyugtatóan el nem rendezték.

Ha személyi ellentétek váltották ki a problémát, akkor minden erőfeszítéssel arra kell törekedni, hogy a megbékélést elősegítsék. Ha nyilvános bűnökről van szó, akkor ez egyházfegyelmi intézkedést tehet szükségessé. Ha lelki botlásról van szó, akkor erőfeszítéseket kell tenni az illető tag helyreigazítására.

A jegyző írja meg a levelet – Ha a gyülekezet megszavazta a gyülekezeti levél elküldését, a gyülekezet jegyzője kitölti az erre a célra használatos űrlapot, és továbbítja azon gyülekezet jegyzőjéhez, ahova a tag tartozni szeretne. Ennek a gyülekezetnek a jegyzője adja át a levelet a gyülekezet lelkészének vagy a gyülekezet felszentelt presbiterének, aki először a gyülekezeti bizottság elé viszi jóváhagyásra, majd a következő istentiszteleten a kérést a gyülekezet elé tárja. A végleges döntéssel egy hétig várni kell, és csak a következő héten szavazhat a közösség az illető fogadásáról. A fogadó gyülekezet jegyzője beírja a tag nevét a gyülekezet névsorába a felvétel dátumával együtt. Ugyancsak a jegyző tölti ki a gyülekezeti levél visszaküldendő részét, igazolva, hogy a tagot elfogadták, majd visszaküldi a levelet annak a gyülekezeti jegyzőnek, ahonnan a tag eljött. (*Lásd 80. o.*).

Az áthelyező levél hat hónapig érvényes – Az áthelyező levél a keltezésétől számított hat hónapig érvényes.

A gyülekezeti tagság áthelyezésének alternatív módja – A divízió – kizárólag saját területén belül – jóváhagyhatja egyik gyülekezetből a másikba való áthelyezés esetén a gyülekezeti tagság áthelyezésének

alternatív módjait is, azonban amikor egy gyülekezeti tag egy másik divízió gyülekezetébe kéri tagságának áthelyezését, „A gyülekezeti tagság áthelyezése” című részben leírtakat kell követni.

Tagság az áthelyezés ideje alatt – Semmilyen körülmények között se törölje a küldő gyülekezet jegyzője a tag nevét a gyülekezeti névsorból, amíg meg nem kapta a gyülekezeti levél visszaigazoló részét, amely igazolja, hogy a tagot szavazással felvették a fogadó gyülekezet közösségébe. Bármilyen más eljárás megfosztja a gyülekezeti tagot az áthelyezés ideje alatti tagságától, így azokat kerülni kell. A gyülekezet jegyzője, a felszentelt presbiter, a gyülekezet lelkésze, és az egyházterület elnöke egyaránt felelős azért, hogy minden gyülekezetben egységesen ragaszkodjanak a fent említett eljáráshoz.

Válsághelyzet miatt zaklatott tagok átvétele – Válsághelyzet miatt előfordulhat, hogy egyes tagok ügyében nem lehet kapcsolatot teremteni azzal a gyülekezettel, amelynek névsorában a tag szerepel, és ahonnan vagy ahová a tagot küldeni kell. Ilyen esetben a fogadó gyülekezetnek a helyi egyházterülettel való tanácskozás után el kell fogadnia a helyzetet, és hitvallás alapján kell felvennie őt. Ha a későbbiek során lehetővé válik a kapcsolatteremtés a tag korábbi gyülekezetével, a fogadó gyülekezet küldjön egy levelet, és tájékoztassa a másik gyülekezetet a történekről.

Statisztikai jelentés – A negyedév és az év végén, amikor elkészítik a gyülekezet statisztikai jelentését, azokat a tagokat, akiknek a levelét már elküldték, de a visszajelzés a fogadó gyülekezetből még nem érkezett meg, a küldő gyülekezet névsorában kell jelenteni. Amikor a visszaigazolást megkapták arról, hogy a tagot a másik gyülekezet elfogadta, akkor a küldő gyülekezet névsorából törlik a nevet, és a következő negyedévi jelentésben már nem ott szerepel, hanem a fogadó gyülekezet névsorában.

Ha a tagot nem fogadja a gyülekezet – Köteles fogadni a tagot az a gyülekezet, amelyik megkapja a gyülekezeti levelet, hacsak nincs valami nyomós oka, amiért nem veszi fel a tagok közé. Abban az esetben, ha

a gyülekezet nem fogadja el a tagot, a gyülekezet jegyzője küldje vissza a levelet a küldő gyülekezetnek az elutasítás magyarázatával. Ebben az esetben a személy ott marad tag, ahol a gyülekezeti levél elküldése előtt volt, azaz a küldő gyülekezetben. A tag működjön együtt a gyülekezettel minden kérdés tisztázásában, amely a fogadó gyülekezetnél való felvétel visszautasításából származott.

Gyülekezeti levél csak a rendes tagsággal rendelkezőknek adható

– Gyülekezeti levelet csak a rendes tagsággal rendelkező tagnak lehet adni, aki nincs fegyelmezés alatt. Nincs helye a gyülekezeti levélben minősítő megjegyzésnek, kivéve azt az esetet, amikor a küldő gyülekezet lelkészének vagy bizottságának tényekkel alátámasztott, bizonyított tudomása van arról, hogy az illető tag gyermek megrontását követte el. Ebben az esetben a gyermekek biztonsága érdekében a lelkésznek vagy a vénnek gondoskodnia kell arról, hogy bizalmasan figyelmeztesse a fogadó gyülekezet lelkészét vagy presbiterét.

Ha a tag új helyre költözött, és ott elhidegült, közömbössé vált, a küldő gyülekezet lelkésze vagy presbitere – hogy tisztában legyen a helyzettel –, mielőtt a levél elküldését megszavaznák, vegye fel a kapcsolatot a fogadó gyülekezet lelkészével vagy presbiterével.

A tag beleegyezése nélkül nem lehet elküldeni a gyülekezeti levelet

– Semmi esetre se szavazza meg a gyülekezet az illető tag kívánsága vagy kérése ellenére gyülekezeti levelének elküldését, és egyetlen gyülekezet se fogadjon közösségébe olyan tagot, akinek gyülekezeti levele ilyen körülmények között érkezett. A gyülekezeti tagság az egyén személyes kapcsolata Krisztus testével. A gyülekezetnek el kell ismerni ezt a kapcsolatot, és kerülnie kell mindent, ami önkényeskedésként értelmezhető. Másrészt a tag köteles a gyülekezet jólétét szem előtt tartani, és minden erőfeszítést meg kell tennie azért, hogy a távolmaradó tagok által okozott gyülekezeti gondokon könnyítsen. Ha elköltözik arról a területről, ahol gyülekezeti tagsága nyilván van tartva, kötelessége, hogy készségesen együttműködjön ebben a kérdésben úgy, hogy átkéri gyülekezeti levelét.

Olyan gyülekezet esetében, amelyet a konferenciai ülészakon határozattal kizártak az egyházból, a hűséges gyülekezeti tagok védelme

érdekében szükséges a kizárt gyülekezet minden tagját ideiglenesen az egyházterületi gyülekezethez helyezni, kivéve azokat, akik nem járulnak hozzá ehhez a lépéshez. Az egyházterületi gyülekezet megírhatja a hűséges tagok gyülekezeti levelét, ha kéri, illetve a többiek tagságával is szükség szerint járhat el. *(Lásd 40-43. o.)*

A gyülekezeti bizottság nem adhat ki gyülekezeti levelet – A gyülekezeti bizottságnak nincs joga a gyülekezeti levelek elküldésének megszavazására, sem más gyülekezetből levél általi felvételre. Ebben a kérdésben hatásköre csak addig terjed, hogy javaslatot tesz a gyülekezetnek. A tag áthelyezéséről kedvező vagy kedvezőtlen döntést csak a gyülekezet hozat. *(Lásd 52. o.)* A jegyzőnek csak a gyülekezet szavazása után van joga a gyülekezet névsorából neveket kitörölni, vagy a névsorba neveket beírni. Ha valaki meghal, nincs szükség törlési eljárásra. A jegyző egyszerűen bejegyzí a halál időpontját.

Tagság az egyházterületi gyülekezetben – Az elszigetelten élő tagok az egyházterületi gyülekezethez csatlakozzanak, amely a szétszórta élő hívók érdekében szervezett közösség, akik különben gyülekezeti előjogok nélkül lennének. Idős és beteg tagok, akik a helyi gyülekezet közelében élnek, valamint az egyházi alkalmazottak, beleértve a lelkészeket is, a helyi gyülekezet tagjai legyenek.

Az egyházterületi elnök legyen az egyházterületi gyülekezet vezető presbitere, és az egyházterületi titkár, illetve a pénztáros lássa el azokat a teendőket, amiket a helyi gyülekezetben a jegyző és a pénztáros végez. Minden ügyet, amelyet a helyi gyülekezet és a gyülekezeti bizottság intézne, az egyházterületi gyülekezetben – mivel az a dolog természeténél fogva nem rendelkezik bizottsággal – az egyházterületi bizottság intézzen. Ők jelölik ki a küldötteket az egyházterületi gyülekezetből, akik a területi választókonferencián részt vesznek.

Gyülekezeti névsor – Minden gyülekezetnek csak egy névsora lehet. A gyülekezet névsorába csak azután szabad nevet hozzáírni, vagy nevet kitörölni, miután a gyülekezet megszavazta azt, illetve halál esetén.

7. FEJEZET

GYÜLEKEZETI FEGYELMEZÉS

Általános alapelvek

A Biblia és a Prófétaság Lelke világos, félre nem érthető nyelvezettel közli az Isten népén nyugvó ünnepélyes felelősséget az egyház tisztaságának, épségének és lelki buzgalmának megőrzésére. Ha a tagok elhidegülnek és közömbössé válnak, a gyülekezetnek igyekeznie kell fásultságukból felébreszteni őket.

A vétkező tagokkal való bánásmód – „Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítséd minden szót. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Bizony mondom néktek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldok a földön, a mennyben is oldva lesz” (Mt 18:15-18).

„A vétkező tagokkal való törődéskor Isten népének figyelmesen követnie kell a Megváltó Máté evangéliuma 18. fejezetében adott tanácsait.

Az emberek Krisztus tulajdonai, akiket végtelen nagy áron vásárolt meg, és akiket magához kötött azzal a szeretettel, amelyet Ő és az Atya jelentett ki nekünk. Milyen körültekintően kell akkor nekünk is egymással bánnunk! Az embereknek nincs joguk ahhoz, hogy rosszat feltételezzenek embertársaikról. A gyülekezeti tagoknak nincs joguk, hogy ösztönösen vagy kedvük szerint bánjanak azokkal a társaikkal, akik vétkeztek. Sőt a vétkezővel szembeni előítéletüknek se adjanak hangot, mert így a gonosz kovászát terjesztik egymás gondolataiban.

»Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, – mondja Jézus – menj el

és dorgáld meg őt négy szem között.« Ne beszélj másoknak a rosszról! Egy ember megtudja, majd újabb és újabb személyek értesülnek róla, és a hír egyre terjed, a bűn növekszik, míg végül az egész gyülekezet kárt szenved. Rendezd el az ügyet négyszemközt az érintettel! Ez Isten terve” (*Testimonies*. 7. kötet, 260. o.).

Isten terve – „Bármilyen jellegű is a sérelem, az nem változtatja meg Isten tervét, amelyet a félreértések és személyes bántalmak elintézésére rendelt. Így gyakran feloldja a problémát már az is, amikor négyszemközt és Krisztus lelkületével beszélsz azzal, aki hibát követett el. Menj el a tévedőhöz Krisztus szeretetével és együttérzésével, és igyekezz rendbe hozni a dolgot! Egyetlen haragos szó se hagyja el az ajkadat! Úgy szólj hozzá, hogy erősítsd a józan ítélőképességét! Emlékezz e szavakra: »aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól, és sok bűnt elfedez« (Jak 5:20).

Az egész menny érdeklődéssel kíséri a sértett és a vétkes közt zajló személyes beszélgetést. Ha a tévelygő elfogadja a Krisztus szeretetében tett feddést, elismeri hibáját, bocsánatot kér Istentől és testvérétől, akkor mennyei napfény árad szívébe. Isten Lelke összeköti a szíveket, és a helyreállt egységért dicsének zenéje hangzik fel a mennyben.

»Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó.« Vigyél magaddal lelki embereket, és beszéljetek együtt a tévedővel az elkövetett hibákról. Midőn látja a dologban elfoglalt egységes álláspontjukat, lelke megvilágosodhat.

»Ha pedig nem hallgat rád« – mi történjék akkor? Néhány személynek kellene magára venni e felelősséget a bizottságban, hogy kizárja a tévedőt? »Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek.« A gyülekezet tegyen lépéseket tagjai ügyében!

Egyetlen gyülekezeti tisztviselő se tanácsolja, egyetlen bizottság se javasolja, egy gyülekezet se szavazza meg valamely helytelenséget elkövető tag törlését a gyülekezeti nyilvántartásból, amíg hűségesen nem követték Krisztus utasításait! Ha viszont e szerint jártak el, akkor a gyülekezet tisztázta magát Isten előtt. Ekkor az elkövetett gonoszság táruljon fel a maga valóságában, és távolítsák el, hogy ne terjedjen tovább.

A gyülekezet épségét és tisztaságát meg kell őrizni, hogy feddhetetlenül álljon Isten előtt, Krisztus igazságának ruháiba öltözve.

Krisztus így folytatta tanítását: »Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldok a földön, a mennyben is oldva lesz.« Ez a kijelentés kötelező erővel bír minden korszakban. A gyülekezet hatalmat kapott arra, hogy Krisztus helyett cselekedjék. Isten eszköze, hogy megőrizze a rendet és fegyelmet népe között. Az Úr hatalommal ruházta fel gyülekezetét, hogy munkálja a gyülekezet sikerét, tisztaságát és rendjét. Rajta nyugszik a felelősség, hogy kizárja a méltatlanokat, akik Krisztus-ellenes magatartásukkal gyalázatot hoznak az igazságra. Mindazt, amit a gyülekezet Isten Igéjének utasításaival összhangban tesz, a menny is szentesíti» (*Testimonies*. 7. kötet, 261-263. o.).

Az egyház tekintélye – „A világ Megváltója nagy hatalmat ruházott egyházára. Ő jelenti ki azokat a szabályokat, amelyeket a problémák vizsgálata esetén tagjainál alkalmazni kell. Miután határozott utasítást adott arra, milyen utat kell végigjárni, így folytatja: »Bizony mondom néktek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldok [a gyülekezeti fegyelmezés terén] a földön, a mennyben is oldva lesz.« Így még a mennyei hatalom is megerősíti a tagokra vonatkozó gyülekezeti fegyelmi eljárást, ha a bibliai szabályokat betartották. Isten Igéje nem engedi meg egyetlen embernek sem, hogy saját egyéni ítéletét a gyülekezet döntése fölé helyezze, és azt sem, hogy a gyülekezet véleményével szemben a sajátját erőltesse» (*Testimonies*. 3. kötet, 428. o.).

Az egyház felelőssége – „Isten felelősnek tartja népét, mint közösséget az egyes tagok bűnéért. Ha a gyülekezet vezetői elhanyagolják a bűnök körültekintő feltárását, amelyek Isten nemtetszését hozzák a közösségre, maguk is felelősek lesznek azokért a bűnökért» (*Testimonies*. 3. kötet, 269. o.).

„Ha nem volna gyülekezeti fegyelem és irányítás, az egyház részeire hullana szét; mint testület nem állhatna meg» (*Testimonies*. 3. kötet, 428. o.).

A megszentetlenek szembehelyezkednek a gyülekezeti fegyelmel – „Sokan vannak, akikből hiányzik Józsué megfontoltsága, és akiknek nem feladatuk, hogy feltárják a rosszat, és azonnal cselekedjenek a közöttük levő bűnnel szemben. Ezek ne akadályozzák azokat, akik e munka terhét viselik, ne álljanak azok útjába, akikre ez a kötelesség hárul. Egyesekben kérdések, kételyek támadnak, és hibákat találnak, mert mások végzik azt a munkát, amit Isten nem bízott rájuk. Ezek pontosan azok útjában állnak és azokat akadályozzák, akikre Isten az uralkodó bűnök feddését és helyreigazítását bízta, hogy haragja elforduljon népétől. Ha Ákán esetéhez hasonló dolog történné közöttünk, sokan lennének, akik a Józsué szerepét betöltő, a helytelenséget feltáró embereket megvádolnák azzal, hogy gonosz, hibakereső lélek lakik bennük. Istennel nem lehet játszani, és figyelmeztetéseit nem veheti büntetlenül a megátalkodott nép.

Azok, akik istenfélelemmel fáradoznak azon, hogy az egyházat megszabadítsák az akadályoktól és helyrehozzák a súlyos hibákat, hogy Isten népe megláthassa a bűntől való iszonyodás szükségességét és tisztaságban növekedjen, és hogy Isten neve megdicsőíttessék, azok mindig a megtéretlenek ellenállásával találják majd szemben magukat” (*Testimonies*. 3. kötet, 270-271. o.).

Az egyház egységének megőrzése – A keresztények tegyenek meg mindent azért, hogy elkerüljék azt, ami megosztaná őket és szégyent hozna ügyükre! „Istennek az a célja, hogy gyermekei egységbe forrjanak. Hát nem mindannyian ugyanabban a mennyben kívánunk élni. Akik nem hajlandók egységben dolgozni, azok nagy szégyent hoznak Istenre” (*Testimonies*. 8. kötet, 240. o.).

Az egyház ne pártolja azokat a tetteket, amelyek a tagok közötti összhangot veszélyeztetik, hanem állandóan az egységre bátorítson!

Bár minden tagnak egyenlő joga van a gyülekezetben, egyetlen tag vagy csoport se indítson mozgalmat, és ne toborozzon híveket valamilyen cél elérésére vagy bármilyen hittétel vagy üzenet hirdetésére, amely nincs összhangban a Hetednap Adventista Egyház alapvető hitelveivel és tanításaival! Ez a folyamat a széthúzás és megosztás lelkületét táplálná, a gyülekezet törekvéseit és bizonyosságtevését megcsonkítaná, és így

megakadályozná, hogy eleget tegyen Isten és a világ iránti kötelezettségei teljesítésének.

A különbségek figyelembevétele – Minden erőfeszítést meg kell tenni a gyülekezeti tagok közötti nézeteltérések elrendezésére, és hogy a vita a lehető legkisebb kört érintse. A gyülekezeten belüli konfliktusokat a legtöbb esetben gyülekezeti vagy polgári pereskedés nélkül is el lehet rendezni.

„Ha a testvérek közötti félreértéseket nem teregetnék ki mások előtt, hanem krisztusi szeretettel egymás között szintén megbeszelnék az ügyet, milyen sok bajt lehetne elhárítani! A sokakat beszennyező keserűségnek mennyi gyökere pusztulna el, és Krisztus követői mily szorosán és gyöngéden kötődnének egymáshoz az Ő szeretetében!” (*Gondolatok a Hegyi beszédről.* 62. o.). (Lásd még: 58-59. o.)

„Az igazság ügyére hoz szégyent a testvérek közötti veszekedés, civakodás és pereskedés. Akik így viselkednek, nevetség tárgyává teszik az egyházat ellenségei előtt, és a sötétség hatalmait győzelemre segítik. Újból felszakítják Krisztus sebeit, és nyíltan megszegyenítik Őt. Ha nem tisztelik az egyház hatalmát, akkor valójában semmibe veszik Istent, aki hatalommal ruházta fel az egyházat” (*Testimonies.* 5. kötet, 242-243. o.).

A polgári pereskedés gyakran heves légkörben zajlik, amely az emberi önzésből ered és az emberi önzés bizonyosfajta megnyilatkozása. A Krisztus lelkületét bemutatni törekvő egyház ne engedje meg az ilyen eljárást! A keresztény önzetlenség arra készíti Krisztus követőit, hogy inkább elszenvedjék a megkárosítást (1Kor 6:7), minthogy elmenjenek „az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt” (1Kor 6:1).

A mai világban adódnak olyan alkalmak, amikor polgári jogi végzést kell kérni, a keresztényeknek mégis előnyben kell részesíteniük az egyházon belüli megoldást; és az ilyen végzés kérelmezését olyan esetekre korlátozzák, amely egyértelműen a polgári igazságszolgáltatás jogkörébe tartozik és nem az egyházéba; vagy ha az egyház kijelenti, hogy a szabályos határozathozatalban nem tud kellően eljárni. A polgári bíróságok előtt zajló ilyen pereskedések sose váljanak bosszúvágyó, ellenségeskedő üzelmekké, hanem abból a vágyból induljanak ki, hogy döntést kérjenek, és hogy a nézeteltéréseket békésen rendezzék.

Néhány példa a teljesség igénye nélkül: a biztosítási igények elrendezése, a föld tulajdonjogát érintő határozatok kiadása, az ingatlanok ügyintézésével kapcsolatos és a kiskorú gyermek elhelyezéséről szóló döntések.

Az egyháznak a törvényes kereteken belül fel kell állítania olyan eljárási formákat, amelyek segítségével elkerülhetők az 1Kor 6-ban leírt pereskedések, másrészt állandóan vigyázni kell, nehogy elforduljon evangéliumi küldetésétől és a polgári bíróságok feladatát akarja betölteni. (Lásd *Lk 12:13-14* és *Testimonies*. 9. kötet, 216-218. o.)

Isten azt várja el egyháza tagjaitól, hogy „ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességben éljtek” (Róm 12:18). Az egyház kövesse a könnyen elérhető, viszonylag gyors megoldást, amivel a tagok között sok nézeteltérést el lehet rendezni. Ha az egyház elmulaszt segítséget nyújtani a tag segélykérésére a nézeteltérés elrendezésében, vagy ha az ügyet olyan természetűnek találja, ami a hatáskörén kívül esik, akkor el kell ismernie, hogy a tag kimerítette azokat a lehetőségeket, amelyeket a Biblia a problémás ügyek rendezésére tanácsol, és amit ez a tag a továbbiakban tesz, az saját lelkiismereti ügye. (Lásd *The SDA Bible Commentary*. 6. kötet, 698. o.)

Ha azonban az egyház erőfeszítéseket tesz a nézeteltérések gyors és békés elrendezése érdekében, és megoldást javasol, ne vessék el az egyház által felajánlott megoldást alapos átgondolás nélkül. Amint azt 1Kor 6:7 leírja, nem szép dolog, ha egy gyülekezeti tag az egyház szabályos eljárását kikerülve egy másik gyülekezeti tag ellen indít pert.

Az olyan gyülekezeti tagok ellen, akik türelmetlenek és önzők, és nem hajlandók megvárni és elfogadni az egyház ajánlásait egy másik gyülekezeti taggal szembeni panasz elrendezésében, megfelelő gyülekezeti fegyelmi eljárást kell foganatosítani (lásd 58-59. o.) az egyházra gyakorolt romboló hatásuk miatt, és mert megtagadják a jogszerűen kijelölt és gyakorolt egyházi tekintély elfogadását.

Gyülekezeti tagok egyházzal szembeni sérelmeinek rendezése—Ugyanazokat az elveket kell alkalmazni a tagoknak az egyház és az intézmények elleni sérelmeinek a kezelésében, mint a tagok egymás közti nézeteltéréseinek a megoldásánál.

Gyülekezeti tag ne indítson pert egyházi létesítmény ellen, kivéve, ha az egyház nem biztosította a megfelelő eljárást az egyházon belül, vagy ha az ügy természete miatt a rendezés nyilvánvalóan nem az egyház hatáskörébe tartozik.

Az egyház gyülekezeti taggal szembeni sérelmének rendezése – Előfordulhat, hogy az egyházi szervezetek vagy intézmények sérelmet szenvedtek gyülekezeti tagoktól. Ilyenkor az egyházi vezetők keresztény türelemmel viseltessenek a tagok iránt, és emlékezzenek a Biblia tanácsaira, hogy a keresztények maguk között rendezzék el a vitákat. Az egyház – mielőtt világi bírósághoz fordulna peres ügyekben – a taggal együttműködve tegyen meg minden ésszerű erőfeszítést az ügy rendezése érdekében.

Az egyház elismeri annak szükségességét, hogy nagy gondot kell fordítani tagjai lelki szükségleteinek legmesszemenőbb kielégítésére, az igazságos bánásmód biztosítására és az egyház jó hírnevének megőrzésére. A gyülekezet nem kezelheti könnyelműen ezeket a bűnöket, és határozatait nem befolyásolhatják személyes megfontolások, ugyanakkor mindent meg kell tennie a vétkezők jó útra terelése és megnyerése érdekében.

„Ha a vétkező bűnbánatot gyakorol, és aláveti magát Krisztus fegyelmének, új lehetőséget kell kapnia. De ha nem is bánja meg bűnét, és nem is jön vissza a gyülekezetbe, Isten szolgáinak akkor is munkálkodniuk kell érte. Buzgón igyekezzenek bűnbánatra vezetni őt! Legyen bármilyen súlyos a bűne, ha meghajlik a Szentlélek készítésére, és bűnét megvallva, azt elhagyva bizonyosságát adja bűnbánatának, meg kell neki bocsátani, és vissza kell fogadni. Testvérei bátorítsák őt a jó úton, és úgy bánjanak vele, mint amilyen bánásmódot ők is szeretnének, ügyelvén magukra, nehogy ők is kísértésbe essenek” (*Testimonies*. 7. kötet, 263. o.).

A fegyelmezés okai

A következő súlyos bűnök miatt kell a tagokat gyülekezeti fegyelmi intézkedés alá vonni:

1. Az evangélium alapigazságaiba és az egyház sarkalatos tantételeibe vetett hit megtagadása, vagy azzal ellentétben álló hittételek tanítása.

2. Isten törvényének áthágása, mint pl.: bálványimádás, gyilkosság, lopás, káromkodás, hazardjátékok üzése, szombatrontás, szándékos és szokásos csalás.

3. Isten törvénye hetedik parancsolatának áthágása, ami a házasság intézményére, a keresztyén otthonra és az erkölcsi életmód biblikus mércéjére vonatkozik.

4. Gyermek, fiatalember és sérült felnőttek elleni szexuális visszaélés, paráznaság, szexuális partnerek váltogatása, vérfertőzés, homoszexuális gyakorlat, pornográf termékek előállítása, használata és terjesztése, és más szexuális perverziók.

5. Elvált személy új házasságkötése, kivéve azt a felet, aki hűséges maradt házassági fogadalmához, de házasságtörés vagy szexuális perverzió miatt elvált.

6. Fizikai erőszak, beleértve a családon belüli erőszakot is.

7. Csalás vagy szándékos megtévesztés az üzleti életben.

8. Helytelen magaviselet, ami szégyent hoz Isten ügyére.

9. Megosztó vagy hűtlen mozgalomhoz, szervezethez való tartozás vagy abban való részvétel. (Lásd 59. o.)

10. A szabályosan megválasztott gyülekezeti vezetés elismerésének következetes elutasítása vagy ellenállás a gyülekezet fegyelmének és rendjének.

11. Szeszes italok fogyasztása, előállítása vagy árusítása.

12. Dohányzás, valamint az emberi fogyasztásra szánt dohánytermékek előállítása vagy árusítása.

13. Tiltott kábítószer használata és az azokkal való kereskedelem, narkotikumok és egyéb kábítószer helytelen használata vagy az azzal való kereskedelem.

A fegyelmezés folyamata

Súlyos bűnök esetén gyülekezeti fegyelmi intézkedést kell foganatosítani. Ez kétféleképpen történhet:

1. Fenyíték megszavazásával.
2. A gyülekezeti tagság megszüntetésének megszavazásával.

Fegyelmezés fenyítékkal – Előfordulhatnak olyan esetek, amikor a gyülekezet nem tartja olyan súlyosnak a vétséget, hogy a legkomolyabb következményt, a vétkes tag gyülekezeti tagságának megszüntetését érvényesítse, de ahhoz elég komoly lehet az ügy, hogy a gyülekezet kifejezze rosszallását. Ezt fenyíték megszavazásával teheti meg.

A fenyítéknek kettős célja van:

- 1) A gyülekezet kifejezi általa a súlyos vétség miatti rosszallását – amely szégyent hozott Isten ügyére.
- 2) Ezzel tudatosítja a vétkezőben, hogy meg kell változtatnia életét, viselkedését meg kell reformálnia; a gyülekezet kegyelmi-, illetve próbaidőt biztosít neki, ezalatt megteheti ezeket a lépéseket.

A fenyíték meghatározott időre szól, legkevesebb egy hónaptól legfeljebb tizenkét hónapig terjedhet. A fenyíték automatikusan megvon minden gyülekezeti tisztséget a vétkezőtől, és amíg fenyíték alatt van, semmilyen tisztségre nem választható meg. A fenyíték alatt levő tagnak nincs joga sem szóban, sem szavazattal részt venni a gyülekezet ügyeinek intézésében, és nyilvánosan sem szolgálhat a gyülekezetben, pl. nem taníthat a szombatiskolai osztályban stb. De a fenyíték nem fosztja meg őt attól, hogy a gyülekezettel együtt élvezze a szombatiskola, az istentisztelet vagy az úrvacsora áldásait. A fenyíték ideje alatt nem lehet átküldeni az illető tag gyülekezeti levelét más gyülekezetbe.

A fenyíték nem jelentheti azt, hogy az illetőt megfosztjuk gyülekezeti tagságától, ha a kiszabott feltételeknek nem tesz eleget. A fegyelmi idő végén megfelelő vizsgálatot kell folytatni, amely kideríti, vajon a fenyíték alatt levő tag megváltozott-e. Ha a magatartása kielégítő, akkor további eljárás nélkül a személy tagsága rendezettnek tekinthető, és jegyzőkönyvezni kell, hogy a fenyíték hatálya véget ért. Ha nem változtatott életén, akkor újból fontolóra kell venni ügyét, és olyan fegyelmi intézkedést kell fogantatosítani, amelyet az eset megkíván. A fenyített gyülekezeti tisztséget csak (új) választással kaphat.

Fegyelmezés a gyülekezeti tagság megszüntetésével – Egy személy gyülekezeti tagságtól való megfosztása, Krisztus testéből való eltávolítása, mindig az utolsó lépése legyen a gyülekezet fegyelmezésének. Ezzel a fegyelmi eszközzel csak azután lehet élni, ha e fejezet útmutatásait betartották, és minden lehetséges erőfeszítést megtettek azért, hogy a vétkes tagot visszatérítsék a rossz útról és megerősítsék a jó úton. Amikor a gyülekezet ezt a lépést fontolgatja, tanácskozni kell a gyülekezet lelkészével vagy távollétében az egyházterülettel.

Nem lehet más feltétele a közösséghez való tartozásnak – Egyetlen lelkésznek, gyülekezetnek vagy egyházterületnek sincs joga ahhoz, hogy a közösséghez való tartozás feltételeit megszabja. Ez a jog a Generál Konferencia ülését illeti meg. Tehát, ha valaki más feltételeket szab, mint amit ott megállapítottak, helytelenül képviseli az egyházat. (Lásd *Testimonies*. 1. kötet, 207. o.)

A fegyelmezés időszerűsége – A gyülekezet felelőssége, hogy ésszerű időn belül gondoskodjon a fegyelmi eljárásról, és időben, szeretetteljesen közölje döntéseit. A fegyelmezés procedúrája önmagában is fájdalmas eljárás. A fegyelmi intézkedésben való késlekedés növeli a vétkes és a gyülekezet csalódottságát és szenvedését.

Figyelmeztetés a jellem és az indítékok megítélésével kapcsolatosan – „Krisztus világosan megmondta, hogy a bűnökhöz ragaszkodókat ki kell zárni a gyülekezetből; de a jellem és az indítékok megítélésének feladatát nem bízta ránk. Annál sokkal jobban ismer minket, minthogy ilyen feladatot bízna ránk. Ha megpróbálnánk a gyülekezetből kiszakítani azokat, akiket álkeresztényeknek vélünk, biztosan követnénk el hibákat. Sokszor éppen azokat tartjuk reménytelen eseteknek, akiket Krisztus magához vonz. Ha gyarló ítélőképességünkre hallgatva járnánk el velük, talán reményük utolsó szikrájától is megfosztanánk őket. Számos, magát jó kereszténynek tartóról derül ki a végén, hogy híjával találtatott. Sokan pedig ott lesznek a mennyben, akikről felebarátaik nem is feltételezték. Az ember a látszataból ítél, Isten pedig a szív alapján. A konkoly és a búza együtt nő az aratásig. Az aratás a kegyelemidő vége.

A Megváltó szavai nagy türelemre és mélységes szeretetre tanítanak. A konkoly és a jó mag gyökereinek összefonódása példázza azt a szoros kapcsolatot, amely a látszathívők és a hű tanítványok között fennállhat a gyülekezetben. E látszathívők valódi jelleme nem mutatkozik meg teljesen. A gyülekezetből való kizárásukkal megtántoríthatunk más, egyébként hűséges tagokat” (*Krisztus példázatai*. 42. o.).

Szabályosan összehívott ülésen – A gyülekezet megfelelő indokok alapján fegyelmi intézkedés alá vonhatja a tagokat, de csak szabályszerűen összehívott gyülekezeti testvérgyűlésen (lásd 123-124. o.), miután a gyülekezet bizottsága felülvizsgálta az ügyet. Az ülésen egy felszentelt lelkész elnököl, vagy egy segédlelkész, akit az illető gyülekezet presbiterevé szenteltek, ill. távollétükben a lelkésszel vagy az egyházterületi elnökkel való tanácskozás után a gyülekezet egy felszentelt presbitere.

Többségi szavazattal – A tagok gyülekezeti tagságtól való megfosztása vagy egyéb fegyelmi intézkedés alá helyezése csak a szabályosan összehívott testvérgyűlésen, a jelenlevő tagok szavazattöbbsége alapján történhet meg. „A gyülekezet többsége olyan hatalom, amelynek irányítania kell az egyes tagokat” (*Testimonies*. 5. kötet, 107. o.).

A gyülekezeti bizottság nem szüntethet meg tagságot – A gyülekezeti bizottság javaslatot tehet a gyülekezetnek egy személy tagságának megszüntetésére, de a gyülekezeti bizottságnak semmilyen körülmények között sincs joga ahhoz, hogy ezt a végső lépést végrehajtsa. A gyülekezet jegyzője – haláleset kivételével – csak a gyülekezeti testvérgyűlésen történt szavazás után törölheti a tag nevét a gyülekezeti névsorból.

A tagok alapvető jogai – A gyülekezeti tagok alapvető joga, hogy értesítsék őket arról a testvérgyűlésről, amelyen a fegyelmezés napirenden van. Saját védelmük érdekében joguk van szólni ezen az ülésen, bizonyítékokat bemutatni és tanúkat idézni. Egyetlen gyülekezet sem szavazhatja meg egy tag gyülekezeti tagságtól való megfosztását olyan körülmények között, amelyek megfosztották a tagot ettől a jogától. A gyülekezet írásban, a testvérgyűlés előtt legalább két héttel értesítse

a tagot arról, hogy ügyét kivizsgálják, és közölgék vele a fegyelmi meghallgatás okát is.

Ügyvédek nem képviselhetnek tagokat – Az egyház rendtartása és fegyelmező munkája egyházi feladat, tehát semmiféle köze sincs a polgári igazságszolgáltatáshoz. Ezért az egyház nem ismeri el, hogy tagjainak joguk lenne ügyvéddel képviseltetni magukat a fegyelmi intézkedések, illetve bármilyen más egyházi ügygel kapcsolatban összehívott testvérgyűlésen vagy bizottságban. Ezért tájékoztatni kell tagjainkat, hogy nem hallgatják meg őket, ha ilyen célból az ülésre ügyvédet hoznak.

Minden testvérgyűlésről, amelyen a gyülekezet működésének rendjével vagy fegyelmi ügygel kapcsolatos kérdést tárgyalnak, el kell bocsátani mindenkit, aki nem tagja a gyülekezetnek, kivéve, ha tanúként idézik be.

Fenyíték alatt levők gyülekezeti levele – Egyetlen gyülekezet se vegyen fel a tagjai közé olyan személyt, aki egy másik gyülekezetben fenyíték alatt áll, mivel ez felmentést adna a bűnre, ami miatt egy másik gyülekezet fegyelmezést alkalmazott. A gyülekezeti fenyíték alatt álló személy tagságba történő felvétele az egyházi irányelvek olyan súlyos áthágását jelenti, amely az egyházterületi konferenciának a vétkes gyülekezettel szembeni fenyítékét vonhatja maga után.

A gyülekezet látogatásának elmaradása miatt nem lehet megszüntetni a tagságot – A gyülekezet vezetői hűségesen látogassák a hiányzó tagokat, és bátorítsák őket arra, hogy járjanak újra a közösségbe, és élvezzék együtt a gyülekezettel az istentisztelet áldásait.

Ha öregség, betegség vagy más elkerülhetetlen ok miatt a tag képtelen rendszeresen részt venni az istentiszteleteken, akkor tekintse kötelességének, hogy levél által vagy más úton szoros kapcsolatot tartson a gyülekezet vezetőivel. De ameddig az ilyen személy hűséges az egyház hitelveihez, nem szüntethető meg a tagsága csak azért, mert nem vesz részt az istentiszteleteken.

Tagok, akik elköltöztek, és ezt nem jelentették – Ha egy tag elköltözik gyülekezete környékéről, kötelessége tájékoztatni a gyülekezet presbiterét vagy jegyzőjét az új címéről. Ameddig annak a gyülekezetnek a tagja marad, ahová korábban járt, addig rendszeresen informálnia kell a gyülekezetet, és be kell küldenie tizedét és adományait legalább negyedévente. Ha az elköltözött tag nem közli új címét, és semmilyen erőfeszítést nem tesz azért, hogy gyülekezetét elérje vagy tájékoztassa, és a gyülekezet nem találja meg az illetőt, akkor két év eltelte után törölni lehet a névsorból a gyülekezet szavazata alapján, amennyiben a gyülekezet tisztségviselői igazolni tudják, hogy valóban megpróbálták felkutatni, de erőfeszítéseik sikertelenek maradtak. A jegyző írja be a megfelelő rovatba: „Tartózkodási helye ismeretlen. Szavazással eltűntnek nyilvánítva.”

Anyagi okok miatt nem lehet egy tag tagságát megszüntetni – Jóllehet a gyülekezeti tagoknak a tőlük telhető mértékben támogatniuk kell az egyház munkáját, azonban egy tag sem törölhető a gyülekezeti névsorból azért, mert nem képes vagy nem akar anyagi támogatást adni az egyháznak.

Tagság megszüntetése saját kérésre – Nagy körültekintéssel kell foglalkozni azzal a taggal, aki azt kéri, hogy szüntessék meg a tagságát. Bár az egyháznak az egyén jogát tiszteletben kell tartania, hogy eldönthesse, akar-e az egyházhoz tartozni, vagy sem, és elegendő időt kell adnia a józan megfontolásra és elmélkedésre, ugyanakkor minden erőfeszítést meg kell tennie azért, hogy beépülése megnyugtató módon megtörténjen.

A lemondó levelet a gyülekezeti bizottságnak kell küldeni, amely továbbítja azt a gyülekezetnek a szabályosan összehívott testvérgyűlésre. Az egyén iránti keresztény megfontolásból, nyilvános megbeszélés nélkül kell lezárni az ilyen ügyet.

Tagság megszüntetésének kiértékelése – A gyülekezet feladata, hogy döntéséről írásban értesítse azt a tagot, akinek a gyülekezeti tagsága megszűnt, ugyanakkor biztosítani kell őt arról, hogy a továbbiakban is tartják vele a lelki kapcsolatot, és személyes érdeklődést tanú-

sítanak iránta. Ahol ez lehetséges, az értesítést személyesen a gyülekezet lelkésze vigye ki, vagy valaki, akit a gyülekezeti bizottság erre a feladatra kijelöl. A tévelygő tagot biztosítani kell a gyülekezet iránta tanúsított reménységéről, miszerint újból csatlakozni fog a gyülekezethez, és egy nap örökre együtt lesznek Isten országában.

Tagok visszavétele a tagság megszüntetése után – Ha a gyülekezet egy tag tagságát megszüntette – amennyiben lehetséges – továbbra is tartsa vele a kapcsolatot, nyilvánítsa ki a barátság és a szeretet lelkületét, és igyekezzen őt újból megnyerni az Úrnak.

Azokat, akiknek a gyülekezeti tagsága korábban megszűnt, a gyülekezet visszafogadhatja, ha már eltelt az a megfelelő időintervallum, amit a gyülekezet testvérgyűlésén kijelöltek számára, és ezalatt az illető megvallotta bűneit, bizonyosságát adta valódi bűnbánatának és annak, hogy életét megváltoztatta, és az összhangba került az egyház alapelveivel, illetve teljesen alávetette magát az egyház rendjének és fegyelmének. A visszavétel lehetőleg abban a gyülekezetben történjék, ahol a tag tagságát korábban megszüntették. Ez azonban nem mindig lehetséges. Ilyen esetben az a gyülekezet, amelybe a tag felvételét kéri, kérjen információt az illető volt gyülekezetétől, hogy megtudják, mi volt a tagság megszűnésének az oka.

Amikor nemi erőszakot elkövető személyekről van szó, akkor emlékeznünk kell arra, hogy az erőszak súlyossága miatt, a tagság helyreállítása nem jelenti azt, hogy minden következmény el lett törölve. Miközben a gyülekezeti rendezvények látogatása megengedett a megszokott iránymutatások betartásával, a nemi erőszak miatt elítélt és büntetett személyt nem szabad visszahelyezni olyan feladatkörbe, amelyben kapcsolatba kerülhet gyerekekkel, fiatalokkal vagy más kiszolgáltatott személyekkel. Továbbá értelemszerűen a kiszolgáltatott személyeket sem lehet arra bátorítani, hogy ilyen erőszakot elkövető emberekben bízzanak.

Mivel a fegyelmi intézkedések legsúlyosabb formája a tagság megszüntetése, a visszavétel előtti időszaknak – melyet a gyülekezet testvérgyűlése határoz meg – elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy a vétkes bizonyosságát adja annak, hogy az a probléma, ami a gyülekezeti tagság megszüntetéséhez vezetett, minden kétséget kizáróan megszűnt.

Elvárt, hogy a tagság helyreállítása újrakeresztelés kíséretében történjen meg.

A visszavételi kérelem joga – Mindamellet, hogy a gyülekezetnek joga van fegyelmezést alkalmazni, ez nem teszi érvénytelenné a gyülekezeti tagok azon jogát, hogy méltányos eljárásban részesüljenek. Ha egy gyülekezeti tag úgy gondolja, hogy a helyi gyülekezetben igazságtalanul jártak el vele szemben, mert nem élhetett azon jogával, hogy tisztességesen meghallgassák, és a gyülekezet nem hajlandó újra megvizsgálni az esetet, vagy a gyülekezet tisztségviselői visszautasítják a helyreállítási kérelmet, akkor a volt tagnak joga van ahhoz, hogy írásban kérje, hogy a gyülekezet hallgassa őt meg. A gyülekezet ne hanyagolja el, ne utasítsa vissza az ilyen kérést! Ha ezt tenné, a volt tagnak joga van ahhoz, hogy az illetékes egyházterület bizottságánál kihallgatást kérjen, illetve abban az esetben is, ha a gyülekezet meghallgatta őt, de a volt tag úgy érzi, hogy nem igazságosan bántak vele a meghallgatás alkalmával.

Ha az alapos és részrehajlástól mentes kihallgatás után az egyházterületi bizottság megállapítja, hogy a gyülekezet igazságtalanul járt el, a bizottság javasolhatja a volt tag visszavételét. Amennyiben a gyülekezet továbbra sem hajlandó visszafogadni az illetőt, a bizottság javasolhatja, hogy az érintett egy másik gyülekezet kötelékébe kérje a felvételét. Ugyanakkor, ha a gyülekezetnek alapos oka volt arra, hogy ne fogadja vissza a volt tagot, döntését foglalja írásba.

8. FEJEZET

GYÜLEKEZETI TISZTSÉGVISELŐK ÉS OSZTÁLYOK

A megfelelő tisztségviselők megválasztása fontos feladat a gyülekezet munkájának eredményessége szempontjából. Éppen ezért a lehető legnagyobb körültekintéssel válasszunk férfiakat és nőket szent kötelességgel járó tisztségekre.

Általános képességek

Erkölcsei és hitbeli alkalmasság – „És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést, és tedd közöttük elöljárókká, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké” (2Móz 18:21).

„Válasszatok azért, atyámfiaink, ti közületek hét férfiút, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szentlélekkel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk” (ApCsel 6:3).

„Szükséges pedig, hogy jó bizonyossága is legyen a kívül valóktól; hogy gyalázatba és az ördög töribe ne essék” (1Tim 3:7).

„És amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek” (2Tim 2:2).

„Igaz ez a beszéd: Ha valaki püspökséget kíván, jó dolgot kíván. Szükséges annak okáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas. Nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, versengéstől ment, nem pénzsóvárgó; ki a maga házát jól igazgatja, gyermekeit engedelmisségben tartja, minden tisztességgel; (mert ha valaki az tulajdon házát nem tudja igazgatni, mi módon visel gondot az Isten egyházára?). Ne legyen új ember, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhozatába essék. Szükséges pedig, hogy jó bizonyossága is legyen a kívül valóktól; hogy gyalázatba és az ördög töribe ne essék. Hason-

lóképpen a diakónusok tisztességesek legyenek, nem kétnyelvűek, nem sok borivásba merültek, nem rút nyereségre vágyók. Kiknél megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel. És ezek is először megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. Feleségeik hasonlóképpen tisztességesek, nem patvarkodók, józanok, mindenben hívek legyenek. A diakónusok egyfeleségű férfiak legyenek, akik gyermekeiket és tulajdon házaikat jól igazgatják. Mert akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek maguknak, és sok bizodalmat a Jézus Krisztusban való hitben” (1Tim 3:2-13; és lásd még Tit 1:5-11 és 2:1, 7-8).

„Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban. Amíg odamegyek, legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra. Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat” (1Tim 4:12-16).

Az egyházat őrizni és táplálni kell – Pál apostol összehívta a „gyülekezet véneit”, és ezt tanácsolta nekik: „Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok után vonják. Azért vigyázzatok, megemlékezzvén arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szüntem könnyhullatással inteni mindenkit” (ApCsel 20:17, 28-31; és lásd még 1Pt 5:1-3).

Megbecsülés illeti a lelkészeket és a gyülekezeti tisztségviselőket – „Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket; és az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel. Egymással békességben éljete” (1Thessz 5:12-13; és lásd még 1Tim 5:17 és Zsid 13:7, 17).

„A thesszalonikai hívőket nagyon megzavarták olyan emberek, akik fanatikus eszmékkel és tanokkal léptek fel közöttük. »néhányek rendet-

lenül élnek közületek, akik semmit nem dolgoznak, hanem nyughatatlankodnak«. A gyülekezetet jól megszervezték; tisztviselőket választottak, hogy mint lelkészek és diakónusok tevékenykedjenek. Volt azonban néhány önfejű és rendetlenkedő tag, aki nem akart engedelmeskedni azoknak, akik felelős tisztséget viseltek a gyülekezetben. Nemcsak arra formáltak jogot, hogy véleményyt nyilvánítsanak, hanem arra is, hogy nézeteiket nyíltan ráerőszakolják a gyülekezetre. Ezért hívta fel Pál a tagság figyelmét arra a tiszteletre és megbecsülésre, amely megilleti azokat, akikre a gyülekezet tekintélyes tisztséget bízott” (*Az apostolok története*. 176. o.).

„Azok, akik felelősségteljes pozícióban vannak a gyülekezetben, hibákat követhetnek el és tévesen dönthetnek, de mindamellert Krisztus földi egyháza hatalmazta fel őket, amit nem becsülhetünk le” (*Testimonies*. 4. kötet, 17. o.).

Az emberek ne kerüljenek túl korán tisztségbe – „Sok helyen találkozzunk olyan emberekkel, akiket akkor bíztak meg olyan felelősségteljes tisztséggel, mint a gyülekezet felszentelt presbitere, amikor még alkalmatlanok rá. Nincs önuralmuk. Befolyásuk nem jó. A gyülekezet állandó gondokkal küzd a vezető jellemhibái miatt. Túl korán helyezték kezüket ezekre az emberekre” (*Testimonies*. 4. kötet, 406-407. o.). (Lásd még *Testimonies*. 5. kötet, 617. o. és 1Tim 5:22.)

Akik egységellenesek, nem alkalmasak a tisztségre – „Újabban olyan emberek támadnak közöttünk, akik Krisztus szolgálóinak vallják magukat, de munkájuk az ellen az egység ellen irányul, amelyet Urunk hozott létre az egyházban. Furcsa terveik és munkamódszereik vannak. Változtatásokat akarnak bevezetni az egyházban, amelyek – szerintük – a haladást szolgálják, és azt képzelik, hogy ezekkel nagyszerű eredményeket lehet elérni. Ezeknek az embereknek inkább tanulóknak, mintsem tanítóknak kell lenniük Krisztus iskolájában. Mindig nyughatatlankodnak, arra áhítoznak, hogy valami nagy dolgot tegyenek, valamit, ami dicsőséget szerez nekik. Meg kell tanulniuk, hogy minden lecke között a leghasznosabb az alázatosság és a Jézusba vetett hit.

Az igazság tanítói, misszionáriusok, az egyház tisztségviselői jó munkát végezhetnek a Mesterért, ha az igazságnak engedelmességgel megtisztítják lelküket” (*Testimonies*. 5. kötet, 238. o.).

Veszélyes olyan embereket megválasztani, akik nem akarnak együttműködni másokkal – „Isten a különféle adományokkal rendelkező embereket – mint általa rendelt segítőt – azért helyezte a gyülekezetbe, hogy sokak egyesített bölcsessége által találkozzanak a Lélek szándékával. Az olyan ember, aki állandóan csak a saját akaratát akarja keresztülvinni, és visszautasítja a közös igahúzást másokkal, akik Isten művében gazdag tapasztalatokat szereztek, önbizalmától elvakultan képtelen lesz a hamisat az igaztól megkülönböztetni. Az ilyen embereket nem tanácsos a gyülekezetben vezető tisztségre megválasztani, mivel a testvérek ítéletét mellőzve, saját akaratukat és tervüket vinnék keresztül. Könnyű az ellenségnek az olyan emberek által tevékenykedni, akiknek minden lépésnél tanácsra van szükségük, de saját erejükből lelkek vezetésére vállalkoznak anélkül, hogy megtanulták volna Krisztus aláztatosságát” (*Az apostolok története*. 189. o.). (Lásd még 35. o.)

Tagság a helyi gyülekezetben – Rendes tagsággal bíró gyülekezeti tagok vezetői tisztségre választhatók abban a gyülekezetben, ahol tagságukat nyilvántartják. (Lásd 103. o.) Kivételt képezhetnek az alábbiak:

1. Olyan diákok esetén, akik rendes tagsággal rendelkeznek, de tanulmányaik miatt távol élnek otthonuktól, és rendszeresen látogatják azt a gyülekezetet, amely abban a körzetben van, ahol ideiglenesen laknak.

2. Egyházterületi alkalmazott esetén, akit az egyházterület ki-nevezett, hogy két vagy több gyülekezet lelkésze/vezetője legyen. (Lásd 110-111. o.)

3. Egy presbiter – ha szükséges – az egyházterületi bizottság ajánlására megválasztható, hogy több gyülekezetben is szolgáljon egy körzeten belül. (Lásd 73. o.)

Egyéb kivételeket az egyházterületi bizottság mérlegelhet.

Példamutatás a tizedfizetésben – Minden tisztviselőnek példát kell mutatnia abban, hogy hűségesen tizedet fizet az egyháznak. Senki sem választható meg tisztségre, aki elmulasztja ezt a példamutatást.

A gyülekezeti tisztségviselők hivatalból nem küldöttek – Egyetlen gyülekezeti tisztségviselő sem küldött hivatalból az egyházterületi konferencián. Ahhoz, hogy küldöttként szolgáljon, a gyülekezetnek meg kell választania küldöttnek.

A felelősség megosztása – A gyülekezetnek nem szabad túl nagy felelősséget helyeznie a készséges emberek egy kis csoportjára, miközben mások mellőzve vannak. Nem jó egy embert több tisztségre megválasztani, hacsak a körülmények szükségessé nem teszik.

Gyülekezeti tagságtól megfosztott gyülekezeti tisztségviselő – Amikor egy gyülekezeti tisztségviselőt megfosztanak gyülekezeti tagságtól, és ezután újra felvételt nyer a gyülekezetbe, az újravétel eljárás nem jelenti az egyén korábbi tisztségébe való visszahelyezését is.

Szolgálati időtartam

A gyülekezet és az alosztályok tisztségviselőinek szolgálati ideje egy év, kivéve, ha a helyi gyülekezet testvéri óra keretében megszavazza, hogy a választások két évente történjenek a folyamatosság elősegítése, a lelki ajándékok fejlesztése és az évenkénti választásokkal járó munka egyszerűsítése érdekében.

A tisztségviselők újraválaszthatók, azonban nem tanácsos, hogy egy személy korlátlan ideig szolgáljon egy bizonyos tisztségben.

Presbiterek

A gyülekezet lelki vezetője – A presbiterek olyanok legyenek, akiket a gyülekezet erős lelki vezetőnek ismer el, és „jó bizonyága legyen a

kívül valóktól” és a gyülekezettől is. A gyülekezeti lelkész távollétében a presbiterek a gyülekezet lelki vezetői. Igyekezniük kell, hogy példaadással és utasításokkal a gyülekezetet mélyebb, teljesebb keresztény tapasztalatra vezessék.

A presbitereknek alkalmasaknak kell lenniük a gyülekezeti szolgálatok vezetésére, az igeszolgálatra és a hitelvek tanításra, ha a lelkész nincs jelen. Azonban ne a társadalmi rang vagy szónoki képesség alapján válasszuk meg a presbitereket, hanem inkább odaszentelt életük és vezetői képességeik alapján.

Nem tanácsos, hogy egy személy korlátlan ideig szolgáljon, de a presbiterek újraválaszthatóak. A gyülekezet nem köteles ismételtel mellettük dönteni, hanem mást is megválaszthat erre a tisztségre, ha a változtatás tanácsosnak látszik. Az új presbiterek megválasztása után a korábbiak leteszik tisztségüket, és más gyülekezeti tisztségre választhatóak.

A presbiterek felszentelése – Valakinek a presbiterré való megválasztása önmagában nem jelenti a presbiterré való minősítést. A felszentelésnek meg kell történnie, mielőtt egy presbiter hivatása gyakorlására jogosult lenne. A megválasztása és felszentelése közötti időben a megválasztott presbiter a gyülekezet vezetőjeként szolgál, de felszenteléshez kötött egyházi szertartásokat nem vezethet.

A felszentelési szertartást csak a helyi egyházterület felhatalmazásával rendelkező felszentelt gyülekezeti lelkész vezetheti. Udvariasságból meg lehet hívni egy vendég felszentelt lelkészt, hogy a felszentelési szertartásban segítse. Azonban felszentelt vendéglelkész vagy nyugdíjas felszentelt lelkész csak a helyi egyházterület külön beleegyezésével vezethet felszentelési szertartást.

A felszentelés szent szertartását a gyülekezet jelenlétében kell elvégezni, amely tartalmazhatja a presbiter szolgálati területeinek rövid ismertetését, a szükséges képességek felsorolását és a felszentelt presbiter fő feladatainak megemlítését, amelyek végzésére a gyülekezetben felhatalmazást kap. A buzdító prédikáció után a felszentelt lelkész más felszentelt lelkészekkel és/vagy a helyi felszentelt presbiterekkel együtt, akik részt vesznek a szertartásban, imával és kézzel szentelik fel a presbitereket. (Lásd 38. o.)

Ha valakit egyszer már presbiterré szenteltek, presbiterré való újraválasztásakor vagy más gyülekezetekben való presbiterré választásakor nem szükséges újra felszentelni, amennyiben gyülekezeti tagságát mindvégig megőrizte. Ha valakit presbiterré szenteltek, ezt követően jogosult diakónusi tisztségben is szolgálni.

A lelkészekhez való viszony – Abban az esetben, ha az egyházterületi bizottság felszentelt lelkészt vagy lelkészeket jelöl ki, hogy egy gyülekezet pásztoraként tevékenykedjen, őt kell a vezető tisztviseelőnek, a gyülekezet felszentelt presbiterét pedig a segítőjének tekinteni. Munkájuk szorosan összetartozik, ezért egymással összhangban kell dolgozniuk. A gyülekezeti lelkész ne akarja magára vállalni az összes felelősséget, hanem ossza meg a presbiterrel és más tisztviseelőkkal. Ha a lelkész a gyülekezet állandó pásztora, akkor a gyülekezeti bizottság vezetője is. (Lásd 33., 131. o.) Azonban adódhat olyan körülmény, amikor tanácsos, hogy a gyülekezet felszentelt presbiterre lássa el ezt a feladatot. A gyülekezet pásztori munkáját osszák meg egymás között. A presbiter a gyülekezeti lelkésszel való tanácskozás alapján vegyen részt a pásztori kötelezettségekben, látogassa a gyülekezeti tagokat, szolgáljon a betegeknek, szervezzen bibliaórákat, szervezze meg és vezesse le az olajjal való megkenés szolgálatát, a gyermekbemutatókat, bátorítsa az elcsüggedteket, és segítsen más pásztori feladatokban. Neki mint a gyülekezeti lelkipásztor segítőjének állandóan örködni kell a nyáj fölött.

Ha a kijelölt lelkész segédlelkész, akkor a gyülekezet vagy a gyülekezetek, amelyekben szolgál, válasszák meg őt presbiternek. (Lásd 34. o.) Mivel a gyülekezet lelkészét az egyházterületi bizottság bízza meg a szolgálattal, úgy szolgál a gyülekezetben, mint az egyházterület munkása, és felelősséggel tartozik az egyházterület bizottságának. Ennek ellenére együtt érző, barátságos és együttműködő kapcsolatot tartson fenn a gyülekezettel, illetve a gyülekezet minden tervével és munkarendjével összhangban dolgozzék. A presbitert a gyülekezet választja, így természetesen ennek a testületnek és bizottságának tartozik felelősséggel. (Lásd lentebb.)

A presbiterek munkája a helyi gyülekezetre korlátozódik – A felszentelt presbiter tekintélye és munkája arra a gyülekezetre korlátozódik,

amelyben megválasztották. Az egyházterületi bizottság nem dönthet arról, hogy egy gyülekezet felszentelt presbiterét más gyülekezetekben is presbiteri szolgálatra nevezi ki; ezzel a lépéssel a felszentelt lelkész státuszával ruházná fel. Ha szükség van ilyen szolgálatra, az egyházterületi bizottság javasolhatja a gyülekezetnek vagy a gyülekezeteknek, amelyek igényt tartanak más gyülekezet felszentelt presbiterének szolgálatára, hogy válasszák meg, és hívják meg a közeli gyülekezet felszentelt presbiterét, hogy náluk is lássa el a presbiteri szolgálatot. Ezen a módon, ha szükséges, egy személy egyidejűleg több gyülekezetet is elláthat. Mindezt az egyházterületi bizottsággal kell megtanácskozni, ámbar ez a hatáskör a gyülekezeté és nem az egyházterületi bizottságé. A világszerteles egyházban végzett egyetemes szolgálat egyetlen módja az evangéliumi szolgálatra való felszentelés. (Lásd 33., 69. o.)

Istentiszteletek szervezése – A gyülekezet lelkésze után – vagy távollétében – a presbiter a felelős a gyülekezetben az istentiszteletek megszervezéséért; vagy ő szervezi ezeket, vagy valakit megbíz azzal. Az úrvacsorai istentiszteletet mindig a felszentelt/meghatalmazott lelkész vagy a gyülekezet presbitere vezeti. A testvéri órán általában a gyülekezet lelkésze elnököl, távollétében pedig a felszentelt presbiter, amennyiben a lelkész vagy a területi elnök ezt jóváhagyta.

Keresztségi istentisztelet – A felszentelt lelkész távollétében a presbiter kérje az egyházterület elnökét, hogy intézze az egyházhoz csatlakozni kívánók keresztségi szertartásának megszervezését. (Lásd 46-49. o.) Egy gyülekezeti presbiter nem végezhet keresztségi szertartást az egyházterületi elnök engedélye nélkül.

Menyegzői szertartás – A menyegzői szertartásban az esketést és a házassá nyilvánítást csak felszentelt lelkész végezheti, kivéve azokon a területeken, ahol a divízió bizottsága határozatban jóváhagyja egyes segédlelkészeknek vagy megbízott lelkészeknek, akik gyülekezeti presbiterré lettek szentelve, hogy vezessenek ilyen alkalmakat. (Lásd 34. o.) Helyi törvények lehetővé tehetik, hogy bizonyos személyek esküvői szertartásokat vezessenek, és állami engedélyeket adhatnak ki erre. A prédikációt, imát és az áldást egyaránt mondhatja felszentelt lelkész,

segédlelkész, megbízott lelkész vagy a felszentelt presbiter. (Lásd *Megjegyzések* 1. p., 167. o.)

A tizedfizetés támogatása – A felszentelt presbiter, mint hűséges tizedfizető sokat tehet azért, hogy a gyülekezeti tagokat hűséges tizedfizetésre bátorítsa. (Lásd 169-170, 163. o.) A tizedfizetést azzal tudjuk támogatni, hogy nyilvánosan bemutatjuk a sáfárság bibliai előjogát és kötelezettségét, valamint a gyülekezeti tagokkal való személyes munka által. Mindezt tapintatosan, segítőkészséggel kell végezni.

A felszentelt presbiter kezelje bizalmasan a gyülekezeti tagokkal kapcsolatos anyagi természetű ügyeket, ilyen információt illetéktelen személyeknek ne adjon ki.

A bibliatanulmányozásra, az imádságra, és a Jézussal való közösségre való bátorítás – A presbitereknek mint lelki vezetőknek felelőssége, hogy bátorítást nyújtsanak a tagoknak abban, hogy fejlesszék a Jézussal való személyes kapcsolatukat, hogy erősítsék a személyes bibliatanulmányozásra és imádságra való elköteleződésüket. A presbitereknek példát kell mutatniuk a bibliatanulmányozás és az imádság melletti elkötelezettségben. Minden tag személyes imaélete hozzájárul a helyi gyülekezet szolgálatainak és programjainak hatékonyságához, és erősíti a gyülekezet misszióját. A presbiterek kérhetik a bizottságot, hogy jelöljenek ki egy munkacsoportot, mely segíti őket a fejlődésben és a bátorítás szolgálatában.

A gyülekezeti munka minden ágának erősítése – A gyülekezet lelkésze után – és a vele való tanácskozást követően – a presbiter a gyülekezet lelki vezetője, és felelős a munka minden ága és osztálya gondozásáért. Kölcsönösen segítő kapcsolatot tartson fenn minden gyülekezeti tisztviselővel.

Együttműködés az egyházterülettel – A gyülekezet lelkésze, a felszentelt presbiter/ek és minden gyülekezeti tisztségviselő működjön együtt az egyházterület tisztségviselőivel és az osztálytitkárokkal az elfogadott tervek kivitelezésében. Tájékoztatniuk kell a gyülekezetet minden rendszeres és rendkívüli adakozásról, és támogatniuk kell a gyülekezet min-

den tervét és tevékenységét, valamint bátorítaniuk kell a tisztviselőket, hogy támogassák az egyházterület terveit és szabályzóit.

A felszentelt presbiternek szorosán együtt kell működnie a gyülekezeti pénztárossal, és figyelemmel kell kísérsnie, hogy az egyházterület által meghatározott időben az egyházterületnek járó minden összeget átutaltak-e az egyházterületi pénztárosnak. Személyesen kísérje figyelemmel, hogy a gyülekezet jegyzőjének jelentése el lett-e küldve minden negyedév végén az egyházterületi titkárnak.

A felszentelt presbiter az egyházterülettől érkezett minden levelet tekintszen fontosnak.

A gyülekezet elé tejesztendő leveleket a megfelelő időben olvassa fel.

Az első presbiter (lásd 127. o.) a gyülekezeti lelkész távollétében és vele együttműködve gondoskodik arról, hogy az egyházterület konferenciai ülészakára megválasszák a küldötteket, és hogy a jegyző elküldje a küldöttek névsorát az egyházterületnek.

A világszéles munka erősítése – A felszentelt presbiter munkájának másik fontos része a világszéles missziómunka támogatása. Ezt a munka gondos tanulmányozása által teheti és azáltal, hogy a mű szükségleteit a gyülekezet elé tárja. Bátorítania kell a tagokat arra, hogy személyesen vegyenek részt a misszió ügyének támogatásában és munkájában. A presbiter szívélyes és tapintatos magatartása nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a gyülekezeti tagok bőkezűen adakozzanak mind az istentiszteleteken, mind a szombatiskolában.

A presbiterek képzése és szolgálatra való felkészítése – A Lelkészegyesület az osztályokkal együttműködve támogatja a helyi gyülekezet felszentelt presbiterének képzését és a szolgálatra való felkészítését. A helyi felszentelt presbiterek képzése azonban elsősorban a gyülekezet lelkipásztorának a felelőssége. (Lásd *Megjegyzések* 2. p. 167. o.)

Mentesítés a hatékony munkavégzés érdekében – Különösen a felszentelt presbitert kell minden más tehertől mentesíteni, hogy eredményesen végezhesse szent elhívásának sokirányú feladatait. Néhány

esetben tanácsos lehet felkérni a felszentelt presbitert a gyülekezet missziómunkájának vezetésére, de ezt is el kell kerülni, ha van valaki más, erre alkalmas személy.

Első presbiter – Nagy taglétszámú gyülekezetekben tanácsos több felszentelt presbitert választani. A tisztség terhei túl nagyok lehetnek egy embernek, ezért jó megosztani annyi emberrel, amennyit ez a munka igényel. Ilyen esetben közülük egyet első presbiternek kell kijelölni. A felszentelt presbiterek között a munkát képességeik és tapasztalatuk szerint kell megosztani.

A felelősségi kör korlátai – A felszentelt presbiternek nincs joga, hogy gyülekezeti tagokat felvegyen vagy elbocsásson. Ezt csak a gyülekezet teheti meg szavazással. Csak a gyülekezeti bizottság javasolhatja, hogy a gyülekezet szavazza meg a tagok felvételét vagy elbocsátását. (Lásd 49., 54-55. o.)

A gyülekezetvezető

Előfordulhat, hogy nincs senki, akinek meglennének a szükséges képességei és tapasztalatai ahhoz, hogy felszentelt presbiterként szolgáljon. Ilyen körülmények között a gyülekezet válasszon valakit gyülekezetvezetőnek. A gyülekezet lelkészének távollétében felelős a gyülekezeti szolgálatokért, beleértve a testvéri órákat is. Vagy neki kell ezeket vezetnie, vagy felkér valakit erre.

A gyülekezetvezetőnek azonban nincs joga egyetlen felszenteléshez kötött gyülekezeti szertartást sem végezni. Nem keresztelhet, nem oszthat úrvacsorát, nem eskethet, és nem elnökölhet olyan testvéri órán, ahol valakinek a gyülekezeti fegyelmezése van napirenden. Az egyházterületi elnököt kell megkérnie, hogy küldjön egy felszentelt lelkészt, aki elnököl az ilyen alkalmakon.

A diakónus

A diakónus tisztét az Újszövetség határozza meg, ahol a görög diakonos szót használja, amelyből a magyar diakónus szó is ered. A szónak többféle jelentése van, mint például szolga, templomszolga, író, kísérő. Keresztény körökben sajátos jelentéstartalommal bír a szó.

Az apostoli egyházban a hét diakónus kiválasztásáról szóló beszámolóban, ApCsel 6:1-8-ban azt olvashatjuk, hogy kiválasztották és felszentelték őket a gyülekezetben való „teendők” elvégzésére. A diakónusok az Úr művének olyan fontos területén foglalatostkodtak, amely csak árnyalatnyilag követelt gyengébb képességeket, mint a presbitereké. Ezek a tevékenységek az 1Tim 3:8-13-ban vannak felsorolva.

„Az a tény, hogy ezeket a testvéreket a szegénygondozás különleges tiszttségére választották ki, nem zárta el előlük a tanítói ténykedés lehetőségét. Sőt nagyon is alkalmasak voltak mások hitben való oktatására, és nagy odaadással és igen jó eredménnyel végezték a munkát” (Az apostolok története. 60-61. o.).

„A hét férfi beiktatása, felügyeletük a mű különböző ágai felett, igen nagy áldására vált a gyülekezetnek. Ezek a tisztviselők gondosan mérlegelték a személyi szükségleteket, valamint a gyülekezet általános pénzügyi viszonyait, és bölcs sáfárkodásukkal, úgyszintén istenfélő példaadásukkal igen nagy segítségére voltak munkatársaiknak abban, hogy a gyülekezet különböző érdekeit egységes egésszé kapcsolják össze” (Az apostolok története. 60. o.).

A mai egyházban a gyülekezeti választás során a diakónusjelölés hasonló áldásokkal jár, mert felszabadítja a lelkészeket, a véneket és más tiszttségviselőket olyan feladatok terhe alól, amelyeket a diakónusok nagyon jól elláthatnak.

„Akiket Isten gondviselése felelősségteljes állásokba helyezett, szenteljük idejüket és erejüket azon fontos ügyeknek, melyek különösebb bölcsességet és lelki nagyságot igényelnek. Istennek nem az a terve, hogy ilyen férfiaktól kívánja a csekélyebb jelentőségű ügyek intézését, amelyeknek elrendezésére másoknak is jó képességük van” (Az apostolok története. 63. o.).

Diakónusbizottság – Ahol a gyülekezetnek elég diakónusa van ahhoz, hogy diakónusbizottságot lehessen szervezni, helyes létrehozni ezt a bizottságot, amelynek az első vagy fő diakónus az elnöke és egy másik a titkára. Ez a testület a gyülekezet jóléte érdekében rendezetten osztja meg a felelősséget, és összehangolja a diakónusok munkáját. Gondoskodik a szabályszerűen diakónussá választott fiatalok képzéséről is, hogy feladataikat elvégezzék.

A diakónusokat fel kell szentelni – Az újonnan megválasztott diakónus csak akkor töltheti be tisztét, ha egy olyan lelkész felszentelte, aki az egyházterületől érvényes felszentelt lelkészi igazolvánnyal rendelkezik.

A felszentelés szent szertartását a gyülekezet jelenlétében egy felszentelt lelkész végzi. A szolgálat tartalmazhatja a diakónus tisztségének rövid körvonalazását, a szükséges képességek felsorolását, amelyeket a gyülekezet szolgájától megkívánnak, főbb feladatai megemlítését, amelyekre felhatalmazást kap, hogy a gyülekezetben végezze. A hűséges szolgálatra buzdító beszéd után a gyülekezet lelkésze egy felszentelt presbiter segédkezésével – ahol erre lehetőség van – imával és kézrátétellel szenteli fel a diakónust. (Lásd 38. o.)

Ha valakit egyszer diakónussá szenteltek, és gyülekezeti tagságát megőrizte, nem szükséges újra szentelni, még akkor sem, ha más gyülekezetbe költözött, mint tag. Ha lejár az idő, amire megválasztották, hogy tovább szolgálhasson diakónusként, újra kell választani.

Ha olyan tagot választanak meg a gyülekezet diakónusának, aki korábban már felszentelt presbiter volt, akkor nem szükséges diakónussá szentelni; presbiterré szentelése erre a tisztségre is alkalmassá teszi.

A diakónusok nem vezethetnek egyházi szertartást – A diakónus nincs felhatalmazva arra, hogy egyházi vagy menyegzői szertartást vezessen. Nem elnökölhet a gyülekezet testvéri óráján sem. Nem vezetheti személyek gyülekezeti tagságának áthelyezését vagy fogadását.

Ha a gyülekezetben nincs senki, aki elvégezze ezeket a feladatokat, a gyülekezet lépjen kapcsolatba az egyházterülettel, és kérjen segítséget.

A diakónusok feladatai – A diakónusok munkája magában foglalja a gyülekezetért végzett szolgálatok széles skáláját, beleértve:

1. *Segédkezés az összejöveteleken és istentiszteleteken* – Az istentiszteleteken rendszerint a diakónusok köszöntik a gyülekezetbe belépő tagokat és vendégeket, és ha szükséges, ők segítenek nekik helyet találni. Arra is készen állnak, hogy együttműködjenek a lelkésszel vagy a vénnel az istentiszteletek zökkenőmentes levezetésében.

2. *Tagok látogatása* – A diakónusok egyik fontos feladata, hogy otthonaikban meglátogassák a gyülekezeti tagokat. Sok gyülekezetben ezt kerületenként osztják el, és minden körzetre kijelölnek egy diakónust, akinek minden családot legalább egyszer egy negyedévben meg kell látogatnia.

3. *Előkészületek a keresztségi szertartásra* – A diakónusoknak meg kell tenniük a maguk részét e szertartáshoz szükséges előkészületekben. (Lásd 51-52. o.)

4. *Segédkezés az úrvacsorai istentiszteleten* – A lábmosás szertartásának a diakónusok és a diakónusnők gondoskodjanak mindenről, ami a szolgálat elvégzéséhez szükséges, mint például a törölközőkről, lavórokról, vízről, vödrökről stb. A szolgálatok befejeztével nekik kell gondoskodni arról, hogy a használt edények és törölközők kimosva kerüljenek vissza a megfelelő helyre.

Az úrvacsorát követően a diakónusoknak és diakonisszáknak gondoskodniuk kell arról, hogy a megmaradt kenyér és must ne kerüljön elfogyasztásra, hanem tiszteletteljes módon legyenek azok kezelve.

5. *A betegekről és a szegényekről való gondoskodás* – A diakónusok és diakonisszák másik fontos feladata, hogy gondoskodjanak a betegekről, segítsék a szegényeket, támogassák az elesetteket. Ez a munka a diakónusok és diakónusnők különleges feladata, azonban a gyülekezetet mindig tájékoztatni kell a szükségletekről annak érdekében, hogy a tagság támogatását megnyerjék. A gyülekezet pénzalapjából erre a célra pénzt kell fordítani. A pénztáros a gyülekezeti bizottság javaslatára átadja a diakónusoknak és diakónusnőknek mindazt, amit bizonyos szükséghelyzetekben felhasználhatnak.

6. *A gyülekezeti ingatlan gondozása és karbantartása* – Egyes gyülekezetekben, ahol a gyülekezeti ingatlan gondozása és karbantartása

felelősségét nem bízták egy épületbizottságra, ez a felelősség a diakónusoké és diakonisszáké. (Lásd *Megjegyzések* 3. p. 167. o.)

A diakonisszák

A diakonisszák hozzátartoztak a korai keresztény egyház hivatalos szolgálattevőihez.

„Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója [diakónusnője – angol RSV]: Hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nekem magamnak is” (Róm 16:1-2).

A diakónusnőket az odaszentelt élet és a tisztséggel járó feladatok elvégzéséhez szükséges egyéb képességek alapján választják.

Diakonisszák bizottsága – Ahol több diakónusnőt választottak, ott hozzák létre a diakonisszák bizottságát, amelynek a fődiakónusnő az elnöke és egy másik a titkára. Ez a bizottság jelöli ki az egyes diakónusnők feladatát, és szorosan együttműködik a férfi diakónusbizottsággal, főleg a tagok és a vendégek köszöntésében és a családlátogatásokban. (Lásd 76-77. o.) Meg kell teremteni a lehetőségét annak, hogy az újonnan megválasztott diakonisszák képzésben részesülhessenek, és elsajátíthassák feladataikat.

A diakonisszák felszentelési szertartása – Az ilyen szertartást az a felszentelt lelkész végezheti, akinek érvényes igazolványa van az egyházterülettől. A felszentelési szolgálatnak az egyszerűséget kell tükröznie, és a gyülekezet jelenlétében kell végrehajtani.

Ha megtartják gyülekezeti tagságukat, akkor nem kell újra felszentelni a diakonisszákat abban az esetben, ha egy másik gyülekezetnek lesznek a tagjai. Amikor lejár az az időszak, amire megválasztották őket, akkor újra lehet őket választani, ha továbbra is készek diakonisszaként szolgálni.

A diakonisszák feladatai – A diakónusnők munkája magába foglalja a gyülekezetért végzett szolgálatok széles skáláját, beleértve:

1. *Üdvözik a gyülekezetbe látogató vendégeket és a tagokat* – Sok gyülekezetben a diakonisszák segítenek a vendégek és a gyülekezeti tagok köszöntésében, valamint meglátogatják a gyülekezet tagjait az otthonaikban, amikor azok nem tudtak eljönni az istentiszteletre.

2. *Segédkeznek a keresztségnél* – A diakónusnők a keresztségi szertartáson gondoskodnak a női keresztelendőkről a szertartás előtt és után. A keresztségi ruhák megválasztásánál – ha szükséges – tanácsot és segítséget adnak. Gondoskodni kell a megfelelő anyagból készült keresztségi ruhákról. Ahol ilyet használnak, ott a diakónusnők feladata ezek kimosása és a következő alkalomra való tárolása.

3. *Előkészítik az úrvacsorai istentiszteletet* – A diakonisszák és diakónusok feladata, hogy mindent előkészítsenek, amire ezen az istentiszteleten szükség van, utána pedig gondoskodjanak a használt eszközökről. (Lásd 121. o.)

A diakonisszák készítik el az úrvacsorai asztalt, amely magában foglalja: a kenyér és a must előkészítését, az asztal megterítését, a must kitöltését, a kovásztalan kenyeres tálcák elhelyezését és az asztal leterítését az erre a célra szánt terítővel. Minderről gondoskodni kell az istentisztelet megkezdése előtt.

A diakonisszák a lábmosás szertartásánál is segédkeznek, különösen a hölgy látogatókat segítik, illetve az új gyülekezeti tagokat.

4. *Gondoskodnak a betegekről és a szegényekről* – A diakonisszák vegyék ki részüket a betegekről, a szűkös körülmények között élőkről és elesettekről való gondoskodásból, a férfi diakónusokkal együttműködve. (Lásd 78. o.)

5. *Az ingatlanról való gondoskodás és karbantartás* – Azokban a gyülekezetekben, ahol szükség van rá, mert nincs külön épület munka-csoport, ott a diakonisszák a férfi diakónusokkal együtt felelősek az ingatlanról való gondoskodásért és annak karbantartásáért. (Lásd *Megjegyzések* 3. p. 167. o.)

Jegyző

A jegyző jó munkája nagyban befolyásolja a gyülekezet eredményességét. A tisztség fontossága és sajátos feladatai miatt bölcs dolog olyan embert megbízni, akit ismételten újra tudunk majd választani, hogy a nyilvántartások és jelentések számára folyamatosságot biztosítsunk. Nagy gyülekezetekben – ha szükséges – helyettes jegyzőt is lehet választani. A jegyző a gyülekezet minden bizottsági ülésén titkárként szolgál, és az ülésekről pontos feljegyzést vezet. Ha valami ok miatt a jegyző nem tud jelen lenni egy bizottsági ülésen, ahol egyébként mindig titkárként szolgál, a jegyzőnek gondoskodnia kell arról, hogy a helyettese ott legyen és vezesse a jegyzőkönyvet. (Lásd *Megjegyzések* 4. p. 168. o.)

A gyülekezet szavazata nélkül senkit sem lehet a névsorba beírni, sem onnan kitörölni – A jegyzőnek nincs joga a gyülekezet szavazata nélkül bárkit is beírni vagy törölni a gyülekezeti névsorból, kivéve azt az esetet, amikor valaki meghal. Ha valaki meghal, a jegyző rövid időn belül tüntesse fel a névsorban a név mellett a halál időpontját. (Lásd 55. o.)

Gyülekezeti tagság áthelyezése – A gyülekezeti jegyző bonyolítja le az egyes tagok és a gyülekezetek között a levelezést a gyülekezeti tagság áthelyezésére vonatkozóan. (Lásd 52-55. o.)

Levelezés a tagokkal – A jegyző próbáljon meg kapcsolatot tartani a hiányzó tagokkal. (Lásd *Megjegyzések* 5. p. 168. o.)

Küldöttek megbízólevele az egyházterületi konferencia ülészakára – A gyülekezeti bizottság felhatalmazásával a jegyző megbízólevelet állít ki mindazoknak, akiket az egyházterületi konferencia ülészakára küldöttek választottak, hogy a gyülekezetet képviselje, az egyházterület által küldött formanyomtatványt használva. (Lásd 110. o.)

A jelentéseket azonnal el kell küldeni – A gyülekezeti jegyző feladata a jelentések haladéktalan beküldése. Ezek között vannak évi és negyedévi jelentések. Lényeges, hogy ezeket az egyházterületi titkárnak elküldje az előírt időn belül, mivel ezek a jelentések fontosak a világegyház más szervezetei számára, hogy az általuk készített kimutatások pontosak

legyenek. A szükséges adatokat más tisztségviselőktől és osztálytitkároktól szerezheti be.

Gyülekezeti jegyzőkönyvek – A gyülekezeti jegyző a gyülekezeti jegyzőkönyvek őrzője. Ezeket gondosan meg kell őrizni. A különböző szolgálati osztályok jegyzőkönyvei és pénztárkönyvei a gyülekezet tulajdonát képezik. Ezeket a szolgálati idő lejártakor át kell adni az újonnan megválasztott jegyzőnek, vagy a szolgálati idő folyamán – a gyülekezet lelkésze vagy a felszentelt presbiter kérésére – a gyülekezetnek.

Pénztáros

Mivel a pénztáros fontos feladatra hivatott, bölcs dolog olyan személyt választani, aki újraválasztható, azért, hogy meglegyen a folyamatosság a jelentésekben és feljegyzésekben. Nagyobb gyülekezetekben – a szükségletnek megfelelően – tanácsos segédpénztárosokat is választani.

A pénztáros sokat tehet azért, hogy a tagokat a hűséges tizedfizetésre bátorítsa, és elmélyítse bennük a bőkezűség lelkületét. A Mester lelkületével adott tanács segít a testvéreknek abban, hogy a tizedben és az adakozásban hűségesen adják vissza Istennek azt, ami az övé – még az anyagilag szűkös időben is.

A pénztáros minden gyülekezeti pénz őre – A gyülekezeti pénztáros minden gyülekezeti pénzalap őre. Ezek az összegek (1) az egyházterület, (2) a helyi gyülekezet és (3) a helyi gyülekezet különböző osztályainak pénzei.

Minden pénzalapot (az egyházterület, a helyi gyülekezet és a gyülekezet különböző osztályainak pénzalapjait) a pénztáros egy bank vagy egyéb pénzügyi intézet számláján helyez letétbe a gyülekezet nevére, kivéve, ha az egyházterület más rendszert nem engedélyez.

A gyülekezeti bizottság felhatalmazására a többletösszeget takarékbetét-számlán lehet tárolni. Ahol nagy összeget vezetnek építkezések vagy meghatározott tervek kivitelezésére, a gyülekezeti bizottság felhatalmazást adhat külön bankszámla nyitására. Ezeket a számlákat is a pénztáros kezeli, és azokról beszámol a gyülekezetnek, valamint minden

más gyülekezeti alapról is. Minden gyülekezeti bankszámla elkülönülten kezelendő, amely nem lehet része egy személy számlájának.

Egyházterületi pénzalap – Az egyházterületi alap – ide tartozik a tized, a rendszeres misszióadományok és az egyházterület tervei és intézményei számára befolyt összegek – az egyházterület számára elidegeníthetetlenül őrzött pénz. A gyülekezeti pénztáros minden hónap végén – vagy ha az egyházterület úgy kéri, gyakrabban – küldje el az egyházterületi pénztárosnak a meghatározott periódus alatt befolyt minden egyházterületi pénzt. A gyülekezet az egyházterületi pénzből semmilyen célra nem vehet kölcsön, nem használhatja, és nem tarthatja vissza.

Szombatiskolai adományok – Minden szombatiskolai misszióadományt a szombatiskola titkár-pénztárosa hetente adjon át a gyülekezet pénztárosának, amelyről a gyülekezet pénztárosa pontos feljegyzést vezet. Ezeket a misszióadományokat át kell adni az egyházterületnek az előző bekezdésben leírtak szerint. A szombatiskolai költségalapot minden héten át kell adni a gyülekezet pénztárosának megőrzésre, azazal a kikötéssel, hogy a szombatiskolai bizottság rendelkezik vele (lásd 120. o.), hogy fedezze a szombatiskola költségeit.

Gyülekezeti pénzalap – A helyi gyülekezet pénzalapja magában foglalja a gyülekezeti költségalapot, a gyülekezetépítési és karbantartási alapot és a szegények és szükségben lévők gyülekezeti pénzalapját. Ezek a pénzalapok a helyi gyülekezet tulajdonát képezik, és a pénztáros csak a gyülekezet bizottságának felhatalmazásával adhatja ki. A gyülekezeti bizottság felhatalmazására a gyülekezeti pénztáros fizeti ki a gyülekezet költségalapjából az összes költség számláit.

Az osztályok pénzalapja – Az osztályok pénzalapja magában foglalja az olyan pénzalapokat, mint a gyülekezeti misszió, a jóléti osztály, a családi élet osztály, az ifjúsági osztály, a tábea, a szombatiskolai osztály, az egészségügyi szolgálat pénzalapjának azt a részét, amely a gyülekezethez tartozik, és még a gyülekezet iskolaalapját is. Minden összeget, amit ezen osztályok a maguk részére gyűjtenek, az osztály titkára vagy a diakónus azonnal adja át a gyülekezeti pénztárosnak. Ez a

pénz a gyülekezet osztályaié. Csak annak az osztálynak az utasítására lehet kiadni, amelyik rendelkezik vele.

A pénztáros minden összegről adjon bizonylatot, beleértve azt is, amit nála helyeztek letétbe a gyülekezet különböző osztályai. Az osztálytitkárok a gyülekezeti pénztárosnak szintén bizonylatot adnak, ha pénzt vesznek fel a gyülekezet pénztárából.

Apénzek rendeltetésszerű felhasználásának biztosítása – Ha az egész világon végzett missziómunkára vagy bármilyen más általános, illetve helyi kezdeményezésre gyűjtenek, a kosárba helyezett minden pénzt (kivéve, amit az adakozó másképpen jelöl) a rendkívüli adomány részének kell tekinteni. Fontos, hogy minden adományt és ajándékot, amit a tagok egy meghatározott célra adnak a gyülekezetnek, az adományozó rendelkezése szerint használjunk fel. Sem a gyülekezeti pénztárosnak, sem a gyülekezeti bizottságnak nincs joga, hogy a kapott összeget másra fordítsa.

Az osztályok pénzét, amelynek tekintélyes részét meghatározott célokra szánt adományok képezik, a gyülekezeti munkának arra az adott ágazatára gyűjtik, ami annak az osztálynak a profilja. Ezeket az összegeket a gyülekezet pénztárosa őrzi, és sem ő, sem a gyülekezet bizottsága nem veheti kölcsön, és nem használhatja fel más, a rendeltetésétől eltérő célra. Ha egy osztály megszűnik, akkor a gyülekezet testvéri órán dönthet az osztály pénzének felhasználásáról.

Irodalom személyes megrendelésére szánt pénz – Olyan gyülekezetekben, ahol helyi, megszervezett traktát nem létezik, a személyes felhasználásra szánt irodalom, könyv, brosúra, újság megrendelésére szánt pénzt vagy a folyóirat előfizetéseket a gyülekezeti pénztáros kezeli. (Lásd *Megjegyzések* 168. o. b. pont)

A tagok általi befizetés helyes módja – A pénztáros szorgalmazza, hogy minden pénzt, amelyet a gyülekezeti tagok a szokásos adakozáson kívül adnak, tegyék a tized- és adakozásborítékba. Szólítsunk fel minden tagot, hogy a különböző tételek mellé írják oda az összeget, és győződjenek meg arról, hogy a borítékba tett pénz összeadva meg-

egyezik-e a jelölt végösszeggel. A tagok írják rá nevüket és címüket a borítékra, majd a borítékot tegyék az adakozókosárba, vagy adják át a pénztárosnak, aki megőrzi a cédulát bizonylatként, amíg az egyházterületi pénztárelleőr meg nem vizsgálta az elszámolást.

Azok a tagok, akik tizedüket és adományukat csekken vagy postai utalványon fizetik be – ahol törvényesen lehetséges –, ezeket a csekket és utalványokat inkább a gyülekezetnek címezzék, mint bármely más magánszemélynek.

Nyugta gyülekezeti tagoknak – A gyülekezeti pénztáros minden átvett pénzről azonnal adjon nyugtát, bármilyen kicsi is az összeg, és vezessen pontos feljegyzést a bevételekről és kiadásokról. A pénztáros egy másik gyülekezeti tisztségviselő – lehetőleg egy diakónus – jelenlétében számoljon meg minden adományt, amit nem tizedborítékba tesznek, és adjon róla nyugtát a tisztségviselőnek.

Az egyházterületnek szánt összeg átutalásának helyes módja – Az egyházterületi pénztárosnak szánt átutaláskor mindenütt, ahol ez törvényesen lehetséges, minden csekket, postautalványt a szervezetnek címezzenek és ne magánszemélynek. A gyülekezeti pénztárkönyv másolati lapját mellékelni kell az átutaláshoz. Az átutalási űrlapot az egyházterület adja. (Lásd 165-166. o.)

Pénzügyi dokumentumok megőrzése – A pénzügyi dokumentumokat, bizonylatokat, átvételi elismervényeket minden bevett és kiadott összegről meg kell őrizni az egyházterület által hivatalosan jóváhagyott rendszer szerint.

A pénztárkönyvet ellenőrizni kell – Az egyházterületi pénztáros vagy az egyházterület által kijelölt személy általában évente ellenőrzi a pénztárkönyvet.

A gyülekezeti pénztáros pénztárkönyvét és más pénzügyi dokumentumokat, amelyek kapcsolatban vannak a gyülekezeti pénztáros, a gyülekezeti iskola pénztárosa és a különböző osztályok pénztárosainak munkájával, az egyházterületi ellenőr, a gyülekezet lelkésze, a

körzetvezető, az első presbiter vagy bárki, akit a gyülekezeti bizottság erre felhatalmazott bármikor elkérheti átvizsgálásra, de illetéktelenek nem férhetnek hozzá. (Lásd 169. o.)

A gyülekezet rendszeres testvérgyűlésein minden kapott és kiadott összegről be kell számolni. A beszámoló másolatát kapják meg a gyülekezeti főtisztviselők.

Amikor a tizedfizetőket összeszámolják, a nem kereső házastársat és a még nem kereső gyermekeket is a tizedfizetők közé kell sorolni, amennyiben tagjai a gyülekezetnek, ha a jövedelemmel rendelkező hűségese ezen a területen.

Bizalmi kapcsolat a tagokkal – A pénztáros sose feledkezzen meg arról, hogy kapcsolata az egyes tagokkal szigorúan bizalmas. Vigyáznia kell, nehogy valami megjegyzést tegyen bárkinek is tizedfizetésére, jövedelmére vagy bármire erre vonatkozóan, kivéve ha azok felé teszi, akik a munka felelősségében osztoznak vele. Sok bajt okozhat, ha ezt a szabályt nem tartjuk be.

Az érdeklődők koordinátora

Fontos a gyülekezeti missziómunka következtében megismert érdeklődőkről megfelelően és időben gondoskodni. Ennek érdekében a gyülekezeti tisztségviselők választásakor meg kell választani az érdeklődők koordinátorát. Ez a személy tagja a gyülekezeti bizottságnak és misszióbizottságnak, és közvetlenül a lelkésszel, illetve a misszióbizottság vezetőjével dolgozik.

A tisztség a következő feladatokat foglalja magába:

1. Pontos listát vezet azokról az érdeklődőkről, akikről értesül a gyülekezet.
2. Segíti a gyülekezet lelkészét és a misszióvezetőt abban, hogy megbízzanak képzett tagokat az utómunka elvégzésével.
3. Havonta beszámol a gyülekezeti bizottságnak az érdeklődők és az utómunkában gondozott személyek számáról. Amikor az érdeklődés

megfelelőképpen kialakult, be kell számolni róla a gyülekezet lelkészének.

A gyülekezet osztályai és más szervezetei

A Szentlélek vezetése alatt lévő gyülekezeti struktúra létfontosságú a tagok lelki növekedése és az egyház küldetésének teljesítése szempontjából. Ez a test váza. És „az egész test, szép renddel egyberakdván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fölépítésére szeretetben” (Ef 4:16).

A helyi gyülekezet szerkezetének legfontosabb elemei a gyülekezeti tisztségviselők (lásd 81-84 o.), az osztályok és más szervezetek. Ez a fejezet felépítésüknek, feladataiknak, hatáskörüknek, működésüknek és tevékenységeiknek a leírása.

A helyi gyülekezet osztályainak és más szervezeteinek munkája szorosan kapcsolódik a gyülekezet lelkipásztorának munkájához, mert mindegyik az evangélium hirdetésére kötelezte el magát. A gyülekezet lelkésze minden osztály, szervezet tanácsadójaként szolgál, az osztályok feladata ugyanakkor, hogy támogassák a gyülekezet missziós programjának megvalósítását. Szükséghelyzetben, vagy ha a körülmények megkívánják, a gyülekezet lelkésze összehívhatja a gyülekezet bármely bizottságát vagy szervezetének vezetőségét.

Minden helyi gyülekezetnek hasznosítania kell az osztályok és a szervezetek szolgálatát annak érdekében, hogy gondozza tagjait, és teljesítse a Krisztus által adott megbízatást (lásd Mt 28:19; Jel 10:11; Jel 14:6).

A gyermekszolgálatok osztálya

A gyermekszolgálatok osztályát azért hozták létre, hogy a gyermekek hitét születésüktől fogva tizennégy éves korukig támogassa, az egyházzal való egyesülésig vezetve őket. Többirányú szolgálat nyújtására törekszik, amely a gyermekeket Jézushoz vezeti, és a vele való naponkénti

járásban eligazítja. Az osztály a gyermekeknek nyújtandó vallásos oktatás érdekében együttműködik a szombatiskolai és egyéb osztályokkal; küldetését kegyelemközpontú szolgálatok kialakításával tölti be a gyermekek részére, amelynek jellemzői: nem kirekesztő, szolgálatközpontú, vezetést építő, biztonságos és missziós jellegű szolgálat.

„Nem hangsúlyozhatjuk eléggé a gyermekek korai oktatásának fontosságát. A gyermek életének első hét esztendejében elsajátított ismereteknek több köze lesz jellemük formálásához, mint az azután következő évek teljes tudásanyagának” (*Child Guidance*. 193. o.).

„Ma is igaz, hogy a gyerekek a legfogékonyabbak az evangélium tanításai iránt, szívük megnyílik az isteni befolyás előtt, s elég erős a kapott leckék meg őrzésére. A kisgyermekek keresztyénekké válhatnak, és koruknak megfelelő tapasztalatokra tehetnek szert. Lelki nevelést kell nekik nyújtani, a szülőknek mindent meg kell tenniük, hogy jellemük Krisztus hasonlatosságára formálódjék” (*Jézus élete*. 432-433. o.).

„A nyolc-, tíz- és tizenkét éves gyermekek elég idősek ahhoz, hogy személyes vallásosságukkal kapcsolatban beszéljünk velük. Megfelelő oktatás esetén igen fiatal gyermekek is helyesen láthatják bűnös voltukat és a Krisztusban elnyerhető üdvösséget” (*Testimonies*. 1. kötet, 400. o.).

„Amikor Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy engedjék a gyermekeket hozzá jönni, valójában minden időben élő követőihez szólt: egyházi tisztviselőkhöz, prédikátorokhoz, segítőkhöz, minden keresztyényhez. Jézus vonzza a gyermekeket, s megparancsolja nekünk, engedjük őket hozzá menni. Mintha csak azt mondaná: jönnék, ha nem akadályoztatok őket” (*Jézus élete*. 434. o.).

Gyermekszolgálatok koordinátora és bizottsága – A gyermekszolgálatok koordinátorát a gyülekezet választja, hogy a gyermekek hitének táplálására külön szolgálatokat alakítson ki. A koordinátor vezetői képességei mellett tapasztalattal és a gyermekekkel való munkálkodás szenvedélyével is rendelkezik.

A gyermekszolgálatok koordinátora a lelkésszel és a gyülekezeti bizottsággal együtt munkálkodva megszervezi a gyermekszolgálatok bizottságát, amely a gyülekezetben lévő gyermekekért végzett szol-

gálatot biztosítja. A bizottságba a gyermekekkel végzett munkában való érdekeltségük és gyakorlatuk alapján válasszunk tagokat. Általában a bizottság tagjai: az egyes gyermek-szombatiskolai alosztályok vezetői, a szünidei bibliaiskola vezetője, a serdülő ifjúság vezetői és két-három másik tag, akinek elhívását képezi a gyermekekért végzett szolgálat.

Az olyan gyülekezetek, amelyek rendelkeznek gyermekszolgálati osztállyal, a szünidei bibliaiskolák, a gyermek-szombatiskolai osztályok, a házi bibliakörök és a bibliai játszóházak (Story Hours az angolban) ennek az osztálynak az irányítása alá kerüljenek (lásd 85. o.).

Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekkel folyó munkában, meg kell felelnie az egyházi és jogi alapelveknek és követelményeknek. Ezen személyeknek meg kell vizsgálni az életét és alkalmassági igazolványait. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel, amelynek rögzítenie kell, illetve tanácsolnia kell, hogy milyen háttérrel és végzettséggel rendelkezők fogadhatók el, illetve kívánatosak. (Lásd *Megjegyzések* 7. p. 130-131. o.)

Segédanyagok – A gyermekszolgálatok osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a *Megjegyzések* 8. pontját a 131. oldalon.

Kommunikációs osztály

A kommunikációs osztály minden gyülekezeti laikus tag, minden egyházi alkalmazott, és minden adventista intézmény támogatása céljából kapott elhívást. A kommunikációs osztály elősegíti a gyülekezeti programok meghirdetéséhez szükséges anyagok elkészítését, a modern kommunikációs technika és minden más segítséget nyújtó technológia használatát és a média felhasználását az evangélium hirdetéséhez. Mindez szükségessé teszi, hogy minden helyi gyülekezetben kommunikációs vezetőt válasszanak, és ahol szükséges, kommunikációs bizottságot is.

„Minden igazolható eszközt fel kell használnunk, amivel a világgosságot az emberek elé tárhatjuk. Használjuk a sajtót, és vegyünk igénybe minden hirdető vállalatot, amely munkánkra felhívja a figyelmet” (*Testimonies*. 6. kötet, 36. o.).

„Eszközöket fognak kigondolni, hogy a szíveket elérjék. Néhány ezek közül a módszerek közül, amelyeket ebben a munkában használnak, különbözni fog azoktól a módszerektől, amelyeket a múltban használtunk” (*Evangelism.* 105. o.).

Kommunikációs titkár – A kommunikációs titkár olyan ember legyen, aki alkalmas arra, hogy emberekkel találkozva megfelelően képviselje az egyházat, józan ítélőképességgel rendelkezik, jó szervező, a tényeket szakmailag helyesen, jó nyelvi érzéssel és helyesírással képes megfogalmazni, aki maga is hajlandóságot érez erre a munkára.

A kommunikációs titkár felelőssége a hírek összegyűjtése és továbbítása a helyi média számára. Együttműködik az egyházterület kommunikációs titkárával, és rendszeres beszámolókat jelentet meg a testvérgyűlés részére. Az egyházterület kommunikációs osztálya megfelelő útmutatásokat nyújt, és segíti a helyi gyülekezetek kommunikációs titkárait.

A gyülekezet lelkésze, aki elsődlegesen felelős gyülekezete kommunikációs programjáért, szorosán együttműködik mint tanácsadó a kommunikációs titkárral vagy a kommunikációs bizottsággal.

A gyülekezet minden osztálya és szervezete kijelölhet egy-egy személyt, aki az osztály tevékenységével kapcsolatos híryanagyokkal látja el a kommunikációs titkárt vagy a kommunikációs bizottságot.

A kommunikációs bizottság – Nagy gyülekezetekben egy kommunikációs bizottság sokkal jobban kezelheti a gyülekezet sokoldalú PR és kommunikációs programjait. Ezt a bizottságot a gyülekezet választja, és elnöke a kommunikációs titkár. A bizottság tagjait meg lehet bízni egyéb kommunikációs feladatokkal, mint pl. a sajtóval, az elektronikus és internetes médiával való együttműködés, és a gyülekezet belső hírközlési eszközeivel való közös munka. Ahol egyházi intézmény van a környéken, a kommunikációs bizottságba meg lehet hívni annak egyik képviselőjét is.

Központi kommunikációs bizottság – Ha sok gyülekezet van egy adott környéken, akkor célszerű egy központi kommunikációs bizottságot szervezni, melynek mindegyik gyülekezet kommunikációs

titkára a tagja, és ez a bizottság dolgozzon összhangban az elfogadott tervekkel. Mindez segít koordinálni az érintett gyülekezetek hírkezelését és egyéb médiatevékenységét. A bizottság létrehozását az egyházterület kommunikációs vezetője kezdeményezze. A központi kommunikációs bizottság üléseit egy elnök hívja össze, akit a csoport választ, és elnököl ezeken az üléseken.

Nevelési osztály

Egyházunk saját nevelési intézményeket vezet az óvodáktól egészen az egyetemekig azzal a céllal, hogy az egyház elveit, hitbeli meggyőződését, álláspontját, értékeit, viselkedésmódját és szokásait továbbadja a gyermekeknek. Az adventista nevelés forrása, eszköze és célja, Isten igazi megismerése: a vele való szövetség és közösség a tanulásban, a szolgálatban, végül Isten jellemének kialakítása a tanulóknak.

Nevelési titkár – A gyülekezet egy nevelési titkárt választ, akinek feladata, hogy előmozdítsa a keresztyén oktatás ügyét. A nevelési titkár legyen tagja az Otthon és Iskola Egyesület adminisztratív bizottságának, és dolgozzon együttműködve az egyesülettel.

Otthon és Iskola Egyesület – Amelyik gyülekezetnek van iskolája, az hozzon létre egy Otthon és Iskola Egyesületet. Az egyesületnek kettős célja van: képzést biztosítani a szülőknek, és egyesíteni az otthont, az iskolát és a gyülekezetet abbéli igyekezetükben, hogy adventista keresztyén nevelést biztosítsanak gyermekeiknek. Bátorítani kell a diákok szüleit, az iskola támogatóit, a gyülekezet tagjait, hogy legyenek aktív tagjai az egyesületnek.

Az Iskola és Otthon Egyesület tisztségviselői a következők: vezető, helyettes, titkár- pénztáros, könyvtáros és a gyülekezet nevelési titkára. (Lásd 172. o.) A folyamatosság szempontjából ajánlatos az egyes tisztviselőket egy második terminusra is megválasztani.

Minden tisztviselőnek a gyülekezet tagjának kell lennie.

Az egyesület vezetője olyan gyülekezeti tag legyen, aki sikeres a gyermeknevelésben, aki nyitott az új elgondolások iránt, és aki hisz a keresztény nevelés fontosságában.

A titkár-pénztáros feladata, hogy az egyesület jegyzőkönyvét vezesse, és hogy a tanév kezdetén és végén beszámoljon az egyházterület nevelési osztálya vezetőjének. Az egyesület pénzeit a(z) gyülekezet/iskola pénztárosán keresztül kezelik külön számlán, és az egyház pénzügyi rendje szerint ellenőrzik.

Az iskola igazgatója pozíciójánál fogva, hivatalból tagja az Otthon és Iskola Egyesület bizottságának.

Az egyházi iskola bizottsága – Minden általános és középiskola adminisztratív testülete, amelyet egyetlen gyülekezet működtet, egy olyan bizottság legyen, amelyet a gyülekezet választ, vagy egy olyan albizottság, amelyet a gyülekezet bizottsága jelöl ki. Ezért ez a testület lehet egy külön iskolabizottság, a gyülekezeti bizottság vagy a gyülekezeti bizottság egy albizottsága, amelyet erre a feladatra jelöltek ki. Az iskolabizottság működését a divízió munkarendje szabályozza.

Az iskolabizottság tagjait odaszentelt életük miatt, a keresztény nevelés elveiben való hitük és az ahhoz való hűségük miatt, jó ítélőképességük és tapintatosságuk miatt, az iskolával kapcsolatos dolgokban való tapasztalataik miatt, pénzügyi hozzáértésük és tehetségük miatt választják meg. Hinniük kell az adventista nevelés irányelveiben és előírásaiban, és követniük kell ezeket a normákat.

Ahol két vagy több gyülekezet egyesül, hogy egy egyházi iskolát működtessen, az adminisztratív testület tagjai a résztvevő gyülekezetekből kerüljenek ki.

Az iskolabizottság egy vagy több tagját a gyülekezeti bizottság tagjai közül kell megválasztani, hogy az iskolabizottság szoros kapcsolatban legyen a gyülekezeti bizottsággal.

A gyülekezet lelkésze legyen az iskolabizottság tagja. Ahol az iskolát több gyülekezet üzemelteti, ott általános gyakorlat, hogy az érintett gyülekezet lelkészei tagjai az iskolabizottságnak is.

A közép- és általános iskolákban az igazgató bizottsági tag is egyben.

A bizottság néhány tagját a diákok szülei közül is meg lehet választani, így a bizottság hasznára válhatnak a szülői szempontok és tanácsok, amelyek a közeli rálátás és tapasztalat eredményei.

A vezetőség egy elnökből és egy titkárból álljon. Ahol az iskolát egyetlen gyülekezet üzemelteti, az elnököt a gyülekezet válassza meg.

A több gyülekezet által működtetett iskola bizottságába egy pénztárost, egy alelnököt és egy helyettes titkárt is kell választani. Az elnököt a bizottság választja saját tagjai közül a bizottság megválasztása utáni első ülésen. Abban az esetben, ha a megegyezés a gyülekezetek között nem jött létre, a kijelölést az egyházterület nevelési osztályának a bizottsága végzi vagy az egyházterületi bizottság. Az iskola igazgatóját általában a bizottság titkárává választják.

Ahol több gyülekezet működtet egy iskolát, a bizottság minden határozatát, amely a gyülekezetek pénzügyi kötelezettségeit érinti, az illető gyülekezet bizottsága elé kell terjeszteni jóváhagyásra.

Ahol külön iskolabizottságot választanak, két alternatíva lehetséges arra vonatkozóan, hogy mikor válasszák a tagokat, és mennyi időre: (1) Minden tagot a naptári vagy a költségvetési év végén választanak, és egy évig szolgálnak; (2) az első bizottság tagjait egy, kettő és három évre lehet megválasztani, illetve az új tagokat minden utána következő évben választják egy hároméves periódusra. Ennek az eljárásnak a célja, hogy egy magot hozzanak létre a bizottságban a tapasztalt tagokból, hogy biztosítsák a nevelési irányvonal eredményességének folyamatosságát. A megüresedett helyeket ugyanúgy töltik be, mint egyéb gyülekezeti tisztségek esetén. Aki időközi választás után került tisztségbe, csak a periódus fennmaradó részében szolgál.

Az iskolabizottság rendszeresen ülésezzen, a tanév ideje alatt legalább havonta.

Az elnök összehívja az ülést, elnököl, és figyelemmel kíséri, hogy a bizottság határozatait végrehajtották-e. Ő jegyzi ellen a pénzügyi eseményeket, amelyeket a titkár

koordinál. Az elnök hivatalból tagja az általános és középiskolai felülvizsgáló bizottságnak. Ennek a bizottságnak a felelőssége, hogy vizsgálja és kiértékelje az általános és középiskolát és azok munkáját.

Atitkár feljegyzést készít minden ülésről – egy állandó jegyzőkönyvben –, kezeli a pénzügyi rendelkezéseket, és lebonyolítja a bizottság levelezését.

Ahol egyetlen gyülekezet működtet egy iskolát, a pénztáros feladatát általában a gyülekezeti pénztáros vagy a helyettes gyülekezeti pénztáros látja el, aki beszedi a tandíjakat és egyéb pénzeket. A titkár utasítására – az elnök által ellenjegyezve – végrehajtja a kifizetéseket; gondosan könyvel minden összeget, amely átment a kezén, és amelyet egy megfelelő jegyzőkönyvben vezet; és minden havi ülésen részletesen beszámol a bizottságnak. Több gyülekezet által fenntartott iskola esetén az egyesített bizottság egy pénztárost jelöl ki erre a munkára.

Családi osztály

A családi osztály célkitűzése, hogy a házasságot és a családot megerősítse. A családot Isten hozta létre a teremtéskor, és középpontjába a házasságot helyezte. Ez az elsőrendű környezet, amelyben az értékeket megtaníthatjuk, benne az Istennel és az emberekkel való szoros közösségre való képesség kifejlődhet. A család egészsége létfontosságú az egyház tanítványátevő missziójához.

A családi osztály támogatja a családdal kapcsolatos bibliai tanításokat, és hozzájárul a családi élettel kapcsolatos isteni elképzelések megismertetéséhez. Ugyanakkor megértést tanúsít, amikor az elbukott világban akár az egyes ember, akár a család a széthullás tapasztalatát éli át. A családi osztály elősegíti a megértést, az elfogadást és a szeretetet a családokon belül, illetve Isten tágabb értelemben vett családjában előmozdítja a generációk közötti megbékélést és gyógyulást, amelyet Illés története ígért Mal 4:5-6-ban. A reménységet és a támogatást kiterjeszti azokra, akik megsérültek és megnyomorodtak az erőszak, a család rendellenes működése és a széttrött kapcsolatok miatt. Növekedési lehetőséget biztosít a családi életre nevelés és a családi élet gazdagabbá tétele által. Bátorítja az egyéneket és a házastársakat, hogy vegyenek igénybe szakértői tanácsokat, ha erre szükség van.

A helyi gyülekezet családi osztálya magában foglalja minden pár számára a jegyesoktatást – mielőtt összeházasodnának; házasságerősítő

lehetőségeket; szülők oktatását, különös figyelmet szentelve a gyermekeiket egyedül nevelő szülőkre és a mostohaszülőkre; a családok képzettségét a családi evangelizációra.

„Krisztusért végzett munkánk a családdal kezdődik, az otthonunkban. Nem létezik ennél fontosabb misszióterület. Sokan ezt az otthoni területet gyalázatos módon elhanyagolják, és most itt az ideje, hogy helyre legyenek állítva ezek az Istentől ajándékba kapott mentsvárak és gyógyszerek, melyek most a bűn állapotában vannak” (*Adventist Home*. 35. o.).

„Isten úgy tervezte, hogy a föld családjai a mennyei családok jelképei legyenek. Az Isten tervei alapján létrejött és működtetett keresztény családok Isten leghatékonyabb eszközei között szerepelnek a keresztény jellem kialakításában és az Ő művének előmozdításában” (*Testimonies*. 6. kötet 430. o.).

„Az otthon missziója túlmutat a családtagokon. Sokkal nagyobb erőt képvisel, és nagyobb hatással van az emberi szívekre és életekre, mint egy elmondott prédikáció” (*Ministry of Healing*. 352. o.).

A családi osztály vezetője/vezetői – Akár egy személyt vagy egy házaspárt is választhatunk (lásd a 148-150. oldalon az egyház definíciója a házasságról) a családi osztály vezetőjének/vezetőinek. A vezető(k) nek erős és fejlődő családi kapcsolat modelljét kell nyújtania, és őszinte érdeklődést kell mutatnia minden család jólétének előmozdítása iránt. A hatékonyság érdekében az osztály vezetőjének ismernie kell Isten helyreállító tervét, hogy kezelni tudja azt a törést, amelyet a bűn okozott a kapcsolatokban. Fontos, hogy a vezető(k) megfelelően titoktartók legyenek, és tudják, mikor és hogyan bátorítsák az egyéneket kritikus helyzetekben, hogy mikor kérjék szakember tanácsát.

A családi osztály bizottsága – A gyülekezeti bizottság egy családi osztály bizottságot hoz létre, amelynek elnöke a családi osztály vezetője/vezetői.

Segédanyagok – A családi osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a Megjegyzések 9. pontját a 169. oldalon.

Egészségügyi szolgálatok osztálya

Az egyház vállalja annak a felelősségét, hogy Krisztust megismertesse a világgal, és hiszi, hogy ez azzal az erkölcsi kötelezettséggel is jár, hogy az emberi méltóságot megóvja fizikai, szellemi és lelki egészsége lehető legjobb megőrzése által.

Azonkívül, hogy a betegeknek szolgál, felelőssége kiterjed a betegségek megelőzésére, az eredményes egészségnevelés és az egészséges életmódra való buzdítás, dohányzás-, alkohol- és tisztátalan ételektől mentes élet gyakorlása által. Bátorítani kell a tagokat, hogy ahol csak lehet, vegetáriánus étrendet kövessenek.

Az egészségügyi szolgálatok vezetője – Annak érdekében, hogy a gyülekezet megfelelő egészségügyi programokat tervezzen és hajtson végre, szükséges, hogy egészségügyi vezetőt is válasszon. A vezető legyen egészségorientált és érdekelt abban, hogy a gyülekezet egészségügyi normáit felemelje a tagok között és a társadalomban egyaránt – a gyülekezetben működtetett egészségügyi szolgálatok által. Legyen alkalmas arra, hogy kiválassza azokat a programokat és információkat, amelyek a Hetednapos Adventista Egyház eszméit és filozófiáját képviselik, és legyen képes ezeket beolvasztani egy hatékony lelki- fizikai bizonyosságtevésbe (lásd a 139. oldalon a 18. Megjegyzést).

Az egészségügyi szolgálatok bizottsága – Ahol célszerű, ki kell jelölni az egészségügyi szolgálatok bizottságát. A bizottság feladata, hogy a gyülekezetnek és a közösségnek odaszentelt vezetést biztosítson az egészséges életmód területén, hogy támogassa a közös lélekmentési tevékenységeket életképes egészségügyi, mértékletességi és lelki programokkal (lásd a 140. oldalon a 19. Megjegyzést).

Az egészségügyi szolgálatok bizottsága a személyes bizonyosságtevés bizottságával karöltve tervez egészségügyi programokat, mint pl. dohányzásleszoktató programok, főzőtanfolyamok, életmódklub, stressz szeminárium stb. A lelkész hivatalból tagja ennek a bizottságnak, lehetőleg legyen a vezetője is.

Egészségügyi szolgálatok egyesülete vagy mértékletességi egyesület
– Egyes területeken létre lehet hozni egészségügyi szolgálatok egyesületét vagy mértékletességi egyesületet, amelyek önállóan, külön működnek az egyházi szervezetektől. Az egyházterület egészségügyi vezetőjét be kell vonni az ilyen egyesületek létrehozásába.

A világszéles egészségügyi szolgálatra gyűjtött szombati adományok
– A teljes összeget el kell küldeni a helyi egyházterülethez, hogy a vonatkozó irányelvek szerint elosszák a Generál Konferencia, a divízió, az unió és az egyházterületek között. Az egyházterülethez benyújtott igények alapján az összegek 25%-áig terjedően az alapot vissza lehet fordítani a gyülekezet egészségügyi programjaira.

Segédanyagok – Az egészségügyi szolgálatok osztályának segédanyagával kapcsolatban lásd 169. és 170. oldalon a 10. számú Megjegyzést.

Zenei osztály

A zenei koordinátorok kiválasztása – Nagy gonddal kell kiválasztani a zenei vezetőket. Erre a gyülekezeti szolgálatra csak azokat jelöljük, akikről tudott, hogy komolyan odaszentelték életüket és megfelelő zenei szolgálatokról gondoskodnak minden istentiszteletre és összejövetelre. Istentiszteleteinken soha ne hangozzon el világi, kétes vagy kérdéses természetű zene.

A zenei vezető a gyülekezet lelkészével vagy a felszentelt presbiterral szoros együttműködésben gondoskodik arról, hogy az egyes zenei szolgálatok összhangban legyenek a prédikáció témájával. A zenei vezető a gyülekezet lelkészének vagy felszentelt presbitereinek vezetése alatt áll, és nem végezheti tőlük függetlenül a munkáját. A zenei vezető nemcsak a felhasználni kívánt zenével, hanem az énekesek és zenészek kiválasztásával kapcsolatban is konzultáljon velük.

A zenészek kiválasztása – A nyilvános istentiszteletek fontos része a szent zene. A gyülekezetnek nagy gonddal kell kiválasztania az egyház alapelveit helyesen képviselni tudó kórustagokat és más zenészeket. A gyülekezet tagjainak kell lenniük, valamint a szombatiskolának és az adventista ifjúsági egyesületnek is lehetőleg a tagjai legyenek. Mivel fontos helyet töltenek be az istentiszteletben, legyenek példamutatók az egyszerűségben és az illendőségben, megjelenésükben és öltözködésükben egyaránt. A gyülekezetek maguk dönthetnek továbbá arról, hogy a kórus tagjai viseljenek-e palástot.

A gyülekezetek több énekkart szervezhetnek. Gyermekkórus megszervezése ajánlott, mivel az a lelki nevelés, a gyülekezet családjához való kötődés erősítésének és a missziónak hatékony módja lehet.

A vallásszabadsági osztály

A vallásszabadsági osztály (PARL angol mozaikszó) támogatja és védelmezi a vallásszabadságot, kiemelten hangsúlyozva a lelkiismeret szabadságát. A szabad vallásgyakorlat magában foglalja az emberek jogát a szabad vallásválasztáshoz és -felvételhez; lelkiismerete alapján bárki megváltoztathassa vallásos meggyőződését, hogy egyénileg vagy hittársaival közösségben kifejezésre juttathassa hitét az istentiszteletben, az ünnepek megtartásában, a gyakorlatban, a bizonyosságtevésben és a tanításban, ezzel másokkal egyenlő jogokat élvezzen.

Vallásszabadsági vezető – A megválasztott vallásszabadsági vezető szorosan együttműködik a lelkésszel és az egyházterület vagy az unió vallásszabadsági osztályának vezetőjével. Ennek a személynek pozitív lelki befolyása kell, hogy legyen, tudjon a nagyközönség elé állni, legyen érdekelt a közügyekben, és jártas a hivatalos levelezés területén, legyen érdekelt Isten népe szabadságának megvédésében.

Vallásszabadsági egyesületek – Minden gyülekezet fontolja meg, hogy legyen-e egy nem hivatalos vallásszabadsági egyesülete, és minden gyülekezeti tag legyen e jelképes egyesület tagja. A lelkész vagy a presbiter legyen az elnöke.

Segédanyagok – A vallásszabadsági osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a 170. oldalon a 11. számú megjegyzést.

Iratmissziós szolgálatok

Az iratmissziós szolgálatokat azért szervezték meg, hogy a kiadóbizottság és a területileg illetékes kiadó felügyelete alatt koordinálja és elősegítse a helyi gyülekezet könyvevangélista munkáját. A helyi gyülekezeteket segíti az előfizetéses magazinok vagy egyéb missziós jellegű kiadványok propagálásában, eladásában és terjesztésében. Az osztály a gyülekezet lelkészével és a gyülekezet egyéb osztályaival együttműködik abban, hogy terveket készítsenek el a gyülekezeti tagok rendszeres bevonására a fenti feladatok teljesítése végett.

„Sok hely van, ahol nem hangozhat fel a lelkész hangja, olyan helyek, amelyeket csak kiadványainkkal lehet elérni; könyvekkel, újságokkal és traktátusokkal, amelyek az emberek szükségleteire válaszoló bibliai igazságokat tartalmaznak” (*Colporteur Ministry*. 4. o.).

Az iratmissziós szolgálat egy evangelizációs módszer, amely egyúttal a gyülekezet tagjainak a táplálását is szolgálja. Ellen G. White bátorította a tagokat, hogy „árusítsuk, vagy ajándékozzuk könyveinket” (*Colporteur Ministry*. 91. o.).

Árusítás könyvevangélistákon keresztül – „Isten munkásokat hívott el minden gyülekezetből, hogy lépjenek be Isten szolgálatába házaló könyvevangélistákként” (*Colporteur Ministry*. 20. o.).

Irodalom szétosztása, (ajándékozása) gyülekezeti tagokon keresztül – „Minden gyülekezeti tag ajándékozzon traktátusokat, szórólapokat és könyveket, amelyek időszerű üzenetet tartalmaznak” (*Colporteur Ministry*. 21. o.).

Az iratmissziós szolgálatok koordinátora – Az iratmissziós szolgálatok koordinátorát a gyülekezet választja, hogy annak iratmissziós szolgálatát vezesse.

Iratmissziós szolgálatok bizottsága – Az iratmissziós szolgálatok bizottságát a gyülekezeti bizottság jelöli ki, és annak irányítása alatt tevékenykedik. Elnöke az iratmissziós szolgálatok koordinátora. A gyülekezet lelkésze, a személyes bizonyágtevés szolgálatok vezetője, a személyes bizonyágtevés titkára hivatalból tagjai. A bizottság tagjait iratmissziós evangelizációval kapcsolatos érdeklődésük és tapasztalatuk alapján kell kiválasztani.

Segédanyagok – Az iratmissziós szolgálat segédanyagaival kapcsolatban lásd a 170. oldalon a 12. Megjegyzést.

A szombatiskolai és személyes bizonyágtevés osztálya

A szombatiskola

A szombatiskola a Hetednap Adventista Egyház elsődleges vallási, tanítási, nevelési programja, amelynek négy célja van: a Szentírás tanulmányozása, közösség, helyi misszió és világmisszió. A Generál Konferencia Szombatiskolai és Személyes Bizonyágtevés Osztályának egyik legfontosabb feladata, hogy szombatiskolai bibliatanulmányokat biztosítson minden korosztály számára, hogy a világ különböző divízióiban élő kultúráknak megfelelő szombatiskolai modellekről/formákról gondoskodjon, segédanyagokat és képzésrendszert biztosítson a szombatiskolai tanítók számára, és hogy a világmissziót szolgáló szombatiskolai adományok gyűjtését szorgalmazza.

„A szombatiskola a missziómunka egyik fontos ága, nemcsak azért, mert fiatallal és időssel megismerteti Isten Szavát, hanem mert felébreszti bennük a Biblia szent igazságai iránti szeretetet és a vágyat, hogy ezeket az igazságokat maguknak tanulmányozzák; ráadásul megtanítja őket, hogy életüket a Biblia szent tanításaihoz szabják” (*Counsels on Sabbath School Work*. 10-11. o.).

„A jól vezetett szombatiskola Isten egyik nagyszerű eszköze, amely az embereket az igazság megismerésére vezeti” (*Counsels on Sabbath School Work*. 115. o.).

A szombatiskolai bizottság tisztviselői – A gyülekezet megválasztja a szombatiskola és a szombatiskolai bizottság tisztviselőit. A szombatiskola-bizottság: a vezető egy vagy több helyettessel; a jegyző egy vagy több helyettessel, egy vezető minden egyes ágazatnak, beleértve a felnőtt- és a házi ágazatét; a gyermekszolgálat koordinátora és/vagy a szünidei bibliaiskola vezetője; valamint a beruházási titkár.

A szombatiskolai tisztségviselők, tanítók és minden tag működjön együtt a gyülekezet más osztályaival a missziómunkában, a szombatiskolai evangelizációban, a szokásos szombatiskolai osztályok, a döntési napok, a lelkész bibliaosztálya, a vendégnapok, szünidei bibliai tanfolyamok, az otthoni osztályok, a házi bibliakörök és a tapasztalati alkalmak segítségével.

A szombatiskola-bizottság a szombatiskola adminisztratív testülete.

A következő tagokból áll: a vezető (mint elnök), helyettes vezető(k), jegyző (mint a bizottság titkára), helyettes jegyzők, ágazati vezetők, beruházási titkár, a személyes bizonyágtevés vezetője, a gyermekszolgálat koordinátora és/vagy a szünidei bibliaiskola vezetője, egy vén (akit a gyülekezeti bizottság vagy a vének bizottsága jelöl ki) és a lelkész.

A tisztviselők megválasztása után, amilyen hamar csak lehet, a szombatiskola-vezető hívja össze a szombatiskola-bizottságot, hogy ki-nevezzék az ágazati osztályok vezetőit és más tisztviselőket, akik nem tagjai a szombatiskola-bizottságnak. Ezek a helyettes ágazati vezetők és jegyzők, a zenefelölösök, a zongoristák és/vagy az orgonisták és a köszöntők.

A fenti bekezdésben megjelölt tisztviselők mellett a szombatiskola-bizottság jelöli ki a tanítókat is minden ágazat számára, akiket a gyülekezeti bizottság jóváhagy. Gondosan kell tanulmányozni minden csoport igényét. Tanácsos az ágazatok vezetőivel tanácskozni, különösképpen akkor, amikor a gyermekek tanítóit választják meg. Azokat lehet tanítónak megválasztani, akik rendes gyülekezeti tagsággal rendelkeznek.

A szombatiskola-bizottság elnökének – aki nem más, mint a szombatiskola-vezető – vezetése alatt álló szombatiskola-bizottság felelős azért, hogy az egész rendszer sikeresen működjön. A bizottság tanácskozzon rendszeresen, ahogy ezt a különböző ágazatok programjainak

megfelelő koordinálása szükségessé teszi. A szombatiskola-bizottságnak biztosítani kell a programokhoz a segítséget és a segédanyagokat, beleértve a bibliatanulmányokat is, amelyeket a Generál Konferencia állít elő (az eredeti anyagokat – a szerk.), hogy megfelelő mennyiségben álljanak rendelkezésre.

A szombatiskola-vezető és más szombatiskolai tisztviselők – A szombatiskola-vezető a szombatiskola főtisztviselője. Amint megválasztották, azonnal készítsen terveket a szombatiskola zökkenőmentes és hatékony munkájára. A szombatiskola-vezetőnek támogatnia kell az egyházterület szombatiskolai osztályának terveit. Természetesen neki is tartania kell magát a szombatiskola-bizottság döntéseihez a szombatiskola működésével kapcsolatosan. A gyülekezet választhat egy vagy több helyettes vezetőt is.

A negyedév utolsó szombatja után a jegyzőnek azonnal el kell készíteni a negyedéves jelentést, és a meghatározott időre el kell küldeni az egyházterületi szombatiskolai osztály vezetőjének és a személyes bizonyosságtevés vezetőjének; egy másolatot helyezzen el a jegyzői irattárban, egy példányt adjon a szombatiskola-vezetőnek, egyet pedig a lelkésznek, és a testvéri órán olvassák fel.

A beruházási titkár a misszióval kapcsolatos beruházási tervet elősegítő vezető. Támogatja a beruházási tevékenységet a szombatiskola minden ágazatánál, a tagokat pedig értesíti az előmenetelről.

A szünidei bibliaiskola vezetője vezeti a szünidei bibliaiskola által végzett évenkénti evangelizáció megtervezését, támogatását és kivitelezését. (Egyes gyülekezetekben ezt a felelősséget átadhatják a gyermekszolgálat koordinátorának.)

A szombatiskola bizottsága egy zenefelelőst jelöl ki, aki a szombatiskola zenei részét vezeti, és az ágazat vezetőjével megtervezi a szombatiskolai istentiszteletnek ezt a részét – minden szombatra. A zene az imádat egyik megnyilvánulása, ezért nagy gondot kell fordítani az olyan zenéről való gondoskodásra, amely Istent megdicsőíti. Az énekeseket ugyanolyan gondosan kell kiválasztani, mint a szombatiskolai szolgálat más területeinek munkásait, és ugyanazon mérce szerint (lásd 92., 144. o.). Az ágazatok orgonistáit és zongoristáit a szombatiskola-bizottság választja meg.

Aszombatiskola ágazatainak vezetői – A gyülekezet bizottsága vezetőt választ a szombatiskola minden egyes ágazatának élére. Ha szükség van rá, a szombatiskola-bizottság helyetteseket jelölhet ki. Bővebb információt a korcsoportok szerinti ágazatokról a kicsiktől kezdve egészen a felnőttekig, a házi szombatiskolai ágazatot is beleértve, amely azokról gondoskodik, akik nem tudják a szombatiskolát látogatni, a Szombatiskolai kézikönyv ad, amelyet az Adventista Könyvközpontból, illetve az egyházterület szombatiskolai osztályától lehet beszerezni.

A szombatiskolai tanítók – Minden tanítót a szombatiskola-bizottság választ, és a gyülekezeti bizottság hagy jóvá. A kiválasztottnak megfelelő talentumokkal kell rendelkezniük a tanítás területén, hajlandóságot mutatva képességeik továbbfejlesztésére. Szorgalmasan fel kell készülniük, rendes és pontos jelenlétükkel, ill. a tanulmány naponkénti tanulmányozásával példát kell mutatniuk.

Fordítsunk nagy gondot a gyerek- és ifjúsági tanítók kiválasztására, olyan embereket választva, akik egyébként is közel állnak a gyerekekhez, fiatalokhoz, és képesek a szükségleteik kielégítésére. Mindenkinek, aki részt vesz a gyermekekkel folyó munkában, meg kell felelnie minden egyházi és jogi normának és követelménynek; meg kell vizsgálni előéletét és alkalmassági igazolványait. A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskoznia kell az egyházterülettel, amelynek rögzítenie kell, illetve tanácsolnia kell, hogy milyen háttérrel és végzettséggel rendelkezők fogadhatók el, illetve kívánatosak. (Lásd a 168. és 169. oldalon a 7. számú Megjegyzést.)

Minden tanítót bátorítani kell arra, hogy vegyen részt a Generál Konferencia és/vagy a divízió által meghirdetett képzéseken, amelyek az egyházterület szombatiskolai osztályán keresztül érhetők el.

Minden szombatiskolai ágazat hetente tartson tanítóértekezletet.

Figyelembe véve azt, hogy „csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival” (*A nagy küzdelem*. 528. o.), a szombatiskolai osztály vezetői minden tőlük telhetőt meg kell, hogy tegyenek annak érdekében, hogy az Ige rendszeres és módszeres tanulmányozására bátorítsanak. A szombatiskolai tanulmányt arra tervezték, hogy az Igéből való naponkénti táplálkozás szokására ösztönözzön. Ez a gyakorlat sokat tett a keresztényi egység

megőrzéséért szerte a világon. A Generál Konferencia szombatiskolai tanulmányokat ad ki a szombatiskola minden ágazata számára. Minden tag számára hozzáférhetővé kell tenni ezeket az anyagokat a korosztályának megfelelően. A vezetők és tanítók számára is hozzáférhetővé kell tenni a Generál Konferencia és/vagy a divízió segédanyagait, amelyeket a különböző szombatiskolai ágazatok számára készítettek.

A tanításra szánt idő legalább harminc perc legyen.

Szombatiskolai adományok – A szombatiskola jegyzője pontosan vegyen nyilvántartásba minden szombatiskolai adományt, és a lehető leghamarabb adja át az összegeket a gyülekezeti pénztárosnak. Amikor a házi csoportok adománya megérkezik, hozzá kell adni a többi szombatiskolai adományhoz. Sok szombatiskola gyűjt adományokat a szombatiskolai kiadásokra. Ezt a költségalapot kivéve, minden szombatiskolai adomány a misszióterületeket szolgálja, ezért a gyülekezet pénztárosán keresztül a teljes összeget el kell juttatni az egyházterülethez. Ezek az összegek a rendszeres, hetenkénti szombatiskolai adományokból, a tizenharmadik szombati adományokból, a szombatiskolai beruházásokból és a születésnap hálaadományokból tevődnek össze. Ezek mind missziós pénzalapok, amelyek mindegyikét világosan elkülönített összegként kell kezelni. Sem a helyi gyülekezet, sem pedig az egyházterület nem tarthat vissza egyetlen missziós alapot sem.

A szombatiskola kiadásaira és a misszióra szánt adományokat, ahol adakozási naptárt használnak, nem lehet egy összegként kezelni, és egy megállapított arány szerint elosztani. Az adományokat lehet egyesített adományként kezelni azokon a helyeken, ahol a gyülekezet a divízió által jóváhagyott egyesített adakozási tervet alkalmaz.

Segédanyagok – A szombatiskolai osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a 170. oldalon a 13. számú Megjegyzést.

A személyes bizonyosságtevés osztálya

A személyes bizonyosságtevés osztálya a gyülekezeti tagokat segédanyagokkal látja el, és kiképzzi őket, hogy egyesíteni tudják erőfeszítéseiket a lelkész és a gyülekezet tisztviselőinek törekvéseivel a lélekmentés szolgálatában. Elsőrendű feladatai közé tartozik a szükségben levőkért végzett munka is.

A személyes bizonyosságtevés bizottsága – A személyes bizonyosságtevés bizottsága vezeti a helyi gyülekezet missziós erőfeszítéseit, és a helyi gyülekezeti bizottság irányítása alatt munkálkodik. A bizottság havonta legalább egyszer üljön össze. A testület összetétele a következő: a gyülekezet lelkésze, egy felszentelt presbiter, a gyülekezet pénztárosa és más gyülekezetben működő osztályok és szolgálatok vezetői. A személyes bizonyosságtevés bizottsága szükség szerint albizottságokat jelölhet ki egyes feladatok ellátására. Mindezek az albizottságok beszámolási kötelezettséggel tartoznak a személyes bizonyosságtevés osztálya felé. A személyes bizonyosságtevés bizottsága és vezetője felelős azért, hogy a gyülekezetben meg legyenek szervezve a kiscsoportos szolgálatok.

A személyes bizonyosságtevés osztályának tisztségviselői – A gyülekezet választja meg a személyes szolgálatok osztályának tisztségviselőit, a vezetőt, a helyetteseket (ha szükséges) és a titkárát.

A személyes bizonyosságtevés vezetője képezi és irányítja a tagokat a misszióban, és elnököl a személyes bizonyosságtevés bizottságában. A vezető feladata, hogy havonként egy személyes missziószolgálatokkal foglalkozó istentisztelet keretében és a gyülekezeti testvérgyűlések alkalmával jelentést tárjon elő a teljes gyülekezet missziós tevékenységével kapcsolatban. A vezetőnek szüksége lehet segítőkre, akik koordinálják a Biblia Levelező Iskolát, a bibliaórákat, iratmissziót, a nyilvános adománygyűjtést (Ingathering – hazánkban az egyház nem gyakorolja a házról házra való adománygyűjtést – a szerk. megj.), a kiscsoportos szolgálatokat, gyülekezeti tagok képzését és a lélekmentés egyéb módon történő elősegítését.

A személyes bizonyosságtevés titkára képviseli az Advent Kiadót a gyülekezet minden osztálya számára, és a személyes bizonyosságtevés

vezetőjével szoros együttműködésben segít a gyülekezet missziós programjának kidolgozásában.

Az adventista férfiak – az adventista férfiak csoportja egy másik alcsoportja a személyes bizonyosságtevés osztályának. A fő misszióprogramok, amelyeket ez a csoport végez: a laikus igehirdetés, a börtönmisszió és a jóléti szolgálatok.

A bibliaiskola koordinátora – A bibliaiskola koordinátorát azért választja meg a gyülekezet, hogy megszervezze és koordinálja a gyülekezet bibliaiskolán keresztüli misszióját a társadalom felé. A bibliaiskola koordinátora szorosan működjön együtt a gyülekezet lelkészével, az érdeklődők koordinátorával és a személyes bizonyosságtevés vezetőjével.

Társadalmi szolgálatok/tábeaosztály – A társadalmi szolgálatok/tábeaosztály vezetőjét, helyettesét (ha szükséges) és a jegyző-pénztárost a gyülekezet rendszeres tisztviselő-választásain választják. Az osztály ruhát, élelmiszert és más készleteket gyűjt és készít a szegények, nélkülözők és krízishelyzetek károsultjai számára. Ez a szervezet szorosan együttműködik a gyülekezet diakónusaival és diakónusnőivel. Az osztály feladata azonban több, mint anyagi segítségnyújtás. Ide tartozik a felnőttek nevelése, a látogatások, az otthon kialakításában való segítség, a házi betegápolás, tanácsadás és egyéb szolgálatok.

Ahol az egyház központot tart fenn a társadalmi szolgálatok számára, annak irányító testülete a személyes bizonyosságtevés bizottsága legyen. A központ igazgatóját a személyes bizonyosságtevés bizottsága nevezi ki, aki így a bizottság tagjává is válik.

A fogyatékkal élőkért végzett szolgálat – A szolgálat a személyes bizonyosságtevés bizottsága felügyelete alatt tevékenykedik, és különleges figyelemben részesíti a fogyatékkal élő tagokat és nem tagokat. Missziós programokat szervez, javaslatokat tesz a gyülekezeti bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a gyülekezet különböző kiszolgáló helyiségeit tegyék könnyebben megközelíthetővé a fogyatékkal élők számára; segíti a gyülekezetet a fogyatékkal élők szállításának megoldásában; tanácsolja az osztályok és a gyülekezet vezetőségét, hogy vonják be,

amennyire lehet az olyan tagokat a szolgálatba, akik ilyen problémákkal élnek. A fogyatékkal élőkért végzett szolgálat koordinátora kapcsolatot tart az olyan szervezetekkel, amelyek a fogyatékkal élők támogatását szolgálják, mint pl. Vakok Egyesülete, és elősegíti annak programjait a helyi gyülekezetben.

Segédanyagok – A szombatiskolai és személyes bizonyágtevés osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a 170. oldalon a 13. számú Megjegyzést.

Sáfársági osztály

A sáfársági osztály arra bátorítja a gyülekezeti tagokat, hogy válaszoljanak Isten kegyelmére azáltal, hogy mindenüket, amivel rendelkeznek neki szentelik. A sáfársági felelősség több, mint csupán pénzkérdés. Magában foglalja a következőkről való gondoskodást, de nem korlátozódik csak rájuk: testünk, elménk, időnk, képességeink, lelki ajándékaink, kapcsolataink, befolyásunk, nyelvünk, környezetünk és anyagi javaink. Az osztály segíti a gyülekezeti tagokat az Istennel való partneri kapcsolatukban betölteni küldetésüket, Isten minden ajándékának és erőforrásának megfelelő felhasználásával.

Amikor Isten Lelke birtokba veszi az életünket, akkor „Akinek szívét Krisztus szeretete tölti be, híven követi annak példáját, aki érettünk szegényé lett, hogy mi az Ő szegénysége által gazdagok legyünk. Isten kezéből nyert minden adományt – pénzt, időt, befolyást – az evangélium művének fejlesztésére szolgáló eszköznek tekint” (*Az apostolok története*. 47. o.).

A sáfársági vezető – A sáfársági vezetőnek a keresztény sáfárság elvei szerint kell élnie; ismernie kell az egyház lelki és pénzügyi szolgálatát. A vezető együttműködik az egyházterület sáfársági vezetőjével, a lelkésszel és a gyülekezeti bizottsággal. A vezető kapcsolattartóként szolgál az egyházterület sáfársági osztálya és a gyülekezet között.

Segédanyagok – A sáfársági osztály segédanyagaival kapcsolatban lásd a 170. oldalon a 14. számú Megjegyzést.

A nők szolgálatának osztálya

A női szolgálatok osztálya támogatja, bátorítja és hívja a nőket, hogy úgy éljenek nap mint nap, mint Krisztus tanítványai és az Ő egyházának tagjai.

A szolgálat arra törekszik, hogy előmozdítsa a lelki növekedést és megújulást a nők között; megerősítse, hogy a nők teremtetésük és megváltásuk jogán felbecsülhetetlen értéket képviselnek; hogy felkészítse őket a szolgálatra, és hogy a gyülekezeti kérdésekben női szempontból is állást foglaljanak; a női szükségletek széles körét lefedő szolgálatot lásson el, megfelelő figyelmet szentelve a kulturális és etnikai szempontból eltérő nézőpontoknak; együttműködjön a gyülekezet más osztályaival a nők szolgálatának és a nőkért való szolgálat előmozdítása érdekében; a nők között jó lelkületet teremtsen, egymás kölcsönös támogatására és az ötletek és információk kreatív cseréjére; tanácsolja és bátorítsa a nőket, és egyengesse útjukat, hogy bekapcsolódjanak az egyházba; eszközöket és utakat találjon a nők bátorítására, hogy használják lelki ajándékaikat az egyház globális missziójának előmozdítására.

A nők szolgálatának vezetője és a női szolgálatok bizottsága – A nők szolgálatának vezetőjét a gyülekezet azért választja, hogy megteremtse a szolgálatot, amely lelki gondozást biztosít a nők számára, és felkészíti őket szolgálatra. A vezető a nők szolgálati bizottságának elnökeként szolgál, és támogatja azokat az ötleteket és terveket, amelyek fokozzák a nők közreműködését a gyülekezet missziójában.

A gyülekezeti bizottság tagjaként is szolgál, beilleszti a nők tevékenységét és programjait a szélesebb gyülekezeti programba. Az ő felelőssége értesíteni a gyülekezetet a nők szolgálatának hozzájárulásáról a gyülekezet életéhez. Kapcsolatot tart fenn az egyházterület nők szolgálatának vezetőjével a képzési és a segédanyagok biztosítása érdekében.

A vezető olyan nő legyen, akinek érzékeny, gondoskodó a természete, akinek szívügye a nők szolgálati, akinek kiegyensúlyozott meglátása van,

így képviselni tudja a nők sokféle típusát. Akinek megvan az adottsága, hogy ösztönözze a többi nőt lelki ajándékuk felszínre hozásában. Legyen alkalmas a gyülekezetében a nőkkel, a lelkésszel és a gyülekezeti bizottsággal való közös feladatok lehető legjobb elvégzésére.

A nők szolgálatának bizottsága elősegíti a nőkért végzett szolgálatot a gyülekezetben. Ez a bizottság olyan személyekből álljon, akiket érdekelnek a nők sokféle szükségletei és szolgálatai, és akik különféle talentumokkal és tapasztalatokkal rendelkeznek.

Segédanyagok – A női szolgálatok osztályának segédanyagaival kapcsolatban lásd a 170. oldalon a 15 számú Megjegyzést.

Ifjúsági osztály

A gyülekezet különböző ifjúsági szervezetei működjenek szorosan együtt az egyházterület ifjúsági osztályával.

Az adventista ifjúsági osztály a gyülekezet egyik osztálya, amely által a gyülekezet ifjúságáért és ifjúsága által dolgozik. A megválasztott ifjúságvezető irányítása alatt a fiatalok együtt dolgoznak egy erős ifjúsági szolgálat kifejlesztésén, amely magában foglalja minden egyén lelki, szellemi és fizikai gyarapodását, a keresztény társasági kapcsolatokat, valamint egy aktív bizonyosságtevő programot, amely támogatja a gyülekezet általános lélekmentési terveit. Az osztály célja kell, hogy legyen minden fiatal értelmes tevékenységekbe való bevonása, ami szorosabban összeköti a gyülekezettel és keresztény szolgálatra képesíti őket. Isten ezt mondta Mózesnek: „És ez igék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben. És gyakoroldjad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házádban ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. És kössed azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. És írd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra” (5Móz 6:6-9).

„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban” (1Tim 4:12, új prot. ford.).

„Ifjú sereggel rendelkezünk, amely sokat tehet, ha kellőképpen irányítják és bátorítják őket. Kívánjuk, hogy Isten áldottai legyenek. Azt akarjuk, hogy jól szervezett terv részeként más fiatalok megsegítésén munkálkodjanak” (*Ellen G. White: General Conference Bulletin*. 1893. január 29-30., 24. o.).

„Amikor az ifjúság átadja szívét Istennek, értük való felelősségünk nem szűnik meg. Kell, hogy érdekelje őket az Úr munkája, és meg kell mutatni nekik, hogy az Úr számít rájuk műve előbbre vitelében. Nem elég megmutatni, milyen sokat kell tenniük; csupán a bátorítás nem elég. Meg kell tanítani őket, hogyan dolgozzanak a Mesterért. Gyakoroltatni, nevelni és képezni kell őket a lélekmentés legjobb módszereiben. Tanítsuk meg őket arra, hogy csendesen, szerényen igyekezzenek segíteni fiatal társaiknak. Következétesen tárjuk eléjük a missziómunka különböző területeit, amelyekben részt vehetnek, és oktassuk, segítsük őket abban. Így megtanulnak Istenért dolgozni” (*Gospel Workers*. 210. o.).

„Milyen gyorsan betöltheti az egész világot a megfeszített, feltámasztott és hamarosan visszatérő Megváltóról szóló üzenet fiataljaink képzett serege által!” (*Messages to Young People*. 196. o..).

Minden gyülekezetben legyen aktív adventista ifjúsági osztály, de fontos, hogy tevékenységük ne legyen elszigetelve a gyülekezet többi részétől. Az ifjúsági szervezetben végzett szolgálatuk mellett a fiatalokat be kell vonni a vezetésbe, és be kell kapcsolódniuk a teljes gyülekezeti programba. Legyenek fiatal presbiterek, diakónusok és diakónusnők stb., akik együtt dolgoznak és tanulhatnak más, tapasztalt gyülekezeti tisztségviselőktől.

„Isten fiatalos életkedvet, buzgóságot, bátorságot vár el a munka minden ágának előrehaladása érdekében. A fiatalságot választotta, hogy segédkezzon ügye előbbre vitelében. Friss, töretlen erőt kíván a tiszta fejjel való tervezés és a bátor kézzel történő végrehajtás egyaránt. A fiatal férfiak és nők adják Istennek ifjúságuk erejét, hogy annak kamatoztatása, lelkes gondolataik és energikus ténykedésük által dicsőséget szerezzenek neki, társaiknak pedig üdvösséget” (*Gospel Workers*. 67. o.).

Az adventista ifjúsági szolgálatok bizottsága – Az adventista ifjúsági szolgálatok bizottsága egy olyan koordináló szervezet, amely felelős a

helyi gyülekezetben az ifjúsági program megtervezéséért. (Lásd 127. és 128. o.) Tagjai az adventista ifjúsági osztály vezetője, ezenkívül a személyes bizonyosságtevés osztályának vezetője, az ifjúsági szombatiskola vezetője, az egészségügyi szolgálatok vezetője, az ambassdor klub vezetője, a cserkészparancsnok, a kalandozók klubjának vezetője, az iskola igazgatója, az ifjúsági tanácsadó és a lelkész. Az ifjúsági bizottság elnöke az ifjúságvezető, aki a gyülekezet bizottságának is tagja. A bizottság annyiszor ülésezzen, ahányszor az szükséges a rövid és hosszú távú célok és az eredményes munka megtervezéséhez. (Lásd a 171. oldalon a 16. számú Megjegyzéseket.)

Az adventista ifjúsági osztály bizottsága – Az adventista ifjúsági osztály bizottsága a nagyobb, idősebb fiatalok tevékenységéért felel a helyi gyülekezetben, és az adventista ifjúsági szolgálatok bizottságán keresztül összehangoltan dolgozik a többi ifjúsági egységgel. Ahol nincs ambassdor, cserkész vagy kalandozók klubja program, az adventista ifjúsági osztály vonja be ezeket a fiatalabb tagokat a serdülő osztályba.

Az adventista ifjúsági osztály tisztségviselői – A gyülekezet megválasztja az adventista ifjúsági osztály tisztségviselőit: az ifjúságvezetőt, az ifjúságvezető-helyettest, a jegyző-pénztárost és helyettesét, a kórusvezetőt, a zongoristát vagy orgonistát és az ifjúsági tanácsadót (aki az egyik presbiter is lehet). Mivel a zene fontos szerepet játszik az ifjúság jellemének alakításában, ezért fordítsunk nagy gondot a zenészek kiválasztására, és tegyük ugyanezt az adventista ifjúsági osztály más tisztségviselői esetében is. (Lásd 92. és 96. o.) Ez a csapat alkotja az adventista ifjúsági bizottság magját, amely rendszeresen tanácskozik a többi megválasztott tisztségviselővel. Kisebb gyülekezetben egy személy több felelősségi területet is elláthat.

Az ifjúságvezetőnek mint Jézus követőjének az őszinte keresztényi élet példaképének kell lennie, aki a lélekmentés terhét viseli, és akinek lelkesedése másokra is átragad. Segít ösztönzésében, hogy az ifjúság együtt dolgozzon és felelősséget vállaljon; a vezető a háttérben marad – irányítja, tanácsolja és bátorítja az ifjúságot, tapasztalatok szerzésére és az eredmények általi örömhöz segíti őket. A vezető tanulmányozza

a gyülekezet ifjúságának összetételét, és igyekezzon minden fiatal bevonni a munkába.

Az ifjúságvezető szoros kapcsolatot tart a gyülekezet lelkészével, az ifjúsági tanácsadóval és az egyházterületi ifjúságvezetővel, megragadva minden alkalmat a szolgálatra való felkészülésre, és hogy az osztályt a gyülekezettel és az egyházterülettel együttműködésben vezesse.

Az ifjúságvezető helyettes (ha szükség van rá) a vezető munkáját segíti, távollétében pedig az ifjúsági bizottság elnöke, és végzi a vezető feladatait. A helyettest a bizottság plusz feladatokkal is megbízhatja.

A jegyző-pénztáros jegyzőkönyvet vezet az ifjúság tevékenységéről, és egy erre a célra rendszeresített űrlapon havonként jelentést ad az egyházterület ifjúságvezetőjének, és bátorítja a fiatalokat, hogy a szombatiskola utáni misszió tízperces szolgálatában beszámoljanak arról, milyen missziómunkát végeztek.

A helyettes jegyző-pénztáros (ha szükség van rá) segíti a jegyző-pénztáros munkáját, távollétében pedig helyette elvégzi feladatát.

Az adventista ifjúsági osztály tanácsadója – Ez lehet egy felszentelt presbiter vagy más képzett személy a gyülekezeti bizottságból, aki érti az ifjúság célkitűzéseit, aki rokonszenvez a fiatalokkal és a gyülekezeti szolgálatokba való bevonásukkal. Mint vezető és tanácsadó szolgál az adventista ifjúsági osztály tisztségviselőinek, és rendszeresen találkozik velük az ifjúsági osztály bizottsági ülésein. Az ifjúságvezetővel együttműködve a gyülekezeti bizottság felé közvetíti az ifjúsági osztály igényeit.

A tanácsadó ismerje az egyházterületi ifjúságvezetőt, tájékoztassa őt az ifjúsági tisztségviselők közötti minden változásról és más dolgokról, amelyek az adventista ifjúsági osztállyal kapcsolatosak. Jelenjen meg az ifjúsági tisztségviselőkkel az egyházterület képzésein, hogy lépést tartson az ifjúsági szolgálat alakulásával, hatékonyabban tanácsolván őket. Jó, ha az ifjúsági tanácsadó több évig folyamatosan tölti be ezt a tiszteletet.

Az adventista ifjúság tevékenységei – Az ifjúsági osztály arra törekszik, hogy gondoskodjon arról, hogy a fiatalok fejlődhessenek a Jézus Krisztussal való közösségben, és biztosítsa a korosztályuknak megfelelő

programok segítségével a lelki ajándékok fejlesztéséhez szükséges környezetet.

Az adventista serdülő osztály – Az adventista serdülő osztály célja a serdülők képzése a keresztyén vezetésre, szolgálatra, és a fiatalok képességeinek lehető legjobb fejlesztése. Azokban a gyülekezetekben, ahol egyházi iskolák vannak, az adventista serdülő osztály lelki programja része az iskolai tantervnek, a tanára pedig a serdülő osztály vezetője vagy tanácsadója. Ahol az adventista serdülő osztály az egyházi iskolában működik, minden egyes tanterem (osztály), külön egyesületként él, az alsóbb osztályok diákjai előtagsággal rendelkeznek. A felsőbb általános iskolai osztályok diákjai pedig az adventista serdülő osztály rendes tagjai.

Mindenkinek, aki bekapcsolódik az ifjúság munkájába, meg kell felelnie mind az egyház által előírt kívánalmaknak, mind a törvényes alapelveknek és követelményeknek, többek között a végzettséget illetően is. A helyi gyülekezet ifjúságvezetőjének konzultálnia kell az egyházterülettel, amely meghatározza, hogy milyen követelményeknek kell megfelelni, és milyen végzettséggel kell rendelkezni. (Lásd a 168. és 169. oldalon a 7. számú Megjegyzést.)

Az ambasszador klub – Az ambasszador klub a 16 és 21 év közötti fiataloknak nyújt speciális programokat. Az ebbe a korosztályba tartozó fiataloknak nyújt megfelelő kereteket, hogy támogassa mind a helyi gyülekezet, mind a globális egyház munkájában való aktív részvételüket. A klub célja, hogy támogatást nyújtson az egyház fiatal felnőttek szolgálatának. Feladatának tekinti, hogy ezek az emberek tapasztalatot szerezzenek a Krisztussal való személyes kapcsolat terén, és ezt meg is osszák társaikkal; segítséget nyújt, hogy kialakítsanak egy olyan életformát, amely illik hitrendszerükhöz és szakmai érdeklődésükhöz; biztonságos találkozóhelyet nyújt számukra, ahol egészséges módon alakíthatnak ki életre szóló barátságokat. Tevékenységét úgy végzi, hogy az összhangban legyen az egyházterület szabályzóival, és együttműködik a helyi gyülekezet ifjúsági/fiatal felnőttek szolgálatával. Az ambasszador klubnak van egy vezetője és egy vagy több helyettese. A helyettes ellátja a

titkári és pénztárosi teendőket is. A vezető tagja az adventista ifjúsági osztály bizottságának is.

A cserkészcsapat – A cserkészlet egy gyülekezet-központú program, amely hasznosítja a kalandozási és felfedezési kedvet, amely minden serdülő fiatalban megtalálható. Mindez jól megtervezett, természetben folytatott tevékenységeket foglal magába, valamint felfedező túrákat, ügyességi feladatokat, kézműves foglalkozásokat, ill. sok-sok olyan programot, amelyek meghaladják egy általános adventista serdülő osztály lehetőségeit. Ebben a környezetben a gyerekek jól befogadják a lelki dolgokat. A cserkészlet kiválóan bizonyította lélekmentő befolyását. Sok helyi gyülekezetben a cserkészcsapat a hagyományos adventista serdülő osztály helyébe lépett. Ahol egyházi iskola van, a cserkészcsapat egészítse ki az adventista serdülő osztály munkáját.

A cserkészcsapat parancsnokát és a parancsnokhelyettes (helyetteseket) a gyülekezet választja. (Lásd a 105. és 172. o.) Ha két helyettes parancsnokot választanak, az egyik legyen fiú, a másik lány. Az egyik parancsnokhelyettes a csapat jegyzője és pénztárosaként is szolgál. A parancsnok a gyülekezeti bizottság és az adventista ifjúsági szolgálatok bizottságának tagja.

A többi vezetőségi tag között vannak az őrök vezetői, amely őröket 6-8 cserkész alkot.

Sok segédanyag beszerezhető az egyházterületi ifjúsági vezetőtől.

Mindenkinek, aki bekapcsolódik a kisgyerekekkel folytatott munkába, meg kell felelnie mind az egyház által előírt kívánalmaknak, mind a törvényes alapelveknek és követelményeknek, többek között a végzettséget illetően is. A helyi gyülekezet vezetőjének konzultálnia kell az egyházterülettel, amely meghatározza, hogy milyen követelményeknek kell megfelelni, és milyen végzettséggel kell rendelkezni. (Lásd a 168. és 169. oldalon a 7. számú Megjegyzést.)

Kalandozók klubja – A kalandozók klubja egy otthon- illetve gyülekezet-központú program, amely remek eszköz a szülőknek 6-9 éves gyermekeik neveléséhez. A klub arra szolgál, hogy serkentse a gyermekek nyiladozó érdeklődését a körülöttük lévő világ iránt. Olyan

korosztályonkénti tevékenységeket tartalmaz, amely bevonja mind a gyermekeket, mind pedig a szülőket a szabadidős tevékenységekbe, egyszerű kézműves foglalkozásokba, Isten teremtoi művének értékelésébe, és más tevékenységekbe, amelyek azt a korosztályt érdeklik. Mindezt a lelkiekre összpontosítva, ami előkészíti őket arra, hogy cserkészként bekapcsolódjanak a gyülekezeti munkába.

A kalandozók klubja vezetőjét és a közvetlen segítőt a gyülekezet választja. (Lásd a 104. és 172. o.) A klub egyéb tisztségviselőit a klub vezetősége választja. A vezető a helyi gyülekezet adventista ifjúsági szolgálatok bizottságának tagja. A segédanyagok beszerezhetők az egyházterületi ifjúságvezetőktől.

Mindenkinek, aki bekapcsolódik a kisgyerekekkel folytatott munkába, meg kell felelnie mind az egyház által előírt kívánalmaknak, mind a törvényes alapelveknek és követelményeknek, többek között a végzettséget illetően is. A helyi gyülekezet vezetőjének konzultálnia kell az egyházterülettel, amely meghatározza, hogy milyen követelményeknek kell megfelelni, és milyen végzettséggel kell rendelkezni. (Lásd a 168. és 169. oldalon a 7. számú Megjegyzést.)

Segédanyagok – Az ifjúsági szolgálatokhoz rendelkezésre álló segédanyagokról lásd a 171. oldalon a 17. számú Megjegyzést.

Beiktatási szertartás

Minden újonnan megválasztott gyülekezeti tisztségviselőt egy beiktatási istentisztelet keretében be kell iktatni a szolgálatba. Ezt a szertartást olyan lelkész végezheti, aki érvényes megbízólevéllel rendelkezik. Ha lelkész nem áll rendelkezésre, a gyülekezet egy felszentelt presbitere is vezetheti a szertartást, ha nem egy másik vén, diakónus vagy diakonissa felszenteléséről van szó. Ha beiktatási szertartást tartunk a helyi gyülekezet újonnan megválasztott tisztségviselőinek, az osztályok tisztviselőit is vonjuk be.

9. FEJEZET

A GYÜLEKEZETI VÁLASZTÁSOK

Jelentős feladatot jelent megválasztani a gyülekezet azon tisztviselőit, akik majd imádságos lelkülettel, komolyan és hozzáértő módon teljesítik kötelességeiket. Ez a fejezet áttekinti a választások folyamatát a jelölő bizottság megválasztásától kezdve egészen addig a témáig, amikor két választás között megüresedő tisztségek betöltésére kell valakit megválasztani.

A jelölő bizottság és a választás folyamata

A gyülekezetben a kinevezett jelölő bizottság közreműködésével évente vagy kétévente választanak gyülekezeti tisztségviselőket (lásd 71. o.). Ez a bizottság a gyülekezet elé terjeszti jelentését, amely nevekről azután a gyülekezet dönt. Ez az eljárás alkalmat ad a gyülekezetnek arra, hogy gondosan tanulmányozzon minden nevet a megválasztás előtt, ezáltal elkerülhető minden nyilvános versengés, ami akkor támad, ha a jelölés nyilvánosan (közfelkiáltással) történik.

A jelölő bizottságnak tanulmányoznia kell a gyülekezet szükségleteit, és gondosan meg kell vizsgálnia a tagok alkalmasságát a különféle tisztségekben való szolgálatra. Ez okból a tisztségviselőket ne jelöljék se nyilvánosan (közfelkiáltással), se általános titkos szavazással.

A jelölő bizottság létszáma kis gyülekezetben öt fő, a nagyobbakban több lehet. A pontos taglétszámot minden gyülekezet maga határozhatja meg. A kérdést a gyülekezeti bizottságnak meg kell beszélnie, mielőtt a gyülekezet elé vinné az ügyet, a szombati istentiszteleten pedig röviden a gyülekezet elé kell tárnai a megfelelő javaslatot.

Mikor és hogyan kell megválasztani a jelölő bizottságot? – A gyülekezeti év utolsó negyedében kell kijelölni, és legalább három héttel a gyülekezeti év utolsó szombatja előtt kell jelentést tennie.

A lelkész, a körzetvezető, vagy ezek hiányában a gyülekezet felszentelt presbitere az ügyet a gyülekezet figyelmébe ajánlja. A gyülekezetnek ezután ki kell jelölnie egy szervező bizottságot, amely felelős lesz azért, hogy megválassza a jelölő bizottságot. Ezt a szervező bizottságot kétféleképpen lehet megválasztani:

1. *Nyilvános jelöléssel, szóban vagy írásban.* Ha a jelölés közfelkiáltással történik, a tagoknak meg kell érteniük, hogy egy tag sem jelölhet egy személynél többet. Helytelen, ha egy személy vagy kis csoport arra törekszik, hogy diktáljon az egész gyülekezetnek. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a szervező bizottság összetétele legyen összhangban a gyülekezet összetételével. El kell kerülni, hogy bármilyen módon politikai színezete legyen a választásoknak. A bizottságban a gyülekezet lelkésze vagy a körzet vezetője elnököl. Abban az esetben, ha a gyülekezetben nincs kijelölve lelkész vagy körzetvezető, a gyülekezet bizottsága jelöl ki elnököt a szervező bizottság tagjai közül. A bizottság tagjainak száma általában megegyezik a gyülekezeti bizottság taglétszámával, kiegészítve öt-hét személlyel.

2. *A gyülekezet felhatalmazása alapján a gyülekezeti bizottság* – a fenti 1. pont alapján megválasztott öt-hét kiegészítő taggal együtt – szervező bizottságként működhet. Amennyiben ezt a módot választják, általában a gyülekezet bizottságának elnöke szolgál a szervező bizottság elnökeként (lásd 33. o.).

A munka folyamata – A jelölés folyamata a következő egymást követő lépésekből áll:

1. A gyülekezet szavazással a fent említett két módszer közül az egyik szerint kijelöli a szervező bizottságot.

2. E szervező bizottság neveket ajánl a gyülekezetnek a jelölő bizottságba, javaslatot téve a jegyző személyére is. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a jelölő bizottság összetétele legyen összhangban a gyülekezet összetételével.

3. A gyülekezet szavazással megválasztja a jelölő bizottságot, meghatározva a jegyzőt is.

4. A lelkész vagy körzetvezető hivatalból tagja a jelölő bizottságnak, és annak elnökeként végzi szolgálatát. Ha a lelkészt vagy körzetvezetőt

valamilyen oknál fogva nem választják meg elnöknek, vagy a gyülekezetnek nincs kijelölt lelkésze vagy körzetvezetője, akkor a szervező bizottságnak kell kijelölnie egy elnököt a megválasztott jelölő bizottsági tagok közül.

5. A jelölő bizottság összeül, hogy elkészítsék a gyülekezeti tisztviselők névsorát, amelyet a gyülekezet elé fognak terjeszteni jóváhagyásra.

6. A gyülekezet szavazással megbízza a különböző gyülekezeti tisztségviselőket a következő évre.

Kik legyenek a jelölő bizottság tagjai? – Csak rendezett helyzetű gyülekezeti tagok választhatók meg arra, hogy a jelölő bizottságban szolgáljanak. Jó ítélőképességű személyek legyenek, akik mindenekelőtt a gyülekezet jólétét és virágzását tekintik szívügyüknek.

A jelölő bizottság munkája – Megválasztása után, amilyen hamar csak lehetséges, a jelölő bizottságot hívja össze az annak vezetésével megbízott elnök. Isten vezetéséért mondott buzgó imádsággal lássanak a munkához, elkészítve a gyülekezeti tisztviselők javasolt névsorát, olyan tagokat számításba véve, akiknek a tagsága rendezett a választás alatt álló gyülekezetben. Őket jelölik majd az egyes tisztségekre és egy szombati istentisztelet vagy egy külön összehívott gyülekezeti testvérülés alkalmával terjesszék a neveket a gyülekezet elé. Kiválasztásukkal kapcsolatban a bizottság konzultálhat olyanokkal, akik jól tájékozottak. Ez a bizottság nem jelöli ki sem a gyülekezeti lelkészt sem a lelkészsegédeket. Őket csak az egyházterület bizottsága jelölheti ki.

A gyülekezet létszáma természetesen meghatározza, hány gyülekezeti tisztségviselőt jelölnek. Egy nagyobb gyülekezet dönthet úgy, hogy több tisztségviselőre van szüksége. Egy kisebb gyülekezetnek kevesebb is elég. A jelölő bizottság minden gyülekezeti vezetői tisztséggel foglalkozik, kivéve a szombatiskolai tanítókat, akiket a szombatiskolai bizottság jelöl ki, és a gyülekezeti bizottság hagy jóvá. Azoknak a lehetséges tisztségeknek a listáját, amelyre a jelölő bizottságnak javaslatot kell tennie, a 171. és 172. oldalon található 1. számú Megjegyzés tartalmazza.

A jelölő bizottság kérdezze meg a leendő tisztségviselőket! – Ha már jelöltek a különböző tisztségekre állhatatos és hűséges gyülekezeti tagokat, akkor a jelölő bizottság megfelelő tagjai tájékoztassák ezeket a személyeket arról, hogy tisztségre jelölték őket, és kérdezzék meg, készek-e szolgálni abban a tisztségben! A tisztségekre jelölt tagoknak az adott helyi gyülekezet hűséges tagjának kell lennie, ez alól kivételt képezhetnek azok az esetek, amikor az egyházterület elfogad egy speciális helyzetet. (Lásd a 73. oldalon a „*Presbiter munkája a helyi gyülekezetre korlátozódik*” című fejezetet.)

A tagok megjelenhetnek a jelölő bizottság előtt – Ha a gyülekezet bármely tagja meg akar jelenni az üléselő jelölő bizottság előtt, hogy javaslatait vagy ellenvetéseit bejelentse, akkor ezt lehetővé kell tenni számára. Miután az ott megjelent személy távozott a bizottság helyiségéből, javaslatait és ellenvetéseit érdemben meg kell tárgyalni. Amikor ez megtörtént, és minden elrendeződött, a bizottság készen áll arra, hogy jelentését a gyülekezet elé tárja.

A jelölő bizottság tárgyalásai bizalmasak – Ha a jelölő bizottság valamely tagja a bizottsági ülésen kívül megoszt bármilyen tárgyalt személyes vagy kényes információt, a keresztény etika és aranyszabály ellen vét. Ez a vétés elég ok arra, hogy az elkövetőt kizárják a jelölő bizottság további munkájából. Ha szükségessé válik a bizottságon kívüli informálódás, akkor ezt a bizottság elnökének kell megtennie.

Jelentés a gyülekezetnek – A jelölő bizottság jelentését nem a gyülekezeti bizottság, hanem a gyülekezet egésze elé kell terjeszteni. A gyülekezeti bizottság nem illetékes ezekben a kérdésekben. A jelölő bizottság a szombati istentiszteleten vagy a gyülekezet egy külön erre a célra összehívott testvéri óráján ismerteti jelentését.

Amikor a jelölő bizottság készen áll arra, hogy előterjessze jelölését, a jelölő bizottság elnöke tárgyszerű megjegyzéseit a gyülekezet előtt elmondja. A jelentés másolatát a gyülekezeti tagok kezébe kell adni, vagy a jelölő bizottság jegyzőjének kell hangosan felolvasnia azt. Az elnök jelentse ki, hogy a jelentést a következő héten vagy két héttel később

szavazásra bocsátja. A tisztviselők megválasztásánál minden gyülekezeti tagnak szavaznia kell. A választás a jelenlévők szavazattöbbsége alapján történik.

Ellenvélemény a jelölő bizottság javaslatával szemben – Minden tagnak joga van ahhoz, hogy a jelölő bizottság jelentésével szemben kifejezze ellenvéleményét. Minden panasz, ellenvélemény személyesen kell, hogy eljusson a jelölő bizottság elé, hogy megbeszélhessék még a második felolvasás előtt – jelezve azt a lelkésznek vagy a bizottság vezetőjének. Vagy a második felolvasáskor az ellenvető kérheti, hogy az egészet utalják vissza a bizottságnak – megvitatás nélkül – további átgondolásra. Ez az általános eljárás arra, hogyan fogadja el az elnök az ilyen javaslatokat. Amennyiben a kérés indítvánnyá válik, nem vitatható, és többségi szavazással kell döntenie róla.

A bizottság elnöke ekkor kihirdeti, mikor és hol ül össze a bizottság az ellenvélemények meghallgatására. A megadott időpontban az ellenvéleménnyel élő személy – vagy rajta kívül bárki más, aki ellenvéleményét el szeretné mondani – jelenjen meg a bizottság előtt. Ha a választást bármely tag észrevétele alapján visszautalják a bizottsághoz, komoly hiba lenne a tag részéről, ha nem jelenne meg az összegyűlteket előtt.

A bizottság alaposan fontolja meg az előadott ellenvetéseket. Ha jogosnak találták azokat, akkor a bizottságnak másik nevet kell javasolnia ahelyett, aki ellen tiltakoztak. Amikor a jelentést ezek után ismét a gyülekezet elé tárják, a gyülekezetnek szavaznia kell a bizottság jelentésével kapcsolatban.

Jelentéktelen vagy alaptalan vádakat soha ne hozzanak fel senki ellen; de ha komoly okok szólnak amellett, hogy egy jelölést megváltoztassanak, akkor fel kell azokat tárni.

Megüresedett tisztségek – Ha az év folyamán halálozás, költözés, lemondás vagy bármilyen más ok miatt egy gyülekezeti tisztség megüresedik, a gyülekezeti bizottság utódot jelöl ki a szolgálati idő hátralévő részére a megüresedett hely betöltésére. A jelölést a gyülekezet elé viszik szavazásra.

Küldöttek választása az egyházterületi konferenciára

Az egyházterületeken minden adminisztratív megbízatás a választóktól ered. A helyi gyülekezetek küldötteket választanak az egyházterületi konferencia üléseire, akik képviselik őket az egyházterület tanácskozásain. Az egyházterületi konferencia tisztviselőket választ, igazolványokat és megbízóleveleket bocsát ki (kivéve, ha az egyházterület alkotmánya ezt a feladatot saját végrehajtó bizottságára bízta), alapszabályokat fogad el, illetve változtat meg, ha ez szükségessé válik, és egyéb hivatali ügyeket bonyolít le. Az egyik legfontosabb feladata az egyházterületi bizottság megválasztása, amelynek feladata, hogy a konferenciák közti időszakban a választók érdekében munkálkodjon. Erre a bizottságra száll az egyházterület valamennyi gyülekezetétől kapott hatalom és tekintély.

A küldöttek megválasztása – „[Isten] úgy rendelkezett, hogy kiválasztott emberek küldötként vegyenek részt a konferenciáinkon. Ezek a személyek kipróbáltak, hűségesek és megbízhatóak legyenek. A küldöttek kiválasztása és a konferencián való részvétel fontos dolog, mert ezeknek az embereknek kell lefektetniük azokat a terveket, amelyeket a munka előrehaladása érdekében követni kell. Ezért olyan küldöttek legyenek, akik jó felfogásúak, akik látják az ok és okozat közti összefüggést” (*Testimonies*. 9. kötet, 262. o.).

Az egyházterület alapszabálya határozza meg, hogy a helyi egyházterületi konferencia ülésére hány tagot küldjön egy-egy gyülekezet. Amikor elérkezik a küldöttek kiválasztásának az ideje, a gyülekezet lelkésze vagy az első felszentelt presbiter a gyülekezet lelkészével együttműködve, tárja e kérdést a gyülekezet elé. Kijelölhet egy bizottságot, amely küldötteket javasol, vagy a gyülekezeti bizottságot kéri fel a jelölésre. A kiválasztás alatt minden politikai jellegű ízt kerülni kell. Kegyességükről és hűségükről ismert férfiakat és nőket kell jelölni, akik részt tudnak venni a konferencián. (Lásd 80. o.)

Amikor a kijelölt bizottság vagy a gyülekezeti bizottság elvégezte munkáját, a gyülekezet elé kell tárnia jelentését. Ezután a gyülekezet szavaz a jelöltekre. Egyetlen gyülekezeti tisztviselő sem lehet tisztségénél fogva, hivatalból küldött. A választás után a gyülekezet jegyzője kitölti az erre a célra készült – Küldöttek megbízólevele – űrlapot, majd

elküldi az egyházterületi titkárnak. A kiválasztott küldöttek a gyülekezet képviselői lesznek, akik az egyházterület többi küldöttével együtt egyházterületi tisztviselőket választanak, és egyéb hivatalos egyházterületi ügyekben is eljárnak.

Az uniókonferenciai ülés küldötteit a helyi egyházterületek választják, és nem a gyülekezetek. A Generál Konferenciai Ülés küldötteit a divíziók és az uniók delegálják.

A küldöttek kötelessége – Az egyházterületi konferenciai ülészsakra és a választásra delegált tag nem csupán az őt megválasztó gyülekezet vagy terület képviselője. A küldöttnek a művet egészként kell tekintenie, szem előtt tartva, hogy felelős a világ minden részén végzendő munkáért. Megengedhetetlen, hogy a gyülekezeti vagy az egyházterületi küldöttek megszervezzék, vagy összebeszéléssel megkíséreljék (pártszerűen tömörülve) befolyásolni a szavazást. Ahogy az is elfogadhatatlan, hogy egy nagy gyülekezet vagy egyházterület küldöttei a konferenciai ülés ügyeinek intézésében elsőbbséget igényeljenek maguknak. Minden küldött legyen kész alávetni magát a Szentlélek irányításának, és személyes meggyőződése szerint szavazzon. Az a gyülekezeti vagy egyházterületi tisztségviselő vagy vezető, aki megpróbál befolyást gyakorolni a küldöttek egy csoportjának szavazatára, megfosztandó tisztségétől.

Az egyházterületi tisztségviselők felelőssége – A helyi gyülekezetek intézkedési jogköre nem terjed túl saját testületükön. Így jogkörüket és felelősségüket – egyesülve az egyházterületen lévő többi gyülekezettel – átruházzák az egyházterületi tisztviselőkre és az egyházterületi bizottságra, hogy azok végezzék a munkát a konferenciai ülészsakok között. Ezek a tisztségviselők az egész területnek, mint egésznek tartoznak számadással, és nem az egyes gyülekezeteknek.

Az egyházterületi bizottság tagjai az egész egyházterületet képviselik – Az egyházterületi bizottság tagjait azért választják, hogy az egész egyházterületen folyó művet képviseljék, és nem csupán egy helyi gyülekezetet, körzetet vagy az egyházterület egy bizonyos intézményét. A bizottság minden tagja határozott felelősséget hordozzon az egész területen a mű minden ágazatának gondozásáért és döntéseiket csak

imádságos és gondos tanulmányozás után hozzák meg. Egyetlen gyűlékezeti, csoport vagy személy sem irányíthatja, befolyásolhatja a bizottság döntéseit és szavazatait.

Általános elvek

János apostol a következőket írta: „Akik imádják Istent, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk, mert az Atya is ilyeneket keres az imádóiu!” (Jn 4:23).

„Noha Isten nem lakik kézzel csinált templomokban, de megtiszteli jelenlétével népének összejöveteleit. Megígérte, hogy amikor közösen keresik Őt, beismerik bűneiket, és imádkoznak egymásért, Lelke által találkozik velük. De azoknak, akik istentiszteletre gyűlnek össze, minden gonoszságot le kell rakniuk. Ha nem lélekben, igazságban és a szentség szépségében imádják Istent, semmi hasznuk nincs abból, ha összejönnek (*Próféták és királyok*. 33. o.).

A gyülekezeti istentiszteletek és összejövetelek célja – Az istentiszteletek és összejövetelek célja Isten imádása teremtői munkájáért és a megváltás minden ajándékáért; az Ő Igéjének, tanításainak és céljainak megértése; az egymással való hit- és szeretetközösség; a Krisztus gólgotai engesztelő áldozatába vetett személyes hitről való bizonyágtevés; annak megtanulása, hogyan teljesítsük az evangéliumi parancsot, tanítványokká téve az embereket szerte a világon (Mt 28:19-20).

Az imádság háza iránti tisztelet – „Az alázatos, hívő lélek számára Isten földi háza a mennyország kapuja. A dicsérő ének, az ima, a Krisztus képviselői által elmondott szavak mind Istentől rendelt eszközök, amelyek felkészítenek egy népet a mennyei gyülekezet számára, arra a szentebb istentiszteletre, ahová semmilyen szentségtelen nem kerülhet be.

A keresztények a földi szentély szentségének példájából megtanulhatják, hogyan tiszteljék azt a helyet, ahol az Úr találkozik népével.

Isten maga szabta meg az istentisztelet rendjét, magasan minden mulandó fölé emelve azt.

Az otthon a család szentélye, a belső szoba vagy a kert egy zuga a legmeghittebb helye az egyéni istentiszteletnek, a gyülekezet pedig a közösség szentélye. Legyenek szabályaink az istentisztelet idejével, helyével és módjával kapcsolatosan. Nem szabad gondatlanul vagy közömbösen bánnunk azzal, ami szent, ami Isten tiszteletéhez tartozik” (*Testimonies*. 5. kötet, 491. o.).

A gyermekeket tiszteletadásra kell nevelni – „Szülők, tűzzétek magásra a kereszténység mércéjét gyermekeitek gondolataiban! Segítsetek nekik abban, hogy Jézussal tapasztalatokat szerezzenek! Tanítsátok meg őket arra, hogy a legmélyebb tiszteletadással kell viselkedniük Isten házában, és meg kell érteniük, hogy amikor az Úr házába lépnek, szívük csendesedjen el és szelídjön meg ehhez hasonló gondolatoktól: »Isten itt van; ez az Ő háza. Gondolataim legyenek tiszták, indítékaim a legszentebbek. Szívemben nem lehet büszkeség, irigység, féltékenység, rosszindulat, gyűlölet vagy csalárdság, mert a szent Isten színe elé jövök. Ez az a hely, ahol Isten találkozik népével, és megáldja őket. A magasságos és szent Isten, aki az örökkévalóságban lakozik, rám tekint, megvizsgálja szívemet, és belelát életem legrejtettebb gondolataiba és tetteibe«” (*Testimonies*. 5. kötet, 494. o.).

Méltóságteljes viselkedés és csendesség az istentisztelet helyén – „Amikor az imádkozók az istentisztelet helyére belépnek, viselkedjenek méltóságteljesen, és csendben foglalják el helyüket. Sem az istentisztelet előtt, sem azután nem engedhető meg az imádság házában a közönséges beszélgetés, suttogás vagy nevetés. Buzgó, szolgálatkész kegyesség jellemezze az imádkozókat.

Ha egyeseknek várniuk kell néhány percet az istentisztelet megkezdéséig, csendes elmélkedéssel őrizték meg az igazi áhítatos lelkületet, és szívüket imában emeljék fel Istenhez, hogy az istentisztelet szívükre különösen áldásos legyen, és másokat meggyőződésre és megtérésre vezessen. Gondoljanak arra, hogy mennyei küldöttek vannak a házban. Ha az emberek az imádat házában szintén tisztelik az Urat, és elméjük-

kel felfogják, hogy az Ő jelenlétében vannak, akkor a csendben édes ékesszólás lesz. A suttozás, nevetgélés és beszélgetés bűn nélkül történik a hétköznapi életben, de nem engedhető meg azon a helyen, ahol az Istent imádjuk. Az elmét el kell készíteni Isten Szavának meghallására, hogy annak kellő súlya legyen, és a szívre megfelelő hatást gyakoroljon” (*Testimonies*. 5. kötet, 492. o.).

Vendégszeretet – „A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ezáltal némelyek tudtukon kívül angyalokat vendégelték meg” (Zsid 13:2). Minden gyülekezet ápolja a vendégszerető lelkületet! Semmi sem gyengíti úgy a gyülekezet lelki életét, mint a hideg, formális légkör, ami elűzi a vendégszeretetet és a keresztyeni közösség szellemét. A tagok ápolják magukban a keresztyeni életnek és tapasztalatnak ezt a lényeges részét! Különösen vonatkozik ez az istentisztelet tartására. Szívvelyesen kell fogadni minden látogatót, aki velünk együtt részt vesz az istentiszteleten, hogy érezzék, örömmel látjuk őket.

A zene helye az istentiszteletben

A zene hatalma – „A zene nagy erő lehet a jó szolgálatában, mégsem használjuk ki teljes egészében az istentiszteletnek ezt az ágát. Az éneklés gyakran csupán ösztönös vagy csak különös alkalmakra korlátozódik, máskor pedig az énekesek rögtönöznek, és a zene nem gyakorolja a kívánt hatást a jelenlevőkre. A zenének szépsége, fensége és ereje legyen! Szálljanak fel a hangok a hódolat és dicsőítés énekeiben. Ha lehetséges, vegyetek segítségül hangszer is, hadd szálljon fel a dicsőséges összhang Istenhez jó illatú áldozatként” (*Testimonies*. 4. kötet, 71. o.).

Lélekkel és értelemmel énekelj! – „Az Úr követői ne kövessék a világ szokásait, amikor az embereket akarják elérni. Az összejöveteleken ne világi énekesek szolgáljanak, akik színpadi előadással igyekeznek érdeklődést kelteni. Hogyan várható el azoktól, hogy lélekkel és értelemmel énekeljenek, akiket nem érdekel Isten Igéje, akik sosem olvasták a Szentírást azzal a komoly vágygal, hogy megértsék annak igazságát? Szívük hogyan lehetne összhangban a szent ének szavaival? A mennyei kórus hogy csatlakozhatna olyan zenéhez, amely csak

formaság? Ne csak néhányan énekeljenek folyton! Az egész gyülekezet csatlakozzon az énekléshez, amilyen gyakran csak lehetséges” (*Testimonies*. 9. kötet, 143-144. o.).

A szószék nem vitahely

Sem lelkésznek, sem gyülekezeti felszentelt presbiternek vagy bármely más személynek nincs joga ahhoz, hogy olyan vitahellyé tegye a szószéket, ahol hitpontok vagy eljárások vitatott pontjai felett vitakoznak.

Új világosság megvizsgálása – Azok a tagok, aki úgy gondolják, hogy az egyház megalapozott nézetével ellenkező új világosságot kaptak, kérjék ki felelős vezetők tanácsát.

„Ezernyi álcázott kísértés leselkedik azokra, akiknél az igazság világossága van. Csak úgy lehetünk biztonságban, ha nem fogadunk el új tantételeket, új írásmagyarázatokat anélkül, hogy előtte meg ne tárgyalnánk tapasztalt testvérekkel. Alázatos, tanulni vágyó, imádságos lelkülettel tárjuk a dolgot eléjük, és ha ők nem látnak abban világosságot, akkor hajoljunk meg döntésük előtt, mert »a megmaradás a sok tanácsos által van« (Péld 11:14)” (*Testimonies*. 5. kötet, 293. o.).

Az ősegyház is így tett. Amikor Antiókhában fontos kérdésben nézeteltérés támadt, a hívők követeket küldtek Jeruzsálembe, ahol a kérdést megfontolás végett az apostolok és a vének elé terjesztették. Az antiókhiai hívek örömmel elfogadták e tanács döntését, és így az egyházban továbbra is megmaradt az egység és a testvéri szeretet.

Az Úrnak az előbbieken megemlített tanácsát nem úgy kell fogadni, mint ami elrettentene a Szentírás szorgalmas tanulmányozásától, hanem inkább, mint védelmet a hamis tanításoknak és téves tantételeknek az egyházba való beszüremlése ellen. Isten azt akarja, hogy gyermekei hűségesen kutassák az Igét az igazságért és a világosságért, de nem akarja, hogy félrevezessék őket a hamis tanítások.

„Isten dicsőségének, a tudás és bölcsesség végtelenségének csak halvány fényét láthatjuk; a bányának csak a felszínéig jutottunk el, pedig az értékes aranyérc a felszín alatt van, és megjutalmazza azt, aki leás érte. A bánya tárnáját egyre jobban mélyíteni kell, és a dicsőséges

kincs a mienk lesz. A valódi hit nyomán a menny tudománya az ember tudományává lesz” (*Krisztus példázatai*. 72. o.).

„Isten Igéjéből csak az kap új világosságot, aki élő összeköttetésben van az Igazság napjával. Senki se jusson arra a következtetésre, hogy nincs több kinyilatkoztatásra kerülő igazság. Az igazság szorgalmas, imádkozó szívű kutatója még értékes fénysugarakat fog találni Isten Igéjében. Még sok gyöngyszem van elrejtve, amelyet össze kell gyűjteni, hogy Isten maradék népének tulajdonává legyen” (*Counsels on Sabbath School Work*. 34. o.).

Miközben a Biblia szent lapjairól új világosság ragyog fel, megjutalmazva az igazság keresőjét, ez nem hatálytalanítja a korábbi világosságot, hanem azzal eggyé olvadva még fényesebben ragyog. Ezért „az igazak ösvénye olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig” (Péld 4:18).

Isten gyermekének állandóan készen kell állnia az újabb világosság befogadására, de sohasem szabad olyan hangot követnie, amely – legyen bármennyire kegyes, bármilyen tetszetős – eltéríti őt a Biblia alapvető tanításaitól.

„Nem szabad elfogadnunk azok szavait, akik olyan üzenettel jönnek, amely hitünk jellegzetes pontjainak ellentmond. Sok bibliaszöveget gyűjtenek össze, és elgondolásaik bizonyításul hozzák fel azokat. Az elmúlt ötven évben ez többször előfordult. A Szentírás Isten Igéje, amit tiszteletben kell tartanunk. És ha ezeknek az ígehelyeknek az alkalmazása arra szolgál, hogy elmozdítsanak az alapról egy olyan tartópillért, amelyet Isten az elmúlt ötven év során megtartott, akkor ez nagy hiba. Az, aki képes erre, semmit sem tud a Szentlélek csodálatos meg nyilvánulásáról, aki erőt és hatalmat adott annak az utolsó üzenetnek, amelyet Isten népe kapott” (*Counsels to Writers and Editors*. 32. o.).

Az egység megőrzésének fontossága

Fontos, hogy megőrizzük a hit egységét (Ef 4:13); ez épp olyan fontos, mint mindig arra törekedni, hogy megtartsuk „a Lélek egységét a békeségnek kötelékében” (Ef 4:3). Ezért szükséges az óvatosság, az alapos vizsgálódás, valamint az egyház vezetőivel való tanácskozás.

„Isten egy népet vezet ki a világból az örökkévaló igazságnak, Isten parancsolatainak és Jézus hitének magasztos alapjain. Ő neveli és készíti fel népét. Nem lesz viszály közöttük, hogy az egyik hisz valamit, míg a másik ezzel teljesen ellentétes hitet és nézeteket vall, és mind-egyik a testtől függetlenül tevékenykedik. Az ajándékok és a tisztségek különbözősége által – amelyeket az egyháznak adott – hitben egységre jutnak. Ha valaki úgy alakítja nézeteit a bibliai igazságokról, hogy testvérei véleményét figyelmen kívül hagyja, és eljárását igazolva azt állítja, hogy joga van különleges nézeteihez, majd azokat rá akarja erőltetni a többiekre, hogyan tölti be Krisztus imáját? És ha mindig újabb személy támad, aki jogot formál arra, hogy azt higgye és szólja, ami neki tetszik, a test hitéhez való kapcsolat nélkül hova lesz a harmónia, ami Krisztus és az Atya között van, és amit Krisztus imájában követői számára is kért? Munkánk ugyan egyéni, és Istennek személyes felelősséggel tartozunk, de nem támaszkodhatunk csupán saját megítélésünkre, testvéreink véleményét, érzéseit figyelmen kívül hagyva, mert ennek következményeként az egyház rendje bomlana fel. A lelkészek kötelessége, hogy tiszteletben tartsák testvéreik véleményét; de az egymáshoz fűződő kapcsolataikat és az általuk hirdetett hitelveket a törvény és a bizonyágtétel (utalás Ézs 8:20-ra – a ford. megj.) alapján kell megvizsgálni; és ha a szívek hajlandók befogadni a tanítást, nem lesz megosztottság köztünk. Vannak, akik hajlamosak a fegyelmezetlenségre, és elsodródnak a hit nagy határköveitől, de Isten arra indítja szolgálait, hogy egyek legyenek a tanításban és a lelkületben” (*Testimonies to Ministers*. 29-30. o.).

Ezeknek a szempontoknak a figyelembevételével egyértelmű, hogy a gyülekezet senkit sem ruház fel azzal a joggal, hogy személyes nézeteit, véleményét hangoztassa a szószékről. A szent szószéket meg kell őrizni az isteni Ige szent igazságainak hirdetésére és Isten művének előrehaladását szolgáló tervek és irányelvek előadására. (Lásd 35., 114-115. o.)

Megbízással nem rendelkező előadók gyülekezeteinkben – A gyülekezet lelkésze, a felszentelt presbiter vagy más gyülekezeti tisztségviselő semmilyen körülmények között sem hívhat meg idegeneket vagy megbízással nem rendelkező személyeket gyülekezeteinkbe istentisztelet tartására. A lelkészi szolgálatból elbocsátottak, vagy akiket más helyen

a gyülekezeti közösségből kizártak, vagy a lázadó személyek, akiknek nincs megbízásuk az egyháztól, és hitető szavakkal akarnak szólni, nem engedhetők szószéki szolgálatra. Nagy gondot kell fordítani arra, hogy ezt megakadályozzuk. Mindenki, aki gyülekezeteink bizalmára méltó, szabályszerű igazolvánnyal tudja igazolni magát.

Lehetnek olyan idők, amikor előnyére szolgál gyülekezeteinknek, ha kormánytisztviselők vagy polgári vezetők szólnak hozzájuk. Senki mást nem lehet felengedni a szószékre, hacsak engedélyt nem kapott az egyházterülettől. Minden felszentelt presbiter, lelkész és egyházterületi elnök kötelessége gondoskodni arról, hogy ezt a szabályt betartsák. (Lásd 35., 114-115. o.)

Szombatiskolai és istentiszteleti szolgálatok

A szombatiskola – A szombatiskolát joggal nevezik a gyülekezet tanuló alkalmának.

A gyülekezeti munkával kapcsolatosan ez az egyik legfontosabb istentisztelet. Tagságunk legnagyobb része és érdeklődők ezrei gyűlnek össze szombatról szombatra a bibliatanulmányozó csoportokban, hogy módszeresen tanulmányozzák Isten Igéjét. Bátorítsunk minden gyülekezeti tagot, hogy vegyen részt a szombatiskolában, és hozzon vendégeket is. Az alkalom alatt törekedjünk arra, hogy mindenki a korcsoportjához illő csoportban legyen. Különböző segédanyagok és eszközök állnak rendelkezésre, hogy segítsék a csoportok munkáját, amelyek beszerezhetők az egyházterülettől, az uniótól, de a divíziótól is.

A szombatiskolának a helyi és a világszéles missziós tevékenységeket kell elősegítenie, alkalmat kell, hogy nyújtson a missziós adományok begyűjtésére, és a Biblia tanulmányozásának egy jelentős alkalma kell, hogy legyen. (Lásd a 172. oldalon az 1. számú Megjegyzést.)

Hirdetések és az osztályok hírei – Alaposan meg kell fontolni, milyen hosszú és jellegű legyen a hirdetés a szombati istentiszteleten. Ha a hirdetnivalók nem kimondottan a szombati istentisztelettel vagy a gyülekezet munkájával kapcsolatosak, akkor a lelkészeknek és a gyülekezeti tisztségviselőknek kell gondoskodni arról, hogy azok ne hangozzanak el,

mert ebben a tekintetben is fenn kell tartani az istentisztelet és a szombatünneplés helyes lelkületét.

Számos nagy létszámú gyülekezetünkben nyomtatásban adják ki az istentisztelet rendjét és az arra a hétre szóló hirdetéseket. Ahol ezt tesszük, ott nincs szükség szóbeli közlésre, vagy az csak nagyon rövid legyen. Ilyen nyomtatványok hiányában sok gyülekezetben kívánatosnak tartják, hogy a hirdetéseket a tulajdonképpeni istentisztelet előtt közöljék. (Lásd a 172. és 173. oldalon a 2. számú Megjegyzést.)

Megfelelően kell gondoskodni a gyülekezet különböző osztályairól is, hogy ők is reklámozni tudják programjaikat, de ügyelni kell arra, hogy elég idő maradjon Isten Igéjének tanulmányozására és prédikálására.

Az istentisztelet – A gyülekezet összejövetelei közül a szombati istentisztelet a legfontosabb. A gyülekezeti tagok hétről hétre találkoznak, hogy együtt imádják Istent a dicséret és hálaadás lelkületével, hallgassák Isten Igéjét, erőt és kegyelmet gyűjtsenek az élet küzdelmeinek megvívásához, és tudomást szerezzenek Isten rájuk vonatkozó akaratáról a lélekmentő szolgálatban. Tisztelet, egyszerűség és pontosság jellemezze az egész istentiszteletet.

Készségre, tanulásra és tervezésre van szükség – „Vajon nem az a feladatotok, hogy hozzáértéssel, előtanulmánnyal és gondos tervezéssel vezessétek a vallásos összejöveteleket, hogy az a lehető legjobb nyújtsa, és a legkedvezőbb befolyást gyakorolja a jelenlevőkre?” (Ellen G. White cikke. *Review and Herald*. 1885. április 14., 225. o.).

„Istenünk gyöngéd, irgalmas Atya. Szolgálatára ne úgy tekintsünk, mint szívet szomorító és lehangoló cselekményre! Legyen öröm az Urat imádni, és a munkájában részt venni! A megfeszített Krisztus legyen elmélkedésünk, beszélgetésünk és legszentebb örömünk középpontja! Midőn kifejezzük szívünk háláját, istentiszteletünk mindinkább hasonló lesz a mennyei seregéhez. »Aki hálával áldozik, az dicsőíti Istent« (Zsolt 50:23). Lépünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé »hálaadás és dicséret szavával« (Ézs 51:3)” (*Jézushoz vezető út*. 85. o.).

Az istentisztelet formája – A szombat délelőtti istentiszteletnek két fő része van: a gyülekezet megnyilvánulása dicséretben és imádatban, amelyet énekben, imában és az adakozásban fejezünk ki, valamint az üzenet Isten Igéjéből. (Lásd 173. és 174. oldalon a 3. számú Megjegyzést.)

Nem írjuk elő a nyilvános istentisztelet meghatározott formáját vagy rendjét. A rövid szolgálati rend általában jobban illik az istentisztelet légköréhez. Kerülni kell a hosszas bevezetőket, azok semmilyen körülmények között ne vegyék el az Isten Igéjére szánt időt. (Az ajánlott istentiszteleti formákról lásd a 172. és 173. oldalon a 2. számú Megjegyzést.)

Agyülekezeti misszióórák – A hónap első szombatja általában missziószombat. Ekkor az istentiszteletek a gyülekezeti tagok missziómunkájára összpontosítanak, de a misszióosztály mellett a gyülekezet más osztályai is lehetőséget kaphatnak ezeken a különleges napokon arra, hogy beszámoljanak munkájukról. „Rendkívüli szent feladatot bízott ránk Isten, ezért szükségünk van arra, hogy összejöjjünk és tanítást kapjunk, így készülve fel a munka elvégzésére” (*Testimonies*. 6. kötet, 32. o.). (Lásd a 174. és 175. oldalon a 4. számú Megjegyzést.)

Nyilvános ima – „Krisztus megtanította tanítványainak, hogy imájuk rövid legyen; azt fejezze ki, amit éppen kívánnak, és nem többet. Egy-két perc elegendő bármely általános imára” (*Testimonies*. 2. kötet, 581. o.).

„Azok, akik imádkoznak, és akik prédikálnak, választékosan, hangsúlyosan, helyesen ejtsék ki a szavakat, és beszéljenek világosan. A helyesen elmondott ima hatalom a jóra. Az Úr egyik eszköze, amellyel az igazság értékes kincseit népével közli. Tanuljon meg Isten népe úgy beszélni és imádkozni, hogy helyesen képviselje azt a nagyszerű igazságot, amit birtokol! A tapasztalatok és imák legyenek világosak és választékosak! Ezzel megdicsőítjük Istent” (*Testimonies*. 6. kötet, 382. o.).

Könyvek kiosztása szombaton – Általában a személyes bizonyosságtevés osztálya jegyzőjének szombaton van alkalma arra, hogy könyveket adjon a tagoknak. Kerüljünk minden kifogásolható módszert és mindent, ami elvonná a gyülekezet figyelmét az igazi istentisztelettől.

Az úrvacsorai istentisztelet

A Hetednapos Adventista Egyházban az úrvacsorai istentiszteletet – szokás szerint – negyedévenként egyszer tartják. Az istentisztelet része a lábmosás és az úrvacsora szertartása. Az úrvacsora a legszentebb és a legörömtelibb alkalom kell, hogy legyen mind a gyülekezet, mind a lelkész és a felszentelt presbiter számára. Az úrvacsorát általában a szokásos istentiszteleti keretek között gyakoroljuk, de beiktatható bármely más időpontban is.

A lábmosás szertartása – „Most, miután megmosta tanítványai lábait, Jézus azt mondta: »Példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek«. Ezekkel a szavakkal Jézus nem csak a vendégszeretet gyakorlatát parancsolta meg. Többet értett rajta a vendégek lábának a megmosásánál, hogy így távolítsák el arról az utazás során rárakódott port. Krisztus itt egy vallásos istentiszteleti szolgálatot szerzett és rendelt el. Urunk cselekedete útján ez az alázatra tanító szertartás megszentelt szolgálat lett. A tanítványoknak ezt gyakorolni kellett, hogy mindig emlékezetükben tarthassák Krisztusnak az alázatosságról és a szolgálatról adott leckéjét.

Ez a szertartási előírás a Krisztus által rendelt úrvacsorára való előkészület. Amíg a büszkeséget, az egyenlenséget és a versengést ápolgatjuk, a szívünk nem tud közösségbe kerülni Krisztussal. Nem vagyunk felkészülve, hogy elfogadjuk testének és vérének közösségét. Ezért rendelte el Jézus az úrvacsora előtt alázatosságának emlékezetét” (*Jézus élete*. 555-556. o.).

Krisztus a tanítványok lábainak megmosásával mélyebb tisztítást végzett, a szív megtisztítását a bűn szennyétől. Az úrvacsorához járuló méltatlannak érzi magát arra, hogy elfogadja a szent jegyeket mindaddig, amíg meg nem tapasztalja azt a megtisztítást, amely „egészen tisztává” (Jn 13:10) tesz. Jézus le akarta mosni szívükről az „elhidegülést, irigységet és büszkeséget. A büszkeség és az önzés széthúzást és gyűlöletet hoz létre, de mindezeket Jézus lemosta róluk. Jézus, amikor rájuk tekintett már azt mondhatta nekik: »tiszták vagytok«” (*Jézus élete*. 553. o.).

A lelki tapasztalat, amely a lábmosás középpontjában van, kiemeli azt egy általános szokás szintjéről, és áldott szertartássá teszi. A megbo-

csátás, az elfogadás, a bizonyosság és a kölcsönös együttérzés üzenetét hozza elsősorban Krisztustól a hívőnek, de a hívő és hívő között is. Ez az üzenet az alázatosság légkörében jut kifejezésre.

Az úrvacsorai istentisztelet – Az angyalok kijelentik, hogy Jézus, a világ megváltója szent. Mivel tehát Jézus szent, a testét és vérének jelképező jegyek is szentek. Mivel az Úr maga választotta a kovásztalan kenyér és a szőlő erjedetlen termésének mély jelentéssel bíró szimbólumait, és a legegyszerűbb eszközt használva megmosta a tanítványok lábát, ezért tartózkodni kell más szimbólumok és eszközök bevezetésétől (kivéve komoly szükséghelyzetben), mert különben az istentisztelet eredeti jelentősége elvész. Mind a szolgálati rendben, mind a lelkészek, vének, férfi- és nő diakónusok hagyományos úrvacsorai feladatában arra kell vigyázni, nehogy a helyettesítés és újítás a szent esemény köznapivá tételét eredményezze.

Az úrvacsora szertartása éppen olyan szent ma is, mint Jézus idejében. Urunk most is jelen van az ünnepélyes szertartásokon. Így olvassuk: „Krisztus ezeken, az általa rendelt alkalmakon találkozik népével, és jelenlétével megerősíti őket” (*Jézus élete*. 564. o.).

Kovásztalan kenyér és erjedetlen bor (szőlőlé) – „Krisztus még mindig csendben az asztalnál ül, amelyre már feltették a húsvéti vacsorát. A kovásztalan kenyér, amelyet a húsvéti időszakban használtak, előtte feküdt. Az erjedetlen húsvéti bor szintén helyet kapott az asztalon. A kenyeret és a bort Krisztus jelképként alkalmazza saját szeplőtlen áldozata ábrázolására. Semmi erjedt dolog – ami a bűn és a halál szimbóluma – nem jelképezheti »a hibátlan és szeplőtlen Bárányt« (1Pt 1:19)” (*Jézus élete*. 560. o.).

Sem a bor, sem a kenyér nem tartalmazott erjesztő anyagokat, mivel a zsidó pászka első napján minden kovászosat és erjedtet el kellett távolítani a zsidó otthonokból (2Móz 12:15, 19; 13:7). Így csak erjedetlen szőlőlé és kovásztalan kenyér használható az úrvacsorához. Nagy gondot kell fordítani a szimbólumok biztosítására. Földünknek azon elszigetelt területein, ahol nem tudnak szőlőléhez vagy koncentrátumhoz jutni, az egyházterület ad tanácsot és nyújt segítséget a probléma megoldásában.

A keresztre feszítés emléke – „Amikor elfogadjuk a kenyeret és a bort, amelyek számunkra Krisztus megtört testét és kiontott vérének jelképezik, akkor képzeletünkben bekapcsolódunk abba az úrvacsorai jelenetbe, amely ott a felházban játszódott le. Gondolatban átmegyünk azon a kerten, amelyet annak a Jézusnak a kínszenvedése szentelt meg, aki hordozta a világ bűneit. Tanúi leszünk annak a küzdelemnek, amellyel Jézus elnyerte Istennel való megbékéltetésünket. Krisztus úgy mutatkozik meg lelki szemeink előtt, mint akit éppen most és közöttünk feszítettek keresztre” (*Jézus élete*. 567-568. o.).

Krisztus második eljövételének hirdetése – „Az úrvacsorai istentisztelet Krisztus második eljövételére mutat. Krisztus arra szánta, hogy elevenen megtartsa ezt a reménységet a tanítványok elméjében. Valahányszor összejöttek, hogy megemlékezzenek Uruk haláláról, mindig beszámoltak arról, hogy Jézus miként vette »a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan; mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. Mondom pedig nektek, hogy: mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újonnan iszom azt veletek az én Atyámnak országában« (Mt 26:27-29). Megpróbáltatásaik közben mindig vigasztalást találtak Uruk visszatérésének a reménységében. Kibeszélhetetlenül értékes, drága volt számukra ez a gondolat: »Valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend« (1Kor 11:26)” (*Jézus élete*. 566. o.).

Az úrvacsorai istentisztelet időpontjának bejelentése – Az úrvacsora beiktatható bármely keresztény istentisztelet keretébe. Annak érdekében, hogy kellő hangsúlyt kapjon, és hogy a lehető legtöbb gyülekezeti tag részt vehessen rajta, általában a szombati istentiszteleten tartjuk, rendszerint a negyedév első szombatján.

Egy szombattal korábban jelentsük ki az alkalmat, és hívjuk fel a testvérek figyelmét az úrvacsora fontosságára, hogy minden tag elkészíthesse szívét, és megbizonyosodjon arról, hogy elrendezte a másokkal való rendezetlen ügyeit. Így, amikor a következő héten eljönnek az Úr

asztalához, az istentisztelet a kívánt áldást nyújthatja. Értesítsük és hívjuk meg azokat, akik nem voltak jelen a hirdetéskor!

Az úrvacsorai istentisztelet levezetése – Az istentisztelet hossza – Az idő nem a legfontosabb tényező az úrvacsorai istentisztelet megtervezésénél. Azonban a részvétel és a lelki hatás növelhető a következőkkel: (1) *Iktassunk ki minden nem oda tartozó dolgot!* (2) *Kerüljük a késlekedést a lábmosás előtt és után!* (3) *A diakónusnők jó előre készítsék el az úrvacsorai asztalt!*

Bevezető rész – Az istentisztelet bevezető része csak egy tömör hirdetést, éneklést, adakozást és egy rövid prédikációt tartalmaz, mielőtt elvonulnánk a lábmosáshoz és visszajönnénk az ezt követő úrvacsorára.

Lábmosás – Minden gyülekezetnek legyen terve, amely kielégíti minden tag szükségleteit a lábmosás szertartásában. (Lásd a 175. oldalon az 5. számú Megjegyzést.)

Kenyér és must – A lábmosást követően a gyülekezet újra gyűljön össze, hogy részesedjen a kenyérből és a mustból. (Lásd a 175. és 176. oldalon a 6. számú Megjegyzést.)

Ünneplés – Az úrvacsora mindig legyen fennkölt és sohasem komor. A hibák ki lettek javítva, a bűnök megbocsátottak, és a hit megerősítést nyert, így helyénvaló az ünneplés. A zene is legyen ilyenkor élénk és örömteli. Az istentisztelet magasztos hangnemben záruljon zenei szolgálattal vagy egy gyülekezeti énekkel, amit egy elbocsátó üzenet zár le.

A gyülekezetből távozás közben gyakran gyűjtés történik a szegények részére.

Az istentisztelet befejeztével a diakónusok és diakónusnők leszedik az asztalt, összeszedik a poharakat, tisztelettel kezelve a megmaradt kenyeret és mustot. A megmaradt jegyeket semmiképp se fogyasszuk el és ne kerüljenek vissza a hétköznapi használatba.

Ki vehet részt az úrvacsorán? – A hetednapos adventisták nyitott úrvacsorát gyakorolnak. Mindenki részt vehet azon, aki elkötelezte magát a Megváltó mellett. A gyermekek, ahogy figyelik a résztvevőket, általuk tanulják meg ennek a szertartásnak a fontosságát. Miután oktatást kaptak

a keresztségi osztályban, és a keresztségben elkötelezték magukat Jézusnak, készek arra, hogy maguk is részt vegyenek az úrvacsorán.

„Krisztus példája megtiltja azt, hogy valakit kizárjunk az úrvacsorából. Az igaz ugyan, hogy a nyilvánvaló bűn kizárja a vétkest. Ez a Szentlélek világos tanítása (1Kor 5:11). Ezen túl azonban senki se ítélkezzen senki felett. Isten nem reánk hagyta annak megítélését, hogy ki jelenhessen meg ezeken az alkalmakon. Nem, mert ki tud közülünk mások szívében olvasni? Ki tudja közülünk tévedés nélkül megkülönböztetni a konkolyt a búzától? »Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.« »Mert, aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.« »Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét« (1Kor 11:28, 27, 29). Eljöhettek az összejövetelre olyan személyek is, akik szívében nem az igazság és a szentség szolgái, de akik mégis részt kívánnak venni az úrvacsorai istentiszteleten. Ezt ne tiltsuk meg nekik. Vannak olyan tanúk is jelen, akik ott voltak, mikor Jézus megmosta tanítványai lábát és Júdásét is. Nem csak emberi szemek tekintenek erre a jelenetre” (*Jézus élete*. 563-564. o.).

Minden tag részesüljön úrvacsorában – „Senki se zárja ki magát az úrvacsorából csak azért, mert valaki, aki nem méltó arra, hogy éljen az úrvacsorával, szintén jelen van. Krisztus minden egyes tanítványát nyilvánosan felszólítja, hogy vegyen részt az úrvacsorai istentiszteleten, és ezzel is tegyen tanúbizonyságot arról, hogy elfogadja Őt személyes Megváltójának. Krisztus ezeken az általa rendelt alkalmakon találkozik népével, és jelenlétével megerősíti őket. Előfordulhat, hogy méltatlan szívek és kezek készítik el és osztják ki a szent jegyeket, de Krisztus is ott van, hogy szolgáljon gyermekeinek. Isten mindazokat gazdagon megáldja, akik Krisztusba vetett hitükkel járulnak az Úr asztalához. Mindazok, akik mellőzik az isteni kiváltságnak ezeket az alkalmait, nagy veszteséget szenvednek. Róluk valóban elmondható: »Nem vagytok mindnyájan tiszták« (Jn 13:11)” (*Jézus élete*. 564. o.).

Ki vezetheti az úrvacsorai istentiszteletet? – Az úrvacsorai istentiszteletet a felszentelt lelkésznek vagy a gyülekezet felszentelt presbiteré-

nek kell vezetnie. A diakónusok még akkor sem vezethetnek úrvacsorai istentiszteletet, ha fel vannak szentelve.

Úrvacsora a betegek számára – Ha egy tag beteg, vagy valami más ok miatt nem hagyhatja el otthonát, hogy ne maradjon ki a szent jegyekből, külön úrvacsorai istentiszteletet lehet tartani otthonában. Ezt is csak felszentelt lelkész vagy felszentelt presbiter tarthatja meg, akiket elkísérhetnek a diakónusok vagy diakónusnők, akik a szolgálatban segédkeznek.

Az imaóra

Az imaórák legyenek érdekesek – „Az imaóráknak kellene a legérdekesítőbb összejöveteleknek lenniük, de ezek gyakran nagyon szegényesek. Sokan hallgatják a prédikációt, de elhanyagolják az imaórákat. Erre oda kell figyelni! Bölcsességet kell kérni Istentől, és terveket kell készíteni, hogy az imaórák érdekesítőek és vonzóak legyenek! A nép éhezi az élet kenyerét. Ha ezt az imaórán találják meg, akkor oda fognak menni, hogy megkapják.

A hosszú, unalmas beszédek és imák sehol sem helyénvalóak, de legkevésbé az imaórán. Gondolják meg azok, akik először szólalnak meg, és mindig készek a beszédre, hogy esetleg kiszorítják a félénk, visszahúzódó testvérek bizonyágtételét. Általában a legfelületesebbeknek van a legtöbb mondanivalójuk. Imáik hosszadalmasak és gépiesek. Kifárasztják az őket hallgató angyalokat és embereket. Imáink legyenek rövidek és lényegre törők! A hosszú, fárasztó könyörgéseket – ha valakinek szüksége van rá – mondjuk el a »csendes kamránkban«. Engedjétek Isten Lelkét szívetekbe, aki minden száraz formaságtól megszabadít” (*Testimonies*. 4. kötet, 70-71. o.).

A heti imaóra annyira fontos, hogy az eredményességéért a megszokottnál több erőfeszítést kell tenni. Az összejöveteleket időben kell kezdeni még akkor is, ha csak két- három személy van jelen. Rövid ige-tanulmányozást kell tartani, vagy fel kell olvasni a Prófétaság Lelkének írásaiból. Tizenöt-húsz perc elegendő. Azután adjunk időt a testvéreknek az imádkozásra, a bizonyágtételre és a hálaadásra.

Az istentisztelet tervét változtassuk hétről hétre.

Ha nincs arra lehetőség, hogy a tagok az imaóra megszokott helyén jöjjenek össze, akkor lehet házaknál is tartani, minden résztvevő nagy áldására.

Testvéri óra

A helyi gyülekezeteknek kitüntetett szerepe van a Hetednap Adventista Egyház szervezetében. A testvéri óra a helyi gyülekezet legfőbb irányító hatalma. Az alkalmon a rendes tagsággal rendelkező tagok vehetnek részt és szavazhatnak. A fenyíték alatt álló tagoknak nincs joga a testvéri órán hozzászólási vagy szavazati joggal részt venni.

Testvéri órát legalább évente egyszer tartani kell. A testvéri órát rendszerint a gyülekezet lelkésze vagy a gyülekezeti bizottság – a gyülekezet lelkészével történt megbeszélés alapján – hívja össze. A testvéri órát egy vagy két héttel előtte kell meghirdetni egy rendes szombati istentiszteleten, közölve a helyszínt és az időpontot. A testvéri órán a lelkész, vagy a lelkész engedélyével egy vén tölti be az elnöki tisztséget, vagy adott esetben az egyházterület elnöke.

Minden gyülekezet maga dönti el, hogy a testvéri órán mekkora lesz a határozatképességhez szükséges legkisebb létszám.

A megbízásból történő vagy levél általi szavazat nem fogadható el.

A legfontosabb döntéseket egy rendes vagy rendkívüli testvéri órán kell eldönteni.

A testvéri óra tekintélye nagyobb, mint a gyülekezeti bizottságáé, és különböző megbízásokat adhat a bizottságnak, azon túlmenően, amit a Gyülekezeti kézikönyv számára kijelöl. (Lásd 124-127. o.)

A testvéri óra napirendjére fel kell venni a gyülekezet munkájáról szóló beszámolót. Legalább évente egyszer a napirendnek tartalmaznia kell egy olyan beszámolót, mely a gyülekezet minden tevékenységét tartalmazza. A beszámolókat alapján el kell készíteni a következő esztendő munkatervét, amelyet elfogadásra kell előterjeszteni. Ha lehetséges, akkor a beszámolókat és munkaterveket írásban kell elkészíteni. (Lásd a 176. és 177. oldalon a 7. számú Megjegyzést.)

Hogy a helyi gyülekezet és az egyházterület között a szoros együttműködés lelkületét fenntartsuk, a gyülekezet kérjen tanácsot az egyházterületről minden komolyabb ügyben.

Az egyházterület és az unió tisztviselői (elnök, titkár, pénztáros) vagy megbízottjaik meglátogathatják bármely gyülekezet bármely testvéri óráját szolgálati területükön belül, szavazati jog nélkül – kivéve, ha a gyülekezet biztosítja ezt nekik. Nem kell külön szavazati jogot kérniük abban a gyülekezetben, amelynek hivatalosan is tagjaik.

A gyülekezeti bizottság és ülései

Meghatározás és rendeltetés – Minden gyülekezetnek kell, hogy legyen egy működő bizottsága, melynek tagjait a gyülekezet testvéri óráján választják meg. A gyülekezeti bizottság legfontosabb feladata a gyülekezet lelki táplálása, valamint az evangelizáció minden fázisának megtervezése és előmozdítása.

A gyülekezeti bizottság főbb feladatai a következők:

- 1. Lelki táplálás.*
- 2. Az evangelizáció előmozdítása.*
- 3. A hitelvek tisztaságának megőrzése.*
- 4. A keresztény alapelvek védelmezése.*
- 5. Javaslatétel a gyülekezeti tagság megváltoztatása tekintetében.*
- 6. A gyülekezet anyagi ügyeinek intézése.*
- 7. A gyülekezeti tulajdon védelmezése és gondozása.*
- 8. A gyülekezeti osztálymunka összehangolása.*

Jézus nagy misszióparancsa az evangelizálást, az evangélium örömmüzenetének hirdetését jelöli meg a gyülekezet elsődleges feladatáént (Mt 28:18-20). Ezért a legfontosabb feladata, hogy a helyi gyülekezet fő bizottságaként szolgáljon. Ha a gyülekezeti bizottság leginkább aziránt érdeklődik, és arra fordítja a legtöbb energiát, hogy minden tag evangelizáljon, ezzel a legtöbb gyülekezeti problémát lecsökkenti vagy kiküszöböli. Ezáltal erős, jó befolyást gyakorol a tagság lelki életére és növekedésére. Tagjait a gyülekezet tagsága választja a rendszeres tisztviselő-választásokon. (Lásd a 70. és 71. o.)

A bizottság tagjai – Az egyházterület által kijelölt lelkészen kívül a gyülekezetnek meg kell választania a bizottság tagjait, amely a következő tisztviselőket foglalja magába:

Felszentelt presbiter(ek)

Diakónusvezető

Diakonissza

Pénztáros

Jegyző

Érdeklődők koordinátora

Adventista férfiak vezetője

Ifjúságvezető

Kalandozók klubjának vezetője

Ambassador klub vezetője Bibliaiskola koordinátora

Gyermekszolgálatok vezetője

A gyülekezet zenei koordinátora

Kommunikációs bizottság vezetője vagy titkára

Tábea és/vagy a Dorkas társaság vezetője

Nevelési titkár

Családi szolgálatok vezetője

Egészségügyi szolgálatok vezetője

Otthon és iskola egyesület vezetője

Cserkészparancsnok

Személyes bizonyágtevés szolgálatok vezetője és titkára

Kiadói szolgálatok koordinátora

Vállásszabadsági vezető

Szombatiskola-vezető

Sáfársági szolgálatok vezetője

Női szolgálatok vezetője

Némely esetben, a gyülekezet tagságának a számától függően, a bizottság tagjaiba nem tartozik bele mindenki a fenti listában felsoroltak közül, illetve mások is beletartoznak. Az egyházterület által a gyülekezet szolgálatára kijelölt lelkész minden esetben a bizottság tagja.

Tisztviselők – A gyülekezeti bizottság elnöke az egyházterület által kijelölt lelkész. Ha a lelkész nem kíván élni ezzel a lehetőséggel, vagy nem tud jelen lenni, akkor felkérheti a felszentelt presbitert, hogy elnököljön.

A gyülekezeti jegyző a bizottság titkáráként szolgál, és felelős a bizottsági ülések határozatainak jegyzőkönyvezéséért és azok megőrzéséért.

Bizottsági ülések – Mivel a gyülekezeti bizottság munkája a gyülekezet életéhez, egészségéhez és növekedéséhez létfontosságú, ezért havonta legalább egyszer ülésezniük kell, de gyakrabban is lehet, ha erre szükség van. Helyes a havonkénti ülés idejét minden hónapban ugyanazon a héten és ugyanazon a napon tartani.

A gyülekezeti bizottság alkalmát a rendszeres szombati istentiszteleten jelentik ki. Minden erőfeszítést meg kell tenni, hogy a bizottsági üléseken az összes bizottsági tag részt vegyen.

Minden gyülekezet a hivatalos testvérgyűléseinek egyikén dönti el a gyülekezeti bizottság határozatképességéhez szükséges legkisebb létszámot.

A megbízásos vagy a levél általi szavazat nem fogadható el.

A bizottság munkája – 1. Mivel a gyülekezet elsődleges feladata az isteni üzenet továbbítása a gyülekezethez tartozó misszióterületen, minden gyülekezeti bizottság ülésén az első napirendi pont, hogy a gyülekezet misszióterületének evangelizációjáról közvetlenül tárgyaljon. Ezenkívül minden negyedévben egy teljes bizottsági ülést szenteljenek az evangelizációs tervek készítésére. A bizottság tanulmányozza a helyi egyházterületi bizottság evangelizációs programjaira és módszereire vonatkozó javaslatait, valamint határozza meg, hogyan valósítja meg ezeket a legjobb eredménnyel a gyülekezet. A gyülekezet lelkésze és a gyülekezeti bizottság terveket javasol és dolgoz ki az evangelizációs sorozatokra.

2. Az osztályok missziós programjainak koordinálása. A gyülekezeti bizottság felelős minden gyülekezeti osztály tevékenységének egyeztetéséért. Ezek az osztályok missziós terveket készítenek saját működési körükön belül. A jó eredmények elérése érdekében az egyeztetés létfon-

tosságú, így elkerüljük az időpontok ütközését és az önkéntes segítőkért való versengést. Bármilyen programtervezet véglegesítése és kihirdetése előtt az osztályok terjesszék terveiket a gyülekezeti bizottság elé jóváhagyásra. Az osztályok számoljanak be a gyülekezeti bizottságnak missziós programjaik előrehaladásáról és eredményeikről. A bizottság javaslatokat adhat az osztályoknak, hogy programjuk hogyan járulhat hozzá az evangelizációs sorozat előkészítéséhez, levezetéséhez és az utómunkához.

3. A gyülekezet személyes bizonyágtevés osztályának bátorítása és segítése, hogy minden gyülekezeti tagot és gyermeket vonjanak be a személyes missziómunka valamilyen formájába. Képzési programokat kell szervezni a misszió számos vonalán.

4. Az érdeklődők koordinátorának bátorítása, aki bizonyosodjon meg arról, hogy minden érdeklődő személyesen és időben megkapja a megfelelő utógondozást egy kijelölt laikus tag által.

5. Az osztályok bátorítása, hogy legalább negyedévenként számoljanak be a gyülekezeti bizottságnak és a gyülekezeti tagságnak a testvérórán és/vagy a szombati összejöveteleken.

6. Rendszeres beszámolók fogadása. A bizottságnak törődnie kell a gyülekezeti élet minden részletével és rendszeresen meg kell hallgatnia a pénztáros jelentését a gyülekezet pénzügyi helyzetéről. A bizottság tanulmányozza a gyülekezeti névsort, és foglalkozzon minden tag lelkiállapotával; gondoskodjon a beteg, az elcsüggedt és hitben meggyengült tagok meglátogatásáról. A többi tisztviselő is rendszeresen készítsen beszámolót.

Az albizottságok – A gyülekezeti bizottság nem engedheti, hogy más munka akadályozza az evangelizáció munkáját. Ha bármilyen más dolog túl sok időt igényel, akkor a bizottság kinevezhet albizottságokat arra, hogy a gyülekezet tevékenységének egy meghatározott ágára ügyeljenek, pl. az anyagi dolgokra vagy a gyülekezet építésére. Ezek az albizottságok javaslatokat tesznek a gyülekezeti bizottságnak. Ilyen módon a bizottság teljes erejét az elsődleges feladatra, az evangelizációra fordíthatja. (Lásd a 177. oldalon a 8. számú Megjegyzést.)

Az iskolabizottság összejövetelei

Azokban a gyülekezetekben, amelyek egyházi iskolával rendelkeznek, a munkát általában a gyülekezet iskolabizottsága felügyeli. A gyülekezet választja az elnököt, aki ennek a bizottságnak az összejövetelein elnököl, és a titkárt, aki a bizottság üléseit és határozatait lejegyzí. A bizottság tartson rendszeresen üléseket. Rendkívüli üléseket hívhat össze a bizottság elnöke, ha ez szükségessé válik. Egyes gyülekezetek igénylik, hogy a gyülekezet bizottsága vagy a gyülekezet egy albizottsága iskolabizottságként is szolgáljon. (Lásd a 88. és 89. o.)

Az otthon és iskola egyesület összejövetelei

Az otthon és iskola egyesületnek havonta kell üléseznie, hogy összehangolja az iskola, az otthon és a gyülekezet tevékenységét. Figyelmet kell fordítani a szülők nevelésére, az iskola támogatására, hogy hozzájusson a szükséges eszközökhöz, mint pl.: könyvek, oktatói anyagok és felszerelések. Az otthon és iskola egyesület vezetői számára készült segédanyagok a nevelési osztályon keresztül szerezhetők be. (Lásd a 87. és 88. o.)

Ifjúsági összejövetelek

A gyülekezet különböző ifjúsági csoportjainak vezetői szervezzenek rendszeresen összejöveteleket bevonva a gyülekezet ifjúságát olyan értelmes tevékenységekbe, melyek szorosabbra fűzik ezen fiatalok és a gyülekezet közötti köteléket, és hasznos szolgálatokra képezi ki őket. (Lásd 100-105. o.)

Adventista ifjúsági osztály összejövetelei – Az adventista ifjúsági osztály tartson rendszeresen összejöveteleket, amelyeken a hangsúly kerüljön a gyülekezet ifjúságának lelki, szellemi és fizikai jellemzőinek fejlesztésére. Az összejöveteleken kapjon szerepet a keresztény társasági kapcsolatok, valamint egy aktív bizonyágtevő program, amely támogatja a gyülekezet általános lélekmentési terveit. Az adventista ifjúsági szolgálatok bizottsága támogatja és koordinálja az adventista

ifjúsági osztály és más ifjúsági szervezetek tevékenységeit. (Lásd 102. o.) A segédanyagokkal kapcsolatban lásd a 177. oldalon a 9. számú Megjegyzést.

Az adventista serdülő osztály – Az adventista serdülő osztály és az adventista ifjúsági osztály célja hasonló. Ahol adventista egyházi iskola van, az adventista serdülő osztállyal az iskola lelki nevelést célzó tanmenete foglalkozik. (Lásd a 177. oldalon a 10. számú Megjegyzést.)

Az ambassdor klub összejövetelei – Az ambassdor klub összejövetelei a 16 és 21 év közötti ifjúság szükségleteit kielégítő programokat szervez, és segíti ezt a korosztályt, hogy a gyülekezet munkájába be lehessen őket vonni. Az összejöveteleik és más tevékenységeik az egyházterület munkarendje szerint zajlanak a helyi gyülekezet ifjúságvezetőjének/ fiatal felnőttek szolgálata vezetőjének koordinálásával.

A cserkészcsapat összejövetelei – A cserkészlet kiemelt programot biztosít a serdülők számára. Egyes területeken az adventista serdülő osztály helyére lépett a helyi gyülekezetben. Ahol mindkettő létezik, szoros együttműködésre és koordinációra van szükség a cserkészek, valamint az adventista serdülő osztály között. A cserkészek az egyházterületi osztály irányelvei alapján tartják összejöveteleiket.

A kalandozók klubjának összejövetelei – A kalandozók klubja speciális programot biztosít az általános iskolás korú gyermekek számára a helyi gyülekezetben. Célja: megerősíteni a szülői hatást a gyermekéskorai fejlődésében. Találkozóik és egyéb tevékenységeik az egyházterület munkarendjének megfelelően történnek, ahogy ezt a klub kézikönyve körvonalazza, összehangolva a többi, ifjúsággal és családdal kapcsolatos osztállyal a helyi gyülekezetben.

11. FEJEZET

PÉNZÜGYEK

A bibliai terv szerint az örökkévaló evangéliumot Isten népének tizede és adományai által kell hirdetni. Az Úr ezt mondta: „Hozzátok be a tizedet az én tárházamba, hogy legyen étel az én házamban” (Mal 3:10). Az egyház kezdettől fogva ezt a tervet követi.

„A tized és az áldozatok rendszerének azt a nagy igazságot kellett az emberek elméjébe vésnie: teremtményei számára minden áldás forrása Isten, és gondviseléséért, jó adományaiért hála illeti meg Őt az ember részéről” (*Pátriárkák és próféták*. 489. o.).

„A tizeddel és az adakozással elismerjük Isten ránk vonatkozó jogát a teremtés és a megváltás alapján. Mivel minden erőnk Krisztustól származik, ezeknek az adományoknak vissza kell áramolniuk Istenhez. Mindez azt a célt szolgálja, hogy folyton szemünk előtt tartsák a megváltás alapján keletkezett jogot, minden igény legnagyobbikát, amely az összes többit magában foglalja (*Testimonies*. 6. kötet, 479. o.).

„A tized, amit Isten önmagának tart fenn, szent. Azt az Ő tárházába kell bevinni, és az evangéliumi munkások fenntartására kell fordítani” (*Testimonies*. 9. kötet, 249. o.).

„Isten tervet adott népének, hogy elegendő pénzüsszegeket gyűjtsön ügyének öfenntartóvá tételére. Isten terve a tizedrendszerrel a maga egyszerűségében és egyenlőségében csodálatos. Mindnyájan bátran és hittel követhetjük ezt a tervet, mert eredete isteni. Benne egyesül az egyszerűség és a hasznosság. Minden férfi, nő és ifjú az Úr kincstárnoka lehet, és ugyanakkor hozzájárulhat a kincstár szükségleteinek fedezéséhez. Az apostol ezt mondja: »mindenitek tegye félre magánál, amit sikerül összegyűjtenie« (1Kor 16:2)” (*Testimonies*. 3. kötet, 388-389. o.).

„Isten az evangélium hirdetését gyermekeinek munkájától és adományaitól tette függővé. A tized és az önkéntes adományok Isten művének anyagi fedezetei. Isten igényt tart az emberekre bízott anyagi javak egy bizonyos részére: a tizedre. Azonban mindenkinek szabad

elhatározására bízva, hogy ennél többet ad, vagy sem” (*Az apostolok története*. 50. o.).

„Isten különleges utasításokat adott a tized felhasználására. Nem akarja, hogy munkája az eszközök hiánya miatt ne haladjon. Az a rész, amelyet Isten magának tartott fenn, az általa meghatározott célon kívül másra nem használható. Senki se érezze magát feljogosítva, hogy a tizedet visszatartsa, vagy saját megítélése szerint használja. Ne nyúljon hozzá szükség esetén, ne használja fel saját belátása szerint – még akkor sem, ha az látszólag az Úr munkáját szolgálja” (*Testimonies*. 9. kötet, 247. o.).

Sáfárság

A keresztények Isten sáfárai, akikre rábízta javait, azért ők mint Isten társai felelősek azért, hogy irányításával és elveivel összhangban kezeljék azt. Az isteni tanács az: „Ami pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtassék” (1Kor 4:2). A safárság kérdése magában foglalja keresztény életünk és tapasztalataink nagy részét, ezért kétségtelen, hogy az anyagi javakkal való gazdálkodás alapvetően fontos. Egyházunk minden tagjára vonatkozik, és magában foglalja azt, hogy elismerjük Isten uralmát, tulajdonjogát mindenre, és azt, hogy kegyelmét árasztja életünkre.

Mivel a keresztény safárságnak ez a területe anyagi javainkat érinti, határozottan befolyásolja keresztény tapasztalatainkat. Az Úr bizonyos dolgokat megkíván tőlünk, hogy bizonyos dolgokat megtehessen értünk. Ha engedelmesen alávetjük magunkat Atyánk kívánalmainak, magas lelki szintre emelhetjük a safárságnak ezt a területét. Istenünk nem követelőző. Nem önkényesen kívánja meg tőlünk, hogy szolgáljuk, és adományainkkal elismerjük Őt. De úgy rendezte, hogy ha ezekben a dolgokban összhangban dolgozunk vele, akkor gazdag lelki áldásokat áraszt ránk.

„Isten minden safárától megkívánja az isteni rendelkezések pontos követését. Jótékonyssággal, áldozattal vagy ajándék adásával – amikor emberileg jónak látják – nem helyettesíthető az engedelmesség. Nagyon helytelen eljárás, ha az ember Isten tervét tökéletesíteni kívánja, és kiegészítő megoldást talál, hogy jóhiszeműségét időről időre Isten kívánal-

maival szembeállítsa. Isten mindenkitől azt kéri, hogy az Ő terve szerint munkálkodjon” (*Testimonies*. 9. kötet, 248. o.).

A tized

A bibliai terv és az ünnepélyes előjog és elkötelezettség elismerése, amely az egyháztagokon mint Isten gyermekein és testének tagjain, az egyházon nyugszik, mindenkit arra bátorítson, hogy adja vissza hűségesen a teljes tizedet (nyereségének vagy fizetésének tizedét) az egyház pénztárába.

A helyi gyülekezet nem használhatja fel vagy költheti el a tizedet, hanem át kell adnia az egyházterületi pénztárosnak. Így minden gyülekezet tizede az egyházterületi pénztárba kerül. Az egyházterület egy bizonyos százalékot a következő szervezeti szintnek továbbítja a Generál Konferencia és a divízió munkarendje szerint, hogy azok fedezni tudják Isten műve vezetésének kiadásait felelőségüknek és tevékenységi körüknek megfelelően.

Az említett elvek azért születtek, hogy begyűjtsék és szétosszák a pénzt az egész világon, ezzel fedezve a mű anyagi szükségleteit. Igen fontos közösségünk munkájának anyagi, üzleti oldala. Az anyagiakat nem lehet az üdvösség üzenetének hirdetésétől elválasztani, mert valójában szerves részei annak.

Tervszerű jótékonyság és egység – Felekezetünk pénzügyi rendszere magasabb célokat szolgál annál, mint ami a pénzügyi és statisztikai jelentésekből kitűnik. Az egyház rendszere, amely a tizedet szétosztja a világ misszióterületein a Generál Konferencia munkarendje szerint, nagyszerű célt szolgál annak érdekében, hogy a művet az egész világon egyesítse.

A tized felhasználása – A tized szent, ezért azt a lelkeszi munkára, a Biblia tanítására, az egyházterületek gyülekezetekkel való törődésének költségeire és a gyakorlati missziómunkára kell szentelni. A tized nem fordítható más célra, a gyülekezet vagy intézmény adósságának törlesztésére vagy építkezésre, kivéve, ha a Generál Konferencia munkarendje

jóváhagyja azt. További információk olvashatók a tized felhasználásával kapcsolatban a 177. oldalon az 1. számú Megjegyzésben.

„Nagyon világos, határozott üzenetet kaptam népünk számára. Megparancsolták, hogy mondjam el: hibát követnek el, ha a tizedet olyan dolgokra fordítják, amelyek önmagukban jók, de mégsem azokat a célokat szolgálják, amelyekre Isten utasítása szerint a tizedet fordítani kell. Az Úr rendeletétől távolodnak el azok, akik így használják fel a tizedet. Isten meg fogja ítélni őket ezért” (*Testimonies*. 9. kötet, 248. o.).

A tized kezelése – A tized az Úré, és azt az Isten iránti tisztelet kifejezéseként kell az egyházterület pénztárába továbbítani a gyülekezeten keresztül, amelyben az illető tag. Ahol a körülmények rendkívülisége ezt nem engedi meg, a gyülekezeti tagok tanácskozzanak az egyházterület tisztviselőivel.

Az egyházterület alkalmazottai és a gyülekezeti tisztségviselők mutatassanak példát a tizedfizetésben! – Az egyházterület munkásai, a gyülekezet felszentelt presbiterei, a lelkészek és más tisztségviselők, ill. az intézmények vezetői tartsák vezetési alapelvüknek, hogy a tizedfizetés kérdésében jó példával járnak elől. Nem maradhat tovább sem gyülekezeti tisztségviselő, sem egyházterületi alkalmazott az, aki nem követi ezt a vezetési elvet.

Adományok

A Szentírás hangsúlyozza, hogy a tizeden kívül kötelesek vagyunk áldozatokat is vinni az Úrnak. Az adományok visszatartása a tized visszatartásával egyenértékű, és a Biblia csalásnak nevezi az ilyen hozzáállást (Mal 3:8). Az egyház tagjai kezdettől fogva önkéntesen adakoztak Isten ügye számára.

A hagyományos adakozási naptár programjain felül, ahol minden egyes felajánlás egy meghatározott célt szolgál, a Generál Konferencia jóváhagyta az egyesített adományok rendszerét és a személyes adakozási tervet. A divízió bizottsága dönti el, hogy mely terveket alkalmazzák területükön.

Szombatiskolai adományok – A legszélesebb körben felhasznált rendszeres adakozásunk a szombatiskolán keresztül történik. A szombatiskolai adományt a világmisszió céljaira fordítjuk.

Egyéb adományok – Időről időre egyéb adományokat is gyűjtenek a világmisszióra, és más egyetemes vagy helyi célra. Ha ezen célokra gyűjtenek, akkor a kosárba helyezett teljes összeget – hacsak az adományozó másként nem rendelkezik – arra a bizonyos célra fordítják.

Külön adományok a munkaterületeknek – Egyházunk világszéles művének anyagi támogatása a költségvetési rendszeren alapszik. A költségvetésben megjelölt szükségletek alapján a különböző munkaterületek anyagi támogatást kapnak. Ez a pénz elosztásának igazságos, jogszerű módja.

Ha egy adott munkaterület költségvetési terven kívüli, külön támogatásokhoz is hozzájut, a többi munkaterület hátrányos helyzetbe kerül. Ha új munka kezdésére adnak ilyen adományt, az így elkezdett munka megakadna, amikor a külön adományt felhasználják; hacsak ezt az összeget be nem építik a költségvetésbe, hogy a munkát a jövőben is lehessen támogatni. Ebből az következik, hogy más munkaterületek, ahol talán több szükség volna a támogatásra, de nincs alkalmuk ezt az illetékesek tudomására hozni, nem kapják meg a közös alapból jogosan nekik járó részt, mert azt a rendkívüli adománnyal elindított új munka támogatására fordították.

A mű egész történelme újból és újból bebizonyította, hogy bölcsen járunk el, amikor tagjainktól a megszokott csatornákon keresztül kapjuk nagylelkűen és hűségesen adott ajándékaikat és adományaikat. Megelégedéssel tölt el mindenkit az a tudat, hogy minden munkaterület részesedik ezeknek az adományoknak az áldásából.

A rászorulóknak támogatása – A szegények és a rászorulóknak számára adományokat gyűjtünk, hogy támogassuk az egyház segítségére szoruló tagjait. Amennyire csak lehetséges, tartalékoljunk pénzt ebben az alapon a váratlan esetekre. A gyülekezet jóindulattal kezeljen mindenkit, aki ne-

héz helyzetben van. A gyülekezeti bizottság a gyülekezet pénzalapjából juttathat a nélkülözőknek, ezzel segítve a gyülekezet környezetében élő családokért végzett egészségügyi és jóléti munkát.

Gyülekezeti költségvetés helyi kiadásokra – A helyi gyülekezet kiadásainak fedezésére a legjobb módszer a költségvetési terv. Az új év kezdete előtt a gyülekezeti bizottság gondosan állítsa össze a költségvetési tervet, amely tartalmazza a gyülekezet fenntartásával kapcsolatos munkák jövő évi kiadásait. Ebben a költségvetésben fel kell tüntetni minden javítást, fűtést, világítást, gondnoki munkát, az egyházi iskola kiadásait és a tanárok fizetését, a szegények és rászorulóknak alapját stb. (Lásd a 177. és 178. oldalon a 2. számú Megjegyzést.)

A költségvetést átnézésre és elfogadásra a gyülekezet elé kell terjeszteni, és terveket kell készíteni, hogy az alapok biztosítsák a következő évi költségvetés egyensúlyát. A gyülekezet költségvetési kiadásainak fedezésére a pénzalapot adományokból és felajánlásokból lehet megteremteni. Minden tag anyagi helyzetének arányában vegye ki részét a helyi gyülekezet és az egész mű támogatásában.

Általános pénzügyi tanácsok

Az adománygyűjtés szabályai – A következő alapelveket és módszereket fogadtuk el az adománygyűjtésre vonatkozóan:

1. Külön megegyezés, tanács nélkül egyetlen egyházterület, gyülekezet vagy intézmény se tervezzen olyan munkát, amelyhez saját területén kívülről kell pénzalapot gyűjtenie. Saját területén pedig minden gyűjtésnek összhangban kell lennie a helyi egyházterület, unió, divízió és a Generál Konferencia alapszabályaival. Az egyházterület egy meghatározott részén munkálkodó egyházi alkalmazottaknak nincs joguk ahhoz, hogy az egyházterület más részén vagy más egyházterületen a munkájukért pénzt kérjenek, hacsak az egyházterület tisztségviselőivel meg nem beszéltek ezt, és írásos felhatalmazást nem kaptak.

2. A következő alapelveket és módszereket fogadtuk el, hogy megvédjük gyülekezeteinket a felhatalmazás nélküli, csalárd és az egyházon kívüli gyűjtésektől:

a. A lelkészek és gyülekezeti tisztviselők ne engedjenek fel a szószékre olyan személyeket, akik bizonyos célból adakozásra kérik a gyülekezetet, de az egyházterületi vezetéstől nem rendelkeznek felhatalmazással vagy ajánlással! (Lásd 116. és 117. o.)

b. Minden pénzt, amit népünk valamilyen felhívásra adományozott, a gyülekezet megszokott csatornáin keresztül kell továbbítani.

c. Az egyházterületi és gyülekezeti tisztségviselők tegyék meg a szükséges lépéseket, hogy megakadályozzák az engedély nélküli gyűjtést.

3. Az évenkénti gyűjtési programon kívül nem lehet más pénzgyűjtési kampányt szervezni, amely felhasználja az évenkénti gyűjtésre szánt kiadványokat és az évenkénti gyűjtés címkével ellátott perselyeket akár a hazai, akár a külföldi missziómunkára. Az unió és a helyi egyházterületek tegyenek megfelelő lépéseket ezen szabály betartatására! (Bizonyos országokban ez az Ingathering nevű program alatt fut. Hazánkban nem gyakorolt az évenkénti, házról házra való gyűjtés, ezért ez a passzus ránk nem vonatkozik – a ford. megj.).

4. A divízióközi alkalmazottak, amikor saját gyülekezetüket meglátogatják, vagy levél által kapcsolatot tartanak gyülekezetükkel, csak olyan gyűjtéseket kérhetnek, amelyek a költségvetésben szerepelnek. Működjenek együtt a gyülekezetekkel és az egyházterületekkel olyan alapok gyűjtésében, amelyekről világmissziós munkánk függ. Minden ilyen összeget a szabályos csatornákon keresztül kell eljuttatni rendeltési helyére.

A gyülekezeti pénzalap megteremtésének kétes módszerei – A helyi gyülekezeteknek mindig határozottan fel kell lépniük a kétes természetű pénzgyűjtés bármilyen formája ellen.

„Milyen eszközöket használ fel sok gyülekezet, ha vallásos célra gyűjtenek pénzt? Bazárokat, vacsorákat, jótékony célú vásárokat tartanak, sőt még a lottót és az ehhez hasonlókat is felhasználják. Az Isten tiszteletére elkülönített helyet gyakran megszenteltlenítik evéssel, ivással, adásvétellel és szórakozással. A fiatalság nem tiszteli eléggé Isten házát, az imádság helyét. Az önmegtartóztatás erődítményei meggyengülnek. Az önzésre, az étvágyra, a hivalkodás szeretetére építenek,

amelyek megtűrésük következtében csak erősödnek” (*Testimonies*. 9. kötet, 91. o.).

„Miközben Isten műve terjed, mind gyakoribb segélykérések érkeznek hozzánk. Ha a hitvalló keresztények hűségesen hoznák tizedeiket és adományaikat Istennek, akkor tárháza megtelne. Akkor nem lenne szükség kiállításokra, sorsolásokra és szórakoztató rendezvényekre, hogy az evangélium terjesztéséhez szükséges anyagi eszközöket biztosítsák” (*Az apostolok története*. 230. o.).

A tized és az adományok nem személyes letétek – Az egyházba befizetett tizedet és adományokat nem lehet később az adományozó javára fordítható pénzalapnak tekinteni. Ezt a pénzösszeget arra a célra kell felhasználni, amire adták.

A gyülekezeti épületek anyagi fedezete – Azoknak a gyülekezeteknek, amelyek gyülekezeti vagy egyéb épületek vásárlását vagy építését tervezik, vagy hitelt akarnak felvenni, tanácskozzanak az egyházterület vezetőivel mielőtt anyagi terhet vállalnak magukra. Gyülekezeti ingatlanok vásárlásakor vagy építésekor, vagy felújításkor ne kezdjen bele senki addig a munkába, amíg az egyházterületi és az unióbizottságtól engedélyt nem kapott. Ezek a bizottságok adnak engedélyt, miután megvizsgálták, hogy a pénzügyi tervek megfelelnek-e az elfogadott szabályzóknak. Az egyházterületi és az unióbizottság adjon jól megfontolt tanácsokat ilyen esetekben, figyelembe véve a gyülekezet létszámát, anyagi helyzetét és az épület jellemzőit.

A pénzalapok kezelése és könyvelése – Az Úr művére adott pénz gyűjtése és kezelése szent feladat. E pénzek beáramlásának tényleges csatornáit elsősorban a helyi gyülekezet tagjai jelentik. A gyülekezeti pénztáros átveszi a pénzt (lásd 80-84. o.), és a közösség számára szánt összegeket szétosztja. Az egyházterületnek és az egyetemes célokra szánt összegeket a gyülekezeti pénztáros továbbítja az egyházterületi pénztárosnak. Minden pénztáros – a gyülekezeti pénztárostól a Generál Konferencia pénztárosáig – a gyülekezeti bizottság vagy az egyház egyéb bizottságának irányítása alatt dolgozik. Nem oszthatják el önkényesen a pénzt, az illetékes bizottságok határozataitól függetlenül.

Könyvvizsgálat – Minden pénztárkönyvet, a gyülekezeti pénztárosétól és missziójegyzőjétől kezdve a Generál Konferencia pénztárosának pénztárkönyvéig be kell mutatni az erre a feladatra kijelölt revizoroknak. Ugyanezt a szabályt kell alkalmazni az egyház minden intézményének pénztárkönyvére is. Ez a pénzkezelés legbiztosabb módja. (Lásd 83. o.)

A magasztos isteni elhívás Krisztus Jézusban

A keresztény élet nem árnyalatnyi változás vagy javulás, hanem a természet teljes átalakulása. Ez azt jelenti, hogy meghalunk az ének és a bűnök, és feltámadunk egy új életre, mint új emberek Krisztus Jézusban.

A keresztény szíve hit által Krisztus lakóhelye lesz. Ez úgy valósul meg, hogy „Krisztus szemlélése által, Krisztusra nézve, drága Megváltónkat úgy szeretjük, hogy egyetlen cselekedettel sem szomorítjuk és bántjuk meg Őt”. Így a keresztények az „isteni jelenlét közösségében” vannak, de csak akkor, ha felismerjük, hogy Isten jelenléte „Jézus Krisztus foglyává tette gondolatainkat”, és szokásaink az isteni irányelvekhez igazodtak (*Testimonies to Ministers*. 387-388. o.).

Emlékezetünkbe kell vésnünk, hogy „a kísértés elleni oltalom és a tisztaságra, igazságra való buzdítás tekintetében semmilyen befolyás nem vetekedhet Isten jelenlétének érzetével” (*Előtted az élet*. 253. o.).

„Viselkedésünkből semmi sem kerüli el Isten figyelmét. Nem rejtjük el útjainkat a Magasságos előtt. Minden tettet, minden szót, minden gondolatot olyan pontosan megjegyyez, mintha az egész világon csak egy ember lenne, és a menny minden figyelme rá összpontosulna” (*Pátriárkák és próféták*. 174. o.).

Isten minden embert szeret, de gyermekeit különösképpen. Füle mindig nyitva van gyermekei kérése előtt, akik elfordultak a világtól, és átadták magukat neki. Ennek a szent kapcsolatnak tisztelet és hódolat az eredménye, ami nyilvánvalóvá válik mindennap és mindenhol.

Mi mint keresztények a királyi család tagjai, a mennyei Király gyermekei vagyunk. Ezért ne mondjunk és ne tegyünk semmit, ami meggyalázná „azt a szép nevet, amelyről neveztetek” (Jak 2:7). Reformátorok vagyunk. Életünk minden szakaszában „tanulmányozzuk az Istenember jellemét, és mindig tegyük fel a kérdést: »Mit tenne Jézus az én

helyemben?» «Ez legyen mindenben a mérce» (*A nagy Orvos lányomán.* 354-355. o.).

Isten végül a maradék egyház által mutatja be az egész világegyetemnek, hogy az evangélium tökéletesen elégséges ahhoz, hogy megmentse a férfiakat és nőket a bűn hatalmából. Ma ismét szükség van arra, hogy ennek az egyháznak a tagjaiként hangsúlyozzuk a keresztény életmód nagy irányelveit, és megújítsuk hűségünket az Isten adta elvekhez.

Mindenkinek fel kell zárkóznia a keresztényi élet magas színvonalához, és el kell különülnie a világtól. Ezért hangsúlyozzuk az Úr figyelmeztetését: „Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete” (1Jn 2:15).

Bibliatanulmányozás és ima

A lelki életet a lelki táplálék tartja fenn. Ha tökéletesíteni akarjuk az életszentséget, váljon szokásunkká az áhítatos bibliatanulmányozás és az ima. Olyan időben, amikor mindenütt olvasmányok özöne hagyja el a nyomdákat, amikor rádión, televízión, interneten és más modern tömegkommunikációs eszközökön keresztül is árad az információ, amikor hangok ezrei érkeznek, és le akarják kötni figyelmünket, kötelességünk becsukni szemünket és fülünket sok dolog előtt, amelyek elménkbe akarnak férkőzni, és Isten Könyvének, a könyvek Könyvének, az élet Könyvének szentelnünk magunkat! Ha megszűnünk a Könyv népe lenni, akkor elveszünk, és küldetésünk megbukik. Csak akkor remélhetjük, hogy azt az életet éljük, amely „el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben” (Kol 3:3), és akkor tudjuk befejezni a munkát, ha imában naponta beszélünk Istennel, és hallgatunk szavára, amely a Bibliából szól hozzánk.

Az ima egy kétirányú beszélgetés, amelynek során a hívők figyelnek Istenre, és beszélnek hozzá. „Szívünket feltárni Istennek mint barátunknak, ez az ima” (Jézushoz vezető út. 70. o.). „A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével.” De „folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérrünk (*Jézushoz vezető út.* 73., 71. o.).

Az otthon a gyülekezet szegletköve, és a keresztény otthon az imádság háza. „Apák és anyák, bármennyire sürgős is a munkátok, ne mulasszátok el gyermekeiteket Isten oltára köré gyűjteni! Akik türelmes, szeretettel teli, derűs életet akarnak élni, azoknak imádkozniuk kell” (*A nagy Orvos lábnyomán.* 273. o.).

Közösségi kapcsolatok

Bár „a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk” (Fil 3:20), jelenleg még itt élünk ezen a világon az emberi társadalom szerves részeként, és osztoznunk kell embertársainkkal a hétköznapi élet bizonyos problémáinak felelősségében. Minden közösségben úgy ismerjék a hetednap adventistákat, mint Isten gyermekeit, mint a környezet kimagasló polgárait, akik a közösség javáért dolgoznak. Miközben elsődlegesen az egyháznak tartozunk felelősséggel, továbbá annak a megbízatásnak, hogy hirdessük a mennyek országának evangéliumát az egész világon, amennyire lehetséges és hitünkkel összeegyeztethető, szolgálatunkkal és eszközeinkkel támogatnunk kell a társadalom rendjét és javát szolgáló helyes erőfeszítéseket is. Bár távol kell tartanunk magunkat minden politikai és szociális küzdelemtől, polgári ügyekben mindig álljunk ki nyugodtan, szilárdan és megalkuvást nem tűrve az igazságért és a jogért úgy, hogy közben szigorúan ragaszkodunk vallásos meggyőződésünkhöz! Szent kötelességünk, hogy hűséges polgárai legyünk azoknak az országoknak, amelyekhez tartozunk, megadva „azért ami a császáré a császárnak, és ami az Istené, az Istennek” (Mt 22:21).

Szombatünneplés

A szombat szent intézménye Isten emberiség iránti szeretetének jelképe. Isten teremtői hatalmának emlékeztetője, ugyanakkor jele annak, hogy neki van hatalma arra, hogy újjáteremtse és megszentelje életünket (Ez 20:12); Szombatünneplésünk hűségünk bizonyossága. A szombat helyes megünneplése annak bizonyítéka, hogy hűek vagyunk Teremtőkhöz és közösségünk van Üdvözítőnkkel.

A szombat különleges helyet foglal el életünkben. A hét hetedik napja, amely péntek naplementétől szombat naplementéig tart (3Móz 23:32), Isten ajándéka, – az időben megnyilvánuló – kegyelmének jele. A szombat kiváltság, különleges találkozó azzal az Istennel, aki szeret bennünket, és akit mi is szeretünk; szent idő, amelyet Isten örökkévaló törvénye különít el a többi naptól: az öröme, Isten imádatának és a másokkal való közösségnek az ideje (Ézs 58:13). A hívő örömmel és hálával üdvözli a szombatot.

„Szombat, oh, legyen az egész hét legédesebb és legáldottabb napja!” (IFLB 36. o.).

„A szombat Isten napja, és nem a mienk; ha nem szenteljük meg, akkor lopunk Istentől. Isten nekünk adott hat teljes napot, amikor végezhetjük a munkánkat, és csak egyetlen egyet tartott fenn magának. Ennek a napnak áldást kell jelentenie számunkra – olyan napnak kell lennie, amikor félreteszünk minden világi dolgot és gondolataink központjában Istennek és a mennynek kell lennie.

Ne tanítsuk meg gyermekeinket arra, hogy szombaton ne legyenek boldogok, hogy rossz dolog kimenni az ajtón. Oh nem! Krisztus kivette tanítványait szombaton a tengerpartra, és tanította őket. Szombati szolgálata nem mindig a négy fal közötti prédikálásból állt” (HP 152. o.).

„Isten szeretete határt szabott a munka követelményeinek. Irgalmas kezét a szombat fölé helyezte. Az Ő saját napján megőrzi a család számára, a vele, a természettel és az egymással való kapcsolat alkalmát” (Előtted az élet. 249. o.).

A szombat órái Isten tulajdonát képezik, és csak vele tölthetjük el azokat. Az Úr napjának megünneplésében nincs helye saját kedvteléseinknek, szavainknak, üzleti ügyeinknek és gondolatainknak (Ézs 58:13). Naplementekor gyűjtsük össze a családot, köszöntsük énekkel és imával a szent napot, majd szintén imánkkal és az Ő csodálatos szeretete iránti hálánkkal zárjuk a napot! A szombat otthon és a gyülekezetben is az istentisztelet különleges napja. Nekünk és gyermekeinknek is az öröm ideje, amikor még többet tanulhatunk Istentről a Bibliából és a természet könyvének lapjairól. A szombat annak is az alkalma, hogy meglátogassuk a betegeket és munkálkodjunk a lelkek üdvösségéért. Félre kell tennünk a hat munkanap közös dolgait. Szükségtelen dolgokat

nem szabad végeznünk. Világi olvasmányok vagy világi műsorok ne foglalják el időnket Isten szent napján.

„A szombat nem a haszontalan semmittevés idejéül rendeltetett. A törvény megtiltja a világi munkát az Úr pihenőnapján; a megélhetés érdekében végzett mindennapi tevékenységet szüneteltetni kell, a világi örömeikért vagy haszonért való munka sem törvényes e napon – de ahogyan Isten megszünt teremtő munkájától, megpihent szombaton, és megáldotta azt, úgy kell az embernek is elhagynia napi elfoglaltságát, és az egészséges pihenésnek, az imádásnak és a szent cselekedeteknek szentelnie e szent órákat” (*Jézus élete*. 165. o.).

A helyesen irányított tevékenységekből álló program – az igazi szombattartás lelkületével együtt – a hét legboldogabb és legjobb napjává, a menny valódi előízévé teszi a szombatot számunkra és gyermekeink számára is.

Az istentiszteleti hely iránti tisztelet

Az Isten mindenhatóságát, szentségét és szeretetét értékelő keresztények mindig és minden körülmények között a mély tisztelet lelkületét nyilvánítják ki Isten, az Ő Szava és imádása iránt. „Alázatosság és tisztelet kell jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak” (Pátriárkák és próféták. 210. o.). Fel fogják ismerni, hogy „az imádság órája és helye szent, mert ott Isten van jelen” (*Gospel Workers*. 178. o.).

Az istentisztelet helyére nem gondatlanul, hanem elmélkedő, imádkozó lelkülettel jönnek, és kerülnek a szükségtelen beszélgetést.

A szülők alázatosan tanítsák meg gyermekeiket: hogyan kell viselkedniük „az Isten házában” (1Tim 3:15). A gyermek- és ifjúkorban történő, az Isten tiszteletére és imáadására való hűséges oktatás és fegyelmezés az otthonban, a szombatiskolában és a gyülekezetben messzemenő hatással van a gyermekek hűségére életük későbbi éveiben is.

Az istentisztelet szentségének tudatában lévő lelkész saját példájával, tanítással és szószéki viselkedésével erősítheti a tiszteletet, az egyszerűséget, a jó rendet és az illendő viselkedést a gyülekezetben.

Egészség és mértékletesség

Testünk a Lélek temploma (1Kor 6:9). „A szellemi és lelki erő nagymértékben függ a testi erőtől és tevékenységtől. Mindaz, ami előmozdítja a testi egészséget, elősegíti az erős elme és a jól kiegyensúlyozott jellem fejlődését is” (*Előtted az élet.* 195. o.).

Ez okból a hetednapos adventisták vigyáznak, hogy értelmesen, az egészségügyi alapelvekkel összhangban éljenek, amelyek a következők: testedzés, megfelelő légzés, napfény, tiszta levegő, a víz használata, alvás és pihenés. Saját meggyőződésük alapján egészségesen étkeznek, önként választják az egészség, az önkontroll és az ártalmas hatásokat kerülő élet alapelveinek követését. Következésképpen tartózkodnak az alkohol, a dohány és a kábítószer minden formájától. Arra törek-szenek, hogy megőrizzék fizikai és szellemi egyensúlyukat azáltal, hogy kerülnek mindennemű mértéktelenséget.

Az adventi üzenetnek elválaszthatatlan része az egészségügyi reform, az egészségügyi és mértékletességi tanítás. Az Úr kiválasztott hírnöke által tanított bennünket arra, „hogy akik megtartják Isten parancsolatait, azoknak szent kapcsolatban kell állniuk vele, és az evésben és ivásban való mértékletesség által a szolgálathoz a lehető legjobb állapotban kell tartaniuk elméjüket és testüket” (*Counsels on Health.* 132-133. o.).

„Az Úr terve az, hogy az egészségügyi reform helyreállító be-folyása részét képezze az evangéliumi üzenethirdetés utolsó nagy erőfeszítésének” (*Medical Ministry.* 259. o.).

Testünk, lelkünk, szellemünk Istené. Ezért vallási kötelességünk megtartani az egészségügyi törvényeket saját jólétünk és boldogságunk, valamint Istennek és embertársaiknak való hatékonyabb szolgálatunk érdekében. Az étvágyat korlátok között kell tartani. Az egészségügyi alapelvek értelmes betartása, mint pl. a tiszta levegő, a szellőztetés, megfelelő ruházat, tisztaság, a helyes testmozgás és felüdülés, az elegendő alvás és pihenés, a helyes, teljes értékű étrend segít egészségünk fenntartásában. Isten az ételek bőséges választékával látta el az embert, amelyek megfelelően kielégítenek minden táplálkozási szükség-letet. Gyümölcsök, gabona-, zöldség- és diófélék egyszerűen elkészítve, „tejjel vagy tejszínnel kiegészítve a legegészségesebb étrendet jelentik” (*Christian Temperance and Bible Hygiene.* 47. o.).

Ha az egészséges életmód alapelveit gyakoroljuk, nem érezzük az élénkítő szerek hiányát. A természet törvénye tiltja a mérgező anyagok vagy kábítószeres minden fajtájának fogyasztását. Mozgalmunkban, a Hetednapos Adventista Egyházban a legkorábbi napoktól kezdve tagsági feltétel volt az italoktól és dohánytól való teljes tartózkodás. (Lásd 47., 49., 62., 91., 163. és 164. o.)

Isten nagy világosságot adott nekünk az egészségügyi alapelvekkel kapcsolatban, amit a modern tudományos kutatás bőségesen igazolt.

Öltözködés

Minket, hetednapos adventistákat, a világból hívott ki Isten. Az igazi vallásnak, amely belép életünk minden területére, átformáló hatással kell lennie minden tevékenységünkre. Életünket és szokásainkat alapelvek határozzák meg, és ne a körülöttünk lévő világ! A szokások és a divat évenként változhatnak, ám a helyes viselkedés alapszabályai mindig ugyanazok maradnak. Történelmünk kezdeti szakaszában Ellen G. White írt arról, hogyan kell a keresztényeknek öltözködniük, éspedig azért, hogy „Isten megvédje népét a világ romboló befolyásától, és támogassa fizikai és erkölcsi egészségét” (*Testimonies*. 4. kötet, 634. o.).

A keresztényeknek kerülniük kell a kihívó viselkedést, a költséges díszítéseket, a szélsőséges divathóbortot, különösképpen azt, ami ellentmond az egyszerűség elvének. Amikor csak lehetséges, a ruházat legyen „jó minőségű, megfelelő színű, a szolgálathoz illő” és „nem hivalkodó”. Öltözetünket jellemezze a „szerénység”, a „szépség”, az „elegancia” és a „helyhez illő, természetes egyszerűség” (*Messages to Young People*. 351-352. o.).

Isten népének mindig a visszafogottabban öltözködők soraiban a helye, és ne engedjék meg, hogy „az öltözködés kérdése töltse ki gondolataikat” (*Evangelism*. 273. o.).

„Öltözködjünk egyszerűen, tartózkodjunk az ékszerektől és mindenfajta díszítéstől: öltözködésünk a hitünkre utal” (*Testimonies*. 3. kötet, 366. o.). A Szentírás világosan tanítja, hogy az ékszerviselés ellentétes Isten akaratával. „nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözéssel” – figyelmeztet Pál apostol (1Tim 2:9). A díszítő

ékszerek viselése hivalkodás, ami nincs összhangban a keresztény önmegtagadással.

Egyes országokban a jegygyűrű használatát rendkívül fontosnak tartják, mivel ez az emberek gondolkodásában az erény ismérve, s ennélfogva nem tartják dísznek. Ilyen körülmények között nem ítélnéjük el ezt a szokást.

Emlékezzünk arra, hogy nem a „külső dísz” fejezi ki az igazi keresztény jellemet, hanem „a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek, ami igen becses az Isten előtt” (1Pt 3:3-4). El kell kerülni az olyan kozmetikai cikkek használatát, amelyek nem egyeznek a jó ízléssel és a keresztény mértékletesség alapelveivel.

Rendesen, krisztusi lelkülettel kell annak a személynek viselkednie és önmagával bánnia, aki mindig arra törekszik, hogy örömet szerezzen Krisztusnak, a mi Urunknak, és helyesen képviselje Őt. A keresztény szülők felelőssége, hogy példájukkal, tanításukkal és tekintélyükkel úgy neveljék fiaikat és leányaikat, hogy azok szerényen öltözködjének, s így vívják ki ismerőseik tiszteletét és bizalmát. Népünk csak akkor véle magáról, hogy jól öltözködik, ha ruházatukra egyaránt jellemző a szerénység, a jó ízlés és a tartózkodás.

Egyszerűség

A Hetednap Adventista Egyház alapvető vonása kezdettől fogva az egyszerűség. A továbbiakban is egyszerű népnek kell maradnunk. A vallásban a pompa növekedése mindig párhuzamos a lelki erő hanyatlásával. Miként „Jézus élete éles ellentétben állt” kora kérkedésével és hivalkodásával (Előttem az élet. 75. o.), úgy az adventi üzenet egyszerűsége és ereje is álljon éles ellentétben napjaink világias hivalkodásával. Az Úr megveti a „szükségtelen és mértéktelen pénzpazarlást, amely a büszkeséget, a hivalkodás szeretetét táplálja” (*Testimonies to Ministers*. 79. o.).

Ezekkel az alapelvekkel összhangban az egyszerűség és gazdaságosság jellemezze a diplomaosztó ünnepeket, az esküvőket és más istentiszteleteinket is.

Modern média

A testhez hasonlóan belső lényüknek is teljes értékű táplálékra van szüksége a megújuláshoz és megerősödéshez (2Kor 4:6). Az elme az ember mértéke. A jellem fejlesztésében és az életcélok elérésében a lelki táplálék a legfontosabb, ezért jól gondoljuk meg, milyen elfoglaltságot adunk elménknek. Az fogja alakítani és formálni a jellemünket, amit kiválasztunk olvasni, hallgatni és nézni a könyvekben, a magazinokban, a rádióban, a televízióban, az interneten és más modern médiaeszközökön keresztül.

A könyvek és egyéb irodalmi termékek a nevelés és a kultúra legértékesebb eszközei közé tartoznak, de ezeket jól meg kell válogatnunk, és helyesen kell élnünk kínálatukkal. Gazdag a választék jó irodalomban mind a könyvek, mind a folyóiratok területén; de ugyanígy a rossz irodalmi termékek özöne is ellep minket, amelyek gyakran a legvonzóbb külsővel rendelkeznek, de rombolják az elmét és az erkölcsöket is. A fiatalok és a felnőttek számára sem hasznosak a valódi vagy kitalált kalandokról szóló, és erkölcsi lazaságot hirdető történetek, amelyeket nyomtatásban vagy más kommunikációs eszközökön keresztül jelentetnek meg.

„Azok, akik belemerülnek abba a szokásba, hogy habzsolják az izgalmas történeteket, egyszerűen megbénítják szellemi erőiket, és alkalmatlanná teszik elméjüket az élénk gondolkodásra és a kutatásra” (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*. 135. o.).

Ellen G. White elmondja nekünk, hogy a kitalált dolgok olvasásának szokása többek között azzal a rossz következménnyel jár, hogy „a lélek képtelen lesz a kötelesség és a sors nagy kérdései felett elmélkedni”, és „ellenszenvet kelt az élet gyakorlati feladataival szemben” (uo. 383. o.).

A rádió, a televízió és az internet megváltoztatta modern világunk egész légkörét, és könnyen összeköttetésbe hoz az egész földkerekség életével, gondolkodásával és tevékenységeivel. Ezen eszközök által nagymértékben növelhetjük tudásunkat a világ eseményeiről, élvezhetjük a fontos eszmecseréket és a legjobb zenéket.

Sajnos azonban a rádió és a televízió folyamatosan sugároz rossz hatású műsorokat is, és olyan befolyást áraszt, amely nem teljes értékű

és nem is felemelő. Ha nem teszünk különbséget, ezek szennyes programokat hoznak be otthonunkba!

Gyermekeinkkel együtt csak akkor leszünk biztonságban, ha elhatározzuk, hogy Isten segítségével megfogadjuk Pál apostol figyelmeztetését: „Továbbá, Atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok” (Fil 4:8).

Üdülés és szórakozás

Az üdülés a testi és lelki erők céltudatos felfrissítése. A viruló, egészséges elme nem kíván világi szórakozást, hanem a hasznos felüdülésben újítja meg erőit.

„Sok népszerű szórakozási lehetőséget kínál a világ manapság, és a még magukat kereszténynek vallók is hajlamosak belemerülni ezen kérdéses időtöltésekbe. Valójában kevés olyan dolog van, amit Sátán ne használna fel a lelkek elvesztésére. A színpadi drámák által évszázadok óta munkálkodik, hogy a szenvedélyt felkorbácsolja és magasztalja a bűnt. Az operát, elragadó látványosságával és meghökkentő zenéjével, a jelmezes játékot, valamint a játékasztalt arra használja fel, hogy ledöntse az elvek korlátait és ajtót nyisson az érzéki kielégülésnek. Ahol az örömszerzés minden összejövételén a büszkeséget ápolják, vagy az étvágyat elégítik ki, ahol az ember végül Istent is elfelejti, és szem elől téveszti az örök érdekeket, ott Sátán kötözi meg láncokkal a lelket” (*Pátriárkák és próféták*. 429. o.). (Lásd még 163. és 164. o.)

Kerülnünk kell minden olyan színi előadást, illetve filmet, amely szemléletesen ábrázolja a bűnöket és az emberiség vétkeit – gyilkosságra, házasságtörésre, rablásra és más gonoszságokra készítetnek; s ezzel nem kis mértékben felelősek az erkölcs jelenlegi hanyatlásáért. Ezek helyett inkább gyönyörködünk Isten csodálatos teremtett világában, az emberi eszközök és az isteni munkálkodás összhangjában.

A másik szórakozási mód, amely rossz befolyást gyakorol, a társastánc. „A táncmulatság, ahogyan azt manapság gyakorolják, a romlás

iskolája és a társadalom félelmetes átka” (*Messages to Young People*. 399. o.). (Lásd még 2Kor 6:15-18; 1Jn 2:15-17; Jak 4:4; 2Tim 2:19-22; Ef 5:8-11; Kol 3:5-10.)

A felüdülés lényeges dolog, de ne csatlakozzunk a tömegekhez, „akik inkább a gyönyörnek, mint Istennek kedvelői” (2Tim 3:4)! Meg kell kísérelnünk, hogy Krisztus-központúvá és gyülekezet-központúvá tegyük népünk baráti kapcsolatait és pihenését!

Zene

„A zene külön, szent célt szolgált. Feladata volt, hogy az emberek gondolatait tiszta, nemes és felemelő dolgokra irányítsa, és hogy a lelkekben Isten iránti hálát és tiszteletet ébresszen” (Pátriárkák és próféták. 555. o.). Jézus „a mennyel éneke által tartotta a kapcsolatot” (*Jézus élete*. 53. o.).

A zene az egyik legmagasabb rendű művészet. A jó zene nemcsak örömet ad, hanem felemeli az elmét, és fejleszti a legjobb képességeket. Isten gyakran használja a lelki énekeket arra, hogy érintse a bűnösök szívét, és megtérésre vezesse őket. Az értéktelen zene viszont éppen ellenkező hatást vált ki: lerontja az erkölcsöt, és eltávolít bennünket Istentől.

Nagy gondot kell fordítanunk a zene kiválasztására otthonainkban, társas összejöveteleinken, az iskoláinkban és gyülekezeteinkben. Kerüljünk minden olyan dallamot, amely a jazz, rock vagy ezekhez hasonló vegyes műfaj tulajdonságaival rendelkezik, és minden olyan nyelvezetet, amely ostoba vagy léha érzelmeket fejez ki. (Lásd 92., 96. és 143. o.)

Véggövetkeztetés

Miközben az utolsó idők veszélyei között hordozzuk annak felelősségét, hogy a világnak mielőbb elvigyünk az üdvösség utolsó felhívását, és az egyetemes igazság helyreállításával végződő ítélet előtt állunk, őszinte szívvel szenteljük magunkat – testünket, lelkünket, értelmünket – Istennek, és határozzuk el, hogy az élet emelkedett normáit képviseljük, ami azokra jellemző, akik Uruk visszatértét várják.

Társas kapcsolatok

A társas lét igényét Isten adta nekünk, örömünkre és javunkra. „a társas kapcsolatok csiszolják és finomítják az elmét. A társadalmi érintkezések során ismeretségek alakulnak ki, és barátságok szövődnek, ennek eredményeként a szívek egységre jutnak, kialakul a szeretet légköre, amely kedves a menny előtt” (*Testimonies*. 6. kötet, 172. o.).

A nemek közötti helyes kapcsolat mindkét fél számára előnyös. Az ilyen kapcsolatok magas szintűek legyenek. Vegyék nagyon figyelembe az előírt szokásokat és korlátozásokat, amelyek a társadalom és az egyén védelmében születtek. Természetesen Sátánnak az a célja, hogy minden jót megrontson; gyakran, ha a legnemesebb dolgot megrontja, akkor az a legrosszabbá válik.

Ma a társadalmi kapcsolatok biztonságát és boldogságát jelentő eszmék riasztó mértékű hanyatlásnak indultak. A szenvedélyek hatására, amelyeket nem korlátoznak az erkölcsi és vallási alapelvek, a nemek közötti kapcsolatokban elképesztő méreteket öltött a szabadosság és féktelenség, a perverzió, a vérfertőzés és a gyermekek szexuális megrontása.

Milliók hagyták el a keresztény magatartás alapelveit, és cserélték fel a házasság és a szülővé válás édes, szent tapasztalatát a vágyak keserves, bűnös gyümölcseire. Ezek a gonosz dolgok nem csupán a társadalom családokra épülő rendszerét tették tönkre, hanem a családok szétrombolása más gonosz dolgok melegágyává is lett. Az eredmény a gyermekek és ifjak eltorzult életében aggasztó és szánalmat ébresztő, miközben társadalmi hatása nem csak hogy végzetes, de halmozottan jelentkezik.

Ezek a gonoszságok nyíltabbá váltak, és fenyegetőbbek lettek a keresztény otthon eszméire és céljaira nézve is. Házasságtörés, pornográfia és az erőszak különböző formái (házasságon belüli nemi erőszak, gyerekek megrontása, idősekkel szembeni erőszak) vérfertőzés, homoszexuá-

lis és lesbikus életvitel: mindezek Isten eredeti tervének nyilvánvaló torzulásai, és jól mutatják az emberiség romlását. Sok bizonytalanság és zavar lesz úrrá ott, ahol az Írás világos intését tagadják (lásd 2Móz 20:14; 3Móz 18:22, 29; 20:13; 1Kor 6:9; 1Tim 1:10; Róm 1:20-32), és emberek véleményéért az Ige figyelmeztetéseit megvetik. Ez az, amit Sátán kíván. Mindig is az volt a terve, hogy az emberekkel elfeledtesse Istenüket, Teremtőjüket, és hogy mikor „Isten képére teremté őket”, akkor „férfiúvá és asszonnyá teremét őket” (1Móz 1:27).

Az Ige világosan leírja a szex és az érzéki örömök hajszolásának lealjasító eredményét. Krisztus azonban azért jött, hogy a gonosz munkáját lerontsa, és újra megalkossa az ember és Teremtője kapcsolatát. Így, bár Ádámban elestek, és a bűn foglyaivá váltak, de akik Krisztusban vannak, teljes bűnbocsánatot nyernek, valamint azt a jogot, hogy újra a jobb utat, a teljes megújulás útját válasszák. A keresztség és a Szentlélek hatalma által mindnyájan szabaddá lehetnek a bűnös praktikák fogságából, miután Isten helyreállítja saját képét életükben.

A szülőkre és a fiatalok lelki vezetőire hárul az a kötelesség, hogy minél nagyobb együttérzést tanúsítsanak a problémáik iránt; hogy a lehető legbuzgóbban igyekezzenek keresztyén környezetet kialakítani, és lélekben olyan közel kerülni hozzájuk, hogy meg tudják osztani velük a keresztyén élet eszméit, hatalmát és készletét.

Bármilyen hibái legyenek is szüleinknek vagy társunknak, a mi felelősségünk és kiváltságunk, hogy megismerjük és elérjük a keresztyén férfiasság és nőiesség legmagasabb ideáljait. A buzgó bibliatanulmányozás, a természet dolgainak mély ismerete, a test szent erőinek szigorú irányítása, a komoly szándék, az állhatatos imádkozás és a másokért végzett őszinte, önzetlen szolgálat által olyan jellemet alakíthatunk ki, amely ellenáll a gonosznak, és amelynek segítségével a társadalomra felemelő hatást fogtok gyakorolni.

Az idősek és fiatalok összejövetelei olyan alkalmak legyenek, amelyekben nem a könnyelmű, komolytalan szórakozást keresik, hanem a boldog közösséget, a szellem és a lélek erőinek fejlődését. A jó zene, az emelkedett beszélgetés, a jó előadások, a megfelelő diaképek vagy filmek vetítése, a gondosan kiválasztott vagy nevelő célzatú játékok és mindenekfelett a missziós tevékenységek tervezése és megvalósítása adhatja az olyan társas összejövetelek programját, amelyek mindenki javát

és áldását szolgálják. A Generál Konferencia ifjúsági osztálya hasznos információkat és gyakorlati javaslatokat jelentetett meg, amelyeket a társas összejövetelek szervezésénél és más társadalmi kapcsolatok építésénél is fel lehet használni.

Az otthonunk messze a legjobb hely az ilyen társas összejövetelek tartására. Nagy központokban, ahol nem lehet ilyen összejöveteleket tartani, vagy ahol nincs erre a célra saját helységünk, olyan megfelelő helyről kell gondoskodni, amely nincs kitéve a keresztény normákat romboló hatásoknak; ugyanakkor ne olyan hely legyen, amelyet egyébként üzleti célból szórakozásra vagy sportolásra használnak, mint például a klubhelyiségek vagy a korcsolyapályák, mert ezek olyan léggört áraszthatnak, amely ellentétes a keresztény normákkal.

Felügyelet

A gyermekek és ifjak életére többek között az gyakorolja a legjobb befolyást, ha boldog és szívélyes kapcsolatban vannak a náluk idősebbekkel.

„Fennáll a veszély, hogy a szülők és tanítók nem kerülnek megfelelő társas viszonyba gyermekeikkel, diákjaikkal” (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*. 76. o.).

Iskoláink és egyéb intézményeink kötelessége, hogy gyámkodjanak a gondjaikra bízott fiatalok erkölcsi élete és jó híre felett. Mindez kötelező feladatuk, mint ahogy ez az otthonok kötelessége is. A szülők határozottan támogassák azoknak az intézményeknek az előírásait, ahová ifjaikat és gyermekeiket elhelyezték, és otthonukban is ugyanezeket kövessék. Hogy ezt lehetővé tegyék, kötelességük megtanulni, hogyan fogadják el gyermekeik társait, de elsősorban a fiataloktól függ, hogy ezt a gyám-ságot ne bosszantó és ellenszenves állapotnak tartsák, hanem egy megbecsült és boldog kapcsolatnak.

Udvarlás

Az udvarlást a házasság előkészítő szakaszának tekintjük, amelyben az egymáshoz kölcsönösen vonzó felek jobban megismerik egymást, készülve a házasságra.

„A házasság gondolatával foglalkozók tegyék mérlegre annak az embernek a nézeteit, akivel sorsukat össze akarják kötni. Figyeljék, hogyan formálódik jelleme. Házasságkötésükkel kapcsolatos minden lépésüket jellemezze szerénység, egyszerűség, őszinteség és az a komoly szándék, hogy Isten tetszésére és dicsőségére éljenek. A házasság kihat a későbbi életre, mind ebben a világban, mind az elkövetkezendőben. Az őszinte keresztény nem tervez olyan dolgot, amit Isten nem hagyhat jóvá” (*A nagy Orvos lábnyomán*. 249. o.).

Tragédiához vezethet, ha a keresztény udvarlásban nem sikerül követni ezeket az alapelveket. A boldog, sikeres otthon feltétele, hogy a férjnek és feleségnek egységes elképzelései és céljai legyenek. A hitbeli eltérés megmérgezi az otthon boldogságát, ha a szülők különböző hitelveket vallanak, az zűrzavarhoz, bonyodalmakhoz és a gyermeknevelés kudarcához vezethet. A Szentírás ezt tanácsolja: „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában” (2Kor 6:14).

„A családi kötelék a legszorosabb, leggyöngédebb és legszentebb a földön. Isten az emberiség áldásául szánta. És áldás is az mindenütt, ahol értelmesen, istenfélelemben és a vele járó felelősségeket kellően mérlegelve lépnek házasságra” (*Boldog otthon*. 20. o.).

Isten tisztelete, a szombatünneplés, a pihenés, a társas kapcsolatok, az anyagi források kezelése és a gyermeknevelés fontos összetevői a boldog családi kapcsolatoknak. Mivel az e területeken mutatkozó különbségek a kapcsolatok megromlásához, elcsüggedéshez és végül a keresztény élet teljes elvesztéséhez vezethetnek, a házasságra való megfelelő felkészülés feltétlenül foglalja magába az ezen területekre kiterjedő jegyesoktatást, amelyet a lelkész végez.

„»Vajon járnak-é ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?« (Ám 3:3).

A házassági kapcsolat boldogsága és sikere a házaspár egységén múlik; de a hívő és a hitetlen között alapvető a különbség ízlésben, hajlamban és célban. Két urat szolgálnak, akik között nem lehet összhang. Bármilyen tiszták és jók az egyik elvei, egy hitetlen társ befolyása elfordíthat Istentől” (*Pátriárkák és próféták*. 138. o.).

A Prófétaság Lelke következetesen óv a „hívő és hitetlen” közötti házasságtól, és további figyelmeztetéseket is ad, hogy ne lépünk egységre olyan keresztény testvérünkkel sem, aki „nem fogadta el a jelenvaló

igazságot” (*Testimonies*. 5. kötet, 364. o.). Sokkal valószínűbb, hogy a házasság tartós lesz, és a családi élet betölti Istentől neki szánt rendelkezését, ha a férjet és a feleséget közös lelki értékek és életmód köti össze. Ez okok miatt a Hetednap Adventista Egyház erőteljesen ellenzi azt, hogy egy hetednap adventista egy nem adventistával kössön házasságot, és nyomatékosan felszólítja a hetednap adventista lelkészeket, hogy ne tartsanak meg ilyen esküvői szertartást!

Az egyház elismeri az egyén házastársa kiválasztásával kapcsolatos végső döntésének jogát, mindeközben azonban reméli, hogy amennyiben a tag olyan társat választ, aki nem tagja az egyháznak, akkor a jegyespár megérti és méltányolja, hogy egy adventista lelkipásztortól, aki a fentebb felvázolt alapelvek képviselője mellett kötelezte el magát, nem várható el, hogy a házasság megkötésében így szerepet vállaljon.

Ha valaki mégis ilyen házasságra lép, az egyháznak szeretetet és törődést kell tanúsítania, hogy a házaspárt a Krisztusban megfélemlítő teljes egységre ösztönözze.

Házasság

A házasság isteni intézmény, amelyet Isten maga alapított még a bűnbeesés előtt, amikor még minden – beleértve a házasságot is – „igen jó” volt (1Móz 1:31). „Annakokáért elhagyja a férfiú az atyját és az anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté” (1Móz 2:24). „Isten adta össze az első házaspárt. Ennek az intézménynek a szerzője tehát a világegyetem Teremtője. »Tisztességes ... a házasság« (Zsid 13:4). Ez volt Isten egyik első ajándéka az embernek, és ez egyike annak a két intézménynek, amelyet Ádám a bűnbeesés után magával vitt az Éden kapuin túlra” (*Boldog otthon*. 25. o.).

Istennek az volt a szándéka, hogy Ádám és Éva házassága minta legyen minden jövőbeni frigy számára. Mindezt Krisztus is megerősítette: „Nem olvastátok-é, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és ezt mondá: annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza” (Mt 19:4-6).

A házasság Isten rendelése szerint monogám, heteroszexuális kapcsolat egy férfi és egy nő között.

A házasság élethosszig tartó szövetség a férj és feleség, valamint a házaspár és Isten között (Mk 10:2-9; Róm 7:2). Pál rámutat arra, hogy Krisztusnak az egyházzal kötött szövetsége példát ad a férj és feleség kapcsolatára (Ef 5:31-32). Isten szándéka az, hogy a házastársi kapcsolat végleges legyen, amint végleges Krisztus szövetsége az egyházával.

A házasságon belüli nemi kapcsolat Isten szent ajándéka az emberiség számára; amely a házasság szerves része, és csakis a házasságon belülré korlátozódik (1Móz 2:24; Péld 5:5-20). Az ilyen bensőséges kapcsolat, amely Isten terve szerint kizárólag férj és feleség között gyakorolható, egyre meghittebb közelséget, boldogságot és biztonságérzetet kölcsönöz a párnak, és biztosítja az emberiség fennmaradását.

A házasságban az egység kölcsönös tisztelet és szeretet által érhető el (Ef 5:21-28).

„A házasság egy életre szóló egység, a Krisztus és egyháza közötti összetartozás jelképe. A férjnek és feleségnek olyan lelkületet kell tanúsítania egymás iránt, amelyet Krisztus tanúsít egyháza iránt” (*Testimonies*. 7. kötet, 46. o.).

Isten Igéje elítéli a személyes kapcsolatokban megnyilvánuló erőszakot (1Móz 6:11, 13; Zsolt 11:5; Ézs 58:4-5; Róm 13:10; Gal 5:19-21). Krisztus lelkületének jellemzői a szeretet, az elfogadás, mások megerősítése és építése, s nem az erőszak vagy a lealacsonyítás (Róm 12:10; 14:19; Ef 4:26; 5:28-29; Kol 3:8-14; 1Thessz 5:11). Krisztus követői között nincs helye a zsarnoki uralomnak és az erőszaknak (Mt 20:25-28; Ef 6:4). A házasságon és családon belüli erőszak visszataszító. (Lásd *Boldog otthon*. 290-291. o.)

„Sem a férj, sem a feleség nem uralkodhat a másik felett. Az Úr lefektette az alapelveket, amelyek irányadóul szolgálnak e területen. A férjnek olyan gyengéden kell szeretnie feleségét, ahogy Krisztus szereti egyházát. A feleségnek is tisztelnie és szeretnie kell férjét. Mindkettőjüknek a kedvesség lelkületét kell ápolniuk magukban, és el kell határozniuk, hogy soha nem szomorítják vagy sértik meg a másikat” (*Testimonies*. 7. kötet, 47. o.).

A bűn megjelenése negatívan hatott a házasságra. Amikor Ádám és

Éva vétkeztek, elveszítették azt az egységet, amely egymással és Istennel összekötötte őket (1Móz 3:6-24). Kapcsolatukat megbélyegezte a büntudat, a szégyen, a vádolás és a fájdalom. Ahol a bűn uralkodik, ott szomorú következményei a házasságban is láthatók: az elidegenedés, a magányosság, a hűtlenség, az elhanyagolás, az erőszak, a bántalmazás, a szétköltözés, a válás, a partnerek egymás feletti uralkodása és szexuális perverziók képében.

A bűnnek a házasságra gyakorolt hatását mutatja a poligám házasság is. Az ilyen házasságok – bár az Ószövetségben gyakorolták ezeket – nincsenek összhangban Isten tervével; aki azt kívánja népétől, hogy mülja felül kultúrájának népszerű erkölcsi szokásait, amelyek ellentétesek a Biblia nézetével.

A házassággal kapcsolatos keresztény elképzelés a következőket foglalja magában:

1. *Helyre kell állítani az isteni ideált Krisztusban* – Miközben meg akarja menteni a világot a bűntől és annak következményeitől, Isten arra is törekszik, hogy visszaállítsa a házasságot eredeti állapotába. Mindent azok életében tervezi, akik újjászülettek Krisztus országába, akiknek szívét a Szentlélek megszentelte, s akiknek az a legfőbb életcéljuk, hogy felmagasztalják az Úr Jézus Krisztust. (Lásd 1Pt 3:7; *Gondolatok a Hegyi beszédről*. 60-61. o.)

2. *Helyre kell állítani az egységet és egyenlőséget Krisztusban* – Az evangélium kihangsúlyozza, hogy férj és feleség szeressék egymást, és engedjenek egymásnak (1Kor 7:3-4; Ef 5:21). A férj vezetői szerepének modellje az önfeláldozó szeretet és szolgálat, amelyet Krisztus gyakorol egyháza irányában (Ef 5:24-25). Péter és Pál apostol is beszélnek arról, hogy a tiszteletre milyen nagy szükség van a házastársi kapcsolatban (1Pt 3:7; Ef 5:22-23).

3. *A kegyelem mindenki számára elérhető* – Isten arra törekszik, hogy tökéletesen helyreállítson és megbékéltessen önmagával mindenkit, aki nem tudta elérni az isteni normát (2Kor 5:19). Ebbe a körbe beletartoznak azok is, akik átérték házassági kapcsolatuk felbomlását.

4. *Az egyház szerepe* – Az Ószövetségben Mózes, az Újszövetségben pedig Pál foglalkozott a tönkrement házasságokból adódó problémákkal (5Móz 24:1-5; 1Kor 7:11). Mindketten magasra emelték

és megerősítették a házasság eszményét, miközben építő és megmentő szándékkal munkálkodtak azokért, akik nem érték el ezt az isteni színvonalat. Így Isten mai egyházának is az az elhívása, hogy magasra emelje és megerősítse Isten házassággal kapcsolatos eszményét, ugyanakkor legyen megbékélést munkáló, megbocsátó, gyógyító közösség, amely megértést és együttérzést tanúsít, ha egy kapcsolatban törés áll be.

Válás

A válás ellentétes Istennek a házasság megteremtésével kapcsolatos szándékával (Mt 19:3-8; Mk 10:2-9), ezért a Biblia sem hallgat a témáról. Mivel a válás a bukott emberiség tapasztalatának része lett, a Biblia törvényeket ad azért, hogy korlátozza a válás által okozott károkat (5Móz 24:1-4). A Szentírás azzal, hogy a házastársi szeretetből és hűségből fakadó örömeket tárja elénk, következetesen magasra emeli a házasságot, és ellenzi a válást (Péld 5:18-20; Én 2:16; 4:9-5:1); utal az Isten és népe közötti kapcsolat házassághoz hasonló voltára (Ézs 54:5; Jer 3:1); arra összpontosít, hogy kötelességünk megbocsátani és a házasságot megújítani (Hós 3:1-3); és végül rámutat arra, hogy Isten előtt utálatos dolog az elválás, amely sok szenvedést is okoz (Mal 2:15-16). Jézus szintén hangsúlyozta, mi volt Atyjának a házassággal kapcsolatos terve a teremtéskor: a férfi és nő közötti, valamint a házaspár és Isten közötti, élethosszig tartó elkötelezettség (Mt 19:4-6; Mk 10:6-9). Sok bibliai utalás erősíti meg a házasságot, arra törekedvén, hogy helyreigazítsa a problémákat, amelyek a házasság alapját gyöngítik vagy tönkretennék (Ef 5:21-33; Zsid 13:4; 1Pt 3:7).

A házasság a szeretet, a hűség, a kizárólagosság, a bizalom és a támogatás alapelvein nyugszik, amely elveket Istennek engedelmességgel mindkét fél betart (1Móz 2:24; Mt 19:6; 1Kor 13; Ef 5:21-29; 1Thessz 4:1-7). Ha ezeket az alapelveket megrontják, a házasság veszélybe kerül. A Szentírás elismeri, hogy tragikus körülmények tönkretehetik a házasságot.

A válás által okozott törésre egyetlen gyógyír van: Isten kegyelme. Ha a házasság kudarcba fullad, az egykori partnereket arra kell biztatni, hogy vizsgálják meg tapasztalataikat, és kutassák, mi Isten terve életükre

nézve. Isten vigaszt nyújt a megsebzetteknek, és elfogadja azoknak a megtérését is, akik a legdurvább bűnöket követték el, még ha jóvátehetetlen következményekkel jártak is azok (2Sám 11; 12; Zsolt 34:17; 86:5; Jóel 2:12-13; Jn 8:2-11; 1Jn 1:9).

A Szentírás elismeri, hogy a házasságtörés és/vagy a paráznság (Mt 5:32), valamint az, ha a hitetlen fél elhagyja hívő házastársát, okot adhat a válásra (1Kor 7:10-15).

A Szentírás nem tartalmaz kifejezetten a válás utáni újrarázasodásra vonatkozó tanítást, azonban Jézus Mt 19:9-ben feljegyzett szavaiban határozott utalás található, amely megengedi az újrarázasodást annak a félnek, aki hűséges maradt, miután társa hűtlen lett házassági fogadalmához.

Az egyház álláspontja a válásról és az újrarázasodásról

Ismerve a Biblia házassággal kapcsolatos tanításait, az egyház tudatában van annak, hogy a házasságok sok esetben messze állnak az ideálistól. A válás és újrarázasodás problémáját csak akkor láthatjuk igazi megvilágításban, ha a menny szemszögéből és az Éden kertjének háttérén szemléljük.

Istennek világunkkal kapcsolatos szent tervének középpontjában az Ő képmására alkotott lények álltak, akik – terve szerint – majd szaporodnak, benépesítik a földet, ill. tisztaságban, összhangban és boldogságban élnek együtt. Évát Ádám oldalából teremtette, és feleségül adta őt a férfihoz. Így alapította meg Isten a házasságot. Isten volt ezen intézmény szerzője, és Ő volt jelen házasságkötőként is az első frigynél. Miután Isten feltárta Ádám előtt, hogy Éva csontjából való csont és testből való test, Ádámban sosem támadt kétség afelől, hogy ők ketten egy test. Abban sem kételkedett soha e szent pár egyik tagja sem, hogy Isten terve szerint kapcsolatuk, otthonuk örökké megmarad.

Az egyház fenntartás nélkül ragaszkodik a házassággal és az otthonnal kapcsolatos bibliai állásponthoz, mert hiszi azt, hogy e magasztos nézet lealacsonyítása a mennyei eszménykép megrongálásához, tönkretételéhez vezet. A házasság isteni intézményébe vetett hit a Szentíráson alapszik. Következésképpen: a válás és újrarázasodás zűrzavaros terü-

letén minden elképzelésnek és érvelésnek állandóan összhangban kell lennie az Édenben kinyilatkoztatott szent eszménnyel.

Az egyház hisz Isten törvényében, és hisz Isten megbocsátó kegyelmében is. Hiszi, hogy a győzelmet és az üdvösséget azok is biztosan megtalálhatják, akik a válás és újránházasság kérdésében vétkeztek, mint ahogy azok is, akik Isten más szent elveiben buktak el.

Egyetlen itt bemutatott ponttal sem az a szándékunk, hogy lekicsinyeljük Isten kegyelmét vagy az Ő megbocsátását. Az egyház az Úr féltelmében teszi közzé az alapelveket és gyakorlatokat, amelyeket alkalmazni kell a házasság, a válás és újránházasság esetében.

Bár a házasságkötésben először egyedül Isten működött közre, elismerjük, hogy az emberek ezen a földön polgári kormányok fennhatósága alatt élnek; ezért a házasságnak van egy isteni és egy polgári oldala. Az isteni oldalt Isten törvényei szabályozzák, a polgárit pedig az állam törvényei.

Ezen tanításokkal összhangban az egyház álláspontja a következő:

1. Amikor Jézus azt mondta: „Ember el ne válassza”, kegyelemmel teljes intézkedése folytán vezérelvet adott az egyháznak, amelynek minden olyan polgári rendelet felett kell állnia, ami eltér attól, ahogy Jézus értelmezi a házassági kapcsolatot irányító isteni törvényt. A Megváltó szabályt ad követőinek, amelyhez ragaszkodniuk kell még akkor is, ha az állam vagy az uralkodó szokások nagyobb szabadságot biztosítanak. „Jézus a Hegyi beszédben világosan leszögezte, hogy a házassági fogadalomhoz való hűtlenségen kívül, egyéb ok miatt a házasság fel nem bontható” (Gondolatok a Hegyi beszédről. 59. o.). (Lásd még Mt 5:32; 19:9.)

2. A házassági fogadalomhoz való hűtlenségen általában a házasságtörést vagy paráznaságot értik. Azonban az Újszövetségben a paráznaság szó jelentése bővebb a szokásos használatánál (1Kor 6:9; 1Tim 1:9-10; Róm 1:24-27.). Ennélfogva a szexuális perverziók, beleértve a vérfertőzést, a gyermekek elleni nemi erőszakot és a homoszexualitást is értjük alatta, és Isten házassággal kapcsolatos tervének a megrontását látjuk benne. S mint ilyenek, szintén okot adnak a különlésre vagy válásra.

Habár a Szentírás lehetségesnek látja a fenti okok miatti válást, és azt is, hogy a hitetlen fél elhagyja hívő házastársát (1Kor 7:10-15), komoly erőfeszítéseket kell tenniük a gyülekezetnek és a megbékélésben érdekeltnek, hogy arra bátorítsák a házaspárt, nyilvánítsanak egymás iránt krisztusi lelkületet, hogy a kapcsolat lehetőleg helyreálljon. A gyülekezet viszonyuljon szeretetteljesen és megmentő lelkülettel a párhoz, hogy segítse a megbékélés folyamatát.

3. Abban az esetben, ha a megbékélés nem jön létre, annak a félnek, aki a házassági fogadalmat megszegő társához hűséges maradt, a Biblia jogot ad a váláshoz és az újránházassághoz is.

4. A házasságtörésben bűnösnek talált házaspárt gyülekezeti fenyíték alá kell helyezni (lásd a fenti 1. és 2. pontot, ill. a 61-67. oldalt). Ha őszintén meg is bánja bűnét, a házaspárt mégis egy bizonyos időre fegyelmi intézkedés alá kell helyezni, hogy a gyülekezet kifejezze rosszalását, de ne szüntessék meg gyülekezeti tagságát. Ha viszont a vétkes nem adja bizonyosságát teljes és őszinte bűnbánatának, akkor törölni kell gyülekezeti tagságát. Abban az esetben, ha a kihágás nyilvános szégyent hozott Isten ügyére és az egyházra, jó hírnevünk megőrzése érdekében szüntessük meg a vétkes gyülekezeti tagságát, még ha bizonyosságát adja is bűnbánatának.

A fegyelmezés ezen formáinak lényege, hogy elérje a fenyíték kettős célját: javítson, de mentsen is. Krisztus evangéliumában a fegyelmezés megmentő oldala mindig összekapcsolódott azzal, hogy a bűnös valóban egy új teremtményé alakult át Jézus Krisztusban.

5. Annak a félnek, amelyik megtörte házassági fogadalmát, nincs erkölcsi joga az újránházassághoz, míg az ártatlan fél él, új házasságot nem köt és tiszta marad. Ha a vétkes fél mégis házasságra lép, akkor ki kell zárni. Ha az, akivel házasságot köt, szintén gyülekezeti tag, akkor az ő tagságát is meg kell szüntetni.

6. Elismerjük, hogy időnként a házassági kapcsolatok oly mértékben megromlanak, hogy mind a férj, mind a feleség számára jobb, ha külön élnek. „Azoknak pedig, akik házasságban vannak, hagyom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne válják. Hogyha pedig elvális is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét” (1Kor 7:10-11). Ilyen esetekben a gyermekekről

való gondoskodás, a javak kezelése vagy esetleg az egyik házastárs személyes védelme szükségessé teheti a házastársi státusz megváltoztatását. Ilyen esetekben megengedhető az a forma, amelyet bizonyos országokban törvényes különélésként ismernek.

Néhány helyen a polgári joggyakorlat szerint ez a különélés csak törvényes válás útján valósulhat meg. Ám az ilyen különélés vagy válás, amelyben nem a fizikai erőszak vagy „a házassági fogadalom megszegéséről” stb. van szó (lásd fentebb 1. és 2. bekezdés), egyik félnek sem biztosít bibliai jogot az újránházasodáshoz, hacsak ezalatt a másik fél újra nem házasodik, házasságtörést, ill. paráznaságot követ el, vagy meghal. Ha az így elvált gyülekezeti tag az imént felsorolt bibliai okok nélkül újránházasodik, ki kell zárni a gyülekezeti tagok sorából; s ha az, akivel házasságot köt, szintén gyülekezeti tag, őt is törölni kell a gyülekezeti névsorból. (Lásd 61-67. o.)

7. A vétkes felet, aki házassági fogadalmát megszegve elvált, és megfosztották gyülekezeti tagságától, majd újránházasodott, vagy azt a személyt, aki nem az 1. és 2. pontban ismertetett okok alapján vált el, mégis újránházasodott, és kikerült a gyülekezeti tagok sorából, úgy kell tekinteni, mint aki nem alkalmas a gyülekezeti tagságra, kivéve ha a lentebb említett feltételek teljesülnek.

8. A házassági szerződés nemcsak szent, hanem végtelenül összetett is, mivel gyermekeket is érinthet. Ezért ha a megtérő vétkes újrafelvételét kéri a gyülekezeti tagok sorába, lehetőségei igen korlátozottak. Mielőtt a helyi gyülekezet meghozná végső döntését, az újrafelvételi kérelmet a gyülekezet a lelkész vagy a körzetvezető által vigye az egyházterületi bizottság elé, hogy adjanak tanácsot vagy javaslatot minden lehetséges lépésre vonatkozóan, amelyet a megtérő megtehet annak érdekében, hogy biztonságosan visszavehessék a tagok sorába.

9. A fent említett okok miatt tagságuktól megfosztott személyek újbóli keresztség által nyerhetik vissza tagságukat. (Lásd 50., 66. és 67. o.)

10. Ha egy tagságától megfosztott személyt végül a 8. pontban foglaltak szerint visszavettek a gyülekezet tagjainak sorába, nagyon kell vigyázni arra, hogy a gyülekezet egysége és összhangja érdekében az ilyen személyre ne bízzanak felelősségteljes vezetői tisztséget, különösen olyat ne, amely felszenteléssel jár; hacsak nagyon gondosan meg nem tanácskozták a kérdést az egyházterületi vezetőkkel.

11. Egyetlen hetednapi adventista lelkésznek sincs joga ahhoz, hogy olyan személy újrarázasodásánál közreműködjön, akinek a fenti szakaszok alapján nincs bibliai joga az újrarázasodáshoz.

A helyi gyülekezet családszolgálat

Az egyháznak, mint Krisztus megmentő eszközének szolgálnia és támogatni kell minden egyes tagját szükségleteikben, hogy mindenki eljuthasson az érett keresztényi életre. Ez különösen igaz akkor, amikor a tagok olyan életre szóló döntések előtt állnak, mint a házasság, valamint olyan lesújtó tapasztalatok előtt, mint amilyen a válás. Amikor egy házaspár kapcsolatát törés veszélyezteti, minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenni a házastársaknak és a gyülekezet vagy a család azon tagjainak, akik szolgálnak nekik, hogy az isteni alapelvekkel összhangban helyreállítsák a megsebzett kapcsolatokat (Hós 3:1-3; 1Kor 7:10-11; 13:4-7; Gal 6:1).

A helyi gyülekezet vagy más egyházi szervezetek által beszerezhetőek olyan segédanyagok, amelyek segíthetnek a tagoknak a szilárd keresztény otthon kialakításában. Ez a segítség lehet: 1) programok, amelyek irányelveket adnak jegyeseknek; 2) olyan segédanyagok, amelyek a házaspárok és családjuk számára tartalmazzák utasításokat; 3) valamint az olyan programok, amelyek a csonka családok és az elvált egyének számára adnak támogatást.

A lelkesi segítség létfontosságú az útmutatás és felvilágosítás területén, akár házasságról legyen szó, akár az elvált felek gyógyításáról és helyreállításáról. Az utóbbi esetben a lelkész feladata egyszerre fegyelmező és támogató. Feladatkörébe tartozik az esettel kapcsolatos információk közzéte; figyelve arra, hogy a magántermészetű dolgok feltárását igen nagy diszkrécióval kell végezni. Ez az etikai gondosság azonban nem lehet alap arra, hogy elkerüljék a fenti 1-11. szakaszokban említett fegyelmi eljárásokat.

A gyülekezeti tagokat arra hívja fel az Úr, hogy bocsássonak meg az elbukottaknak, és fogadják el őket, ahogyan nekik is megbocsátott Isten (Ézs 54:5-8; Mt 6:14-15; Ef 4:32). A Biblia türelemre, együttérzésre és megbocsátásra int; arra, hogy keresztényi módon bánjunk azokkal, akik vétkeztek (Mt 18:10-20; Gal 6:1-2). Abban az időszakban, amíg a vétkes

személyek fenyték alatt vannak – akár gyülekezeti fegyelem alatt, akár megfosztották őket tagságuktól –, a gyülekezetnek, mint Isten missziós eszközének minden erőfeszítést meg kell tennie azért, hogy gondoskodó és lelkiileg támogató kapcsolatban maradjon velük.

A hetednapi adventisták egyedül a Bibliát fogadják el hitvallásuk alapjának, és azt tartják, hogy az általuk vallott alapvető hitelvek a Szentírás tanításai. Ezek a hitelvek, amelyeket az alábbiakban bemutatunk, tartalmazzák azt, hogy az egyház hogyan értelmezi a Szentírás tanításait. Ezeknek a kijelentéseknek a megváltoztatása csak a Generál Konferenciai ülésen lehetséges, amikor az egyházat a Szentlélek vezeti a Biblia igazságainak teljesebb megértésére, vagy az Isten szent Igéje tanításának kifejezésére nyelvileg jobb lehetőség kínálkozik.

1. A Szentírás

A Szentírás, az Ó- és Újtestamentum, Isten írott szava, amely az isteni ihletés által adatott Isten szent emberein keresztül, akik úgy szóltak és írtak, ahogy a Szentlélek indította őket. Isten az Igében közölte az emberrel a megváltáshoz szükséges ismereteket. A Szentírás Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mércéje, a tapasztalatok próbája, a hitelvek meghatározásának mérővesszeje, és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása. (2Pt 1:20-21; 2Tim 3:16-17; Zsolt 119:105; Péld 30:5-6; Ézs 8:20; Jn 17:17; 1Thessz 2:13; Zsid 4:12)

2. A Szentháromság

Egy az Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek, a három örökkévaló személy egysége. Isten halhatatlan, mindenható, mindentudó, mindenek fölött való és mindig jelenlevő. Önkinyilatkoztatásából tudjuk, hogy személye végtelen, és meghaladja az emberi felfogóképességet. Örökké méltó minden teremtmény imádatára, csodálatára és szolgálatára. (5Móz 6:4; Mt 28:19; 2Kor 13:14; Ef 4:4-6; 1Pt 1:2; 1Tim 1:17; Jel 14:7)

3. Az Atya

Isten, az örökkévaló Atya a Teremtője, a Forrása, a Megtartója és Ura minden teremtménynek. Igazságos és szent, irgalmas és könyörületes,

késedelmes a haragra, bővölködő az állhatatos szeretetben és hűségben. A Fiúban és a Szentlélekben meglevő tulajdonságok és erők szintén az Atyát nyilatkoztatják ki. (1Móz 1:1; Jel 4:11; 1Kor 15:28; Jn 3:16; 1Jn 4:8; 1Tim 1:17; 2Móz 34:6-7; Jn 14:9)

4. A Fiú

Isten, az örökkévaló Fiú, testté lett Jézus Krisztusban. Általa teremtett minden, benne vált nyilvánvalóvá Isten jelleme, vele teljesedett be az emberiség megváltása, és ítéli meg végül majd a földet. Az örökké igaz Isten igaz emberré lett Jézus Krisztusban. A Szentlélek által fogantatott, és Máriától született. Emberként élt, mint ember megkísértetett, és tökéletes megtestesítője volt Isten igazságának és szeretetének. Csodái által nyilatkoztatta ki a hatalmát Isten, amelyek által bizonyította, hogy Ő a megígért Messiás. Önként vállalta helyettünk a szenvedést és a keresztfá halálát a mi bűneinkért, majd feltámadt a halálból, és felment a mennybe, hogy közbenjárjon értünk a mennyei szentélyben. Újra eljön dicsőségben, hogy népét végleg megszabadítsa, és mindent újjá tegyen. (Jn 1:1-3, 14; Kol 1:15-19; Jn 10:30; 14:9; Róm 6:23; 2Kor 5:17-19; Jn 5:22; Lk 1:35; Fil 2:5-11; Zsid 2:9-18; 1Kor 15:3-4; Zsid 8:1-2; Jn 14:1-3)

5. A Szentlélek

Az örökkévaló Szentlélek Isten együttműködött az Atyával és a Fiúval a teremtésben, a testet öltésben és a megváltásban. Ő ihlette a Szentírás íróit, töltötte be Krisztus életét erővel, Ő vonzza és győzi meg az embereket, megújítva és Isten képére formálva azokat, akik engedelmeskednek. Azért küldte el az Atya és a Fiú, hogy mindig gyermekeikkel legyen; az egyháznak lelki ajándékokat adjon és Krisztus bizonyoságtevő szolgálatára képesítsen; valamint, hogy a Szentírással összhangban minden igazságra elvezessen. (1Móz 1:1-2; Lk 1:35; 4:18; ApCsel 10:38; 2Pt 1:21; 2Kor 3:18; Ef 4:11-12; ApCsel 1:8; Jn 14:16-18, 26; 15:26-27; 16:7-13)

6. A teremtés

Isten minden létező dolog Teremtője. Teremtő munkájának hiteles történetét kinyilatkoztatta a Szentírásban. Hat nap alatt alkotta az Úr

„a mennyet és a földet”, valamint minden földi élőlényt, majd az első hét hetedik napján megpihent. Így alapította meg a szombatot, teremtő munkájának állandó emlékéül. Az első emberpár mint a teremtés koronája, Isten képére és hasonlatosságára teremtetett. Nekik adatott a föld feletti uralom, és az ő felelősségük volt, hogy vigyázzanak rá. Amikor a teremtés befejeződött, minden „igen jó” volt, minden Isten dicsőségét hirdette. (1Móz 1:2; 2Móz 20:8-11; Zsolt 19:1-7; 33:6-9; 104; Zsid 11:3)

7. Az ember természete

A férfi és a nő Isten képmására lett alkotva, külön egyéniséggel rendelkezik, ill. a gondolkodás és cselekvés hatalmával és szabadságával. Bár szabad lényként születtek, mindnyájan a test, a lélek és a szellem oszthatatlan egységei, Istentől függ az életük, lélegzetük és létük egyéb részei. Amikor őszüleink nem engedelmeskedtek Istennek, megtagadták tőle való függőségüket, elveszítették kiváltságaikat. Isten képmása összetört bennük, és a halál hatalmába kerültek. Utódaik ezt a bukott természetet és annak következményeit öröklik, gyengeségekkel és bűnös hajlamokkal születnek. Isten azonban megbékéltette magával a földet Krisztusban, és Szentlelke által a bűnbánó emberekben helyreállítja az isteni képmást. Az újjászületettek Istent dicsőítik. Az Alkotó arra hívja el őket, hogy szeressék Őt és egymást, és viseljenek gondot környezetükre. (1Móz 1:26-28; 2:7; Zsolt 8:4-8; ApCsel 17:24-28; 1Móz 3; Zsolt 51:5; Róm 5:12-17; 2Kor 5:19-20; Zsolt 51:10; 1Jn 4:7-8, 11, 20; 1Móz 2:12)

8. A nagy küzdelem

Az egész emberiség belebonyolódott a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelembe, amely Isten jelleme, törvénye és a világmindenség fölötti uralom körül forog. A harc a mennyben kezdődött, amikor egy szabad akaratú teremtett lény önmagát felmagasztalva Sátánná, Isten ellenségévé vált, és az angyalok egy részét is fellázította. E világba is behozta a lázadás szellemét, amikor Ádámot és Évát bűnre csábította. Az említett első engedetlenség miatt az emberiség istenképűsége eltorzult, a teremtett világ rendje felbomlott, amely okok közvetlenül a vízözön pusztításához vezettek. Az egész teremtett világ figyelme által kísérvé

földünk vált a nagy küzdelem színterévé, amely harcból a szeretet Istene végérvényesen győztesen kerül majd ki. Krisztus, hogy segítse népét ebben a küzdelemben, elküldi Szentlelkét és a jó angyalokat, hogy az üdvösség útján vezessék, védelmezzék és oltalmazzák gyermekeit. (Jel 12:4-9; Ézs 14:12-14; Ez 28:12-18; 1Móz 3; Róm 1:19-32; 5:12-21; 8:19-22; 1Móz 6-8; 2Pt 3:6; 1Kor 4:9; Zsid 1:14)

9. Krisztus élete, halála és feltámadása

Krisztus tökéletes engedelmisségben élt élete, szenvedése és halála, ill. feltámadása által Isten az egyetlen lehetséges megoldást kínálta fel az emberiségnek, amelyben a megváltást hittel fogadók engesztelést nyerhetnek bűneikre, és megkaphatják az örök életet – így az egész teremtett világ jobban megértheti Teremtőnk végtelen és szent szeretetét. Ez a tökéletes engesztelés igazolja a törvény igazságosságát és Isten könyörülő jellemét, mert elítéli ugyan bűneinket, de a megbocsátásról is gondoskodik. Krisztus halála helyettesítő és engesztelő, megbékéltet és átformáló. A feltámadás ténye Isten diadalát hirdeti a gonosz erőkön. Azoknak, akik a megváltást elfogadják, végső győzelmet biztosít a bűn és a halál felett. Nyilvánvalóvá teszi Jézus Krisztus hatalmát, aki előtt minden térd meghajol majd mennyen és földön egyaránt. (Jn 3:16; Ézs 53; 1Pt 2:21-22; 1Kor 15:3-4,20-22; 2Kor 5:14-15; 1 9-21; Róm 1:4; 3:25; 4:25; 8:3-4; 1Jn 2:2; 4:10; Kol 2:15; Fil 2:6-11)

10. A megváltás élménye

Isten – végtelen szeretetéből és kegyelméből – Krisztust, „aki bünt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne”. A Szentlélek ráébreszt szükségleteinkre, általa beismerjük bűnösségünket, megbánjuk vétkeinket, és gyakoroljuk hitünket Jézusban, mint Úrban és Krisztusban, helyettesben és példaképben. A megváltást elfogadó hit az Ige isteni hatalmából származik, és Isten kegyelmének ajándéka. Krisztus által megigazultunk, Isten fiaivá és leányaivá váltunk, és felszabadultunk a bűn uralma alól. A Lélek által újjászületünk és megszentelődünk. A Vigasztaló megújítja elménket, beírja Isten szeretet-törvényét szívünkbe, és erőt ad a szent életre. Benne maradva az isteni természet részeseivé leszünk, és mienk a megváltás bizonyossága most és az ítéletkor egyaránt. (2Kor 5:17-21; Jn 3:16; Gal 1:4; 4:4-7; Tit 3:3-7; Jn 16:8;

Gal 3:13-14; 1Pt 2:21-22; Róm 10:17; Lk 17:5; Mk 9:23-24; Ef 2:5-10; Róm 3:21-26; Kol 1:13-14; Róm 8:14-17; Gal 3:26; Jn 3:3-8; 1Pt 1:23; Róm 12:2; Zsid 8:7-12; Ez 36:25-27; 2Pt 1:3-4; Róm 8:1-4; 5:6-10)

11. Növekedés Krisztusban

Keresztje által Jézus győzedelmeskedett a gonoszság erői felett, földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkeket, megtörte hatalmukat, és biztossá tette végső megsemmisülésüket. A gonosz erők folytonosan irányítani akarják életünket még akkor is, amikor Jézussal járunk békeségben, örömben és szeretetének bizonyosságában, azonban Krisztus győzelme győzelmet ad nekünk. A Szentlélek bennünk lakozik, és hatalmával felruház minket. Jézus mint Megváltónk és Urunk mellett elkötelezve magunkat megszabadulunk régi tetteink terhétől, annak sötétségével együtt: a gonosz erőktől való félelemtől, a tudatlanságtól és a céltalanságtól. Jézusban nyert új szabadságunkban arra hívtunk el, hogy egyre hasonlóbba váljunk Megváltónkhoz, miközben naponta bensőséges kapcsolatot ápolunk vele imádság, az Ige tanulmányozása és tanításai, valamint az Ő gondviselése feletti elmélkedés, az Őt dicsőítő éneklés és a közös istentisztelet, valamint a lélekmentés által. Amint a körülöttünk lévők szerető szolgálatára szenteljük magunkat, és bizonyosságot teszünk megváltásáról, állandó jelenléte megszentel minden pillanatot és minden feladatot. (Zsolt 1:1-2; 23:4; Kol 1:13-14; 2:6, 14-15; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17-18; Fil 3:7-14; 1Thessz 5:16-18; Mt 20:25-28; Jn 20:21; Gal 5:22-25; 1Jn 4:4)

12. Az egyház

Az egyház a hívők közössége, akik Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak vallják. Ótestamentumi népe utódaiként Isten minket is a világból hívott ki. Közösségünk lényege az istentisztelet, a közösségvállalás, szavai meghallása, az úrvacsora megünneplése, az egész emberiség szolgálata és az evangélium egész világon való hirdetése. Az egyház a megbízatását Krisztustól, a testet öltött Igétől és a Szentírásból, az írott Igéből kapta. Az egyház Isten családja: Isten gyermekeivé fogadta tagjait, akik megújított szövetség szerint élnek. Az egyház Krisztus teste, a hit közössége, amelynek maga Krisztus a feje. Az egyház a menyasszony, akiért Krisztus meghalt, hogy megtisztítsa és megszentelje.

Diadalmas visszatértekor dicsőséges egyházat állít maga elé, minden kor hűségeseit, a vérén megváltottakat, akiken nincs semmi hiba, szentek és feddhetetlenek. (1Móz 12:3; ApCsel 7:38; Ef 4:11-15; 3:8-11; Mt 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Ef 2:19-22; 1:22-23; 5:23-27; Kol 1:17-18)

13. A maradék és küldetése

Az egyetemes egyházat azok alkotják, akik őszintén hisznek Krisztusban; de az utolsó időkben, az általános hitehagyás idején egy maradékot hív ki az Úr, hogy megtartsák Isten parancsolatait és Jézus hitét. A maradék hirdeti az ítélet órájának elérkeztét, a Krisztus általi megváltást és Krisztus második eljövételének közelségét. A Jelenések könyve 14. fejezetében lévő három angyal jelképezi azt az üzenetet, amely egybeesik a mennyben folyó ítélettel, a földön pedig bűnbánatot és megújulást eredményez. Minden hívőnek szól a hívás, hogy személyesen vegyen részt az evangélium világszéles hirdetésében. (Jel 12:17; 14:6-12; 18:1-4; 2Kor 5:10; Júd 3, 14; 1Pt 1:16-19; 2Pt 3:10-14; Jel 21:1-14)

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test, amelynek sok tagja van, akiket Isten kihívott minden nemzetből, ágazatból, nyelvből és népből. Krisztusban új teremtés vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint rendi, anyagi vagy nemek szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindnyájan egyenlők vagyunk, Isten Lelke egy közösségé tesz bennünket egymással és Ővele, ezért részrehajlás nélkül kell szolgálnunk egymást, és ugyanígy kell, hogy szolgáljanak nekünk. A Szentíráson keresztül – amelyben Jézus Krisztus önmagát nyilatkoztatta ki – mindannyian ugyanannak a hitnek és reménységnek vagyunk részesei, és ezt bizonyosságul hirdetjük mindenkinek. Egységünk forrása a Szentháromság egylényegűsége, amelyben örökbe fogadott bennünket Isten. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

15. A keresztség

Keresztségünkkel megvalljuk Jézus Krisztus halálába és feltámadásába vetett hitünket, és vallást teszünk arról, hogy meghaltunk a

bűnnek és új életben akarunk járni. Az aktusban Krisztust Urunknak és Megváltónknak fogadjuk el, gyermekeivé és egyháza tagjává válunk. A keresztség Krisztussal való egyesülésünknek, bűneink bocsánatának és a Szentlélek elnyerésének jelképe, amely vízben való alámerítéssel jut kifejezésre. Feltétele a Jézusban való hit megvallása és az egyértelmű bűnbánat. A Szentírás tanulmányozása és tanításainak elfogadása előzi meg. (Róm 6:1-6; Kol 2:12-13; ApCsel 16:30-33; 22:16; 2:38; Mt 28:19-20)

16. Az úrvacsora

Az úrvacsora Jézus testének és vérének jelképeiben való részesedés, amely kifejezi Urunkba és Megváltónkba vetett hitünket. A közösség ilyen megtapasztalásában Krisztus jelen van, hogy találkozzon népével és erősítse őket. Amikor részt veszünk benne, örömmel hirdetjük az Úr halálát, amíg visszajön. Az úrvacsorára való felkészülés önvizsgálattal, bűnbánattal és bűnvallással jár. A Mester elrendelte a lábmosás szolgálatát, hogy rámutasson a megújult megtisztulásra: fejezzük ki készségünket egymás szolgálatára krisztusi alázatossággal, és szeretetben egyesítsük szívünket! Az úrvacsorai istentisztelet nyitott minden hívő keresztyén számára. (1Kor 10:16-17; 11:23-30; Mt 26:17-30; Jel 3:20; Jn 6:48-63; Jn 13:1-17)

17. Lelki ajándékok és szolgálatok

Isten egyháza minden tagjának lelki ajándékokat ad minden korban, amelyeket szeretetből fakadó szolgálattal kell felhasználniuk az egyház és az emberiség közös javára. A Szentlélek ajándékai – aki úgy adja minden tagnak, amint akarja – biztosítják azokat a képességeket és szolgálatokat, amelyek az egyház Isten által rendelt küldetésének betöltéséhez szükségesek. A Szentírás szerint ezek a következő szolgálatokat foglalják magukba: hit, gyógyítás, prófétálás, igehirdetés, tanítás, irányítás, békéltetés, könyörületesség, önfeláldozó szolgálat, jótékonyság gyakorlása az emberek segítésére és bátorítására. Egyes tagokat Isten elhívott és Lelke által alkalmassá tett az egyház által is elismert lelkészi, evangélikai, apostoli és tanítói szolgálatra, amelyek különösen szükségesek a tagok szolgálatra való felkészítéséhez és az egyház lelki érettségre

való neveléséhez, valamint a hit egységének és Isten megismerésének elősegítésére. Ha a tagok mint Isten sokféle kegyelmének hűséges sáfárai élnek e lelki ajándékokkal, akkor az egyház védett a hamis tantételek romboló befolyásától, növekedése Isten által folyamatos, hitben és szeretetben épül fel. (Róm 12:4-8; 1Kor 12:9-11, 27-28; Ef 4:8, 11-16; ApCsel 6:1-7; 1Tim 3:1-3; 1Pt 4:10-11)

18. A próféta ajándéka

A Szentlélek egyik ajándéka a prófétálás. Ez az ajándék a maradék egyház ismertető jele, ami Ellen G. White szolgálatában nyilvánult meg. Az Úr hírnökeként írt művei az igazság maradandó és hiteles forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetik, tanítják és helyreigazítják. Továbbá nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a mérce, amellyel minden tanítást és tapasztalatot ellenőrizni kell. (Jóel 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

19. Isten törvénye

Isten törvényének magasztos alapelvei a Tízparancsolatban testesülnek meg, és Krisztus élete példázza őket. Az előírások kifejezésre juttatják Isten szeretetét és akaratát, illetve céljait az emberek viselkedésével és kapcsolataival kapcsolatban, betartásuk minden korban, mindenkire nézve kötelező. E szabályok képezik az Isten és népe közötti szövetség alapját és Isten ítéletének mércéjét. A Szentlélek munkája által a törvény rámutat a bűnre, és vágyat ébreszt a Megváltó után. A megváltást nem cselekedetekből, hanem kegyelemből kapjuk, de gyümölcse a parancsolatok iránti engedelmisség, amely fejleszti a keresztyén jellemet, és örömet ad. Ez bizonyítja az Úr iránti szeretetünket és hogy törődünk embertársainkkal. Az engedelmes hit tanúsítja, hogy Krisztusnak van hatalma életünk átalakítására, és ez hitelt ad a keresztyén bizonyágtevésnek. (2Móz 20:1-17; Zsolt 40:8-9; Mt 22:36-40; 5Móz 28:1-14; Mt 5:17-20; Zsid 8:8-10; Jn 15:7-10; Ef 2:8-10; 1Jn 5:3; Róm 8:3-4; Zsolt 19:8-15)

20. A szombat

Istenünk a teremtés hat napja után a hetedik napon megpihent, és a szombatot minden ember számára a teremtés emlékkalkalmává tette. Az Úr

megváltoztathatatlan törvényének negyedik parancsolata mindenkitől megkívánja, hogy – Jézusnak, a szombat Urának tanítása és gyakorlata szerinti – a hetedik napi szombatot nyugalommal, istentisztelettel és szolgálattal töltsse. Ez a nap az Istennel és az egymással való örömteli közösség ideje. A Krisztusban történt megváltás jelképe, megszentelődésünk jele, hűségünk záloga és az örök élet előíze. A nyugalom napja az Isten és népe közötti örök szövetség állandó jele. A megszentelt napon – estétől estéig, naplementétől naplementéig – Isten teremtő és megváltó munkáját ünnepeljük. (1Móz 2:1-3; 2Móz 20:8-11; Lk 4:16; Ézs 56:5-6; 58:13-14; Mt 12:1-12; 2Móz 31:13-17; Ez 20:12, 20; 5Móz 5:12-15; Zsid 4:1-11; 3Móz 23:32; Mk 1:32)

21. A sáfárság

Isten sáfárai vagyunk: időt és alkalmakat, képességeket és javakat, a föld áldásait és erőforrásait bízta ránk. Felelősséggel tartozunk neki ezek helyes felhasználásáért. Isten tulajdonjogát a neki és embertársainknak való hűséges szolgálattal, az evangélium hirdetéséért, valamint egyháza fenntartásáért és növekedéséért tizedfizetéssel és adakozással ismerjük el. A sáfárság kiváltság, amit azért adott Isten, hogy fejlődjünk a szeretetben, és győzedelmeskedjünk az önzés és kapzsiság felett. A sáfár örül azoknak az áldásoknak, amelyeket hűsége eredményeként mások nyernek. (1Móz 1:26-28; 2:15; 1Krón 29:14; Agg 1:3-11; Mal 3:8-12; 1Kor 9:9-14; Mt 23:23; 2Kor 8:1-15; Róm 15:26-27)

22. Keresztény magatartás

Isten azért hívott el minket, hogy istenfélő emberekhez méltóan a mennyei alapelvekkel összhangban gondolkozzunk, érezzünk és cselekedjünk. Hogy a Lélek kialakíthassa bennünk Urunk jellemét, csak olyan dolgokkal foglalkozzunk, amelyek krisztusi tisztaságot, egészséget és örömet eredményeznek életünkben! Vagyis szórakozásunk és társasági életünknek meg kell felelnie a keresztényi ízlés és szépség legmagasabb követelményének! Figyelembe véve a kulturális különbségeket, öltözetünk egyszerű, szerény, ízléses és ápolt legyen, azokhoz méltó, akiknek igazi szépsége nem külső ékességből, hanem a nemes, csendes lélek hervadhatatlan ragyogásában áll. Vagyis, mivel testünk a Szentlélek temploma, értelmesen kell gondot viselni róla. A megfelelő testmozgás-

sal és pihenéssel együtt a lehető legegészségesebb étrendet is el kell fogadnunk, és a Szentírásban meghatározott tisztátalan ételektől tartózkodnunk kell. Mivel az alkoholtartalmú italok, a dohányzás, a gyógyszerek és kábítószeres felelőtlen használata szervezetünkre ártalmas, ugyancsak tartózkodjunk ezektől. Inkább olyan dolgoknak adjunk helyet az életünkben, amelyek gondolatainkat és testünket Krisztus befolyása alá vonják, aki azt akarja, hogy jók, egészségesek és boldogok legyünk. (Róm 12:1-2; 1Jn 2:6; Ef 5:1-21; Fil 4:8; 2Kor 10:5; 6:14-7:1; 1Pt 3:1-4; 1Kor 6:19-20; 10:31; 3Móz 11:1-47; 3Jn 2)

23. Házasság és család

A házasságot Isten Édenben alapította egy férfi és egy nő élethosszig tartó szeretetközösségeként, amelyet Jézus is megerősített. Mivel a keresztény számára a házasság Isten és a házastárs iránti elkötelezettség, csak azonos hitben élők között köttessen! Kölcsönös szeretet, megbecsülés, tisztelet és felelősségtudat az összetartó ereje ennek a közösségnek, amelynek tükröznie kell a Krisztus és egyháza közötti szeretetet, szentséget, közelséget és állandó kapcsolatot. Jézus a válásról azt tanította, hogy házasságtörést követ el az, aki elválk házastársától – kivéve a parázsnaság miatti válást –, és mással házasodik össze. Bár lehetnek olyan családi kapcsolatok, amelyek távol állnak az eszményitől, a Krisztusban egymásnak teljesen elkötelezett házastársak a Szentlélek vezetésével és a gyülekezet segítségével eljuthatnak a szeretetben való egységre. Isten megáldja a családot, és azt akarja, hogy a családtagok a teljes érettségre segítsék egymást. A szülők neveljék gyermekeiket az Úr iránti szeretetre és engedelmességre. Példájukkal, szavaikkal tanítsák őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, örökké gyengéd és gondoskodó, aki azt akarja, hogy az Ő testének – Isten családjának – tagjaivá legyenek. A végső fázisban az egyik fontos üzenete az evangéliumnak a családok összetartásának növekvő fontossága. (1Móz 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2Móz 20:12; Ef 6:1-4; 5Móz 6:5-9; Péld 22:6; Mal 4:5-6)

24. Krisztus szolgálata a mennyei templomban

A mennyben van egy szentély, az igazi templom, amelyet az Úr és nem ember épített. Ebben Krisztus szolgál érettünk, a hívők rendelkezé-

sére bocsátva engesztelő áldozatának áldásait, amit egykor mindenkiért felajánlott a kereszten. Mennybemenetele után Jézust Nagy Főpapunkká tették, és megkezdte közbenjárását értünk. Engesztelő szolgálatának második, utolsó szakaszát a 2300 éves prófétai idő lejártakor, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgálati ítélet munkája, amely minden bűn végső elrendezésének része, amelyet az ősi héber szentély megtisztítása (a nagy engesztelési napon) jelképezett. A szentélyt a jelképes szolgálatban áldozati állat vérével tisztították meg, a mennyei dolgok azonban Jézus vérének tökéletes áldozatával válnak tisztává. A vizsgálati ítélet a mennyei lények előtt nyilvánvalóvá teszi, hogy a halottak közül kik aludtak el Krisztus gyermekeként, és ezért méltók az első feltámadásra. De nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy az élők közül kik maradtak meg Krisztusban, megtartván Isten parancsolatait és Jézus hitét, így benne készek az elváltozásra és az Isten örök országába való bemenetelre. Isten igazságosságát igazolja ez az ítélet, aki üdvözíti azokat, akik Jézusban hisznek. Nyilvánvalóvá teszi, hogy akik hűségesek maradtak Istenhez, elnyerik az országot. Krisztus eme szolgálatának befejezésével – a második advent előtt – lezárul a kegyelemidő. (Zsid 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16-17; Dán 7:9-27; 8:13-14; 9:24-27; 4Móz 14:34; Ez 4:6; 3Móz 16; Jel 14:6-7; 20:12; 14:12; 22:12)

25. Krisztus második eljövetele

Krisztus második eljövetele az egyház áldott reménysége, az evangélium csúcspontja. A Megváltó eljövetele szó szerinti, személyes, látható és az egész világra kiterjedő esemény lesz. Visszatértek a halott igazak feltámadnak, és az élő igazakkal együtt megdicsőülnek, majd a mennybe ragadtatnak, a nem igazak azonban meghalnak. Mostanra a próféciák szinte mindegyike teljesült. Ez a tény és a világ jelenlegi állapota azt mutatja, hogy Krisztus eljövetele közel van. Az esemény pontos idejét azonban Isten nem jelentette ki, ezért int bennünket, hogy mindenkor legyünk készen. (Tit 2:13; Zsid 9:28; Jn 14:1-3; ApCsel 1:9-11; Mt 24:14; Jel 1:7; Mt 24:43-44; 1Thessz 4:13-18; 1Kor 15:51-54; 2Thessz 1:7-10; 2:8; Jel 14:14-20; 19:11-21; Mt 24; Mk 13; Lk 21; 2Tim 3:1-5; 1Thessz 5:1-6)

26. Halál és feltámadás

A bűn következménye a halál. Azonban az egyedül halhatatlan Isten örök életet ad megváltottainak. A halál öntudatlan állapot, amely mindenkire kihat – egészen a majdani feltámadásig. Amikor életünk Ura, Krisztus megjelenik, a feltámadt igazak az élő igazakkal együtt megdicsőülnek és elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása ezer évvel később következik be. (Róm 6:23; 1Tim 6:15-16; Préd 9:5-6; Zsolt 146:3-4; Jn 11:11-14; Kol 3:4; 1Kor 15:51-54; 1Thessz 4:13-17; Jn 5:28-29; Jel 20:1-10)

27. A millennium és a bűn vége

A millennium Krisztusnak és az Ő szentjeinek az első és második feltámadás közötti ezeréves uralma. Ez idő alatt a halott gonoszok megítéltetnek; a föld teljesen kihalt lesz, élő emberek nélkül; de Sátán és angyalai foglalják el azt. Az ezer év végén Krisztus az Ő szentjeivel és a szent várossal leszáll a mennyből a földre. Ekkor feltámadnak a gonosz halottak, Sátánnal és angyalaival körülveszik a várost, de Isten tüzet bocsát le, amely megemészti őket, és megtisztítja a földet. Így a világegyetem örökre megszabadul a bűntől és a bűnösöktől. (Jel 20; 1Kor 6:2-3; Jer 4:23-26; Jel 21:1-5; Mal 4:1; Ez 28:18-19)

28. Az új föld

Az új földön, ahol igazság lakozik, Isten örök otthonot teremt. Tökéletes környezetet, szeretetet és örömet, valamint az Ő jelenlétében való tanulást biztosít a megváltottaknak az örök életen át. Mivel Isten népével lakik majd, megszűnik a szenvedés és a halál. A nagy küzdelem befejeződik, bűn nem lesz többé. Minden, élő és élettelen együttesen hirdeti, hogy Isten a szeretet; Ő pedig mindörökké uralkodik. Ámen. (2Pt 3:13; Ézs 35; 65:17-25; Mt 5:5; Jel 21:1-7; 22:1-5; 11:15)

Megjegyzések

A következő megjegyzések azzal kapcsolatban tartalmazznak magyarázatokat, hogy a helyi gyülekezetek miként járhatnak el bizonyos kérdésekben. A helyi gyülekezetek ezen kérdések rendezésekor egyéb utat is választhatnak, amelyeknek összhangban kell lenniük a Hetednap Adventista Egyház szervezetének és működésének általánosan elfogadott alapelveivel.

8. fejezet megjegyzései

1. Menyegzői szertartás (lásd 74. o.) – Egyes országokban és államokban csak hivatalosan kinevezett és bejegyzett lelkészek tarthatnak menyegzői istentiszteleteket. Más helyeken a lelkész megtarthatja a menyegzői istentiszteletet a templomban, de a házassági szerződést hivatalosan a kerületi anyakönyvvezető írja alá, aki akkor a sekrestyében tartózkodik, hallgatva a helyes formában elhangzó házassági fogadalmat. Megint más országokban a lelkész egyáltalán nem végezhet esküvői szertartást, mert azt állami feladatként és polgári szerződésként tartják számon. Ilyen esetekben a polgári esküvő után tagjaink vagy haza vagy az imaterembe mennek, ahol a lelkész vezetésével ünnepélyes istentisztelet keretein belül áldást kérnek a párra. (Lásd 146-154. o.)

2. A gyülekezeti felszentelt presbiterek képzése és felszerelése (lásd 75. o.) – Elsődlegesen a gyülekezet lelkészének a feladata a gyülekezeti felszentelt presbiterek képzése, de az egyházterületek is tervezzenek rendszeres összejöveteleket oktatásukra. A lelkész-presbiter kapcsolat támogatása érdekében ajánlott, hogy a lelkészek is vegyenek részt ezeken az összejöveteleken. A szórványok vezetőit is – akik a helyi felszentelt presbitert helyettesítik – meg kell hívni.

3. A gyülekezeti ingatlanok gondozása és karbantartása (lásd 78-79. o.) – A diakónusok és diakonisszák kötelessége figyelemmel kíséreni, hogy tisztán és jó karban legyen az épület; a kert pedig, amely a gyülekezet körül van, tisztaságot és kellemes érzést biztosítson. Arra is oda kell figyelni, hogy a házfelügyelői munkát elvégezték-e. Nagy

gyülekezetekben sokszor válik szükségessé házfelügyelő alkalmazása. A diakónusok javasoljanak megfelelő személyeket a gyülekezeti bizottságnak, amely szavazás által választ ilyen szolgálattelvőket, vagy a gyülekezeti bizottság felhatalmazhatja a diakónusokat házmester alkalmazására. A gyülekezeti bizottság felhatalmazása szükséges minden nagyobb javítási költség kifizetésére. Minden javítási, valamint víz-, világítás-, fűtés stb. számlát a gyülekezeti pénztárossal kell kifizettetni.

4. A jegyző készítsen feljegyzéseket (lásd 79. o.) – Minden gyülekezeti határozatot be kell vezetni a gyülekezeti jegyzőkönyvbe vagy a gyülekezet által elfogadott más nyilvántartási rendszerbe. A jegyzőkönyvek tartalmazzák az ülés idejét és dátumát, a résztvevők számát és a határozatokat. A jegyző készítse el azoknak a bizottságoknak a névsorát, amelyeket az üléseken jelölnek ki, és mindegyik bizottság névsorát adja át a bizottság vezetőjének, hatáskörük leírásával és annak a munkának a körvonalazásával együtt, amire felkérték őket. A jegyzőkönyvek formanyomtatványait az Adventista Könyvközpontból [Adventist Book Center] lehet beszerezni, vagy egyes országokban a kiadóhivaltaltól.

A gyülekezeti jegyzőkönyvben helyet kell biztosítani a gyülekezeti tagok névsorának, megfelelő rovatokat biztosítva, amelyek mutatják, hogy egy tag mikor és hogyan került felvételre, illetve lett törölve. Ezt a feljegyzést időrendben kell vezetni. Minden felvételnél jegyezni kell a szavazás arányát is – oda, ahol a tagságról való döntéseket jegyzik be. A gyülekezeti tagság bejegyzése pontos és naprakész legyen, hogy hűen mutassa a hivatalos létszámot.

5. Levelezés a hiányzó tagokkal (lásd 80. o.) – A jegyző levelezzen a hiányzó tagokkal. Továbbítsa nekik a gyülekezet előmenetelének érdekesítő adatait, és bátorítsa őket, hogy minden negyedévben küldjenek jelentést saját keresztényi tevékenységeikről.

6. Személyes használatra szánt irodalom megrendelésére gyűjtött pénz (lásd 82. o.) – Az olyan területeken, ahol nincs adventista könyvárusító hely, a gyülekezeti tagok a személyes irodalom, könyv, brosúra, újság megrendelésre vagy folyóirat előfizetésekre szánt pénzt tegyék be egy borítékba egy helyesen kitöltött megrendelő lappal, és adják át a sze-

mélyes bizonyágtevés titkárának. A pénztáros ezután eljuttatja a megrendelést és a megrendelt irodalom árát a könyvközpontba [Adventist Book Center] vagy a kiadóhivatalba, annak a rendszernek megfelelően, amelyet az egyházterület foganatosított. Minden negyedév végén, a gyülekezet negyedéves testvérgyűlésén a személyes bizonyágtevés titkára beszámol a gyülekezetnek a könyvközponttal és/vagy a kiadóhivatallal való elszámolási helyzetről, és a beszámoló tartalmáról másolatot biztosít a gyülekezeti pénztáros számára (lásd 97. és 98. o.).

7. A gyermekek védelme – A gyülekezetnek olyan helynek kell lennie, ahol biztonságban vannak a gyermekek. Mindenkinek, aki kapcsolatba kerül kiskorú gyermekekkel, meg kell felelnie mind az egyházi, mind a törvényes alapelveknek és követelményeknek. Annak érdekében, hogy megóvjuk gyermekeinket, bátorítani kell a gyülekezeteinket arra, hogy fogadjanak el olyan szabályzókat, amelyek gyermekeink védelme és biztonsága érdekében születtek. Ezeknek a szabályzóknak a következőket kell tartalmaznia:

a. Két felnőtt elve – Minden gyermekkel kapcsolatos tanítás és tevékenység során legalább két felnőtt legyen a gyerekekkel.

b. Nyitott ajtó – Utasítsuk el a magánjellegű vagy szemtől szembe jellegű kapcsolatokat, és bátorítsunk mindenkit arra, hogy minden helyzetben a nyitott ajtó elvét alkalmazza. Ahol nem lehetséges, hogy az ajtó nyitva legyen, állítsunk egy második személyt az ajtóba.

c. Az önkéntesek megfigyelése – Minden önkéntesnek legyen egy kitöltött információs űrlapja, ellenőrizzük az ajánlását, és ha a törvények előírják, akkor a rendőrségen is ellenőrizzük a háttérét.

d. Hat hónap elv – Amikor valaki újonnan keresztelkedik, vagy hitvallással nyer felvételt, akkor állítsunk fel egy hat hónapos próbaidőt, és csak utána engedélyezzük, hogy gyermekekkel bármilyen munkát végezzen.

e. Képzés – Minden tanárnak és önkéntesnek tartsunk képzést annak érdekében, hogy megértse a gyermekvédelem fontosságát, és hogy megtanulja, hogyan lehet táplálni a gyermekek hitét.

A helyi gyülekezet vezetőinek tanácskozniuk kell az egyházterülettel annak érdekében, hogy meghatározzák azt az egyházterületi eljárás mó-

dot és követelményrendszert, amit a gyermekekkel dolgozó személyek esetében alkalmazni fognak. Ennek a követelményrendszernek tartalmaznia kell a helyi törvényes előírásokat is.

További forrásanyagok találhatóak az Adventista Kockázatkezelő honlapján: www.adventistrisk.org.

8. A Gyermekszolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 86. o.) –

a) *The Children's Ministries Handbook; A Step-by-Step Guide for Children's Leaders Around the World*, 2005;

b) *The Children's Ministries Coordinator; A Step-by-Step Guide for Organizing Children's Ministries in the Local Church*, 2005; and

c) *Pastor's & Elder's Handbook for Children's Ministries*, 2005. Silver Spring MD: Children's Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists.

Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló gyermekszolgálatok vezetőjével, illetve látogasd meg a www.gcchildmin.org honlapot.

9. A Családi Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 91. o.) –

Caring for Families Today: A Guide for Family Ministries, 2009. Silver Spring MD: Family Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló családi szolgálatok vezetőjével, illetve látogasd meg a www.adventistfamilyministries.org honlapot.

10. Egészségügyi Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 92.

o.) – *CELEBRATIONS* (egy 12 részes sorozat, mely áttekinti a legfontosabb egészségügyi szolgálatokkal kapcsolatos prezentációkat, egyaránt tartalmaz írásokat és PowerPoint bemutatókat), *CHARTERS* (egy tanulmánysorozat, mely PowerPoint bemutatókat tartalmaz laikus tagok részére), *Foundations for Health Ministry* (84 tanulmány az egészség alapjairól egészségügyi szolgálatok vezetői részére), *Lélegezz szabadon!* (dohányzásleszoktató tanfolyam), *Youth Alive* (egy olyan program, amely növeli a rugalmasságot az ifjúság körében), *Vegetarian Cuisine Instructor's Course* (egy átfogó „hogyan kell” kézikönyv), *Birthing Companions* (hogyan támogassuk az állapotos nőket terhességük ide-

jén), *Regeneration* (egy 12 lépéses program a függőségekből való gyógyuláshoz), és a *My Vegetarian Food Pyramid* (nagy- és kisméretű poszter).

11. Vallásszabadsági Osztály segédanyagai (lásd 93. o.) – Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló vallásszabadsági osztály vezetőjével, illetve látogasd meg a www.parl.org és a www.irla.org honlapot.

12. A Kiadói Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 94. o.) – *Literature Ministry Training Manual* (1-3 kötet PowerPoint prezentációkkal); *The Publishing Ministry and the Church* (füzet); *Student Literature Evangelism Manual*; *Miracles of Grace* (könyvevangélisták tapasztalataiból készült válogatás, mely 365 tapasztalatot tartalmaz a világ minden részéről); *The Literature Evangelist* (a Generál Konferencia Kiadói Szolgálatok Osztályának negyedévente megjelenő folyóirata). Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló kiadói szolgálatok osztályának vezetőjével, illetve látogasd meg a www.publishing.gc.adventist.org honlapot.

13. A Szombatiskolai és Személyes Bizonyágtevés Osztályának segédanyagai (lásd 97. és 99. o.) – *Szombatiskolai Bibliatanulmányok különböző korcsoportoknak* (CQ, Cornerstone Connections, Real-Time Faith, PowerPoints, Primary, Kindergarten és Beginner); *Sabbath School Handbook*; *Keys for Sabbath School & Personal Ministries Leaders* (prospektus sorozat); *Reaching & Winning* (egy 15 részből álló sorozat a különböző hitű emberek körében végzett személyes bizonyágtevéshez); *Adventist Community Services Handbook*; *The Sharing* (hírlevél).

Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló szombatiskolai osztály vezetőjével, illetve látogasd meg a www.sabbathschoolpersonalministries.org honlapot, vagy a következő honlapokat: GraceLink.net, JuniorPowerPoints.org, RealTimeFaith.net, CornerstoneConnections.net, CQBibleStudy.org, vagy SabbathSchoolU.org.

14. A Sáfársági Osztály segédanyagai (lásd 99. o.) – *Steps to Discipleship, 2009. Silver Spring, MD: Stewardship Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists.*

Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen, unióban, divízióban szolgáló sáfársági szolgálatok osztályának vezetőjével, illetve látogasd meg www.adventiststewardship.com honlapot.

15. A Női Szolgálatok Osztályának segédanyagai (lásd 100. o.) – *Leadership certification levels 1-4; Resource materials for Day of Prayer, Women's Emphasis Day, és Abuse Prevention Emphasis Day; Pastor's and Elder's Handbook for Women's Ministries.*

Ha további információra van szükséged, vedd fel a kapcsolatot a helyi egyházterületen szolgáló női szolgálatok osztályának vezetőjével, illetve látogasd meg a www.adventistwomensministries.org honlapot.

16. Az Adventista Ifjúsági Osztály (egyesület) szervezeti tervezete (lásd 102. o.) – Részletes információ az Adventista Ifjúsági Osztály szervezeti tervezetével kapcsolatosan, az egyházterület ifjúságvezetőjétől szerezhető be. Minden gyülekezet tanulmányozza saját ifjúsági és családi profilját, segédanyagait, személyi állományát, a felszereltséget és az iskolai kapcsolatokat a legjobb ifjúsági szolgálat megszervezése érdekében, ezeknek a tényezőknek a figyelembevételével.

Egyes helyeken az „egyesület” kifejezés helyett használhatunk más kifejezéseket is, mint „szövetség” vagy „akciócsoport”, de az adventista ifjúság kifejezés mindig része legyen azért, hogy világosan azonosítsa a szervezetet.

17. Az Ifjúsági Osztály segédanyagai (lásd 105. o.) – További anyagokért vagy információkért látogasd meg a www.gcyouthministries.org honlapot, vagy küldj e-mailt a youth@gc.adventist.org címre.

A 9. fejezet megjegyzései

1. Egy példa a gyülekezet vezetőinek listájára (lásd 105. o.) – A jelölő bizottság választja ki azokat a tagokat, akik a különböző pozíciókban fognak szolgálni tisztviselőként. Egy kis gyülekezetben ez a lista rövidebb is lehet. Egy nagy gyülekezet hosszabb listát is felállíthat.

Az alábbiakban bemutatunk egy javasolt listát:

- *Felszentelt presbiter(ek)*
- *Diakónus(ok)*
- *Diakónusnő(k)*
- *Jegyző*
- *Pénztáros és segédpénztáros(ok)*
- *Érdeklődők koordinátora*
- *Gyülekezeti bizottság*
- *Egyházi iskola bizottsága*
- *Adventista Serdülő Osztály vezetője és helyettese(i)*
- *Ifjúságvezető és helyettese(i)*
- *Ifjúsági tanácsadó*
- *Ifjúsági osztály titkár-pénztárosa*
- *Ifjúsági osztály zenei vezetője*
- *Ifjúsági osztály zongoristája vagy orgonistája*
- *Kalandozók klubjának vezetője*
- *Ambassador klubjának vezetője*
- *Bibliaiskola koordinátora*
- *A gyermekszolgálatok koordinátora*
- *A gyülekezeti kórusvezető vagy kántor vagy zenei vezető*
- *A gyülekezeti orgonista vagy zongorista*
- *Kommunikációs titkár vagy kommunikációs bizottság*
- *Közösségi Szolgálatok vezetője*
- *Tábea osztály vezetője*
- *Tábea osztály titkár-pénztárosa*
- *Nevelési vezető*
- *Családi szolgálatok vezetője*
- *Egészségügyi osztály vezetője*

- *A fogyatékkal élőkért végzett szolgálatok koordinátora*
- *Cserkészvezető és helyettes vezető*
- *Személyes bizonyágtevés vezetője*
- *Személyes bizonyágtevés titkára*
- *Imaszolgálatok vezetője*
- *Iratmissziós szolgálatok koordinátora*
- *Vallásszabadsági vezető*
- *Szombatiskola-vezető(k) és helyetteseik*
- *Szombatiskolai jegyző és helyettese(i)*
- *A szombatiskolai ágazatok vezetői, beleértve a felnőtt csoportok és egyéb alcsoportok vezetőit*
- *Szombatiskolai beruházási (pénzügyi) titkár*
- *Sáfársági vezető*
- *Szünidei bibliatábor vezetője*
- *Női szolgálatok osztályának vezetője*

Továbbá a gyülekezet által szükségesnek látott egyéb vezető személyek. Az otthon és iskola egyesület tisztviselőit (vezető és titkár-pénztáros) csak ott választják meg, ahol a helyi gyülekezet egyedüli fenntartója egy iskolának. A jelöléseket az iskolabizottság elé terjesztik, amely elvégzi a kinevezéseket. Ahol több gyülekezet tart fenn egy iskolát, ott az egész procedúrát az iskolabizottság végzi (lásd 88-89. o.).

Megjegyzések a 10. fejezethez

1. A szombatiskola (lásd 116-117. o.) – Ez az istentisztelet általában egy óra tíz percet vesz igénybe. Azonban ez nem korlátozza az egyházterületet abban, hogy hosszabb vagy rövidebb időt szánjanak rá, ha úgy látják jónak. Bár nagyon fontos, hogy legyen elegendő idő arra, hogy rendszeresen hírt adjunk a világközösség missziós tevékenységeiről és felelősségvállalásairól, valamint a missziós adományok gyűjtéséről, mindemellett gondoskodni kell arról, hogy legalább harminc percet biztosítsunk a bibliatanulmányra.

2. Az istentisztelet formája (lásd 116-118 o.) – Az istentiszteleti rend országonként és kultúránként változik. A következőkben két istentiszteleti formát javasolunk:

Hosszabb istentiszteleti rend

- Orgona előjáték
- Hirdetések
- A kórus és a szolgálattelvők bevonulása
- Isten dicsőítése (doxológia)
- Ima Isten jelenléteért (invocatio)
- Igeolvasás
- Istent dicsőítő közös ének
- Ima
- Kórus vagy zene
- Adománygyűjtés
- Felajánló ének
- Prédikáció
- Közös ének
- Áldásmondás
- A gyülekezet állva marad, vagy leül néhány perces csendes imára
- Orgona utójáték

Rövidebb istentiszteleti rend

- Kijelentések - Közös ének
- Ima
- Adománygyűjtés
- Ének vagy zene
- Prédikáció
- Közös ének
- Áldásmondás
- A gyülekezet állva marad, vagy leül csendes imára

3. Az istentisztelet formája – Amikor a lelkészek a szószékre mennek és letérdenek, a gyülekezet is lehajtott fővel könyörögjön Isten jelenléteért és áldásáért. Az áhítatos csend felkészít mindarra, ami ezután következik.

Az istentiszteletnek két fő része van:

a. A gyülekezet megnyilvánulása dicséretben és imádatban, amit énekkel, imával és adományokkal fejez ki.

b. Isten Igéjének üzenete.

Aki pásztori imában az imádkozókat Isten elé vezeti, az egész istentisztelet talán legszentebb részét végzi, ezért félelemérzettel és alázattal vegye tudomásul annak fontosságát.

Térdeljen le – szemben a gyülekezettel –, a gyülekezet is forduljon a szószék felé – ahol csak lehetséges, térdeljen le az egész gyülekezet. Az ima legyen rövid, de imádatot, hálát foglaljon magába, és fejezze ki az imádkozók személyes szükségleteit, valamint a világszéles misszióét is.

Az adakozás az istentisztelet egyik lényeges része. Míg egyfelől ezt a tanácsot kapjuk: „Hajoljatok meg az Úr előtt szent ékességben” (Zsolt 96:9), másrésről arra buzdít, hogy: „hozzatok ajándékot, és jöjjetek be az ő tornácaiba!” (Zsolt 96:8). Tehát Istennek hozott ajándékaink átadásának természetes helye van az istentisztelet rendjében.

Közvetlenül az igehirdetés előtt legyen megfelelő zene- vagy énekszolgálat.

Azután következik az istentisztelet egyik legfontosabb része, Isten nyájának lelki táplálása. Ha a gyülekezet igazi táplálékot kapott, és úgy érzik, hogy „Isten meglátogatta az ő népét” (Lk 7:16), akkor az Istent dicsőítő, áldott eredmények nem maradnak el. Az, aki az üzenetet tolmácsolja és az élet kenyerét megtöri, érezze át e munka szentségét, és legyen alaposan felkészült.

A felszentelt presbiter működjön együtt a gyülekezet lelkészével az istentiszteleti rend kialakításában. Ha egy gyülekezetnek nincs saját lelkésze, a felszentelt presbiterre hárul az istentisztelet terhe, és vagy maga tartja azt meg, vagy valakit felkér annak vezetésére. Időről időre olyan alkalmakat is kell tartani, amikor bizonyágtevések (tapasztalatok) és istendicsőítések hangzanak el; vagy időt lehet adni néhány tagnak, hogy a missziómunkában szerzett tapasztalataikat elmondják.

4. Az összejövétel ideje (lásd 118. o.) – Annak érdekében, hogy a tagság missziós lelkülete erősödjön és fejlődjön, kiegészítő misszióórákat is lehet tartani az alább felsorolt lehetőségek közül választva:

a. Minden szombaton a szombatiskola és a prédikáció között tízperces missziószolgálatot lehet tartani.

b. A hét közepén közös misszió- és imaórát lehet tartani. Ezen alkalom első részét a lelki üzenet képezi, amelyet az imádkozás követ, mert tudnunk kell, hogy az ima a lelki növekedés és a szolgálatra való felkészülés elengedhetetlen feltétele. A fennmaradó időt a gyülekezeti evangélisták képzésére lehet fordítani. Útbaigazítást kell adni a lélekmentő munka módszereiről, és alkalmat kell adni a tagoknak, hogy elmondják problémáikat, amelyekkel evangelizáló munkájuk során találkozottak, majd közösen beszéljük meg azokat.

Gyülekezeti misszióórákat a legkülönbözőbb időpontokban lehet tartani, ahogy ez a helyi gyülekezet körülményeinek a legjobban megfelel. A személyes bizonyágtevés osztály bizottsága gondosan tervezzen, hogy a gyülekezeti misszióórák a lelki megújulás és a gyakorlati képzés alkalmi legyenek, és gondoskodjon arról is, hogy ugyanolyan rendszerességgel és folyamatossággal tartsák az összejöveteleket, mint a gyülekezet bármely más alkalmait.

5. Lábmosás (lásd 121. o.) – A lábmosáshoz külön helyiséget kell biztosítani a férfiaknak és a nőknek. A fogyatékkal élőkről külön gondoskodni kell, ha a távolság vagy a lépcsők gondot okoznának. Az olyan helyeken, ahol társadalmilag elfogadható, és a ruházat olyan, hogy szeméremprobléma nem merül fel, külön lehetőséget lehet adni férjnek és feleségnek, vagy a szülőknek és megkeresztelt gyermekeiknek, hogy együtt mossanak lábat. A gyülekezet jelöljön ki segítőköt a félénk és érzékeny személyeknek – akik a társ kiválasztását kellemetlen helyzetként élik meg –, hogy segítenek nekik társat találni a lábmosáshoz.

Mindenkinek alaposan meg kell mosnia a kezét, mielőtt visszatérne az úrvacsorához.

Azoknak, akik a szolgálatot vezetik, ezt higiéniai okok miatt nyilvánosan kell megtenniük.

6. Kenyér és must (lásd 121. o.) – Amíg a gyülekezet újra összegyűlik, és a szolgálattelvő lelkészek vagy felszentelt presbiterek elfoglalják helyüket az asztal mellett – amelyen a kenyér és a must (erjedetlen szőlőlé) elő lett készítve –, és amíg a diakónusok és diakónusnők elfoglalják helyüket, a gyülekezet énekelhet.

Ezután leveszik a kenyérről a terítőt.

Majd felolvassanak egy megfelelő igeszakaszt, mint pl.: 1Kor 11:23-24; Mt 26:26; Mk 14:22 vagy Lk 22:19, vagy egy rövid prédikáció hangzik el, ha ez nem történt meg korábban. Különösen hatásos, ha a prédikáció a kenyér és a must jelentőségét hangsúlyozza, így az üzenet friss marad a résztvevők elméjében, amikor a jegyeket kiosztják.

A szolgálattelvők rendszerint térdelnek, amíg áldást kérnek a kenyérre. A gyülekezet letérdelhet, vagy ülve maradhat.

A kenyeret először nagyobb darabokra törik, egy-egy darabot rakva mindegyik tálcára a vének és lelkészek számára, hogy azok utána apró darabokra törjék. (Mindenki, aki a kenyérhez nyúl, annak gondosan kezét kell mosnia, mielőtt visszatér az úrvacsorai szolgálathoz.) A lelkész és a vének átadják a diakónusoknak a tálcat a kenyérrel, a diakónusok pedig kiszolgálják a gyülekezetet. Kis gyülekezetben a lelkész és a vének szolgálnak ki minden résztvevőt.

Ezalatt szólhat valamilyen felemelő zene, elhangozhat bizonyágtevés, a prédikáció rövid összefoglalása, felolvasás, közös éneklés vagy ünnepélyes halk zene.

Mindenki tartsa a kezében a kenyerét, amíg a szolgálattelvő lelkészt vagy felszentelt presbitert is kiszolgálják. Amikor mindnyájan helyet foglaltak, a szolgálat vezetője felhívást intéz, hogy egyszerre részesüljenek a kenyér jegyében. A kenyér elfogyasztása közben a résztvevők csendben imádkozzanak.

Azután a lelkész egy ideillő szakaszt olvas, mint pl.: 1Kor 11:25-26; Mt 26:27-29; Mk 14:23-25 vagy Lk 22:20. A vezetők letérdelnek és áldást kérnek a mustra. A diakónusok most is kiszolgálják a gyülekezetet. A kenyér kiosztásánál javasol tevékenységek folytatódnak itt is. Miután a szolgálattelvő lelkészeket és a felszentelt presbitereket is kiszolgálták, mindenki egyszerre fogyasztja el a mustot.

Egy másik változat, hogy megtörik a kenyeret és megáldják; azután a kenyeret és a mustot ugyanarra a tálcára helyezik, és kiosztják a gyülekezetnek. A résztvevők mindkettőből elvesznek egyet. Elfogyasztják a kenyeret, és utána csendben imádkoznak. A mustért mondott ima után azt is elfogyasztják, majd csendben imádkoznak. Ahol a padok vagy a székek úgy vannak kialakítva, hogy helye legyen a pohárnak, a poharak összegyűjtése szükségtelen az istentisztelet végéig.

7. Testvéri óra (lásd 123-124 o.) – A beszámoló a következő tevékenységeket érintik:

a. A jegyző beszámolójában közli a gyülekezet jelenlegi létszámát, a fogadott és a más gyülekezetbe távozott tagok számát. Meg kell azt is említeni – számokkal, mert nem feltétlenül szükséges neveket mondani –, hogy az év folyamán hány személy tagsága szűnt meg, és hányan haltak meg. Egy rövid beszámoló a gyülekezeti bizottság döntéseiről bizonyára minden gyülekezeti tagot érdekel.

b. A személyes bizonyágtevés osztály vezetője beszámolójában ismerteti a gyülekezet évi missziós tevékenységét, beleértve a jótékonyági szolgálatait is, valamint a jövőre vonatkozó terveit. Ezt követi a személyes bizonyágtevés osztály titkárának beszámolója.

c. A pénztáros jelentése tartalmazza, hogy mennyi tized folyt be, amit

aztán továbbítottak az egyházterületi pénztárosnak. A pénztáros számol be a kapott és továbbadott misszióadományok összegéről, valamint arról, hogy mennyi pénz folyt be a gyülekezeti alapba, és abból mennyit költöttek el.

d. A diakónusok és diakónusnők beszámolnak a tagok meglátogatásáról, a szegényekért végzett munkáról és más, felügyeletük alá tartozó tevékenységekről.

e. Az ifjúsági titkár beszámolójában körvonalazza a gyülekezet ifjúságának missziós tevékenységét és szolgálatuk egyéb területeit.

f. A szombatiskolai jegyző a szombatiskolai taglétszámról és más, a szombatiskolához tartozó dolgokról ad jelentést.

g. A pénztáros jelentésében beszámol az egyházi iskola pénzügyi helyzetéről, részletezi a felszerelésekre és az egyéb dolgokra vonatkozó szükségleteket.

h. Az egyházi iskola igazgatója vagy tanára beszámol a beiratkozásokról, az iskola előmeneteléről, a diákok közötti keresztségek számáról, valamint a gyerekek eredményeiről a gyülekezeti munkában.

i. Az otthon és iskola egyesület vezetője beszámol a szervezet tevékenységéről és szükségleteiről.

j. A kommunikációs osztály vezetője beszámol a sajtós, rádiós és televíziós kapcsolatokról és más kapcsolódó tevékenységekről, amelyben a gyülekezet és a közösség részt vesz.

8. Albizottságok (lásd 127. o.) – A gyülekezet bizottsága által megválasztott albizottságok rendszeresen beszámolnak tevékenységükről. Például nagy gyülekezetekben a bizottság kinevezhet egy albizottságot az evangelizáció megszervezésére. Ennek az albizottságnak a tagjai a gyülekezet különböző osztályainak vezetői, elnöke pedig egy felszentelt presbiter. Ez az albizottság beszámol a gyülekezeti bizottságnak, és a különböző osztályok missziós terveinek egyeztetését is magára vállalja.

9. Az adventista ifjúsági osztály segédanyagai (lásd 128. o.) – A helyi gyülekezet adventista ifjúsági osztályának vezetősége segédanyagokhoz juthat a divízió, az unió és a helyi egyházterület ifjúsági osztályától. Az egyik ilyen segédanyag a Youth Ministry Accent negyedéves folyóirat, amelyet a Generál Konferencia Ifjúsági Osztálya ad ki. Az ifjúsági szol-

gálatot segítő számos nyomdai kiadvány szintén elérhető, gazdag tartalommal. Ezeket az egyházterület ifjúsági osztályától és az Adventista Könyvközpontokból (Adventist Book Center) lehet beszerezni.

10. Az adventista serdülő osztály (lásd 128. o.) – A helyi adventista iskola tervében minden osztályterem egy külön egyesületnek számít, a tanár a vezető, a diákok közül pedig tisztviselőket kell választani. Ahol nincs egyházi iskola, a serdülő osztály tagságát be kell vonni egy családi jellegű, összevont ifjúsági programba.

Megjegyzések a 11. fejezethez

1. A sáfársági szolgálati osztály segédanyagai (lásd 131. o.) – *Steps to Discipleship* (2009) Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists. További információért lépj kapcsolatba a helyi egyházterület, unió vagy divízió sáfársági osztályának vezetőjével, vagy látogasd meg a www.adventiststewardship.com internetes oldalt.

1. Költségvetési minta

A gyülekezet tervezett működési költségvetése

Várható bevételek:

A szombatiskola kiadásaira gyűjtött adományok:	450 000 Ft
Gyülekezeti alap a szükségben lévők számára:	112 000 Ft
Egyesített (gyülekezeti) költségvetési adományok:	8 116 000 Ft
Jóléti alap:	90 000 Ft
Összesen:	90 000 Ft
	8 769 000 Ft

Várható kiadások:

A gyülekezeti épület javítása, festése:	
Fűtés:	675 000 Ft
Gondnok és fogyóeszközök:	705 000 Ft
Az épület és a berendezések biztosítása:	442 500 Ft
Gyülekezeti alap a rászorulóknak számára:	225 000 Ft
Szombatiskolai kiadások:	435 000 Ft
Sürgősségi kiadások:	375 000 Ft
Világítás:	600 000 Ft
Víz:	966 000 Ft
	108 000 Ft
Gáz:	165 000 Ft
Irodaszerek:	165 000 Ft
Mosoda:	150 000 Ft
Az egyházi iskola anyagi támogatása:	22 500 Ft
Jóléti kiadások:	2 400 000 Ft
Gyülekezetalapítás:	300 000 Ft
Összesen:	1 200 000 Ft
Egyenleg	8 769 000 Ft
	0 Ft

További oszlopokat is be lehet iktatni (mint például az előző évi költségvetésben szereplő érték vagy az előző évi aktuális érték) azért, hogy legyen összehasonlítási lehetőség, ezt helyszűke miatt nem tettük meg ebben a példa táblázatban.

TÁRGYMUTATÓ

A

- Adakozási naptár 123,165
- Adakozási terv, személyes 165-166
- Adományok:
 - születésnap háládomány 123
 - adakozási naptár 123-165
 - egyesített adomány 123, 165-166
 - kiadások 123, 167
 - házi szombatiskolai csoport adománya 123
 - szegények és szükségben szenvedők javára 122, 123, 164-166
 - rendes 99-101, 163-165, 214
 - a tized felett 164
 - médiaszolgálatra 166
 - missziós 123,131, 162, 164-165, 204, 209
 - nem személyes letét 163
 - felosztatott gyülekezeté 46
 - egyéb 165
 - személyes adakozási terv 165
 - szombatiskolai 99, 116, 123, 166
 - céladományok 100
 - tizedek és adományok 54, 55, 85-89, 98, 101, 156, 163-170, 204
 - világszéles egészség szolgálatok szombatja 113
 - lásd még: Pénzalapok; Tized
- Adománygyűjtés - felhívás 123, 165-166
- kinek van joga 29-30, 45, 99, 167-170
- Adósságok 168-169
- Advent, első 191
- Advent, második 54, 56, 148, 151, 188, 206, 218
- Adventista férfiak csoportja 122
- koordinátor 118,122
- Adventista fiatalok osztályának bizottsága 125-128, 160
- Adventista ifjúsági osztály 125, 127, 160
- tevékenységei 125, 160

kórustagok 113
kórusvezető 114
bizottság 106, 108, 132-136
pénzalapok 100
cél 125
ifjúságvezető 125-129, 213
 helyettes 128, 213
összejövetelek 140-141
zenei vezető 214
zenészek 114, 128
tisztségviselők 126-127
szervezeti terv 214
orgonista, zongorista 114, 128, 214
segédanyagok 213
titkár-pénztáros 125-129, 213
 helyettes 125,-129, 213
tanácsadó 125-129, 213
Youth Ministry Accent 221
iskolai tanmenet 107-108
énekfelelős 142
támogató 142
tanulók 142
Adventista Könyvközpontok (Advent Kiadó) 100, 122, 212
Adventista serdülő osztály 115
háttér ellenőrzés 115
jogosítványok 115
osztálytermek 115, 214
vezető 213
összejövetelek 141
feladatok 115
célok 141
iskolai tanterv 115
ifjúsági tanácsadó
Alámerítés, Lásd: Keresztség
Alázatosság szertartása. Lásd: Lábmosás
Alkalmassági bizonyítvány 108-109, 131

Alkalmazottak, nyugdíjas 65, 92
Alkohol 54, 86, 112, 204, 214
Ambassador Klub 129-130, 214
vezető 129-131, 214
helyettes 131
összejövetelek 128
Anyagülekezet 44-45, 140, 142
Ajándék: Szentlélek 29, 182, 187, 197
Lásd lelki ajándékok
Alapvető hitelvek 56-58, 66, 73-75, 79-90, 182-193
Atya:
Örökkévaló 196
mennyei, 26

B

Bálványok, imádás 73
Bazárok 168
Beiktatási szertartás 131
Békítés 67, 79, 84, 147, 174, 180, 182-184
Beruházások: pénzalapok 113
szombatiskolai 110-111
titkár 99
Beszámolók Adventista Ifjúsági Osztály 127, 209
gyülekezeti bizottság 61, 155
gyülekezeti jegyző 61, 76, 97, 209
osztályok 146
pénztáros 120, 209, 213-214
kommunikációs titkár 214
diakónusok 208
otthon és iskola egyesület 105, 215
érdeklődők koordinátora 122
jelölőbizottság 132, 134, 135
személyes bizonyágtevés osztálya 121-122, 148, 210
negyedéves beszámoló 118, 210
szombatiskolai titkár 117, 215
iskolaigazgató 215

statisztikai 63, 164
Betegek: törődés velük 96, 112
meglátogatásuk 159, 174
Biblia 28, 33, 73, 144, 183, 188 kk.
klubok 112, 127, 130-131
Biblia Levelező Iskola 121
evangelizáció 121
tanítók 52
a lelkész osztálya 121
alapelvek 82-84
prófécia 206
szabály 71, 90
Szombatiskolai tanulmányok 119-120, 201, 202
irányelvek 171
tanulmányozás 89, 116, 143, 172, 200
tanítás 164
igazság 140, 142, 196
szünidei bibliaiskolák 117, 127
Bibliaiskola koordinátora 122, 157, 214
Bibliamunkás 39, 41
Bizottságok:
adventista ifjúsági szolgálatok 1126, 128, 129, 160
gyülekezet választja 87, 115, 121, 160
épületbizottság 95, 169
gyermekszolgálatok bizottsága 103, 105
kommunikációs 105, 106, 157, 172
egyházterületi 36-37, 60, 80, 90-93, 109, 118, 130-131, 137,
158, 161, 193
kinevezi a lelkészeket 22, 36-39, 165
divízió 32, 38, 108, 164
Generál Konferencia végrehajtó bizottsága 18-20, 40, 113
családi szolgálatok osztálya 99, 157
Generál Konferencia Gyülekezeti Kézikönyv bizottsága 19
Otthon és Iskola bizottsága 107
ellenőrzés 101
unióbizottság 169

női szolgálatok osztálya 124
Lásd még: A gyülekezet osztályai
Biztosítások:
biztosítási igények 71
egyházi szabályok 203
gondoskodni kell róla 135, 203
Bizonylatok, meg kell őrizni 101
Bor 81, 82, 150
erjedetlen 150, 219
maradék megsemmisítése 94, 150
Lásd még: Kenyér és must
Borítékok: tizedhez és hálaadományhoz 100-101
Bűn: 25, 52, 53, 62, 104, 111, 140, 149, 150, 171, 180, 182,
186, 190
a gyülekezetnek kezelni kell 111, 120
Bűn: amelyekért a tagokat fegyelmezni kell 68, 69, 195
megbocsátása 54, 58, 189, 191, 194
győzelem fölötté 150, 172, 183-184
Büntetés, végső 181

C

Családi szolgálatok osztálya 99, 110
bizottsága 110
vezető(k) 110, 157
feladataik 110-111
segédanyagok 111, 185
Családok, helyi gyülekezet értük végzett szolgálata 110, 157,
185, 205
Csalás 73-74, 165
Csend az istentiszteleten 126
Cserkészlet
cserkész klub 127, 130, 157
háttér ellenőrzés 129
alkalmassági igazolások 105
vezető 102, 104, 105, 125, 215
összejövetelek 130, 125

segédanyagok 131, 213
Csoportok
keresztségi 52, 55, 56-57, 153
életmód 112
természet 130
misszió képzés 146-147
lelkész bibliacsoportja 116-117
szombatiskolai 119, 146, 212
házi 120
kiscsoport 44, 121

D

Diakónus 82-87
segítség a keresztségnél 57, 94
segítség az úrvacsorán 77, 96, 152-154, 200, 202
istentiszteletek segítése 81-82
diakónusbizottság 92-93
gyülekezeti vagyon kezelése 94-95
szegényekkel és betegekkel való törődés 94-95, 202
hiányzók úrvacsorája 153-154
adományok számolása 101
feladatai 94-95
vezető 92, 154-155
beiktatási szertartás 131
erkölcsi és vallási alkalmasság 92
fel kell szentelni 93, 131
megválasztva 81
nem elnökölhet 93, 156
felszentelési szertartás 39, 131
beszámoló 155, 210
tagok látogatása 93, 210
együtműködés a Tábea osztállyal 122
fiatal 125
Diakónusnők 57, 95, 126
segítség a keresztségnél 95, 96
úrvacsorai segítség 96, 149-151, 202

bizottsága 95
gyülekezeti vagyon kezelése 95, 193
szegényekkel és betegekkel való törődés 122, 221
hiányzók úrvacsorája 153-154
feladatai 94-95
vezető 92, 154-155
beiktatási szertartás 131
megválasztva 193
felszentelési szertartás 37, 86, 131
beszámoló 210
tagok és barátok látogatása 102, 202
együttműködés a Tábea osztállyal 122
fiatal 126
Divíziók
Generál Konferenciáé 33-41, 60, 116, 132-139, 162-167, 196,
202-203
Dohány, tartózkodás tőle 73, 75, 112, 176, 205
Döntési napok 120
Drogok 73, 75, 89, 122, 204-205

E

Egészség és mértékletesség 10, 99, 110, 127, 157, 167
Egészségügyi alapelvek 175
reform 176
Egészségügyi intézmények 33-34
Egészségügyi szolgálatok osztálya 112-113, 214
programok, tevékenységek 112-113
területi vezető 112
bizottság 112
pénzalapok 113
vezető 112, 214
adományok 113
kezdeményezések 112
segédanyagok 113, 214, 224
egyesület 112
mértékletességi egyesület 112

Ellen G. White tanácsai 174-175
világszéles egészségügyi szolgálatra gyűjtött szombati adományok
113
Egyesített adományok 113, 157
Egyesületek. Lásd: Adventista serdülők
Adventista ifjúság
Dorkás
Egyház: mint egész 24-38, 46-50, 61-63, 145-148, 178,
182-184, 191-194
tekintélye 18-20, 28, 30, 31, 58, 160
Krisztus teste 23, 24-27, 29, 53-55, 69-70, 137, 184-185
Krisztus a feje 29, 186-187
tökéletes Krisztusban 26-27
meghatározása 22-23
divízió 21, 23, 32, 38, 44, 62, 88, 108, 116-119, 138, 164-165,
213, 221
Generál Konferencia 18-21, 32-33, 34, 40, 113, 118-120-138,
164, 167, 170, 196, 212
Isten célja vele 24, 26, 29
jelentősége 24
anyaggyülekezet 44-45
válaszfalak nélkül 24-25
Krisztus figyelmének tárgya 25-26
istentiszteletek. Lásd: Összejövetelek és istentiszteletek
Egyházterület 20-21, 31-44, 48, 52, 60, 75, 85, 89, 90, 97, 101,
105-109, 113, 120, 123, 146, 150, 161, 164-165, 167-169, 193,
208, 210, 211
revizor 110-111, 170
gyülekezet 40-42, 57, 59
bizottság 33-34, 52, 60, 76, 80-84, 91, 93, 115, 121, 155, 156, 193
alkotmánya 33, 40, 137
meghatározása 22, 31
küldöttek 65, 85, 90, 97, 137, 138
osztályai 32, 36-37, 81, 90, 98, 100, 110, 111, 115, 211
osztályvezetők 32-34
alkalmazottak 32-36, 65, 165

pénzalapok 99, 120, 169
nem határozhatja meg a tagság feltételét 78
tisztviselők 63, 83, 90, 117, 134, 146
 felelőségük 138
szabályzatai 40, 50, 65, 83, 156
elnök 36-39, 42-44, 60, 63, 76, 88, 91, 127, 146-147, 156
tagok felvétele és tagság megszüntetése 50, 55, 60, 74, 77
kapcsolatai 32-35, 81, 96, 97, 123, 190
beszámolók irányába 106, 155, 220
titkára 45, 61, 93, 157
konferenciája 40, 41, 43, 64, 65, 85, 137-139
pénztárosa 43, 45, 65, 90, 94, 156, 159
kifejezés alkalmazása 34
Lásd még: Unió/Uniómisszió
Egyházi iskolák 129-131
Kalandozók klubja 127-129, 157
Adventista serdülő osztály 127, 161
Adventista ifjúsági osztály 119-120, 125-128, 160
Ambassador klub 127, 129, 157
oktatás 104-107
pénzügyi státusz 215, 221
pénzalapok 94, 98
Otthon és Iskola egyesület 107, 108, 157
Cserkész klub 127, 130, 157
igazgató 108-109, 122, 221
célja 109, 200, 203
tanárok 203
pénztáros 94, 98
támogatások 208
Egyházi iskola bizottsága 108-109, 157, 214
elnöke 109-110, 155
tisztviselők feladatai 108-109
funkciók 108
ülések 109, 156, 158
tagság 108-109

tisztviselők 108-109
tagok alkalmassága 108-109
egyetlen gyülekezetet képvisel 108-109
két vagy több gyülekezetet képvisel 108-109
titkára 108-109, 156
szolgálat időtartama 109
választások ideje 109
megüresedett pozíció 109
Egység a gyülekezetben 27, 29, 30, 32, 63, 83, 92, 119, 143, 164, 182, 185, 187
Egység az otthonban 111
Elkötelezettség, keresztségi 53-55, 153
Elkötelezettségi bizonyítvány keresztségnél 54-55
Elnök, területi 36-37, 39, 42-44, 60, 63, 88, 90, 133, 146
Első vén 90
Érdeklődők koordinátora 102, 122, 157, 214
Erjedetlen:
szőlő 150,
szőlőlé 150
mazsolából szőlőlé 150
Erkölcsei egészség,
a gyülekezeti tisztségviselőké 81-82
Erkölcsei alapelvek: Lásd a keresztyéni élet alapelvei
Értesítés, névsorból törölt tagok 78
Ételek, tisztátalan 52, 54, 112, 205
Evangelizációs kampányok 38-39, 156, 221
tervezés 34, 100, 156, 183
Evangelista 36, 116, 170
Evangelizálás 36, 115, 156, 212
Ékszerek 177
Lásd még: jegygyűri
Énekesek 113, 118, 142
Ének/zene vezető/koordinátor 113, 117-118, 142
Éneklés, lélekkel és értelemmel 113, 118, 142
Éves ülés 22-23, 33, 35

F

Fegyelmezés

és gyülekezetek összevonása 46-47

a testvéri órán 80, 91

a gyülekezet tekintélye 68

fenyítéssel 74, 77

tagság megszüntetésével 76, 78

figyelmeztetés a jellem és az indítékok megítélésével kapcsolatosan 75, 76

a bizottság nem szüntetheti meg a gyülekezeti tagságot 77

gyülekezet felelősségei 45-46, 66

szórványok nem alkalmazhatnak eljárást 44-46

egyházterületek 39

tévelygőkkel való bánásmód 35

gyülekezetek kizárása 46-47

tagok alapvető jogai 76, 114

általános alapelvek 66-71

Isten terve 67-68

ügynökök nem képviselhetnek tagokat 77

többségi szavazat szükséges 74, 76

elköltözött és nem jelentkező tagok 77

fegyelmezés alatt álló tagok 46, 59, 62, 64

nincs több tagsági próba 73

hiányzás nem ok a tagság megszüntetésére 77

anyagi okok miatt nem lehet tagságot megszüntetni 78

törölt tagok értesítése 78

célja 66

eljárás 73-78

szabályosan összehívott ülés 75

okok 72-73

nézeteltérések kezelése 70-71, 143

tagság visszaállítása a fegyelmezés után 79

tagság megszüntetése saját kérésre 78

fellebbezési jog 77

a gyülekezet egységének megőrzése 69

panaszok rendezése:
a gyülekezet ellen 71
gyülekezeti tag ellen 72
időszerűsége 75
fenyíték alatt levő tagok áthelyezése (gyülekezeti levele) 77
a megszenyeteletlenek ellenállnak 69-70
a házastársi fogadalom megszegése maga után vonja 187-188
Felelősség:
Adventista ifjúsági osztály 125
gyülekezeti bizottságé 156
kommunikáció 105
társadalom 173
a bűnnel foglalkozni 71-72
gyülekezeti tagságé 52
gyülekezeti tisztviselőké 45
terület tisztségviselőié 34-37
vén a gyülekezet felé 83-86
meggzervezett gyülekezeté 38
világegyházé 200
lelkészi 82-83
Felfedezők klubja 127, 130-131, 157
segítők 121
háttér ellenőrzés 119
jogosítványok 129
vezetője 130, 131, 157, 196
összejövetelek 156
Fellebbezési jog 39-41, 60, 77
joguk van védelmükben felszólalni 74, 76
Felszentelés:
presbiteré 38, 40, 86, 88, 91, 193
diakónus 43, 87, 208
diakónusnő 43, 95, 97, 208
lelkészé 30, 31, 37-40, 175, 185
Feltámadás 199, 201, 206
Felügyelet 184, 185, 221

Fenyíték 74-75, 77, 155, 192, 195
Fenyíték alatt levők tagok gyülekezeti levele 77
tagság 45, 60-64
tagság, alternatívák 59
Fiatalok szolgálatának osztálya 114, 119, 125-130, 160, 213
háttér ellenőrzés 117, 119, 131
jogosítványok 105, 157
bizottság 105, 157
Generál Konferenciánál 167, 212
ifjúságvezető 105, 126-129, 184
segédanyagok 130, 211
Lásd még: Adventista Serdülő osztály
 Adventista ifjúsági szolgálatok bizottsága
 Adventista ifjúsági osztály
 Kalandozók klubja
 Ambassador klub
 Cserkész klub
Fogadalom, keresztségi 52-55
házassági 73, 110, 191
Fogyatékkal élők. Nekik való szolgálat 122-123, 215
koordinátor 122, 215
Fő, egyházé 23
Föld, új 207

G

Generál Konferencia
könyvelése 169
hivatala 30
tekintélye 20, 21, 30, 32, 66
Gyülekezeti Kézikönyv Bizottság 18-19
végrehajtó bizottsága 19, 20, 30, 31
alkotó tagsága 30
meghatározása 29, 30
divíziók Lásd: A Generál Konferencia divíziói
pénzalapok és adományok 162-163

szervezete 29, 35, 66
tervei és szabályzatai 154, 155, 157
programok és anyagok 116, 118
Kiadói Szolgálatok 121, 209
Szombatiskola és személyes bizonyosságtevés 114, 116-119
ülésszakok 21, 35, 64, 90, 138
Sáfársági szolgálatok 213
pénztáros 164, 214
működési szabályzatok 41
ifjúsági osztály 184, 213
Gonoszok pusztulása 81, 206-207
Gyermekek bemutató 87
Gyermekek felügyelete 157, 210, 211
Gyermekek tiszteletadásra tanítottassanak 141, 175
Gyermekosztály 103, 104
Háttér ellenőrzés 103, 104
jogosítványok 103, 104
bizottsága 103, 104
koordinátor 104, 113-117, 214
vezető 210, 212
célja 103
segédanyagok 104, 210-211
Gyilkosság⁷³, 176-177
Gyülekezeti bizottság
jóváhagyja a szombatiskolai tanítókat 109, 117
tekintélye 37, 61, 65, 76, 91, 94, 98, 119
iskola bizottságként is működhet 156-157
nem téríthet el pénzalapokat 99-100
nem adhat tagsági áthelyező levelet 61-65
nem vehet fel és nem zárhat ki tagokat 61-62, 65
bizottsága a ... 155-156, 214
meghatározása 146-147
megválasztja a szombatiskolai vezetőket 117
funkciója 146-147
tisztviselők listája 214

meghallgatja a keresztelendőket 52
ülései 146-147
tagjai 157
a megüresedett helyekre tisztviselőket jelöl 137
tiszttségvelői 157-158
lelkész, elnököl 76, 157-158
határozatképesség 158
feladatai 157-158
ülések ideje 158
megbízással, vagy levéllel való szavazás 158
munkája 158-159
Gyülekezet (helyi)
költésévetése 166, 222, 223
együttműködik az egyházterülettel 84, 89
osztályai és szervezetei 89-98, 146, 158, 221
feloszlata 42-43
fegyelmezés (lásd: fegyelmezés)
az egyházterületi konferencia küldötteinek megválasztása 65,
85, 137-138
tiszttségviselők megválasztása 32-39, 95, 132-136, 157, 158, 214
költéségek 85, 162, 213
pénzalapok. Lásd: pénzalapok
biztosítás 71, 223
tagok. bánásmód 22, 24-25, 66-77
tagság. Lásd: Tagság
összejövetelek (Lásd: Összejövetelek és istentiszteletek
nem szabhatja meg a tagság feltételét 76
tiszttségviselők. Lásd: gyülekezeti tiszttségviselők
rend és fegyelem. Lásd: Fegyelem; Rend
szervezet 29, 42-43
lelkész, akit az egyházterület jelöl ki 22, 36, 42, 43, 78, 122, 150
nyilvántartás 32, 37-38, 40-41, 61, 97, 48, 209
beszámolók. Lásd: Beszámolók
felelősége 61-62
statisztikák és beszámolók 45, 63, 164
időszerűség a fegyelmezési eljárásban 69

Gyülekezetek
egyesítése 42-46
feloszlataása 46-48
gyülekezetek uniója 23, 33, 49
Gyülekezeti könyvelés és revízió 90, 169
jegyző 43, 61-64, 90, 97, 209, 214
pénztáros 94-97
Gyülekezeti levél 57-65
a bizottság nem adhatja
a gyülekezeti tag beleegyezése szükséges a szavazáshoz 64
a jegyző készíti el
csak rendezett tagsággal rendelkezőknek adható 64
kibocsátás módja 61,
hat hónapon belül megszavazni 62
Gyülekezeti épületek. Lásd: Tulajdon
Gyülekezetek testvéri órája. Lásd: Testvéri óra
Gyülekezeti fenyíték. Lásd: Fenyíték
Gyülekezeti jegyző. Lásd: Jegyző
Gyülekezeti fegyelem. Lásd: Fegyelmezés
Gyülekezeti presbiter. Lásd: Presbiter
Gyülekezeti pénzalapok. Lásd: Pénzalapok
Gyülekezet vezető. Lásd: Vezető a helyi gyülekezetben
Gyülekezetek feloszlataása, kizárása 46-48
egyéb megoldás 48
tagokról való gondoskodás 47-48
gyülekezeti tulajdon, pénzalapok, feljegyzések 46, 49
fenyíték 48
taglétszám csökkenése 47
követendő eljárás 46-48
Gyülekezeti kézikönyv 18-22
tanácsok vele összefüggésben 20
tekintélye és funkciója 20-22
bizottsága 21
kialakulásának történelme 18-19
módosításának eljárása 21-22
benne használt kifejezések 22-23

Gyülekezeti összejövetelek. Lásd: Összejövetelek és istentiszteletek
Gyülekezeti tagok. Lásd. Tagok
Gyülekezeti tagság. Lásd: Tagság
Gyülekezeti missziós adományok. Lásd: Missziós adományok
Gyülekezeti misszionáriusi pénzalapok. Lásd: Pénzalapok, misszió
Gyülekezeti misszió órák. Lásd: Személyes bizonyágtevés
Gyülekezeti tisztségviselők. Lásd: Tisztségviselők a helyi gyülekezetben
Gyülekezeti szertartások. Lásd: Keresztség; Úrvacsorai istentisztelet
Gyülekezeti tulajdon. Lásd: Tulajdon, gyülekezet
Gyülekezeti feljegyzések. Lásd: Hivatalos feljegyzések
Gyülekezeti javítások. Lásd: Javítások
Gyülekezeti titkár. Lásd: Jegyző, helyi gyülekezet; az alosztályok speciális elnevezése
Gyülekezeti pénztáros. Lásd: Pénztáros, helyi gyülekezet
Gyűrű, jegygyűrű 178

H

Halál: és feltámadás 197, 199
keresztség szimbolizálja 201
állapot a halálban 207
Krisztus halála 52-56, 151
gyülekezeti tag halála 47, 65, 76, 97, 136
halandók vagyunk 187
meghalni az ének 163-164
halál nem lesz többé 207
Halhatatlanság 56-57
Hatalom
a beszédé 66, 68
Krisztus hatalma 183
Isten hatalma 27-34, 51
Háttér ellenőrzés 96, 107, 125-127, 194-195
Házankénti (évi) gyűjtés (Ingathering) 121, 160
Házasság 73, 110-114, 180, 190, 193
hívő és hitetlen között 185

bibliai alapok 184, 188
tönkremehet 189, 190-191
szertartás 88-89, 208
udvarlás 184
az isteni ideál helyreállítása Krisztusban 189
a bűn hatása rajta 188
kegyelem mindenkinek 189
monogám, heteroszexuális kapcsolat 187
kizárólagosság 186, 189
eredete 186
eredeti célja 186-187, 190
partneri kapcsolat a házasságban 187, 190
állandósága 186, 190
házasság előtti jegyes oktatás 185
újraházasodás 62, 151, 154
gyógyítás és helyrehozatal 187
a gyülekezet szerepe 187
intimitás helye 186
a Bárány vacsorája 27
Házasság előtti tanácsadás, jegyes oktatás 122, 184-185
Házassági egység 186-188
Házassági fogadalom megszegése 188-192
Házasságtörés 71, 183, 185, 189-191
Házi szombatiskolai csoport 119-120
Házi gyülekezet 44
Hetedik nap 54, 56, 174, 198, 203. Lásd még: Szombat
Hétközi összejövetelek 218 Lásd még: Imaórák
Hiányzás miatt nem lehet tagságot megszüntetni 77
Hirdetések a szombati istentiszteleten 146
Hitelvek, alapvető hitelvek 58, 86, 145, 185, 196-207
Hitelvek oktatása keresztség előtt 51, 57, 145
Hitelvek, vitatott pontjai 143-145
Hitelvek, összefoglalás 196-207
Hitvallás 53, 60, 63
Hivalkodás, kerülendő 143, 177-178
Hivatali idők, tisztségviselők 85, 132-136

Hivatalos feljegyzések, 40, 44, 57, 98, 101, 114, 138, 208
Hivatalból 85, 108, 109, 112, 116, 133, 137
Homoszexualitás 73, 191
Hónap első szombatja 148

I

Időszerűség a fegyelmi folyamatokban 75
Ifjúsági összejövetelek 160-161
Adventista serdülő osztály 161
Adventista ifjúsági osztály 160-161
kalandozók klubja 161
Ambassador Klub 161
cserkész klub 161
Ifjúsági szombatiskola vezető 119
Igazgató
egyházi iskola 108, 109, 122, 221
középiskola 108
Igazolványok, meghatalmazások 40-42, 95, 105, 119, 137
lejárt 40-41
igazolvány nélküli egykori lelkészek 41
Igehirdetők, jogosulatlanul szószékeinken 40, 143-146, 168
Illem 101, 135, 175
Ima, nyilvános 148
Ima, párbeszéd Istennel 172
Imaórák 37, 154, 218
legyenek érdekesítőek 154
Imaszolgálatok 86, 215
Internet 172, 179
Intézmények, szerepe 33
Iratmissziós szolgálatok osztálya 115, 116, 121
gyülekezeti tagok ajándékozzák 115
koordinátor 104, 113, 157
bizottsága 104-105
könyvevangélisták (eladás) 115
misszió 115
célja 161

segédanyagok 116, 221
Irodalom 100, 115, 179, 209, 210
terjesztése 115, 169
evangelizálás 156
Évenkénti házankénti gyűjtés (Ingathering) 168
személyes célra 100, 193
megrendelés 209
vásárlás szombaton 148
Iskola. Lásd: Egyházi iskolák
Isten törvénye 26-27, 73, 177, 179
Isten: a házasság szerzője 186
Atya 196, 197
Szentlélek 196-197
Fiú 196-197
Istenség 196
Istentiszteletek: Lásd: szertartások
Istentisztelet 43, 62, 74, 113, 132, 142, 145-155, 174, 200-202
Istentiszteleti alkalmak 36, 142-155, 200-202
formája 52, 148, 216-217
formái 216-217
zene az istentiszteleten, 113-117, 216
rendje 148, 152
tiszteletadás az istentiszteleten 10, 113-114, 152, 157
hozzaértés, tanulmányozás és tervezés szükséges 147-148

Ítélet 181, 199, 201, 203
vizsgálati 206
embereké, 47, 75, 145, 153, 163, 173, 180
az egyházé 66

J

Játékok 73
Javítási munkák, gyülekezet 94, 95, 208
Jegygyűrű 178
Jegyző, helyi gyülekezet 97-98
levelezés a tagokkal 74, 97, 195, 209

a tisztség fontossága 97
feljegyzéseket készít az összejövetelekről és a tagságról 43-44,
98, 195
gyülekezeti levelek 63-65, 97
az elköltözött tagoknak értesíteni kell őt 78
tagja a gyülekezeti bizottságnak 157
kinevezése 214
tagja az új szórvány vezetésének 44
a megbízóleveleket elkészíti 131
beszámolókat készít 90, 209
titkára a testvérgyűlésnek 90
a bizottsági ülések titkára 158
a küldöttek névsorát elküldi a területnek 138
hivatali ideje 85
gyülekezeti döntés alapján változtathat a névsoron 62-63, 76, 90
Jelölőbizottság 43, 46, 132-135
megkérdezi a leendő tisztviselőket 135
a megbeszélések bizalmasak 135
mikor és hogyan választják meg 133-134
hogyan működik a folyamat 133-134
gyülekezeti tagok megjelenhetnek előtte 135
ellenvélemény jelentésének 136
új gyülekezet szervezése 42-44
szervező bizottság jelöli 133-134
 a lelkész az elnöke 133
 nincs lelkész 133
jelentést tesz a gyülekezetnek 135-136
mekkora legyen? 133
szerezze meg a jelöltek beleegyezését 135
kik legyenek a tagjai? 132-133
munkája 133-134
Jutalom, igazaké. Lásd: Mennyország 140

K

Kapcsolatok: intézmények, szervezetek között 13, 14, 33, 115, 165-166
tagok között 28-29, 95-96
társadalommal 173
házassági 182-188
személyes 48, 57, 110, 125, 182, 192
iskola 215
szociális 171-172
Káromkodás 73
Kártyajáték 73, 168
Kenyér és bor 94, 150-152, 218
diakónusnők készítsék elő 94
megsemmisítés 94, 152
mint szimbólum 150-151
Keresztény oktatás 104-105
Keresztény élet 73, 171-179
Keresztény magaviselet 171-179
Keresztényi élet normái 67-68, 171, 179
bibliatanulmányozás és ima 89, 172
társadalmi kapcsolatok 89, 171-172
következtetés 184
öltözködés 177, 178
egészség és mértékletesség 176-177
magasztos elhívás Jézus Krisztusban 173-174
modern média 179
zene 181
kikapcsolódás és szórakozás 181
tiszteletadás az istentiszteleti helyen 183
szombatünneplés 185
egyszerűség 175-176
Keresztség: evangéliumi követelmény 51-53
alámerítéses 42, 52, 54, 57, 60-62, 202
jelöltek 51-56, 108
bizonyítványa 53, 56, 79
gyerekeké 52, 153

keresztségi osztályok 52, 57, 153
elkötelezettség 53-54, 153
szövetség 54-55
diakónusi segítség 56
diakónusnők segítség 56, 87
evangélizátor keresztelendői 56
alapvető hitelvek 58, 196
megelőző eligazítás 53
János keresztsége 58
jelentése 53
módja 53
kizárt tag keresztsége 56-58, 79
lelkészek végezhetik 37
felkészülés 57
a tagság feltétele 51-53, 58
azt megelőző nyilvános tanúság 52-53
újrakeresztelés 56-58, 79
keresztelőruha 56, 96
az iskola diákjai 221
keresztségi szolgálat 88, 94, 96
a Krisztussal való egység szimbóluma 202
meg kell szavazni 56
vallástétel 53-55
ki végezheti? 88, 90, 91
Lásd még: Újrakeresztelés; Felvétel vallástétellel
Kereszttség előtti meghallgatás 52-54
Keresztségi és elkötelezettségi bizonyítvány 53-54
Keresztre feszítés, emléke 151
Képviselési forma, egyházvezetés 31
Kétezer háromszáz nap 206
Kézmosás az úrvacsora előtt 150, 219
Kikapcsolódás 168, 180, 204
Kiscsoportos szolgálatok 44, 121
Klubok
kalandozók 127, 130, 131, 157, 161, 214
Ambassador 127-129, 157, 161, 214

Bibliaklubok 112
cserkészek 127, 130, 161, 215
Klubhelységek 184
Kimaradt tagok 63, 72, 193
Kommunikációs osztály 105, 107
központi bizottság 106
bizottság 5, 10, 80, 88, 91, 111, 155, 209
egyházterületi vezető 193
titkár 90, 93, 156, 210, 214
Korcsolyapályák 211
Kórus 114
Kováasztalan kenyér 96, 150
Kozmetikumok 177
Költségek, helyi gyülekezet 101, 222
Költségek, szombatiskola 120
Könyvelés, gyülekezeti feljegyzések 45, 169, 204
Könyvek és magazinok 115-116, 179
Könyvtáros, Otthon és iskola 107
Könyvvizsgálat, könyvvizsgáló 169-170
Körzetvezető 44, 102, 133, 193
Körzetvezető lelkész 37-38, 44
Középiskola 108-109
igazgatója 108-109, 122, 221
Közösség, próbája 72-73
Közösség, Keresztény 72, 76, 173
gyülekezeti 32, 40, 41, 55-62, 65, 66-67, 115, 125, 192, 205
egyházterület 32
próbája 69
Istennel/Krisztussal 69, 110, 151, 188
Krisztus 18, 24-30, 32-34, 42, 46-51, 59-69, 76-77, 103-104,
11, 123, 128-140, 172-174, 178-181, 183, 186
Küldöttek, választása 137
a jegyző elküldi a neveket a területi irodának 137
az egyházterületi bizottság jelöli 65,
igazolványok 137,
feladataik 137

területi választásra küldöttek 65, 85, 137-139

generál konferenciai küldöttek 19, 21, 138

uniókonferenciai küldöttek 138

Különbözőségek:

tagok között 63-65

szervezetek között 32-33

emberek között 183-185, 191-194

az egyházban 66-67, 178, 191-192,

hitelvi 174

vallási 176, 181

lakhely szerinti 61-62

Különélés 189-192

L

Lábmosás: elrendelése 94, 96, 149-150, 202

előkészületek 151-152, 202

Lélek, lelki ajándékok 29, 54, 56, 81, 138, 144, 183, 202

Lásd még: Szentlélek

Lélekmentés 38, 54-56, 112, 121, 160, 200

Lelkész: és:

az Adventista Ifjúsági osztály vezetője 126-127

Bibliamunkás 39

a Bibliaiskola koordinátora 115

gyermekszolgálatok koordinátora 104

evangélista 36

érdeklődők koordinátora 102

zenei vezető 113

iratmissziós szolgálatok koordinátora 115

vallásszabadsági vezető 114

sáfársági osztály vezetője 123

női szolgálatok vezetője 124

sürgősségi esetben bármely osztály bizottságát összehívhatja 103

ellenőrizheti a gyülekezeti pénztáros feljegyzéseit 102

elnököl a: testvérórán 76, 85, 158

gyülekezeti bizottságban 37, 109, 158

egészségügyi szolgálatok tanácsában 112

jelölőbizottságban 43, 132-134
a szervező bizottságban 134
a helyi vallásszabadsági egyesületben 114
megbízott 88-89
terület bízza meg és mentheti fel 38-39, 145
együttműködik a területtel 89
definíció használata 22-23, 111
körzetvezető lelkész 44, 102
isteni elhívás 105
igazolvány nélküli volt lelkészek 40-41
kezdeményezi küldötték jelölését a területi konferenciára 137
a keresztelendőket az alapvető hitelvekre tanítja 51
tagja a:
adventista ifjúsági osztály bizottságának 125
az iskolabizottságnak 160
a személyes bizonyágtevés bizottságának 117
az iratmissziós szolgálatok bizottságának 115
a szombatiskola bizottságnak 117
nem a helyi gyülekezet választja 129
nem:
nem határozza meg a közösséghez tartozás feltételeit 75-76
nem adja át a szószéket jogosulatlan pénzalap-gyűjtőknek 159
nem ad helyet a hirdetésben olyan programoknak, amelyek nem kapcsolódnak az istentisztelethez vagy a gyülekezet munkájához 147
nem hív meg jogosulatlan személyeket prédikálni 146
nem engedi át a szószéket vitatott dogmák megtárgyalására 143-144
nem házasít össze felemás igában élőket 185
nem házasít össze olyan személyeket, akinek nincs szentírási alapjuk az újránházasodáshoz 192-194
felszentelt lelkész 36-37, 41, 44, 76, 86-88
felszentel: véneket, diakónusokat, diakónusnőket 86-88
celebrál/levezet:
úrvacsorai istentiszteletet 88
beiktató szertartásokat 131
esküvői istentiszteletet 88-89

felszentelési istentiszteletet 86
elsődleges felelőse a gyülekezet kommunikációs programjának 106
házasság előtti tanácsadást és jegyes oktatást végez 110, 185
kapcsolata a helyi gyülekezettel 36-38, 41, 86-88
tisztelet jár neki 36-37, 82
a terület felé tartozik felelősséggel 36, 84
tanácsadója az osztályoknak és szervezeteknek 103
lelki vezető és tanácsadó 36, 103
példa a tizedfizetésben 85, 165
képezi a presbitereket 86-87
kifejezés alkalmazása 20,21
Lelkészek és egyéb alkalmazottak 22, 36
Lelkészek elbocsátása 40-41
Lelkész bibliacsoportja 114
Lelkészegyesület 90
Lelki ajándékok 26-27, 85, 129, 145, 197
Leszbikusság 180. Lásd: homoszexualitás 183
Levelezés a tagokkal 97, 209
Levél általi szavazás nem fogadható el 155-157
Lottó 168

M

Magaviselet a gyülekezetben 73, 141, 183
Mazsolából készült szőlőlé 150
Magazinok és könyvek 115-116, 179
Második advent
Jézus visszajövele 54, 56, 146, 188, 206
Második feltámadás 206
Megállapodás 46-47, 52, 69-71, 193
Megbocsátás 25, 54, 67, 151, 183, 202
Meghatalmazással szavazni nem lehet 156, 158
Megszentelődés 204
Megszentelve 188, 204
Megszentel 69, 173, 199
Megszervezés, egyesítés és felosztás 42-48
Megváltás 29, 56, 58, 124, 162, 196

Megüresedett tisztségek betöltése 109, 132-135
választások között 132
Menny 26-29, 67-69, 111, 140, 171, 190, 197-200
menny Istene 26
a mi jutalmunk 197-200
Mennyei Atya. Lásd: Atya, mennyi
Mennyei Király 52, 171
Mennyei könyvek 26
Mennyei szentély Lásd: Szentély, mennyei
Média 105, 179
Mértékletesség:
egészségügyi 112, 167
alapelvek 167
egyesületek 113
Messiás 197
Millennium 207
Missziós összejövetelek 110, 115
Misszió, világszéles 111, 114-115, 117-118, 146, 148
Missziós tevékenységek 38, 111, 114-115, 117-118, 146, 148, 215
Missziós adományok 99, 113, 116, 146, 162, 216, 217
Munkások: gyülekezeti tagság 115, 162
egyházterület 35-39
Munkarend (Working Policy)
Divízió 108, 164
Generál Konferencia 20, 164-164

N

Naplemente, péntek és szombat 174, 204
Narkotikumok, kerülni kell 57-58, 73, 104, 176, 205
Nem jelentkező tagok törlésre kerülnek, mint eltűntek 77-78
Nevelés 104, 107-110
egyházi iskola bizottsága 107-108, 157
Otthon és iskola egyesület 107-108
Titkár 107, 157, 210
Nők szolgálatának osztály 124-125
bizottsága 124

területi vezető 124, 193
vezetője 124, 157
feladatai 124, 193
segédanyagok 124, 193
Nyilvános meghallgatás 52
Nyilvános istentisztelet 114, 148
Nyugalmazott alkalmazottak 41, 86
Nyugdíjas lista, ne használjunk 65
Nyugták 101-102, 204

O

Olvasás 82, 179
Olajjal való megkenés 87
Opera 180
Orgonista 117-118, 127, 214
Osztálymunka: vezetők 36-37, 39, 85
szabályzat 156
Osztályok 36-37, 39, 98-107, 146, 158, 184
Adventista serdülő osztály 127, 161, 214
Adventista ifjúsági osztály 99, 114, 12-128
gyermekosztály 103-104, 157, 211, 214
kommunikációs osztály 105-106
nevelési 107-109
családi szolgálatok osztálya 110-111, 214
egészségügyi osztálya 112-113, 214
személyes bizonyágtevés osztálya 116-118, 210, 212
vallásszabadsági osztály 114-115, 212
iratmissziós osztály 115-116, 157, 212
szombatiskolai osztály 116-120, 123, 212
sáfársági 123-124, 157, 213
nők szolgálatának osztálya 124-125, 157, 213
ifjúsági szolgálatok osztálya 125-128, 160, 184, 213
együttműködés a lelkészi osztállyal 87
zenei 113-114
kiscsoportos szolgálat 44
Otthon és iskola egyesület 107-108, 215

könyvvizsgálat 170
hivatalból 170
végrehajtó bizottság 99
vezető 107-108, 157
ülések 158
tisztviselők 97, 209
célja 97
titkár–pénztáros 97, 209
Öltözködés 114, 177-178
Összejöveletek és szolgálatok 140-156
adventista serdülők 161
adventista ifjúsági osztály 125-128, 160
kalandozók klubja 157
Ambassador klub 157
hirdetések a szombati istentiszteleten 146
gyülekezeti 146-147
gyülekezeti bizottság 156-159
testvéri óra. Lásd: Testvéri óra
bizottságok 159
kommunikációs 105
úrvacsora 149-152
diakónusnők segítsége 94
diakónusok segítsége 92-94, 208
alkotmányozó ülés (konferencia) 32, 137
családok szolgálata 99-100, 157
heti 15–20 perc 154, 148
hónap első szombatja 148
fogyatékkal élők 122
általános alapelvek 140-141
egészségügyi szolgálatok 112
otthon és iskola egyesületek 107-108, 157, 159
vendégszeretet az istentiszteleten 142
hétközi misszió 218
evangelizálás 158
cserkészlet 127, 157
személyes bizonyágtevés 112-113, 157

ima 37, 118, 147, 200
osztályok hirdetései az istentiszteleten 146
közös ima az istentiszteleten 148
célja 141
tisztelet 141-142, 175
megújulás 59, 201
szombatiskola 104-105, 146-147, 212
szombatiskolai tanítógyűlés 116
iskolabizottság 108, 109, 160
irodalom beszerzése szombaton 148
ideje 201-202
jogosulatlan prédikátorok 145-146
egység, fontos megőrizni 144-145
istentisztelet 146-147
formája 146, 216-217
formái 215-216
Összevonás, gyülekezeteké 42

P

Parancsolatok. Tízparancsolat 54, 56, 203
Lásd még: Isten törvénye
Paráznaság 73, 190, 193, 205
Pénzalapok:
évenkénti felhívás 168
osztályok pénzalapjai 94, 98
kezelése gyülekezet feloszlatása vagy kizárása esetén 49, 50
gyülekezeté 91, 94, 155-161
egyházi iskola 90, 99
területi pénzalapok 99, 101-103
tábea 99
gyülekezet kiadási alapjai 71, 78, 101, 167, 223
a szegényekért és az nélkülözőkért 166
általános 166
kezelése és könyvelése 167
egészségügyi szolgálatok osztályáé 113
otthon és iskola egyesületé 104-110

befektetési 111, 113
missziós 115, 146, 158
személyes célú irodalom 159, 116
kétes módszerek a gyűjtésre 168
nyugta 101,
adakozásra felhívás szabályzatai 162, 166-168
javítási és fenntartási költségek 167
beszámolók 202
szombatiskolai 90, 99, 221
a célok védelme 91-92
felhívás 166, 168
tized 45, 54, 55, 78, 98, 99-102, 162, 204
pénztáros feladata 90-94, 164
megőrzés 90-94
Lásd még: Adományok; Tized
Pénztárkönyv 98
Pénztáros
Adventista ifjúsági osztály 99, 127, 213
egyházi iskola 107,
egyházi iskola bizottság 108-109
szeretetszolgálat, Tábea 122, 214
egyházterület 65, 85, 150, 161
divízió/Generál Konferencia 161
Otthon és iskola egyesület 107-108, 215
helyi gyülekezet 90-94
osztályok pénzalapjai 99,
könyvvizsgálat 170
a gyülekezeti pénzek őre 97-98, 170, 214
megválasztása 45, 213
helyi gyülekezet pénzalapjai 94
tagja 156
személyes irodalomra megrendelése 100, 209
tagok általi befizetés helyes módja 100
a területhez való utalás helyes módja 101
nyugták a tagoknak 101
bizalmas kapcsolat a tagokkal 101-102

beszámolók 155, 210
szombatiskolai pénzalapok 99
a feljegyzéseket őrizni kell 101
bizonylatolás a tagok felé 101
pénzek céljainak megfelelő felhasználás 100
Cserkészklub 161
unió 167
Pénzügyek 162-168
építési tervek 109, 165
általános tanácsok 164-165
éves gyülekezeti minta költségvetés 222-223
Pénzek tagok általi befizetése 100
Pornográfia 182
Presbiterek, helyi gyülekezetben 85-88
ifjúsági tanácsadó 127
megszervezi a keresztségi istentiszteletet 88
gondoskodik a küldöttekről a területi konferenciára 90
segíti a lelkészt 37
presbiterek bizottsága 85
testvéri óra 155
elkérhetik a gyülekezeti feljegyzéseket 90
nem vehetnek fel és nem törölhetnek tagokat 91
területi konferenciai küldöttek megválasztása 137
bizottsági tagok 36, 158, 159
gyülekezeti tisztviselők 214
úrvacsorai istentisztelet 88, 149-154, 202
területi elnök 45, 65
egyházi szertarásokat vezet 88
együtműködik a területtel 89-90
együtműködik az evangélizátorral 202
evangélizációs tervező bizottságban elnököl 208
első presbiter 90
volt lelkészt presbiternek megválasztanak 41
a munka minden ágát segíti 84
támogatja a bibliatanulmányozást 89
támogatja az imádkozást 89

támogatja a Jézussal való kapcsolatot 89
támogatja a tizedfizetést 89
támogatja a világmissziót 89
vezető 93
segíti a lelkészt a diakónus szentelésben 86
segít az istentisztelet programjának összeállításában 216-218
beiktatási szertartás 131
vezetőség választása, kivétel 81
segédlelkész, mint felszentelt presbiter 38-39
hivatali korlátok 85
a munka helyi természete 84
esküvői szertarás, nem vezetheti, 88-89
vezetheti a keresztelendők bizonyágtételét 52-53
újra lehet választani 85
meglátogathatja a keresztelendők osztályát 51-55
az elköltözött tagoknak értesíteni kell őt 77
zenei vezető együttműködik vele 113
megválasztása 208
jelölő bizottság 132
hivatalból nem küldött 85
nem hívhat jogosulatlanokat istentiszteletet vezetni 144-145
nem teheti a szószéket vitahellyé 143
felszentelése 86
lelkészek presbiternek megválasztva 38-39
személyes bizonyágtétevés osztály bizottságának tagja 112, 116
elnököl a testvéri órán 36, 76, 158
kapcsolata a területtel 33, 43, 84
kapcsolata a lelkésszel 36-39, 82, 83
a gyülekezet vallási vezetője 81,
vallásszabadsági egyesület 114,
a helyi gyülekezetnek tartozik felelősséggel 84
szombatiskola bizottság tagja 117
fel kell szabadítani, hogy hatékonyan dolgozhasson 85-86
szolgálat befejeztével diakónusnak meg lehet választani 87
hivatali ideje 85-86
példát mutat a tized fizetésben 165

képzése és felszerelése 90, 208
segít a gyülekezeti levelet kérő tagokat 62-64
munkája 83
Presbiterek bizottsága 85, 126
Prófétaság ajándéka 54, 56, 185
Prófétaság Lelke 20, 66, 154, 185

R

Rablás 180
Rádió és tévé 172, 179, 221
Rend
Isten jellemzője 18-19, 23, 26, 87
a gyülekezetben 17-19, 26-27, 50, 68, 70-76, 134, 164 -165
Rendes tagság 41, 49, 51-56, 60, 83, 117, 146
Rendszeres adakozás és egység 162
Ruhák: keresztségi 96
kórus 114

S

Sáfársági szolgálatok 89, 123-124, 157, 204, 213
vezető 123, 213
segédanyagok 124, 213
Sátán 18, 27, 30, 36, 52, 180, 182-183, 198, 207
Segédanyagok
Kockázatkezelés (Risk Management)
Adventista ifjúsági osztály 160, 213
gyermekszolgálatok osztálya 103, 211
családszolgálatok 110, 211
pénzügyek 178
egészségügyi szolgálatok 112, 214
házasság és család 110, 185
vallásszabadság 114, 212
iratmisszió 115, 215
Szombatiskola és Személyes bizonyágtevés 116-119, 146, 212
sáfárság 123-124, 204, 213

női szolgálatok 124, 213
ifjúsági szolgálatok 125, 213
Segédlelkész 38, 87
nem határozhatja meg a tagság feltételét 87
kifejezés alkalmazása 20, 21
Lásd még: Lelkész
Statisztikai beszámolók 45, 63, 164,
Struktúra, az egyházzé 103, 125, 155
Szabad szerelem 73
Szabályok, gyülekezeti élet 17-18, 28, 135, 137
Szabályok, pénzügyi 169-170
Szabályzatok, Lásd: egyházterületi szabályzatok
Szavazás:
keresztelendők tagságának megszavazása 57
tagok felvétele vagy törlése 57, 63, 65, 72-75, 87, 90
fenyíték 74-75, 155
gyülekezeti bizottság és házfelügyelői állás 208
testvéri óra 15533, 158, 124
igazolványok és megbízó levelek megújítása 40
küldöttek az egyházterületi konferenciára 137
gyülekezeti kézikönyv módosítása 19, 20
presbiter státusza 83
jelölő bizottság és gyülekezeti választások 81, 136-139
szórvány megszervezése 42-45
új gyülekezet megszervezése 42
levéllel vagy megbízással 155, 157
gyülekezet szórvánnyá minősítése 45
tagság áthelyezése 45, 47, 60, 63
gyülekezetek egyesítése 42
Szegények 94-96, 152, 166, 221
Személyes adakozási terv 165
Személyes bizonyágtevés osztálya 112-116, 210, 212
adventista férfiak csoportja 122
bibliaiskolai koordinátor 122, 157, 214
gyülekezeti bizottsági tagság 155
társadalmi szolgálatok központja 122

Tábea/Dorkás szolgálatok 99, 122, 157, 214
területi vezető 109, 193
bizottsága 193, 209
a hónap első szombatja 148
vezető 104-105, 108, 112, 157, 208, 210
összejövetelek 140, 208, 218
testi fogyatékosok szolgálata 94-96, 122, 154
tisztviselői 122
missziós tevékenységek 122, 215, 217
segédanyagok 123-124, 211
titkár 106, 121, 138, 210, 214
munkája 123-125
Szentély: megtisztítása 197
földi 140
mennyei 54, 56, 197, 251
Szentháromság 196
Szentírás 18, 59, 142, 143, 165, 177, 185, 190, 192
Szentlélek 56, 72, 81-82, 103, 138, 144, 153, 183, 188
ajándékai 123, 202
Lásd még: Lelki ajándékok
Szerencsejáték 168
Szervezet 28-33, 40-42
Isten elvek alapján 28-33, 40-42
bibliai alapok 26-27
egyházterület 129-130
egyházi 30-32
szükségessége 31
újtestamentumi modell 31
új gyülekezeteké 42-43
új szórványé 44-45
jelenlegi forma 30-31
célja 30-31
intézmények célja 165
Szervezetek: adminisztratív szervezetek közötti kapcsolat 31-32,
129-131, 173
osztályok 91-101

az egyházi vagyon fenntartásáért 49, 162
önjelölt 143
Szervező bizottság 136
Lásd még: Jelölő bizottság
Szertartások:
keresztségi 57, 86, 88, 91
lábmosás 94, 96, 149-152, 202, 219
beiktatási 131
esküvői 88, 208
Szexualitás:
túlkapások 62, 66, 67, 145, 152
intimitás 241
kilengések 180
perverziók 73, 188, 191
szexuális erők 180
Színházi előadások 179
Szombat 37, 42, 45, 54, 56, 73-74, 90, 99, 105, 113, 118,
134-135, 146-148, 151, 155, 173-175, 198, 203
Szombat, különleges találkozás Istennel 173-174
Szombat megtartása 173-174
Szombati szolgálatok 113, 117-118, 146-148, 151
hirdetések 216
formai kérdések 217
szentség 168, 172
Szombatiskola 90, 99, 105, 116-119, 146, 212
szórvány 45, 208
kórustagság 114
tanuló gyülekezet 116
osztályok 116
területi osztály 161
területi vezető 193
bizottsága 99, 117-118, 134
Generál Konferencia osztálya 113
ágazatok vezetői 117-120, 215
helyettes 117-118
ágazatok 116-119, 215

evangélizálás 116
adományok szombatiskolai kiadásokra 99, 113
otthoni osztály 116-117
pénzügyi alapok 120
fontossága 116
beruházás 117, 119, 215
lecke 149
tagság 146
zene 113
adományok 99, 100, 113
tisztviselők 117-118
beszámolók 210
segédanyagok 119-121, 221
jegyzője 117, 119, 209
helyettes 128
tírkár-pénztáros 99
vezetője 116-117
helyettes 115-116, 208
anyagok 211
tanítók 117-118
tanítóértekezlet 117
összejövétel ideje 209, 218
szünidei bibliaiskola 105-106, 117-119, 215
ifjúsági ágazat vezetője 125
Szombattartás: 173-174, 185
Szombatrontás 73
Szórakozás 168-169, 180-183
Szórványok, megszervezése 42-44
Szószék, nem a vélemények helye 143-145
Nem használható magáncélú gyűjtésekre 167-168
új világosság tesztelése 143-144
ki prédikálhat? 36-38, 143-145
Szólólé 150, 219
Szövetség: keresztségi 51-52
házassági 172-173
Szükségben szenvedők Lásd

Szegények

törődés velük 94-99, 166, 167, 221

Szünidei bibliaiskolák 105-106, 117

vezetője 105, 117-119, 215

T

Tábeaosztály 122

beszámoló a tevékenységekről 214

és Adventista férfiak 122

és Dorkás egyesület 157, 214

vezető 122, 157, 214

helyettes 122

központ 122

pénzalapok, 120

titkár-pénztáros

Tagok: kimaradó tagok 75-85, 91

gyülekezeti levélhez engedélyezése 60-63

kórus 114

gyülekezeti bizottság 155-156

levelezés velük 97, 103

halála 65, 76, 97, 136

fegyelmezés 64, 66-77

vétkezőkkel való bánás 72-77

ügyvédek nem képviselhetnek tagokat 77

gyülekezeti levél 60-65, 77

hiányzás 77

új 53-54

válaszfalak nélkül 24-25

törölt tagok értesítése 78

területi gyülekezeté 61

felosztatott vagy kizárt gyülekezeté 49, 50

megszervezett szórványoké 44

tagok általi befizetések 102

korábbi tagok újrakeresztelése 58-59, 79

tagok fogadása 49, 57, 63

joga van saját védelmében meghallgatást kérni 76

tagság áthelyezése 38, 47-50, 60, 61-64, 195
nem fogadott 63
a gyülekezet szavazhatja meg a törlést és felvételt 91
Tagság: 51-52
előfeltétele a keresztség 51-52
gyülekezeti bizottság 37, 97, 155
kórustagság 114
áthelyezés ideje alatti tagság 60
helyi 80, 81
nyugdíjas listát nem lehet vezetni 213
elvált tagok 193-197
hitvallással felvettek 53, 60
lelki alapok 49
egy lista 102
nyilvános vallástétel 52
alkalmasság 52
felvétele 53-56
tagság megszűnése 79-84
törölt tagok tagságának visszaállítása 79
testvérórán kell szavazni róla 155-156
tagság próbája 76
áthelyezés 39, 60, 61-65, 93, 97
Tagság megszüntetése 74-79
és a gyülekezeti jegyzőkönyvek 209
szabályosan összehívott testvérórán 76
tagok saját kérésére 78
testvéri órán beszámolni 210
bizottság nem szüntetheti meg 77
gyülekezeti tisztségviselő 81
a gyülekezet tartson kapcsolatot a törölt tagokkal 194
fenyíték tagság megszüntetésével 90
fenyíték miatt megüresedett tisztségek betöltése 136
a korai egyházban 34
többségi szavazat szükséges 76
nem lehet tagságot megszüntetni hiányzás miatt 78

nem lehet megszüntetni mielőtt Krisztus útmutatását nem követtük
69
tagok értesítése 78
korábban töröltek tagságának helyreállítása 79, 188
bűnét meg nem bánó házastárs 187
nem biblikus módon újraraházasodó házastárs 187-188
tagság megszüntetésének megszavazása 43, 49, 74-77, 91
Tagok nevének törlése 49, 74-75
Tanácsadás: család 103
házastársaknak 103
házasság előtti 103, 174
Tanácsadó, Adventista ifjúsági osztályé 128-129, 213
Tanácsülések: Éves vagy őszi 21-22, 32
divízió 32
egészségügyi szolgálatok 112
személyes bizonyosságtevés 112, 116-121
kiadói szolgálatok 121-122, 157
szombatiskola 90, 99, 104-105, 116 kk.
Tanítók: egyházi iskolák 83, 134, 184
szombatiskola 116-117, 119
Társadalmi kapcsolatok 182-183
Társastánc 180
Társas összejövetelek 181, 183-184
Társas kapcsolatok 184-185
Tagság feltételei 51 kk.
Táplálás 104, 115, 156, 218
Tekintély: 34-35
adminisztratív 137
testvéri óra 155
keresztény szülőké 178
egyházi 18-20, 30-33, 68, 71-72, 77, 93, 106-113
gyülekezeti bizottságé 68, 83, 137
gyülekezet jegyzőé 16, 43, 50, 62, 97
Gyülekezeti kézikönyvé 18, 19
gyülekezeti pénztárosé 98-99
egyházterületé 40-43, 129

területi elnöké 36
egyházi alkalmazottaké 167
osztályok vezetői 81, 221
ősegyházé 34 kk.
presbiteré 83-85
lejáró megbízóleveleké 40, 41
Generál Konferenciáé 18, 19, 34
a legnagyobb tekintély 34-35
intézményeké 33
megszervezett szórványok vezetői 208
segédlelkészeké 38
korlátai 85, 132
pozíció 83
Hetednap Adventista Egyházé 18, 19, 34-35
Televízió 172, 179, 221
Teremtés 18, 25, 34, 54, 56, 110, 162, 189, 192, 197-198, 201, 203
Területek Lásd: Egyházterület
Test, templom 54, 56, 103, 123
Testvérórák: 155, 220
napirendre kell venni a gyülekezet munkájáról szóló beszámolókat
155
legalább egy héttel korábban meghirdetni 155
megszavazza a bizottság tagjait 155
jegyző és a testvéri óra 97
területi és unó vezetők részt vehetnek 155
egyházterületi elnök részt vehet rajta 36
a helyi gyülekezet választó közgyűlése 31-32
diakónusok nem elnökölhetnek 88, 93
kizárási határozatot be kell mutatni 64
kifizetésekre felhatalmazást ad 93
fölötte áll a gyülekezeti bizottságnak 155
évente legalább egyszer tartani kell 155
ha nincs elegendő tag az összehívásra 42-43
vezető nem elnökölhet, ha fegyelmi ügyet tárgyal 91-92
vezető felelősége 91

lemondási leveleket ide kell utalni 136
gyülekezeti leveleket ide kell utalni 47
nagyobb ügyeket itt kell eldönteni 155
tagokat nem lehet törölni szavazás nélkül 74
tagokat nem lehet fegyelmezni szavazás nélkül 74
meg lehet szavazni, hogy kétévente legyen választás 85
lelkész vagy a bizottság hívhatja össze 155
általában lelkész, vagy területi elnök elnököl rajta 88, 155
tagság visszaállításának idejét meghatározza 79
meghatározza a bizottsági ülések szavazóképességét 156-157
kizárt tagokat visszavesz 78
beszámolók 92, 98, 102, 106, 108, 110, 121, 155, 159, 210
Tévelygő tagok, velük való bánásmód 67-78
Tiltakozás, ellenvetés:
tagsági áthelyezés ellen 62
jelölőbizottsági jelölés ellen 62, 135
a jelölő bizottság előtt 135
Tisztátalan ételek 52-54, 57, 112, 205
Tisztelet - lelkészek és gyülekezeti tisztviselők iránt 83
Tiszteletadás 94, 140, 141, 145, 147, 152
Tisztviselők, helyi gyülekezet 18, 22, 31, 36, 43, 46, 83, 87, 90,
92, 102, 104, 107, 117, 137, 157, 214
adventista ifjúsági osztály 125, 213, 214
és az egyházterületek 87, 89, 93, 128, 129, 156, 164
és az unió 156
gyülekezeti bizottság 156-157
gyülekezeti vezetők 89, 113, 117, 120, 143, 146, 148, 193, 220
jegyző 43-45, 50, 60-65, 209, 214
kommunikációs titkár 105-106, 155, 214
együtműködés a területtel 84
diakónusnők 57, 94-96, 122, 126, 152, 154, 214
diakónusok 31, 43, 57, 82, 87, 92-95, 122-126, 131, 157,
208-209, 214
felelőség megosztása 83
kötelességek 69, 77-81

presbiter 31, 37-39, 41, 43, 45, 53, 57, 61-65, 76-77, 85-90,
165, 208
választás 37, 39, 43, 49, 74, 81, 85-87, 96, 102, 114-120
az egyház táplálása és őrzése 82
Generál Konferenciáé 47
otthon és iskola egyesület 107-108, 157, 160, 215
beiktatási szolgálat 131
érdeklődők koordinátora 102, 122, 157, 159, 214
erkölcsi és vallási alkalmasság 81
zenei vezető 113, 157, 214
hivatalból nem küldöttek 137
nem kell elhamarkodni megválasztásukat 81
elvárások velük szemben 81-83, 85-86
visszahelyezés 85
újraválasztás 85-86
kapcsolat a területtel 91-94
tagság megszűnése 74-77, 85
beszámolóik 92, 102, 106, 155, 159, 210, 220
tisztelet jár a lelkészeknek 83
szombatiskolai 119-120
szombatiskola vezető 118, 166, 212
legyenek példa a tizedfizetésben 85, 114
szolgálati idő 85, 136
akik nem törekszik az egységre, nem alkalmas 83
akik nem működnek együtt, nem biztonságos a megválasztásuk 83
pénztáros 90, 94, 98-101, 107, 128, 157, 159, 164, 169, 170,
209, 214
Tized és adományok 100, 162, 169
Tized: tagsággal kapcsolat 55-56, 78, 85, 89, 162-165, 204
egyházterületi és gyülekezeti tisztviselők példamutatása 85, 165
területi pénzek 98
mindenkire kötelező 165
vén segítse elő a tizedfizetést 83-85
tizedboríték 101
új tagoktól is elvárás 57-58
Istené 165

tized kezelése 98-101, 162, 220
felhasználása 162, 220
nem személyes letét 163-165
nem próbaköve a tagságnak 78
helyi gyülekezet nem használhatja 98-101, 164-165
tizedfizetők létszáma 100
egyéb adományok 163-165
a feljegyzések titkosak 102
szent 165
szentírási kötelezettség 204
pénztáros kötelességei 43, 94, 96
Lásd: Pénzalapok; Adományok
Tízparancsolat 54, 56, 203
Lásd még: Isten törvénye
Titoktartás 88, 111

U, Ü

Udvarlás 184, 185
Új föld 207
Új tagok, fogadása 57
Új világosság 143, 144
Újjászületés 52-53
Újraházasodás, válás után 182-185
a Biblia tanítása 183
egyház álláspontja 182-185
Újrakeresztelés 58-59, 79, 171
és Ellen White 58
és hitehagyás 58
helytelen 58-59
más felekezetből jövők esetén 58
nem sürgethető 58
egyetlen bibliai hely említi 57
más keresztény elkötelezettség 57-58
korábban megkereszteltek 57-58
tagság visszaállítása újrakereszteléssel 79, 171
Unió

tekintélye 68, 137
választások 37, 137,
meghatározása 20, 138
pénzalapok 169, 224
tisztviselők 157
Unió - Gyülekezetek uniója 20, 49
Unió iskolabizottsága 108
Úrvacsora 149-154, 202, 219
és fenyíték alatt levő tagok 74
és újrakeresztelés 58-59
kijelentések 196
kenyér és must 94, 96, 150-154, 202, 219
maradék megsemmisítése 94, 152
ünneplés 147, 152
levezetése 94-95, 152
diakónusok feladatai 93-94
diakónusnők feladatai 94-95
minden tag vegyen részt 149-153
lábmosás 77-79, 119, 122, 93-94
betegek kiszolgálása 154
szőlőlé 150
kézmosás 219
az istentisztelet hossza 151
az Úr vacsorája 92, 96, 149, 200, 202, 219
szükséges eszközök 96
a kereszthalál emléke 151
adományok a szegényeknek 152
előkészületek 152
a második advent hirdetése 151, 152
mazsolából készült must 150, 219
kovásztalan kenyér és erjedetlen must 151, 219
ki tarthatja 38, 83, 87, 149
ki vehet részt rajta 151, 202
Ügyvédek nem képviselhetnek tagokat 77

V

Vagyon, gyülekezeti:
épület 169
bútorzat 223
védelme 49
vásárlás 169
javítások, fenntartás, karbantartás 94, 95, 208
Válás 73, 189, 192-194, 205
egyház álláspontja 189-194
Választás: gyülekezeti tisztségviselők 37-44, 74, 81-86, 92, 102, 109, 113, 119, 122, 127, 132-138, 156, 181
küldötteké 65, 85, 90, 137, 138
iskola bizottságé 99-100
hivatali idő 85, 132-136
tisztség megszűnése 74
Lásd még: Jelölő bizottság
Vallásszabadsági osztály 114-115, 212
egyesület 115
vezetője, helyi gyülekezet 115, 157, 212
segédanyagok 115, 212
Válaszfalak nélkül 22, 23
Vásárok 168
Vendégszeretet 142, 149
Védelem, gyermekeké 210
Védelem, pénzalapok céljainak védelme 99
Védelem, az egyház egysége 69
Végrehajtó bizottság
egyházterület 38, 49, 109, 137
divízió 38
Generál Konferencia 33-35
Otthon és iskola egyesület 107-108
unió 79
Lásd még: Egyházterületi bizottság
Vének bizottsága: Lásd: Presbiterek bizottsága
Vérfertőzés 73, 182, 191
Vezető a helyi gyülekezetben
Adventista serdülő osztály 129, 130, 161, 214

Adventista ifjúsági osztály 114, 125-127, 160-161
gyermekszolgálatok 157
gyülekezet 86, 105, 119, 122, 130, 131, 210
tábea osztály 122, 157, 214
szórvány 44, 48
egyházterület 169
körzet 133
presbiter lelki ember 83
családi szolgálatok osztálya 157, 211
egészségügyi szolgálatok osztálya 112, 113, 127, 157, 211
Otthon és iskola egyesület 107-108, 157, 160, 174, 215
nem elnökölhet a... 91
zene 113
Cserkész klub 129, 130
személyes bizonyágtevés osztálya 112, 116-118, 121, 122,
127, 148, 157, 212
vallásszabadság 114, 157, 212
Szombatiskola ágazatok 119-120
vezetők mintalistája 214-215
ének 200
sáfársági szolgálatok 123, 157, 213
Szünidei bibliaiskola 105
női szolgálatok osztálya 125, 157, 213
ifjúság 125
Világ vége 198
Világosság, új 143, 144
Világszéles munka finanszírozása 88, 92, 146, 166
Viselkedés, rendetlen 83
Vizsgálati ítélet 206
Working Policy 23, 161, 164

Y

Youth Ministry Accent 221

Z

Zene: választása 67, 113-118, 126, 127, 179-181, 214
zenei koordinátor 113, 157, 214
kórusvezető 127, 214
hatalma 142
szent 114
lélekkel és értelemmel énekelni 142
különleges zene 216
Zenei szolgálatok 152
utójáték 216
előjáték 216
választás 114
Zenészek 114-116, 127
Zongorista 117-118, 127, 214